

ועדת שמות והנצחה

ה' אדר תשפ"ו
22 פברואר 2026
סימוכין : 2025-0103-125

דוח משיבה מספר 4 של ועדת שמות והנצחה
שהתקיימה ביום ראשון, ה' באדר תשפ"ו (22.02.2026)

השתתפו :	מר משה ליאון	ראש העיר, יו"ר הוועדה
	מר ישראל קלרמן	סגן ראש העיר
	מר אריה קינג	סגן ראש העיר, מ"מ לדור לוי
	גב' יעל ענתבי	משנה לראש העיר
	מר אלחנן גרוסבוים	משנה לראש העיר, מ"מ לאליעזר ראוכברגר
	מר יהודה פרוידגר	חבר הנהלה, מ"מ לחגית משה
	גב' מרים סלע	חברת הנהלה
	גב' יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה
	מר אריאל גולן	חבר הנהלה
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה
	מר יוחנן ויצמן	חבר הנהלה
	מר אלדד רבינוביץ	חבר מועצה
נכחו :	מר אדיר שוורץ	סגן ראש העיר
	מר חיים כהן	סגן ראש העיר
	מר יוסף חיים מועלם	חבר הנהלה
	מר משה מרגליות	ראש הסגל
	מר עידו רוזנברג	מזכיר מועצת העיר
	מר סעדיה נחמן	ממונה על החינוך היסודי
	עו"ד שמואל שפט	ראש צוות בכיר חקיקה-ייעוץ וחקיקה
	מר רון ירקוני	יועץ לראש העיר
	מר שמעון בריטקופף	יועץ ראש העיר לתקשורת
	גב' מיה אזולאי	עוזרת לראש הסגל

דבר ראש העיר

ראש העיר פתח את הישיבה ובירך את הנוכחים.

בפתח דבריו ציין ראש העיר שתי הנצחות מיוחדות המובאות לדיון ואישור בישיבה זו. הראשונה, של אייל חיימובסקי ז"ל אשר שימש כמנכ"ל הרשות לפיתוח ירושלים ופעל שנים רבות לקידומה ולפיתוחה של העיר מתוך תחושת שליחות ציבורית עמוקה. ראש העיר הדגיש כי בעשייתו חיבר אייל בין פיתוח עירוני, רגישות אנושית ואחריות ציבורית, ורבים מן הפרויקטים שהוביל ממשיכים להשפיע על המרחב העירוני עד היום. הוועדה מאשרת את הנצחתו בקריאת הפארק בשדרות רופין, עליו עמל ופעל רבות לקידומו, על שמו "פארק אייל" כהוקרה על פועלו ותרומתו לעיר.

ההנצחה השנייה היא של שירה בנקי ז"ל, נערה ירושלמית שנרצחה באירוע אלימות טראגי, והנצחתה באמצעות הצבת לוח זיכרון במקום הרצח מבטאת את מחויבות העירייה לעיר בטוחה ולגינוי חד-משמעי של כל סוגי האלימות.

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

א. דיון חוזר

1. וילפריד ישראל

הסבר

הציל אלפי ילדים יהודים בתקופת מלחמת העולם השנייה (תר"ס-תש"ג)

תקציר

וילפריד ישראל, סוחר, נדבן ופעיל ציוני, היה מבעלי בית המסחר הגדולים בברלין, בן למשפחה יהודית-אנגלית אמידה, אשר רתם את קשריו ההדוקים עם ההנהגה הנאצית ועם התנועה הציונית למען הצלת יהודים בתקופת השואה. הוא נמנה עם הדמויות המרכזיות שפעלו להצלת אלפי יהודים מגרמניה הנאצית בשנים 1933–1943, במיוחד ילדים ובני נוער.

גולת הכותרת של פועלו הייתה ייזום וארגון מבצע הקינדר-טרנספורט, מערך משלוחי ההצלה שהביאו עשרות אלפי ילדים יהודים מגרמניה, אוסטריה וצ'כוסלובקיה לבריטניה, בין דצמבר 1938 ועד לפרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1 בספטמבר 1939.

כבר מראשית עליית היטלר לשלטון, ניצל ישראל את מעמדו ויחסו כדי לסייע לנרדפים. הוא פעל לשחרור אסירים ממחנות ריכוז, לחילוץ ילדים מאירופה הכבושה והבאתם לארץ ישראל במסגרת עליית הנוער.

ביוני 1943 מצא את מותו כאשר מטוסו, ששב ממשימת הצלה בפורטוגל, הופל בידי חיל האוויר הגרמני. לאחר מותו הוכר חלל במערכות ישראל, ובשנת 2016 הוענק לו אות "המציל היהודי" מטעם המרכז העולמי של בני ברית והוועדה להוקרת גבורתם של המצילים היהודים בשואה.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 7 (20.09.2022), הוועדה סברה כי אין לני"ל זיקה לעיר. ובוועדה לשמות והנצחה מס' 12 (23.10.2022) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 63 (27.10.22).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות

הוועדה לא רואה נימוק המצדיק סטייה מעמדתה הראשונה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

2. יונה פרידלנד

הסבר

תרם לבניין ירושלים (תרנ"ז-תרס"ח)

תקציר

משפחת פרידלנד מזוהה עם הבנייה ההיסטורית בירושלים. ראש המשפחה, יונה פרידלנד עלה ארצה בשנת 1860. למד בישיבות ירושלים והגיע לידיעה רבה בתורה. סירב להתפרנס מהתורה ויצא לעבודה. הצטרף לר' יוסף ריבלין בבניית השכונה "משכנות ישראל". נכדו ר' יעקב מן (פרידלנד) נחשב לאחד מבוני ירושלים החשובים של המאה ה-19 וראשית המאה ה-20. הוא החל את דרכו כמשגיח בנייה והפך לקבלן ואף ערך תכניות בנייה, כשהוא מקפיד ככל הניתן להעסיק פועלים יהודים ולהכשיר צעירים במלאכת הבנייה.

פרידלנד בנה את בית הכנסת "בית ישראל" בשנת 1889 בשכונת ימין משה. בנה את בית החולים שערי צדק הישן בשנת 1897, המבנה המפורסם ברחוב יפו המיועד כיום לשימור. היה הקבלן הראשי וראש הבנאים והפך את המקום לבית ספר מעשי לבנאים יהודים. בנה את בית הספר למל בשנת 1902 מחוץ לחומות בשכונת זיכרון משה ושימש כקבלן וכמנהל העבודה הפנימית של הבניין. ביצע עבודות שיפוץ לקבר שמעון הצדיק ושיפור אוורור במערה. היה מעורב בהקמת בתיה הראשונים של שכונת משכנות ישראל שהייתה אחת השכונות הראשונות מחוץ לחומה. בנה את שכונת גביר הסמוכה למאה שערים ואת שכונת אחוה בשנת 1908 יחד עם חתנו ר' אברהם המבורגר. היה שותף ובנה שכונות נוספות ומוסדות ציבור במרכז העיר שהפכו להיות חלק מרכזי בירושלים החדשה.

יונה פרידלנד נפטר בירושלים בשנת 1909.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 8 (21.09.2020). הוועדה סברה כי אין לנ"ל זיקה לעיר. ובוועדה לשמות והנצחה מס' 12 (23.10.2022) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' (24.09.2020).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

בעקבות חומר חדש שהוגש לוועדה, הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

3. יונה בוגלה

הסבר

מנהיג היסטורי ומיתולוגי של יהודי אתיופיה (תרס"ח- תשמ"ז)

תקציר

יונה בוגלה נולד בשנת 1908 בכפר יהודי בשם וולקה שבאתיופיה, באיזור יהודי של קהילת ביתא ישראל. בילדותו רעה צאן, למד קרוא וכתוב בשפה האמהרית ולימודי קודש. בעקבות ביקור של משלחים יהודיים ציוניים בכפרו, נבחר להמשיך לימודים במוסדות יהודיים. תחילה בבית ספר עברי באדיס אבבה, ובהמשך בבית הספר "התחכמוני" בירושלים, נשלח ללמוד באירופה ולמד בצרפת, גרמניה ואיטליה. בוגלה שלט ב-12 שפות.

בשנת 1931 חזר בוגלה לאתיופיה והחל לעבוד כמחנך ומורה והיה בין הראשונים שפעלו לביסוס מערכת חינוך יהודית לקהילת ביתא ישראל באדיס אבבה.

יונה בוגלה הקים וניהל את רשת החינוך של ביתא ישראל באתיופיה. הרשת כללה בתי ספר יהודיים בכפרים עם ריכוזים יהודיים. הרחיב את פעילותו מעבר לחינוך והקים מרפאות לשירות הקהילה, בתי כנסת, מרכזים חקלאיים וכל זאת במטרה לשפר את תנאי החיים של יהודי אתיופיה ולהכין אותם לחיים יהודיים מלאים. הוא סירב להצעה של הקיסר האתיופי להתמנות לתפקיד ממשלתי בכיר, מתוך מחויבות לפעול למען קהילתו. החל משנת 1950, ליווה משלחות של הסוכנות היהודית שהגיעו לבדיקה ומיפוי צרכים של קהילת ביתא ישראל. פעל רבות במכתבים ששלח להרחבת המודעות הבין לאומית לצורך העלאת את יהודי אתיופיה לישראל.

בשנת 1979, בעקבות החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות של ממשלת אתיופיה לסגור את בתי הספר של ביתא ישראל, עלה יונה בוגלה לישראל והתיישב בירושלים עם משפחתו. עם הגיעו, הפך בוגלה לדמות מרכזית בפעילות למען קליטת העלייה של בני ביתא ישראל ופעל כדי שחברי הקהילה ישתלבו בחברה הישראלית.

בוגלה נפגש עם ראש הממשלה מנחם בגין ובכנס של ראשי יהדות צפון אמריקה, נשא נאום על הצורך הדחוף בעליית בני ביתא לישראל. נאום זה תרם רבות למודעות הגלובלית וללחצים להעלאת הקהילה וסלל את הדרך למבצעי ההצלה דרך סודן.

יהודי אתיופיה נהגו לכנות את יונה בוגלה בכינוי "הרצל של יהודי אתיופיה", מנקודת ראות שמייחסת לו את תקומת הקהילה, שימורה ואת הבאתה לישראל.

יונה בוגלה נקבר בירושלים בחלקת גדולי האומה ליד קברו של הנשיא השני יצחק בן צבי, עמו שיתף פעולה במשך שנים רבות למען הצלת יהודי אתיופיה.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 8 (09.02.2023). הוועדה סברה כי אין לני"ל זיקה לעיר. ובוועדה לשמות והנצחה מס' 13 (15.02.2023) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 69 (22.02.2023).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה על דעת הרוב לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת לאשר את הבקשה.

4. צבי בן פורת

הסבר

מוסיקאי, איש קול ישראל, מלחין ומנצח מקהלות ירושלמי (תר"צ-תש"ע)

תקציר

צבי בן פורת נולד בשנת 1930 בבודפשט, הונגריה. כניצול שואה, עלה לישראל לאחר מלחמת העולם השנייה והגיע לירושלים בשנת 1950. למד באקדמיה למוזיקה והתמקד בקומפוזיציה, ניצוח ופסנתר. עם סיום לימודיו, החל לעבוד כמורה למוזיקה בבתי הספר סוקולוב וארלוזורוב.

בשנת 1955 החל לעבוד בקול ישראל במחלקת הנוער כמנצח מקהלת "קול ישראל לנוער", מקהלת הפולקלור וזמר רן. כעשר שנים עבד בטלוויזיה, בה חיבר אותות לתכניות. הוא כתב בין השאר את המוזיקה לסדרה "סמי וסוסי". ניהל והפיק הקלטות של הרכבים קאמריים ומקהלות באולפני קול ישראל ובכך תרם לשימור נכסי תרבות ישראליים. בין יצירותיו: כ- 300 עיבודים למקהלות, שירי ילדים, שירים לחגים ושתי אופרטות לנוער.

בן פורת הקים וניצח על מקהלת בית הכנסת "ישורון" בירושלים והפך אותה לאחת המקהלות המקצועיות בארץ, תוך דגש על שירה רב קולית מדויקת. הלחין ועיבד פרקי תפילה רבים עבור מקהלות, תוך שמירה על כבוד למסורת מחד ושימוש בשפה הרמונית, עשירה ומודרנית מאידך.

בן פורת כתב בעיקר מוזיקה קאמרית, יצירות לפסנתר וקטעים ווקאליים. שימש כמרצה מרכז מקצועי באקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים. חניך דורות של מוזיקאים, מבצעים ומלחינים וביניהם אברהם פרה, רוחמה רז, אביבה אבידן ועוד. נודע כמורה קפדן בעל סטנדרטים מקצועיים בלתי מתפשרים.

בשנת 2010 נפטר ערירי בביתו בירושלים לאחר מחלה קשה.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 3 (09.09.2020). הוועדה ממליצה שלא לאשר את הבקשה, אך ממליצה לבחון הנצחה באמצעות פעילות/פרויקט על שמו הקשורים באופן ישיר לעיסוקו. בוועדה לשמות והנצחה מס' 8 (21.09.2020) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 33 (24.09.2020).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה לא רואה נימוק המצדיק סטייה מעמדתה הראשונה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

5. נחום שריג (סרגיי)

הסבר

מפקד חטיבת הנגב פלמ"ח במלחמת העצמאות (תרע"ה-תשנ"ט)

תקציר

נחום שריג (וייספיש) הידוע בכינויו סרגיי, נולד בשנת 1914 בירושלים למשפחה חרדית, דור שביעי בירושלים. בגיל צעיר עזב את הדת, הצטרף לתנועת "מחנות העולים" והיה ממקימי קיבוץ בית השיטה.

בשנת 1941 הצטרף לפלמ"ח ופיקד על פלוגה א', הגדוד הראשון, ובהמשך על חטיבת הנגב, חטיבה 12. נודע כטקטיקן יצירתי ובעל יכולת עמידה בלחצים כבדים. היה אחראי על אבטחת התחבורה לירושלים הנצורה. תחת פיקודו, לוחמי הגדוד ליוו שיירות בנתיב הדמים של שער הגיא והשתתפו בניסיונות להשתלט על נקודות אסטרטגיות שחלשו על הדרך.

עם פרוץ מלחמת העצמאות, קיבל שריג את האחריות על פעילות הפלמ"ח בנגב ומאוחר יותר, כשאורגנה חטיבת הנגב, קיבל את הפיקוד עליה. שריג פיקד על הגנת הנגב מול הפלישה המצרית. נטל חלק במבצע "חורב" בו הוביל את הכוחות לכיבוש עוג'ה אל חפיר (ניצנה) וחדירה לסיני. במבצע "עובדה", הוביל את חטיבת הנגב אל חוף מפרץ אילת והיה נוכח במעמד הנפת דגל הדיו.

בתום מלחמת העצמאות שוחרר מצה"ל ושב לקיבוצו בית השיטה. מילא מספר תפקידים בשנים שלאחר מכן, מזכיר תנועת הקיבוץ המאוחד וראש המועצה האזורית הגלבו. כמו כן, מילא בקיבוצו את תפקיד המזכיר ב-10 קדנציות.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 11 (10.03.2016). הוועדה סברה כי אין לני"ל תרומה ייחודית לעיר. ובוועדה לשמות והנצחה מס' 12 (17.03.2016) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 38 (31.03.2016).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה לא רואה נימוק המצדיק סטייה מעמדתה הראשונה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

6. תקוה זליגר שריג

הסבר

סופרת ילדים, מורה ומחנכת (תרע"ה-תשנ"ח)

תקציר

תקוה שריג (לבית זליגר) נולדה בירושלים בשכונה החרדית, כרס, בשנת 1915. בתם של חנה והד"ר יצחק זליגר, מנהל סמינר למדריכים ומחנך ידוע.

שריג הייתה חלק מ"קבוצת החוגים", תנועת מחנות העולים, שהקימה את קיבוץ בית השיטה בראשית שנות ה-30. וחיה בקיבוץ כל חייה.

לאורך עשורים רבים עסקה שריג בחינוך בקיבוץ, עבדה כמורה וחינכה לתנ"ך, ספרות ולשון ועיצבה את דמותם של ילדי עמק חרוד לאורך דורות. הייתה דמות מפתח בהוצאת הקיבוץ המאוחד. ערכה ספרי ילדים ונוער והייתה ידועה בגישתה הקפדנית והמעמיקה לטקסט.

כתיבתה התאפיינה בחיבור עמוק לשורשים היהודיים והארץ ישראלים, תוך שילוב בין עולם הקיבוץ למורשת המשפחתית מירושלים. ספריה הבולטים: "כלי המיתר של אבא", ספר מתאר את זיכרונות ילדותה בירושלים. "שורשים במים", סיפורים ורשימות על חיי הקיבוץ וההתיישבות.

תקוה שריג הייתה נשואה לנחום שריג, מפקד חטיבת הנגב במלחמת העצמאות. משפחתם הפכה לסמל לישראליות ולתרבות הקיבוצית. בנה הוא המשורר והמלחין יוסף שריג ז"ל שנפל במלחמת יום הכיפורים, מחבר השיר "אור וירושלים".

בזכות יצירתה, הצליחה שריג לצקת תוכן רוחני ויהודי לתוך חיי היום יום של הקיבוץ החילוני.

נפטרה בשנת 1997 ונקברה בקיבוצה, בית השיטה.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 11 (10.03.2016) ובוועדה המייעצת מס' 6 (14.06.2022). הוועדה סברה כי אין לנ"ל תרומה ייחודית לעיר. ובוועדה לשמות והנצחה מס' 12 (17.03.2016) ובוועדה לשמות והנצחה מס' 11 (22.06.2022) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 38 (31.03.2016) ובישיבת מועצה מס' 59-60 (30.06.2022).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה לא רואה נימוק המצדיק סטייה מעמדתה הראשונה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

7. יוסף שריג

הסבר

משורר ומלחין השיר "אור וירושלים", בעל עיטור המופת (תש"ד-תשל"ד)

תקציר

יוסף שריג נולד בשנת 1944 בקיבוץ בית השיטה. גדל בבית שבו ההיסטוריה והביטחון היו חלק בלתי נפרד מהיומיום. אביו, נחום שדיג, ממפקדיה הבולטים של חטיבת הנגב במלחמת העצמאות ואמו תקוה, הייתה אשת חינוך.

כבר מצעירותו בלט הכישרון המוזיקאלי שלו, נגן בגיטרה ובפסנתר, הלחין וכתב. לאחר סיום לימודיו התגייס לצה"ל וסיים קורס קציני שריון. עם שחרורו מהצבא בשנת 1966, החל ללמוד מוזיקה בסמינר אורנים. לאחר מכן השתלב בעבודה בקיבוץ, כשלצד עבודתו החקלאית שימש גם כמורה למוזיקה בעמק בית שאן.

בשנת 1972, לבקשתו של ראש העיר טדי קולק, חיבר שריג את השיר "אור וירושלים", אשר בוצע ע"י להקת הגבעטרון במסגרת פסטיבל הזמר. השיר נכתב לאחר שחזה בזריחה מעל הרי ירושלים והפך לאחד משירי האהבה הגדולים שנכתבו לעיר ולאחד מנכסי צאן הברזל של הזמר העברי.

עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים, הוזעק רס"ן שריג לחזית רמת הגולן. הוא שירת בפלוגת הטנקים של חטיבה 188. ב-10.10.73, במהלך קרב קשה בסמוך לתל שאער, נקלע הכוח למארב סורי. שריג שניהל את הקרב כשהוא חשוף בצריח, נפגע ונהרג במקום. בן 29 היה בנופלו.

לאחר המלחמה הוענק ליוסף שריג עיטור המופת על רצף פעולותיו לאורך ימי הלחימה. דבקות במשימה, קור רוח ודוגמא אישית.

שיריו ובראשם "אור וירושלים", ממשיכים להתנגן בטקסים ובערבי שירה ומהווים עדות חיה לנפשו של אדם שידע להעריך את היופי שבאור הירושלמי, אך גם ידע לעמוד בשדה בקרב ולהגן על ארצו.

הערה:

הבקשה נדונה בעבר בוועדה המייעצת לשמות והנצחה מס' 16 (11.12.2016). הוועדה סברה כי אין לנ"ל זיקה לעיר. בוועדה לשמות והנצחה מס' 12 (23.10.2022) הומלץ בפני המועצה שלא לאשר את הבקשה. הבקשה לא אושרה בישיבת מועצה מס' 50 (29.12.2016) ובישיבת מועצה מס' 63 (27.10.2022).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה לא רואה נימוק המצדיק סטייה מעמדתה הראשונה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

ב. בקשות חדשות

1. אייל חיימובסקי

הסבר

איש ירושלים, פעל רבות לפיתוחה ועיצוב פניה של העיר (תשל"ד- תשפ"ה)

תקציר

אייל חיימובסקי נולד בשנת 1974 בירושלים. בוגר בית הספר התיכון הימלפרב, בוגר לימודי הנדסה ובעל תואר שני במנהל עסקים.

אייל השתלב בעשייה הציבורית כבר שנות העשרים לחייו, עת הגיע לשמש כיועצו הבכיר של ראש העיר, אורי לופוליאנסקי. בהמשך מונה אייל לשמש כראש לשכתו של ראש הממשלה בנימין נתניהו וגם באותן שנים דאג לקדם את התקציב והעשייה לטובת העיר ירושלים. לאחר סיום תפקידו בלשכת ראש הממשלה, בשנת 2015 ועד יום מותו, מילא אייל את תפקיד חייו כמנכ"ל הרשות לפיתוח ירושלים.

אייל לא ראה את תפקידיו רק כ"משרות", אלא כשליחות אמיתית לבניית העיר. היה איש של חזון ומעש, ראה למרחוק ופעל בשקט ובעקביות. "ירושלים היא עיר הבירה לכל אדם בעולם" אמר לפני שנים אחדות והוסיף כי "היא צריכה להיות פתוחה לכולם, לקבל את כולם וכל אחד צריך למצוא בה מקום ובית. חשוב לנו לשמר ולטפח את האתרים ההיסטוריים בעיר ובאותה מידה רוצים שגם החדשנות תצא מירושלים".

אייל הוביל שורה של פרויקטים גדולים, בהם פרויקט קירוי כביש בגין והקמת פארק עירוני גדול 'פארק האסבסטונים', פיתוח שכונת תלפיות והעתקת מכללות צה"ל לירושלים. בערוב ימיו, עסק אייל בפיתוח הפארק בשדרות רופין שמהווה ריאה ירוקה, אולם מעל לכל חיבר בין הזיכרון והחיים עם הקמת האנדרטה לחללי מלחמת 'חרבות ברזל'. בנוסף, קידם אייל תכנית חומש ממשלתיות לשיפור התיירות, התעסוקה וההייטק כולל שילוב הציבור החרדי בשוק העבודה. דחף להקמת בניין הקבע לספרייה הלאומית ולמוזיאון צה"ל. היה מהוגי גן החיות התנ"כי ופעל להמשך פיתוח התיירות בעיר.

אייל נחשב לדמות של עשייה שקטה, מחברת ומובילה, שהניחה יסודות לפיתוח וקידום ירושלים לא רק בפן הפיזי, אלא גם החברתי והקהילתי. דמותו ושיטות עבודתו זכו להערכה רבה ממנהיגי הציבור והמוסדות בעיר.

פועלו של אייל מהווה תרומה משמעותית לעיצוב פני ירושלים ולהפיכתה לעיר מתפתחת, בירת ישראל המשלבת קידמה, תשתיות תרבות ושותפויות אזרחיות.

אייל נפטר בפתאומיות ב-17.5.2025 והוא בן 51 בלבד.

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור להנצחה: בשכונת גבעת רם, פארק ללא שם הנמצא בדרך רופין.

הפארק ייקרא: 'פארק אייל', ע"ש אייל חיימובסקי.

ועדת שמות והנצחה

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת לאשר את הבקשה ואת האיתור המבוקש.

2. יהושע מצא

הסבר

ממתכנניה, אוהביה ובוניה של ירושלים (תרצ"א-תשפ"א)

תקציר

יהושע מצא נולד בשנת 1931 ברובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים, למשפחה שעלתה מיוון. כבר בגיל 14 הצטרף לשורות מחתרת לח"י, במסגרת זו חילק עלונים אנטיבריטיים וסייע בהחבאת נשק. במלחמת העצמאות השתתף במבצע קדם לשחרור העיר העתיקה. בהמשך שירת בצה"ל בחיל התותחנים, והשתחרר בדרגת סרן.

בשנת 1965 נבחר למועצת עיריית ירושלים מטעם מפלגת חירות, תפקיד בו כיהן במשך שני עשורים. במשך עשר שנים מתוכן שימש כסגן ראש העיר, טדי קולק, ופעל רבות למען פיתוחה של ירושלים. בין היתר קידם את הקמתם של גנים ופארקים ציבוריים אשר תרמו לנוף הירוק של העיר ולרווחת תושביה. מצא נודע בעמדתו הנחרצת נגד כל יוזמה לחלוקת ירושלים, והקדיש מאבקים פוליטיים וציבוריים רבים להבטחת אחדותה.

בשנת 1984 נבחר לכנסת מטעם הליכוד, ובמחצית השנייה של שנות ה-90 כיהן כשר הבריאות בממשלתו הראשונה של בנימין נתניהו. גם במסגרת פעילותו הלאומית המשיך לייצג את האינטרסים של ירושלים ולקדם את מעמדה. כיהן כיו"ר הפורום למען ירושלים ופעל לתיקון חוק יסוד ירושלים, בירת ישראל, על מנת למנוע פשרות עתידיות בחזון איחודה.

בשנת 2002 פרש מן הכנסת ומונה לנשיא הבונדס, תפקיד אותו מילא במשך עשור. בשנת 2016 זכה בעיטור יקיר ירושלים, כהוקרה על תרומתו רבת השנים לעיר.

יהושע מצא נחשב לדמות מופת ולסמל של אהבה ומסירות לירושלים. פועלו הציבורי והאישי שיקף את נאמנותו העמוקה לעיר ואת אמונתו בצדקת הדרך לשמירת אחדותה.

נפטר בסוף שנת 2020, והוא בן 89.

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור בכביש הטבעת המזרחי, מכביש דרגה ועד מחלף זיתים. הדרך תיקרא 'דרך יהושע מצא'.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת לאשר את הבקשה ואת האיתור המבוקש.

3. רבי נתן צבי פינקל

הסבר

ראש ישיבת מיר (תש"ג-תשע"ב)

תקציר

הרב נתן צבי פינקל נולד בשיקאגו שבארה"ב ונקרא על שם אבי סבו, הסבא מסלבודקה. הוא למד בתיכון לא חרדי בעירו. ההיכרות הראשונה שלו עם עולם התורה הייתה כאשר ביקר אצל קרובי משפחתו בארץ ישראל. הוא נמשך לתורה ובניגוד לדעת הוריו חשק בתורה על פני כל דבר אחר. בתחילת שנות ה-60 החל ללמוד בישיבת מיר בירושלים. הוא עלה והתעלה בתורה ובמידות ולימים התמנה לראש ישיבת מיר ושימש כמנהיג ומורה דרך לרבבות תלמידיו.

בהיותו בן 45 חלה הרב בפרקינסון. ממחלה זו סבל עד יומו האחרון והוא נעזר בכסא גלגלים. למרות חוליו הוא הפך את ישיבת מיר לאימפריה. בהשפעתו הפכה הישיבה לגדולה בישראל ואחת משתי הישיבות הגדולות בעולם. בנוסף למבנה המרכזי בשכונת בית ישראל, הקים שני סניפים נוספים לישיבה במודיעין עילית ובשכונת רמת שלמה.

לרב פינקל היה חזון ברור להפוך את ישיבת מיר למרכז תורה מוביל. הוא הנהיג את הישיבה ביד רמה והצליח לרתום סביבו את תלמידיו ואנשי סביבתו למטרה זו. הרב הקפיד על קשר אישי חם עם כל תלמיד ותלמיד. היה מעורב בכל נושא הלימוד בישיבה על כל אגפיה. הוא הקדיש זמן לשיחות אישיות, בחינות והכוונה רוחנית. גישה אישית זו חיזקה את הקשר בין התלמידים לישיבה והובילה להגדלת מספרם. הרב פינקל הדגיש את החשיבות של לימוד תורה ומעשים טובים. הוא חינך את תלמידיו להיות אנשים של תורה ומעשה והם בתורם הפיצו את השפעתו למקומות רבים.

הרב נתן צבי פינקל היה לא רק מנהיג תורני אלא גם איש חברה ומורה. בהיותו בן 69 נפטר.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות והנצחה

הוועדה ממליצה (2 חברים בעד ו-1 נגד) לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

4. המטע

הסבר

שטח לגידול עצי פרי

תקציר

בתוואי רחוב סמוך לרחוב יום טוב עסיס בשכונת פסגת זאב, לא היה עד כה רחוב מוסדר. לצורך הסדרת המרחב הציבורי, שיפור הנגישות ומתן כתובות מוסדרות לתושבים, עולה הצורך במתן שם לרחוב החדש שנפתח במקום.

בהתאם לתהליך שנערך בשיתוף תושבי הרחוב, בתיאום המינהל הקהילתי, הוחלט על מתן השם "המטע" – המתאר שטח המשמש לגידול עצי פרי. השם נבחר בשל הקשרו לטבע, לחקלאות ולנופי הארץ, והוא משתלב באופיו של האזור ובשמות הרחובות הסמוכים הנושאים גם הם אופי טבעי.

מתן השם מהווה חלק ממהלך כולל להסדרת שמות הרחובות בשכונה ולשיפור השירות לתושבים.

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור להנצחה: בשכונת פסגת זאב, רחוב ללא שם היוצא מרחוב פרופ' יום טוב עסיס.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה ואת האיתור המבוקש.

5. פינק

הסבר

בר-מסעדה מיתולוגי בבעלות דייב רוטשילד ומולי עזריאלי

תקציר

מסעדת פינק נוסדה עוד בימי המנדט בשנת 1932 ופעלה ברציפות במשך 73 שנה עד שנת 2005, במרכז העיר ברחוב ההסתדרות 2 פינת רחוב המלך ג'ורג'.

מסעדת פינק ליוותה את ירושלים לאורך ההיסטוריה של מדינת ישראל בכל התקופות והאירועים המשמעותיים שעברו על המדינה ועל העיר ירושלים בפרט: המנדט הבריטי, הכרזת המדינה, מלחמות ישראל, איחודה של ירושלים, פיגועי האינתיפאדות.

מסעדת פינק הייתה ידועה כמוסד ירושלמי בו התארחו ונפגשו ירושלמים, חברי כנסת, דיפלומטים, פרופסורים, עורכי דין, רופאים, שופטים, עיתונאים, אומנים, ציירים ופסלים, אנשי בידור ותקשורת ועוד.

בפינק הייתה נאמנות וקדימות מוחלטת לקהל הירושלמי על פני אורחים מחו"ל. המקום לא נסגר אף פעם למען אורח או דיפלומט חשוב שבחר להגיע למסעדה. המקום תועד וסוקר בעיתונים מכל רחבי העולם. המקום זכה בפרס התיירן המצטיין לשנת 1993. נבחר ע"י המגזין העולמי Newsweek לאחד מ-50 הבארים הטובים בעולם.

מסעדת פינק שמה את העיר ירושלים על מפת הגסטרונומיה העולמית. היוותה מוקד משיכה לאישים מירושלים, מהארץ ומכל רחבי העולם, שעלו לרגל לעיר ירושלים להתארח במקום המיוחד ומעורר ההשראה בזכות האווירה, הדיסקרטיות, האוכל המיוחד בסגנון אירופאי והשילוב הנדיר של חו"ל וירושלמיות.

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור להנצחה: בשכונת מרכז העיר, רחבה ללא שם הנמצאת ברחוב ההסתדרות פינת המלך ג'ורג'.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת לאשר את הבקשה ואת האיתור המבוקש.

6. הרב אברהם בן-הרוש

הסבר

מסרן מסורות קריאת התורה, המשנה והתלמוד (תרע"ב- תשס"ג)

תקציר

הרב אברהם בן-הרוש נולד בשנת 1912 במרוקו. עוד מנעוריו הפליא את רבותיו בהישגיו המפליגים במקרא ובספרות המדרש. הוכשר להיות סופר סת"ם ובהיותו בן 14 שנה, כתב לראשונה ספר תורה.

הרב בן הרוש עלה לארץ ישראל בשנת 1956 ועבר להתגורר בדירה צנועה בשכונת מוסררה, שם שימש במשך 23 שנה כרבה של קהילת "תקוותנו". ביתו היה פתוח לרווחה לכל הנזקק לעצה ולסעד רוחני, בעוד הוא זוכה ומזכה את הרבים בכתיבת למעלה ממאה ספרי תורה.

לרב בן-הרוש יצאו מוניטין כמסרן הגדול של מסורות קהילת יהודי תאפילאלת שהייתה אחת הקהילות הגדולות במרוקו. רבים מחוקרי האוניברסיטה העברית היו משחרים לפתחו כדי להקליט מפיו את מסורות קריאת המקרא, המשנה והתלמוד של היהודים במחוז תאפילאלת. הרב בן הרוש הוקלט כשהוא קורא במקרא בעברית ובתרגום לערבית. ידע על בוריו את תרגום המקרא שהיה נהוג במרוקו יותר מאלף שנים וידע לפרש אותו היטב. הרב בן הרוש חיבר בעצמו תרגום ערבי למגילת קהלת שלא נהגו לתרגם אותה. והכתיב לבנו יוסף את כל התרגום לספרי כתובים.

בשנת 1999 זכה הרב בן-הרוש בעיטור יקיר ירושלים על תרומתו למפעל מסורות הלשון של עדות ישראל, ועל השנים הרבות אשר הקדיש לרווחתם של בני קהילת "תקוותנו" בשכונת מוסררה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה בכפוף למציאת איתור באזור שבו פעל, כיכר במוסררה או במבנה של "תקוותנו".

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

7. פרגוואי

הסבר

מדינה בדרום אמריקה, בעלת ברית של מדינת ישראל

תקציר

פרגוואי נחשבת כיום לאחת מבעלות הברית הקרובות והעקביות ביותר של מדינת ישראל באמריקה הלטינית.

פרגוואי הייתה בין 33 המדינות שהצביעו בעד תכנית החלוקה בכ"ט בנובמבר 1947, עובדה שהממשל הנוכחי נוהג להזכיר כבסיס ל"ברית האחיות". הרוב במדינה הוא רוב קתולי שמרני. עבור רבים מהם, התמיכה בישראל ובירושלים נתפסת לא רק כפעולה פוליטית אלא כחובה דתית המבוססת על כתבי הקודש.

פרגוואי הוכיחה בשנים האחרונות שהיא לא רק שותפה של ישראל בעבר, אלא גם בהווה ובמיוחד בזמנים קשים. מאז ה-7 באוקטובר היא הביעה תמיכה נחרצת בישראל, הן בהצהרות רשמיות והן בזירה הבינלאומית. בדצמבר 2024 העבירה פרגוואי את שגרירותה לירושלים במעמד הנשיא סנטיאגו פנייה, מהלך שמפגין תמיכה אמיתית וכנה ושבוצע ע"י מדינות בודדות בלבד. מעבר לתמיכה הדיפלומטית, מהלך זה משקף גם הכרה בירושלים כבירתה המאוחדת והנצחית של ישראל, עמדה שאינה מובנת מאליה בקרב מדינות דרום אמריקה.

בחודש אפריל 2025 הכריז נשיא פרגוואי על חמאס וחיזבאללה על כל זרועותיהם וכן על משמרות המהפכה של איראן כארגוני טרור. פרגוואי היא הראשונה לעשות כן ביבשת אמריקה הלטינית כצעד אמיץ וכעמדה ערכית וברורה. כמו כן, פרגוואי מהווה חומת מגן לישראל באו"ם ובמוסדות בינלאומיים אחרים. היא הצביעה נגד אמברגו נשק על ישראל והתייצבה לצידה בפרומים משפטיים מול האשמות על רצח עם.

ישראל מסייעת לפרגוואי בטכנולוגיות חקלאיות וגנטיקה של בעלי חיים. בנוסף, קיימת פעילות עסקית ענפה של חברות ישראליות בתחומי האנרגיה והתשתיות.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

8. הרב יוסף כוזהינוף

הסבר

מבוני ומייסדי שכונת הבוכרים (ה'ת"ר–תרפ"ד)

תקציר

הרב יוסף כוזהינוף נולד בבוכרה בשנת 1840. בצעירותו למד תורה מפי חכמי בוכרה והוסמך לרבנות, ועד מהרה הפך לדמות תורנית ומנהיגותית מרכזית בקהילה היהודית המקומית. הוא כיהן כרב הראשי של סמרקנד ונמנה עם מנהיגי הבולטים של יהדות טורקסטן.

בתחילת המאה ה-20 עלה לארץ ישראל והיה לאחת הדמויות המרכזיות של העלייה הבוכרית לירושלים. הרב כוזהינוף פעל במסירות לחיזוק הזהות היהודית והקהילתית, הקים בתי כנסת ומסגרות חינוך תורני לילדי הקהילה, וסייע לעולים החדשים שהגיעו מבוכרה בתחומי הדיוקן, הפרנסה והשתלבותם בחיי ירושלים. בדבריו ובעשייתו עודד את בני קהילתו להשתקע בעיר ולהיות שותפים לתחיית היישוב היהודי בירושלים.

מלבד פועלו התורני והחינוכי, היה הרב כוזהינוף שותף להנחת היסודות הפיזיים של הקהילה בעיר. הוא רכש קרקעות עבור בני הקהילה, ובעיקר באזור ירושלים, ונחשב לדמות מפתח בהקמת שכונת הבוכרים, יחד עם הרב שלמה מוסיוף, בסוף המאה ה-19. הקרקע לשכונה נרכשה בשנים 1890–1891 כחטיבה אחת, מה שאפשר תכנון כוללני שכלל בתי כנסת, שוק, תלמוד תורה ורחובות רחבים, ולא רק חלוקה לחלקות פרטיות. הבנייה המואצת החלה בשנת 1894, והשכונה התאפיינה בתכנון רחובות מרווחים ובשילוב צמחייה, והייתה לאבן יסוד בהתפתחות ירושלים החדשה.

הרב יוסף כוזהינוף נזכר כאיש רוח גדול, מנהיג חברתי וקהילתי אשר חרט חותם עמוק בירושלים ובתולדות יהדות בוכרה בארץ ישראל. הוא נפטר בשנת 1924 ונקבר בהר הזיתים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה ולהנציחו באזור שבו פעל בשכונת הבוכרים.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

9. יוכבד בת מרים

הסבר

משוררת עבריה מתקופת התחיה (תר"ס-תש"ס)

תקציר

יוכבד בת מרים נולדה כיוכבד ז'לזניאק בקפליץ שברוסיה הלבנה. בגיל 17 החליפה את שם משפחתה ל"בת-מרים" כיוון שהיה לה ברור שתהיה משוררת, כמרים אחות משה. יוכבד קיבלה חינוך יהודי מסורתי וכללי. כבר בצעירותה החלה לכתוב שירה ברוסית ובעברית. בשנת 1921 עלתה לארץ ישראל, שהייתה אז תחת המנדט הבריטי, והצטרפה לחוגי הספרות והאמנות שהתפתחו בירושלים ובתל אביב.

ירושלים שימשה עבור בת מרים מקור השראה מרכזי ליצירותיה. היא התגוררה בשכונות שונות בעיר, כמו רחביה ושקעה באווירתה המיוחדת, ההיסטורית והרוחנית. נופי ירושלים, אורותיה, סמטאותיה ואנשיה מצאו ביטויים רבים בשירה.

בת מרים הייתה חלק אינטגרלי מהבוהמה הספרותית של התקופה. היא פרסמה את שירה בכתבי עת חשובים ובהם "הדואר", "כתובים", "מאזניים" ועוד. שירה התאפיינה ברגישות גבוהה, ליריות עמוקה ובשימוש חופשי בחרוז ובמשקל, מה שהעניק להם נופך מוזיקאלי מיוחד.

יוכבד בת מרים זכתה להערכה רבה מצד מבקרי ספרות וקהל הקוראים. בנוסף, זכתה בפרסים ספרותיים יוקרתיים ובהם פרס ביאליק על מפעל חייה, שהעיד על מעמדה הרם בשירה העברית. שירתה נלמדת עד היום באוניברסיטאות ובבתי ספר.

יוכבד בת מרים נפטרה בירושלים בשנת 1980 והותירה אחריה מורשת ספרותית עשירה וייחודית.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

10. משחריי מלחה

תיאור

לזכר משחריי השכונה במלחמת העצמאות תש"ח 1948

תקציר

הקרב על מלחה התרחש בלילה שבין ה'13 ל'14 ביולי 1948, והיה מן הקרבות הקשים והמכריעים במלחמת העצמאות. בקרב זה הצליחו לוחמי האצ"ל, בסיוע מחלקות מפלוגת "יהונתן" של הפלמ"ח, לכבוש את הכפר הערבי אל-מאלחה, אשר שכן ממערב לירושלים.

הכפר מלחה היה ממוקם על גבעה אסטרטגית, שחולשת על פרוזדור היציאה מן העיר, ולפיכך היה בעל חשיבות צבאית רבה. כיבושו אפשר לכוחות הישראליים להרחיב את שליטתם באזור, ולשפר באופן משמעותי את הקשר בין ירושלים לבין שפלת החוף.

באותה עת ניהלו כוחות צה"ל את מבצע "דני", מערכה רחבת היקף שמטרתה הייתה להשתלט על מרכז הארץ. ירושלים נותרה מנותקת מן השפלה, ופרוזדור היציאה ממנה היה צר ומסוכן.

במהלך הלילה, יצאו כ-120 לוחמי אצ"ל, בליווי לוחמי הפלמ"ח, לתקיפת הכפר. ההתקפה נפתחה בהרעשה ארטילרית, שלאחריה התקדמו הכוחות רגלית אל תוך הכפר. הקרב היה עז וממושך, תושבי מלחה, בסיוע לוחמים ערבים נוספים, גילו התנגדות נחושה. הקרב גבה קורבנות רבים, ובמהלכו נפלו 18 מלוחמי האצ"ל. חרף הקשיים והמחיר הכבד, הצליחו הכוחות הישראליים להשתלט על הכפר.

הפעולה היוותה נקודת מפנה חשובה במלחמת העצמאות. היא תרמה לביסוס השליטה הישראלית בירושלים וסביבותיה, ושיפרה את חיבור העיר אל מישור החוף. הקרב נחרת בזיכרון הלאומי כאחד מן הקרבות ההרואיים והמשמעותיים ביותר במלחמה, ומהווה עדות לאומץ לבם, נחישותם והקרבתם של לוחמי האצ"ל והפלמ"ח במאבק על הקמת מדינת ישראל.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

11. השופט עדי אזור

הסבר

שופט בית המשפט המחוזי שנרצח בהיותו שופט (תשט"ז-תשס"ד)

תקציר

השופט עדי אזור נולד בישראל בשנת 1955. את לימודיו התיכוניים השלים בבית הספר עירוני א' בתל אביב, ולאחר מכן שירת בצה"ל. בשנת 1980 סיים בהצטיינות את לימודי המשפטים באוניברסיטת תל אביב, בשנת 1987 השלים תואר שני במשפטים בהצטיינות, ובשנת 1988 הוסמך לתואר דוקטור במשפטים, גם כן בהצטיינות, באוניברסיטת בראילן.

בין השנים 1981-1992 עסק בעריכת דין, בתחילה כשכיר ולאחר מכן כעצמאי. במקביל לעבודתו המקצועית שימש עוזר הוראה באוניברסיטת תל אביב, הרצה במוסדות אקדמיים שונים, פרסם מאמרים מקצועיים והוציא לאור שלושה ספרים משפטיים.

בשנת 1992 מונה לשופט בבית משפט השלום בתל אביב. בתקופה זו, ועד לשנת 2002, כיהן במספר כהונות כשופט בפועל בבית המשפט המחוזי בתל אביב. בשנת 2002 מונה לרשם בית המשפט המחוזי בעיר.

ביום 19 ביולי 2004 נרצח השופט עדי אזור ביריות בכניסה לביתו שברמת השרון. היה זה מקרה הרצח הראשון של שופט במדינת ישראל. שני הנאשמים ברצח הורשעו ונגזר עליהם עונש מאסר עולם.

השופט עדי אזור הותיר אחריו מורשת מפוארת במערכת המשפט הישראלית. הוא נודע כמשפטן מבריק, שופט מוערך בתחום המשפט האזרחי ובעל דוקטורט במשפטים, אשר תרם תרומה משמעותית לפיתוחו ולעיצובו של עולם המשפט במדינה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

12. אפרים אלה

הסבר

פעיל ציוני מכורדיסטן, מבוני ומקימי העיר, יקיר ירושלים (תרפ"ג-תשס"ב)

תקציר

אפרים אלה נולד בשנת 1923 בעיר זאכו שבצפון עיראק-כורדיסטן. אלה היה פעיל ציוני, עזר רבות לקהילה היהודית ובין היתר סייע להם כספית במימון עלייתם לארץ ישראל. בשל פעילותו זו הושלך לכלא למספר חודשים. עם שחרורו מהכלא בשנת 1951, עלה לארץ וקבע את מקום מגוריו בירושלים.

בשנת 1953 ייסד אלה את חברת הבניה "האחים אלה". החברה בנתה ברחבי הארץ בכלל ובירושלים בפרט. בין השאר בנתה החברה בירושלים את בנייני אלה ברחוב יפו, אולמי שמחות 'קיסר' ו'רחנית', בריכת ירושלים ואלפי דירות בשכונות.

בשנת 1974 הפנה אלה את עסקיו לענף התיירות והמלונאות והקים יחד עם אחיו את רשת מלונות 'קיסר' בירושלים וברחבי הארץ. הקמת מלון 'קיסר' בירושלים תרמה רבות לכלכלת העיר בתחום תיירות פנים והחוץ.

על תרומתו לפיתוח כלכלתה של העיר ירושלים קיבל בשנת 1999 את עיטור "יקיר ירושלים". כמו כן קבל את עיטור "תיירן היובל" על קידום התיירות לישראל וביצור הכלכלה במדינה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות הנצחה

הוועדה ממליצה לקרוא כיכר בשם "בוני ירושלים". ככל ויוחלט לא להקים את הכיכר, הוועדה ממליצה (3 חברים נגד ו-1 בעד) שלא לאשר את השם.

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור להנצחה: בשכונת רמת שרת, כיכר ללא שם היוצאת וממשיכה מרחוב רמת שרת.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה והאיתור ע"ש אפרים אלה.

13. פרופסור מיכאל רוזנק

הסבר

פילוסוף, חוקר והוגה דעות בתחום החינוך היהודי (תרצ"ג–תשע"ג)

תקציר

פרופסור מיכאל רוזנק נולד בשנת 1932 בגרמניה וגדל בניו יורק, אליה נמלטה משפחתו ערב מלחמת העולם השנייה. את לימודיו האקדמיים עשה בישיבת יוניברסיטי ובאוניברסיטת קולומביה, שם התמחה בסוציולוגיה, היסטוריה וחינוך יהודי.

בשנת 1958 עלה לישראל ושילב את עיסוקו במגוון תפקידים חינוכיים וציבוריים, בין היתר במסגרת הסוכנות היהודית ובצה"ל. גישתו החינוכית פורצת הדרך עיצבה את תפיסת החינוך בצבא, כאשר כיהן בתפקיד בכיר בלשכת קצין חינוך ראשי והיה לשותף מרכזי ביצירת תפיסה חינוכית חדשה בצה"ל.

בשנת 1969 הצטרף לסגל המרכז לחינוך יהודי ע"ש מלטון באוניברסיטה העברית בירושלים, שם כיהן כפרופסור לפילוסופיה של החינוך היהודי. הוא היה ממייסדי התחום האקדמי הזה, והשפעתו ניכרה בדורות של מחנכים ומנהיגים חינוכיים מכל העולם, אשר ספגו מתורתו והפיצו את רעיונותיו במערכות חינוך שונות.

פרופ' רוזנק פיתח גישה חינוכית חדשנית שהתמודדה עם המתח שבין המסורת היהודית לחיים המודרניים. הוא האמין כי ניתן לטפח מחויבות עמוקה למסורת הדתית, תוך עידוד חשיבה ביקורתית ופתוחה ובכך לעצב דמות של יהודי משכיל ומחובר. הוא חתר למציאת דרכים ליישוב מחלוקות בחברה רב-תרבותית, תוך שמירה על האוטונומיה הרוחנית של כל קבוצה. משנתו הפילוסופית והחינוכית הניחה תשתית רעיונית לגישור בין עולם האמונה לעולם המדע, ובין זרמים שונים במחשבה היהודית והכללית, גישה שהתגלתה כחיונית במיוחד במרחב הירושלמי.

חזונו לא היה רעיון תיאורטי בלבד, אלא דרך חיים. דמותו המאירה, ענוותו ורגישותו הפכו אותו למורה דרך, לא רק בדבריו אלא גם במעשיו. ביתו בירושלים שימש מקום מפגש חם ומרכזי לאנשי חינוך, תלמידים ועמיתים מכל רחבי העולם.

במהלך חייו זכה פרופ' רוזנק להכרה בינלאומית רחבה, וקיבל תוארי דוקטור לשם כבוד ממוסדות אקדמיים אורתודוקסיים, קונסרבטיביים ורפורמיים, עדות להשפעתו העצומה על כלל הזרמים בעולם היהודי.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי במסגרת פעילותו זכה הנ"ל לכבוד מרובה. בנוסף, אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר ולכן ממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

14. שירה בנקי

הסבר

נערה ירושלמית שנרצחה במצעד הגאווה בירושלים בשנת 2015 (תש"ס-תשע"ה)

תקציר

שירה בנקי הייתה נערה ישראלית בת 16 שנרצחה באכזריות בפיגוע דקירה במהלך מצעד הגאווה והסובלנות בירושלים, ב-30 ביולי 2015. שירה צעדה במצעד כדי להביע את תמיכתה בזכויות אדם ובערכי סובלנות, מבלי לחשוש לשנאה, בוז או אלימות בשל דעותיו או בחירותיו הפרטיות של האחר.

התוקף, שוחרר מהכלא שלושה שבועות לפני הפיגוע, לאחר שריצה עונש מאסר של 10 שנים בגין פיגוע דקירה דומה במצעד הגאווה בירושלים בשנת 2005. בפיגוע בשנת 2015, דקר שישה צועדים, ביניהם שירה בנקי, שנפצעה אנושות ונפטרה שלושה ימים לאחר מכן.

מותה של שירה זעזע את ישראל ואת הקהילה הבינלאומית והדגיש את הסכנות הטמונות בקיצוניות, בשנאה ובחוסר סובלנות.

לזכרה הקימו הוריה את עמותת "דרך שירה בנקי", הפועלת לקידום סובלנות, מתינות וקבלת האחר בחברה הישראלית.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה שלא לאשר את הבקשה. הוועדה סבורה שלא נכון להבדיל בין הנ"ל לבין נרצחים אחרים בעיר.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר הצבת לוח זיכרון במקום הרצח.

15. הרב דן מרדכי הכהן

הסבר

זקן רבני תוניסיה, מייסד מוסדות מחבר ספר "דברי מרדכי" (תרצ"א–תשפ"א)

תקציר

הרב דן מרדכי נולד בשנת 1931 בעיירה בנגרדאן שבתוניסיה. שם למד אצל רבותיו הגדולים, בהם הרב מכלוף יאנה זצ"ל והרב ניסים כהן זצ"ל, והסתופף בצילו של הרב הקדוש רבי מרדכי אמיס הכהן זצ"ל, רבה של תוניסיה, על שמו נקראו לימים מוסדותיו בארץ.

עם עלייתו לישראל בשנת 1962, התיישב תחילה בעיר קריית גת, שם ייסד את קהילת "בית רחמים", אשר איגדה תחתיה את כל יוצאי תוניסיה בעיר ושימשה עבורם כמרכז רוחני משמעותי. בשנותיו האחרונות עבר להתגורר בירושלים והמשיך בפעילותו התורנית הענפה.

בירושלים הקים את מוסדות "יד מרדכי" בשערי העיר, על שם רבו רבי מרדכי אמיס הכהן זצ"ל. מוסדות אלו מהווים מרכז תורה ולימוד, ובנו, הרב הגאון רבי חי הכהן שליט"א, ממשיך כיום את דרכו בראשות הכולל.

הרב הכהן היה שומר נאמן למנהגי עדת תוניס והקפיד להנחילם לדורות הבאים. נחשב למקור סמכות הלכתית ומנהגית עבור יוצאי תוניס, ורבים נהרו לפתחו בירושלים לזכות לברכתו ולעצותיו.

הרב הכהן חיבר מספר ספרים תורניים חשובים, בהם "דברי מרדכי" על התורה ו"חמד כהונה" על הש"ס. בנוסף, יצא לאור הספר "זיכרון דברים", המכיל עשרות סיפורים ועובדות נדירות על חכמי תוניסיה וזיכרונותיו האישיים.

במשך עשרות שנים אסף הרב ספרייה ענקית ונדירה של ספרים, רובם חיברו בני העדה התוניסאית. ספרייה זו, שהחלה עוד בתוניסיה והמשיכה להתפתח בירושלים, מהווה אוצר בלום לחקר תולדות חכמי תוניסיה ומורשתם התורנית. לאחר מותו, החליטה משפחתו להנגיש את הספרייה לציבור הרחב, והיא משמשת כיום מקור חשוב לחוקרים ובני תורה.

הרב הכהן נפטר בינואר 2021 והותיר אחריו מורשת רוחנית ענפה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

16. הרב יהושע זמל

הסבר

ממייסדי בית הכנסת ש"י עגנון (תש"ו-תשפ"ג)

תקציר

הרב יהושע זמל נולד בירושלים, דור שביעי בירושלים, בן למשפחת סלומון מבוני ירושלים וממקימי פתח תקווה. למד בישיבות מובילות, ביניהן ישיבת מרכז הרב, שם היה מתלמידיו המובהקים של הרב קוק. הוסמך לרבנות והיה ידוע בבקיאותו העמוקה בהלכה לצד מחשבת ישראל ואגדה.

במשך למעלה מ-40 שנה, כיהן כרב השכונות תלפיות וארנונה ובהמשך גם רב שכונת תלפיות מזרח והיה דמות שהייתה מעורה בחיי כל תושב.

הרב זמל היה מהדמויות המרכזיות בייסודו וביסוסו של בית הכנסת ש"י עגנון בשכונת תלפיות. הוא הפך את המקום למרכז רוחני ותרבותי ייחודי המשלב בין הקהילה הוותיקה לחדשה. שיעוריו בבית הכנסת משכו קהל מגוון של אקדמאים, אנשי רוח ותלמידים חכמים. הוא הקפיד לשמר את שילוב התורה, תרבות וירושלמיות שורשית.

מפעל חייו הנוסף היה עמותת "עוז ומחשבה" השוכנת בתלפיות, אשר שימשה כזרוע הביצועית לשיעורי תורה, כולל אברכים ופעילות חסד ענפה בכל דרום העיר.

הרב יהושע זמל נודע ביכולתו לפתור סכסוכי שכנים וקהילה בדרכי נועם. ייצג שמרנות הלכתית עם מאור פנים מודרני, תוך חיבור עמוק למדינת ישראל.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה. הוועדה סבורה כי ניתן יהיה להנציחו במבנה העמותה שהקים הרב.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

17. השופט אליעזר גולדברג

הסבר

אליעזר גולדברג שופט בית המשפט העליון ומבקר המדינה (תרצ"א–תשפ"ב)

תקציר

אליעזר גולדברג נולד בשנת 1931 וגדל בירושלים למשפחה שעיסוקה העיקרי היה בדפוס. גולדברג למד בבית הספר תחכמוני ולאחר מכן בגימנסיה העברית רחביה. הצטרף לאצ"ל, ובמהלך מלחמת העצמאות היה שותף להגנת העיר, בתקופה זו איבד את אחיו הבכור שנפל בהגנת ירושלים.

לאחר המלחמה למד משפטים באוניברסיטה העברית והוסמך כעורך דין בשנת 1957. עבד במשרדים פרטיים בירושלים, ובשנת 1964 התמנה לשופט תעבורה, ולאחר שנה לשופט בבית משפט השלום. תשע שנים לאחר מכן מונה לכהונת שופט בבית המשפט המחוזי בירושלים, וב-1982 מונה לסגן נשיא בית המשפט. באפריל 1984 נבחר לשופט בבית המשפט העליון.

במהלך שנות פעילותו השיפוטית עמד בראש ועדת הבחירות לכנסת ה-12 (1988), שימש חבר ואחר כך יושב ראש הוועדה לסדר הדין הפלילי, היה חבר בוועדת שמגר לחקירת אירוע הטבח במערת המכפלה בפורים 1994, וכן חבר בוועדה לבחינת הרשעה על סמך הודאה בלבד והעילות למשפט חוזר. בנוסף, כיהן כיושב ראש הוועדה לבחינת דרכי ההבניה של שיקול הדעת השיפוטי בגזירת דין.

בחודש מאי 1998 נבחר על ידי הכנסת למבקר המדינה ולנציב תלונות הציבור לתקופה של שבע שנים, והיה המבקר השישי בתולדות המדינה. כהונתו הסתיימה ביולי 2005, ובשנה לאחר מכן העניקה לו התנועה לאיכות השלטון בישראל אות הוקרה על פועלו בתחום המשפט. בסוף שנת 2008 התמנה לנציב תלונות הציבור על שופטים בישראל, תפקיד בו כיהן עד שנת 2012.

בשנת 2009 הוענק לו עיטור "יקיר ירושלים" על פעילותו בתחום המשפט, הצדק וההגיונות הציבורית. בשנת 2018 מונה ליו"ר הוועדה המייעצת למינוי בכירים בשירות המדינה.

השופט אליעזר גולדברג הותיר חותם עמוק על המשפט הישראלי ועל המערכת הציבורית.

הוא נפטר בשנת 2022 בגיל 90 והובא לקבורה בהר המנוחות, בחלקת יקירי ירושלים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

18. ד"ר יעקב (ז'ק) סטרומזה

הסבר

ניצול שואה מסלונקי, מהנדס, מאיר חומות ירושלים (תרע"ג-תשע"א)

תקציר

ד"ר יעקב סטרומזה נולד בשנת 1913 בסלונקי, יוון. למד הנדסת חשמל בצרפת ונגן בכינור. לאחר שהשלים את לימודיו חזר לסלונקי והחל לעבוד במקצועו.

מלחמת העולם השנייה הורגשה בסלונקי ביתר שאת עם כיבוש יוון בידי הגרמנים. בסוף חודש אפריל 1943 גורש לאושוויץ עם בני משפחתו. הוא שרד בזכות כישרונו המוזיקלי ומונה לכנר הראשון בתזמורת הגברים של המחנה, שניגנה לאסירים בצאתם ובהיכנסם לעבודה ובמהלך הוצאות להורג. מכאן הכינוי "הכנר מאושוויץ" שדבק בו לימים.

לאחר השואה עבר לפריז והשלים את לימודיו בבית ספר הגבוה לחשמל. בשנת 1947 נישא בשנית והקים משפחה. לאחר מלחמת ששת הימים, עלה לארץ והשתקע בירושלים.

סטרומזה החל לעבוד בעיריית ירושלים במחלקת המאור כמהנדס חשמל. לאחר מספר חודשים התמנה למנהל המחלקה. עבד בצמידות לראש העיר טדי קולק ויחדיו הוציאו לפועל את פרויקט תאורת חומות ירושלים המאוחדת והארת אתריה היהודים, הנוצריים והמוסלמיים של העיר. על מצבתו נרשם "מאיר חומות ירושלים".

לאחר פרישתו לגמלאות, השלים לימודי דוקטורט בהנדסת חשמל והוא בן 72. סטרומזה קשר קשר אמיץ עם מערכת החינוך וליווה מסעות תלמידים לפולין וסיפר את סיפורו בארץ. היה מרצה מבוקש במסגרת תכניות לימוד בישראל. עסק בחקר ההיסטוריה של יהדות יוון בדגש על שואת יהודי יוון כמתנדב ביד ושם והניח את היסודות לכתיבת פנקס קהילות יוון שיצא לאור כמה שנים לאחר מכן. נהג לנגן בכינורו בטקסי זיכרון מרכזיים ובכך הפך לחלק מהזיכרון הקולקטיבי של ירושלים והמדינה.

ז'ק נפטר בירושלים בשנת 2010 והוא בן 97 שנים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה שעיקר פעילותו הייתה במסגרת עבודתו בעירייה, וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

19. ד"ר גיל טייב

הסבר

הקדיש את חייו לישראל וליחסים בין צרפת לישראל (תשי"ח-תשפ"ד)

תקציר

ד"ר גיל טייב נולד בצרפת בשנת 1957. לאורך השנים שימש כנשיא ארגון א.ס.י. צרפת – קרן אור צרפת, ארגון הפועל לחיזוק הקשרים בין ישראל לצרפת בתחומי המדע והטכנולוגיה, התרבות והכלכלה.

"קרן אור צרפת" שמה לה למטרה לבנות גשרים בין התרבויות השונות, לעודד חדשנות ויצירתיות, ולקדם שלום והבנה הדדית בין שתי המדינות. בתפקידו כנשיא הקרן, התייצב ד"ר טייב לצד הקהילה היהודית בצרפת, נלחם באנטישמיות ועמד כחומה בצורה בהגנה על דמותה של מדינת ישראל.

בין יוזמותיו הבולטות ניתן לציין את פרויקט המשקפיים לאוכלוסיות מוחלשות בירושלים, שבמסגרתו חולקו כ-7,000 זוגות משקפיים לתושבי העיר. בנוסף, גילה ד"ר טייב מחויבות יוצאת דופן כלפי חיילי צה"ל: במשך למעלה משלושה עשורים עמד לצידם באכפתיות ובאהבה, תרם לרווחתם וסייע במיוחד לחיילים המוצבים בעמדות מרוחקות מן הגבול הלבנוניסורי ועד גבול מצרים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

20. אלכסנדר אברמוביץ וילנקין

הסבר

קצין יהודי בצבא הרוסי, מתנגד לבולשביקים (תר"ס–תרע"ט)

תקציר

אלכסנדר וילנקין נולד בשנת 1883. היה קצין יהודי בצבא הרוסי בתקופה שלאחר מהפכת אוקטובר בשנת 1917 הידועה גם כמהפכה הבולשביקית. מהפכה זו הובילה להפלת ממשלת המעבר הרוסית ולעליית הבולשביקים לשלטון. הצבא הרוסי עבר שינויים והפך לצבא האדום.

אלכסנדר וילנקין היה פעיל בארגונים מחתרתיים כנגד השלטון הקומוניסטי והוצא להורג ע"י המשטרה החשאית הבולשביקית.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

21. ליאור בירקאן

הסבר

שחיינית ודמות מוכרת ואהודה בירושלים (תשכ"ד–תש"ף)

תקציר

ליאור בירקאן נולדה בשנת 1963 וגדלה בירושלים. היא הייתה דמות מובילה בענף השחייה בישראל ונחשבה לאחת השחייניות הגדולות בתולדות הספורט בארץ. כחלק מקבוצת הפועל ימק"א ירושלים, התפרסמה בירקאן בזכות הישגיה המרשימים: היא זכתה 17 פעמים בתואר אלופת ישראל בסוף שנות ה-70 וראשית שנות ה-80, החזיקה בשיאי ישראל רבים בסגנונות החופשי, הגב, הפרפר והמעורב האיש, וזכתה לכינוי "מלכת הברכה" בזכות הדומיננטיות יוצאת הדופן שלה.

לאחר פרישתה משחייה תחרותית, המשיכה בירקאן לתרום לענף השחייה. היא הפכה לשחיינית מאסטרס מצטיינת וייצגה את ישראל בתחרויות בינלאומיות. במקביל, הקדישה מעל לשני עשורים לאימון שחייני מאסטרס בירושלים. בין השנים 2012–2017 כיהנה כיו"ר אגודת הפועל ירושלים, והשקיעה רבות בפיתוח האגודה ובקידום ענף השחייה בעיר.

מעבר לעשייתה הספורטיבית, פעלה בירקאן גם בתחום הבריאות ושימשה מרפאה בעיסוק במרכז הרפואי "שערי צדק" בירושלים.

מורשתה של ליאור בירקאן חורגת מעבר להישגיה הספורטיביים. היא הותירה אחריה דמות מופת של אהבת אמת, נתינה ללא גבולות, משמעת עצמית, אחריות אישית, חמלה ודאגה כנה לזולת.

ליאור בירקאן נפטרה בשנת 2020, בגיל 56, לאחר מאבק במחלה קשה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

22. הרב יוסף שמעוניביץ

הסבר

ראש השוחטים בירושלים (תר"ט-תרפ"ז)

תקציר

הרב יוסף בנימין שמעוניביץ נולד בהונגריה בשנת 1848. בשנת 1871 נישא ליוכבד ברכה, בתו של רבי שמעון דייטש ואחיינית רבו, ובאותה שנה עלה לארץ ישראל והתיישב בירושלים.

בירושלים שימש כר"מ ראשי בשיבת "חתם סופר", וכן כיהן כמורה צדק במספר כוללים, בהם בתי אונגרין. בהיותו בן 35 בלבד, מונה בהסכמתם של גדולי רבני ירושלים המהרי"ל דיסקין ורבה האשכנזי של העיר, רבי שמואל סלנט, למורה הוראה מוסמך. בהמשך מונה לראש השוחטים ולמו"ץ ראשי בענייני שחיטה בירושלים. שמו יצא למרחוק בזכות הקפדתו המיוחדת בענייני שחיטה וכשרות, עד כי המהרי"ל דיסקין הקפיד לאכול אך ורק משחיטתו.

הרב שמעוניביץ חיבר את הספר "ימין יוסף", הכולל פירושים על חמישה חומשי תורה, אגדות חז"ל, ההגדה של פסח ותפילות. ספר זה משקף את עיונו הרחב בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה ואת רגישותו הרוחנית לצורכי הדור.

עיקר פועלו התמקד בתחום הכשרות והשחיטה, בהיותו סמכות עליונה ומוערכת בעניינים אלו. עם זאת, תרומתו חרגה מעבר לכך והוא נודע כדמות תורנית מרכזית ומורה הוראה לרבים. הוא לא היסס להתערב גם בפולמוסים ציבוריים, כך, בשנת 1922, כאשר התעוררה כוונה בעדה החרדית לקיים מערך שחיטה נפרד, פרסם כרזה נחרצת בה שלל את הרעיון וקרא לאחדות השורות. עמדה זו ביטאה את תחושת האחריות הציבורית וההלכתית שהנחתה אותו בכל דרכיו.

הרב יוסף בנימין שמעוניביץ היה אחת הדמויות הרבניות המשפיעות והחשובות בירושלים בסוף המאה ה-19 ובראשית המאה ה-20. השפעתו ניכרה לא רק בתחום הכשרות והשחיטה, אלא גם בהנהגת הציבור, בפסיקת ההלכה ובחיזוק יסודות הדת בעיר הקודש.

נפטר בירושלים בשנת 1927, וחותמו נותר טבוע על חיי התורה וההלכה בעיר לדורות.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

23. עזרא אגאי כאשי

הסבר

מראשוני הסוחרים בשוק מחנה יהודה (תר"ס–תשי"ח)

תקציר

עזרא אגאי כאשי, כמו רבים מחלוצי שוק מחנה יהודה, היה בן העדה הפרסית בירושלים. לבני העדה הפרסית הייתה השפעה מכרעת על אופיו והתפתחותו של השוק. הם היו היזמים, סוחרים והטביעו חותם משמעותי על המסחר, הקולינריה ועל האווירה במקום.

עזרא נבחר להיות אחד מבאי כוח החנוונים אשר ייצגו את האינטרסים של הסוחרים בפני בעלי הקרקע, משפחת ולירו, ובעלי מקצועות משפטיים. היה דמות מפתח שתרמה באופן אקטיבי ומכריע להקמתו של שוק מחנה יהודה. מעמדו כבא כוח תרם לעיצובו של השוק כפי שאנו מכירים אותו היום.

יחד עם אליהו יעקב בנאי חתם עזרא על חוזה הרכישה של אדמות אהרון ולירו בשנת 1922. חתימה זו הייתה אבן דרך קריטית בהקמת שוק הקבע המוסדר עם בניית חנויות קבועות ברחובות ה"אגס" ו"התפוח" (כיום רחובות אליהו יעקב בנאי ועץ חיים).

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

24. מנחם מגן

הסבר

ארכיאולוג, חוקר עתיקותיה ומורה דרך (תרצ"ב-תשנ"ט)

תקציר

מנחם מגן יליד העיר ירושלים (1932), היה ארכיאולוג ומורה דרך. חי ופעל בעיר ירושלים, במהלך סייר, חקר ולימד אודותיה.

מנחם עבד שנים רבות ברשות העתיקות ובחברה לפיתוח מזרח ירושלים. עוד בתחילת דרכו חפר בחפירות הר הבית והכותל ובהמשך הדרך ניהל את חפירת השער הרומי למרגלות שער שכם, את חשיפת אבני הויה דולורוזה המקוריים והיה שותף לפתיחת טיילת החומות ולעוד פרויקטים רבים, כל זאת תחת הנהגתו של מר איציק יעקובי בחברה לפיתוח מזרח ירושלים.

מנחם מגן יזם, הגה והדריך במיזם הסיורים הרגליים החינמיים של העירייה בשבתות, מיזם הפועל במתכונת שונה עד עצם היום הזה. מנחם הכיר כל פינה בעיר וחשף את ייחודה בפני כל אחד ממטייליו.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

25. הרב שלום אהרן לופס

הסבר

מחכמי ירושלים, רב העיר עכו כיובל שנים (תרס"ה–תשנ"ה)

תקציר

הרב שלום אהרן לופס נולד בשנת 1904 בעיר חלב שבסוריה, למשפחת רבנים ענפה. בשנת 1913, בהיותו בן תשע, עלה עם משפחתו לארץ ישראל והתיישב בירושלים. למד בישיבת פורת יוסף, שם שימש אחיו, הרב אליהו לופס, כר"מ. זכה ללמוד מפי גדולי הדור, ובראשם ראש הישיבה, הגאון רבי עזרא עטייה זצ"ל. שקדנותו וכישרונו איפשרו לו להשלים את לימוד כל הש"ס וארבעה חלקי שולחן ערוך כבר בצעירותו. בשנת 1931 הוסמך להוראה על ידי רבני ירושלים הספרדים, בהם הרבנים אברהם פילוסוף, בן ציון קואינקה והראשון לציון הרב יעקב מאיר.

בשנת 1936 הקים יחד עם חברו, הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, את אגודת "מקבציאל", שנועדה ליצור מסגרת תורנית לבני הנוער בירושלים שחלקם לא מצאו את מקומם במוסדות הקיימים. בשנת 1938 היה ממקימי בית הדין הספרדי הראשון ושימש כדיין בו.

בשנת 1948 עבר לגור בשכונת מוסררה והקים בה בתי ספר לבנים ולבנות מבני עדות המזרח, שסבלו כבר אז מקיפוח ואפליה. בשנת 1950 התבקש על ידי הראשון לציון והרב הראשי לישראל, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, לקבל על עצמו את תפקיד הרב הראשי בעיר עכו. הוא נבחר לתפקיד וכיהן בו במשך 45 שנה, עד לפטירתו, תוך שהוא פועל לחיזוק מוסדות התורה, הפצת היהדות וכינון שירותי הדת בעיר.

הרב שלום אהרן לופס היה מגדולי תלמידי החכמים בדורו, ששילב גדלות בתורה עם פעילות ציבורית ענפה למען עם ישראל. פועלו בירושלים ובעכו הותיר חותם משמעותי על עולם התורה והציבור הדתי בארץ. הרב לופס נפטר בשנת 1994 ונטמן בהר המנוחות בירושלים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה.

26. דוד הלבני

הסבר

חוקר תלמוד, חתן פרס ישראל (תרפ"ח-תשפ"ב)

תקציר

דוד הלבני (וייס) נולד בשנת 1927 בקובילצקה שבצ'כוסלובקיה. בילדותו עבר לסיגט שברומניה, שם גדל אצל סבו, רב ותלמיד חכם. כבר בגיל צעיר הפגין כישרון יוצא דופן בלימוד גמרא ונחשב לעילוי, והוסמך לרבנות בגיל 15.

במהלך מלחמת העולם השנייה נשלח לאושוויץ ולאחר מכן למחנות עבודה וריכוז נוספים, והיה היחיד מכל משפחתו ששרד את השואה. חוויותיו הקשות השפיעו עליו עמוקות והשתקפו גם בעבודתו האקדמית ובכתיבתו.

לאחר השואה עבר לארצות הברית, שם למד בבית מדרש לרבנים באמריקה, קיבל תואר דוקטור ושימש בו כפרופסור מן המניין לתלמוד במשך שנים רבות. בשנת 1983, בעקבות מחלוקת על הסמכת נשים לרבנות, עזב את בית המדרש והצטרף לאוניברסיטת קולומביה, שם כיהן כפרופסור לתלמוד ולספרות רבנות קלאסית. הוא היה ממייסדי "האיחוד ליהדות מסורתית".

בשנת 2005 עלה לישראל והתיישב בירושלים. גם בארץ המשיך ללמד ולחקור, ושימש כפרופסור באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת בר-אילן, תוך שהוא ממשיך בעבודתו האקדמית עד שנותיו המאוחרות.

פרופסור הלבני התייחס לתלמוד כיצירה רב-שכבתית, שבה ניתן להבחין בין אמירות מיוחדות (אמוראיות) לבין "סתמות" קטעים אנונימיים שנוספו מאוחר יותר על ידי "סתמאים". לטענתו, חלקים נרחבים מהתלמוד כפי שהוא לפנינו והקושיות והתירוצים שבו, אינם פרי יצירת האמוראים עצמם, אלא של סתמאים שפעלו בתקופה מאוחרת יותר. בכך הציע פתרונות חדשניים לקשיים פרשניים רבים בגמרא.

מפעלו המרכזי הוא סדרת הספרים רב-הכרכים "מקורות ומסורות", המהווה פירוש מדעי ביקורתי לתלמוד הבבלי, ובו יישם את שיטתו הייחודית. ספרים אלו שינו את פני המחקר התלמודי והשפיעו על דורות של חוקרים.

דוד הלבני זכה להוקרה רחבה, ובין היתר הוענק לו בשנת 2008 פרס ישראל לחקר התלמוד.

הוא נפטר בירושלים ונקבר בהר הזיתים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי פעילותו המקצועית מרשימה, אך אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) להוריד את הנושא מסדר היום ולהחזיר את הבקשה לדיון חוזר בוועדה המייעצת לבחינה נוספת.

27. בצלאל אליאב

הסבר

תרם לפיתוחה של ירושלים ולגאולת בתים וקרקעות ברחבי העיר (תרפ"ג–תשמ"ג)

תקציר

בצלאל אליאב החל את דרכו המקצועית בירושלים בשנת 1955 כסגן המודד המחוזי. בשנת 1960 מונה לתפקיד המודד המחוזי, ושימש בתפקיד 30 שנה.

במסגרת תפקידו כמודד מחוז ירושלים, הוא תכנן וביצע מדידות שונות לפרויקטים הנדסיים ברחבי העיר, שכללו עבודות תשתית לסלילת כבישים, ביוב, מיפוי טופוגרפי מסוגים שונים ומדידות איזון, כמו כן היה אחראי מטעם אגף המדידות על הקמת תכנון וארגון התשתית המידתית של השכונות: רמת אשכול, גבעת המבשר, קרית מנחם, רמות והגבעה הצרפתית.

בצלאל אליאב נקרא לתת ייעוץ מקצועי בוועדת שביתת הנשק שעסקה במחלוקות ובסכסוכים על גבול שביתת הנשק עם ירדן בליבה של ירושלים לפני מלחמת ששת הימים.

עבודתו המקצועית של בצלאל אליאב כמודד מחוזי ניבטים כיום ברחבי ירושלים.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה שעיקר פעילותו הייתה במסגרת עבודתו המקצועית, וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

28. רמי אברהם אריאל

הסבר

מפקד בכיר בשחרור ירושלים, פעל לבניינה ולפיתוחה (תרצ"ט–תש"ף)

תקציר

רמי אברהם אריאל נולד בשנת 1939 בירושלים וגדל בשכונת ימין משה. התחנך בבית ספר עירוני לבנים ובבית הספר התיכון "בית חינוך". במהלך שירותו הצבאי שימש כקצין בכיר בצה"ל ופיקד על כוחות בשחרור ירושלים במהלך מלחמת ששת הימים. על פועלו במלחמת יום הכיפורים זכה לעיטור המופת מידי הרמטכ"ל, רב אלוף דוד אלעזר, על גילוי אומץ לב.

לאורך שנים רבות הקדיש את חייו לפיתוחה ושגשוגה של ירושלים, הן מבחינה חומרית והן מבחינה רוחנית. בתפקידו כמנהל מחלקת בינוי ואחזקה בשירותי בריאות כללית מחוז ירושלים, הוביל שדרוג תשתיות רפואיות, שיפור את איכות השירות לתושבים וקידום תנופת בנייה ופיתוח ששירתה את כלל המגזרים בעיר.

מתוך תחושת שליחות עמוקה, חינך דורות של צעירים ואזרחים לאהבת ירושלים. הרצה והסביר על פועלו בבתי ספר, במוסדות ציבור ובערוצי טלוויזיה, וכן שימש כמדריך טיולים מוסמך מטעם משרד התיירות והעביר סיורים חווייתיים בעיר.

מפעל חייו של רמי אברהם אריאל משקף את החיבור העמוק בין שירותו הצבאי בצה"ל לבין עשייה אזרחית ותחושת שליחות כלפי ירושלים, עיר שבה חי, פעל ואהב.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

29. בן הכט

הסבר

פעל להצלת יהודים ולהקמת מדינת ישראל (תרנ"ד–תשכ"ד)

תקציר

בן הכט נולד בשנת 1894 בניו יורק למשפחת מהגרים יהודית מרוסיה. בצעירותו עבר לשיקגו, שם החל את דרכו בעולם העיתונות ובכתיבת סיפורים קצרים וספרים. בשנת 1921 פרסם את ספרו הראשון, "אריק דורן", שזכה להצלחה רבה. בשנות ה-30 פנה לעולם הקולנוע המתפתח, והפך במהרה לאחד התסריטאים המבוקשים ביותר. במהלך הקריירה הקולנועית שלו זכה בשני פרסי אוסקר וכתב תסריטים למעלה מ-150 סרטים, בהם "חלף עם הרוח", "פני צלקת" ו-"העולם התחתון".

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, התגייס הכט למען הצלת יהודי אירופה. הוא היה פעיל במסגרת הליגה האמריקנית למען ארץ ישראל חופשית והפיק מחזות כגון "דגל נולד", שנועדו לגייס תמיכה וכספים למפעל העלייה הבלתי לגאלית לארץ ישראל. הכנסות המחזה סייעו ברכישת אוניית מעפילים, שנקראה על שמו "בן הכט".

הכט היה תומך נלהב של האצ"ל ומקורב למנחם בגין. הוא כתב ספרים ומאמרים שהציגו את מאבק הארגון לעצמאות ישראל. ספרו "כחש" עורר הדים רבים בשל ביקורתו החריפה על הנהגת היישוב והתייחסותו לשואה.

בן הכט היה איש רוח ופעיל ציבור, ששילב בין הקריירה המבריקה בהוליווד לבין פעילות ציונית נמרצת. תמיכתו הבלתי מסויגת במאבק לעצמאות ישראל ובעלייה הבלתי לגאלית תרמה רבות לחיזוק התנועה הציונית בארצות הברית.

הכט הלך לעולמו בניו יורק בשנת 1964, בגיל 70 בלבד.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה סבורה כי אין בבקשה משום תרומה ייחודית לעיר וממליצה שלא לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת שלא לאשר את הבקשה.

ג. איתורים

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את כל האיתורים דלהלן:

1. חיים קורפו

דברי הסבר

השם אושר בוועדת שמות מיום 19.07.2018 ובישיבת מועצה מיום 26.08.2018.

הסבר

שר התחבורה, ח"כ, מפקד באצ"ל ודור שביעי בירושלים (תרפ"א- תשע"ה)

איתור

בשכונת הגבעה הצרפתית, מנהרה ללא שם היוצא מרחוב יגאל ידין עד דרך מעלה אדומים.

2. הרב אברהם ישעיהו הבר

דברי הסבר

השם אושר בוועדת שמות מיום 21.08.2023 ובישיבת מועצה מיום 31.08.2023.

הסבר על שם הרחוב

מייסד עמותת "מתנת חיים" (תשכ"ה- תש"פ)

איתור

בשכונת גבעת שאול, רחוב ללא שם בין הרחובות גרשון המלמד לרחוב עם ועולמו

מצ"ב מפות ואישור משפחה

ד. שונות

1. עדכון רחוב אל כרם (Al-Karem)

דברי הסבר

בוועדת שמות והנצחה מס' 11 מתאריך 22.6.2022, אישרה הוועדה את קריאת שם הרחוב ע"ש עומריין במקטע בשכונת בית חנינא, מקטע כביש 21 מהכיכר עד רחוב עבד אל חמיד שומאן, ומועצת העירייה בישיבתה מס' 59-60 מתאריך 30.6.2022 אישרה את המלצת ועדת שמות והנצחה.

מבירור שבוצע לאחר קריאת שם הרחוב התברר כי שם רחוב עומריין קיים כבר בשכונת גיאבל מוכבר ולכן לא ניתן לקרוא בשם זה לרחוב.

מביקור במקום ובתיאום עם המינהל הקהילתי בית חנינא, מבוקש להאריך את שם רחוב אל כרם על המקטע שנקרא בטעות ע"ש עומריין.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר קריאת המשך מקטע בשכונת בית חנינא, ע"ש אל כרם (Al-Karem), מקטע כביש 21 מרחוב אל דמיר סמטה 8 עד רחוב אל- הודא.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

מצ"ב מפה.

2. השלמת פרויקט שיום הר המנוחות

עיריית ירושלים פועלת לקדם פרויקט שיום בהר המנוחות בירושלים. מטרת הפרויקט לקרוא בשמות לדרכים בהר המנוחות כדי לסייע לבאים להר בהתניידות ונגישות במקום ובאיתור הקברים.

בישיבת ועדת שמות והנצחה מספר 3 מיום 24.02.2025, אושרו שמות הדרכים בהר המנוחות. אחד השמות שאושרו הינו "דרך שלוה". מאחר ששם "דרך שלוה" כבר קיים במקום אחר בעיר, מוצע לאשר במקום זאת את השם "דרך דורות".

איתור

במידה והבקשה תאושר, מוצע לאשר איתור להנצחה: בהר המנוחות, דרך 18 מצ"ב מפה.

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות

הוועדה ממליצה לאשר את החלפת השמות כמבוקש.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

מצ"ב מפה.

3. עדכון שמות תחנות בציר הקו הירוק של הרכבת הקלה

דברי הסבר

בישיבת שמות והנצחה מס' 10 מתאריך 24.10.2021, ובישיבת מועצה מס' 49 מתאריך 28.10.2021 אישרו הוועדות את קריאת שמות תחנות בציר הקו הירוק של הרכבת הקלה. לאחר בחינה מחודשת של שמות התחנות שאושרו, ועל רקע התפתחות העיר, שינויי תשתית והצורך בהתאמת המידע לציבור הרחב, מוצע לעדכן את שמותיהן של שתי תחנות.

א. השם "בנייני האומה" חסר מאחר והוא לא נותן את המידע שהתחנה ממוקמת במתחם של התחנה המרכזית וכך אנשים שאינם מכירים את העיר יכולים להניח שמדובר במתחמים נפרדים ולא להבין את מיקום התחנה. השם המאוחד של "בנייני האומה – התחנה המרכזית" מייצר ודאות עבור הנוסעים.

ב. השם "בצלאל בזק" הוא שם פחות מוכר של כביש שעתידי בקרוב להתבטל (בשל פתיחת המשך כביש 16). הגן הבוטני הוא נקודת ציון עירונית מרכזית אשר מביאה מבקרים רבים לעיר ולכן זהו שם נכון יותר עבור תחנת הרק"ל באזור.

• עדכון שם תחנת "התחנה המרכזית" ל"תחנה המרכזית – בנייני האומה"

התחנה המרכזית – בנייני האומה
المحطة المركزية – بنياني هوما (مباني الأمة)
Central Bus Station – Binyene Ha'Umma (ICC)

• עדכון שם תחנת "בצלאל בזק" לתחנת הגן הבוטני

הגן הבוטני
الحديقة النباتية
Botanical Gardens

החלטת הוועדה המייעצת לשמות רחובות
הוועדה ממליצה לאשר את הבקשה.

החלטת ועדת שמות והנצחה
ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לקבל את המלצת הוועדה המייעצת ולאשר את הבקשה.

ועדת שמות והנצחה

ה. ועדת שמות בשיבתה כוועדת הנצחה – הנצחת 'אגף קולני' בבי"ס הניסויי

- הוועדה בשיבתה כוועדת הנצחה מתבקשת לאשר את קיום ההנצחה באמצעות הקרן לירושלים והתורם מר דב קולני, על פי הפרטים הבאים:
1. ההנצחה תבוצע בבית הספר "הניסויי" ברח' רבי עקיבא 7 בירושלים (להלן: "**בית הספר**").
 2. התרומה תשמש לשיפוץ המבנה המשמש את כיתות ב' – ג' בבית הספר, כאשר האגף המשופץ ייקרא "**אגף משפחת קולני**", זאת החל מיום הצבת השילוט.
 3. השילוט יהיה באותיות גדולות על גבי קיר המבנה המיועד לשיפוץ ובנוסף, יוצב שלט תורם בכניסה לאגף המשופץ. השילוט יוצב בהקדם האפשרי עם אישור הוועדה (וטרם ביצוע השיפוץ).
 4. האגף המשופץ ו/או מרחב אחר בבית הספר על פי הסכמת התורם, ישמש ליצירת מרחב לימודי ע"ש אמיר קולני ז"ל וייקרא "**מרחב אמיר**". שילוט מתאים יוצב במרחב, לרבות תמונה של המנוח ומידע אודותיו.
 5. הטקסט המדויק ונראות השילוט ייקבעו בתיאום עם התורם ו/או נציגו דרך הקרן לירושלים.
 6. ההנצחה תהיה לתקופה של 25 שנים מיום השלמת השיפוץ ("**תקופת ההנצחה**"). במקרה בו יידרש שינוי במיקום השילוט ו/או יתר פרטי ההנצחה, יועבר עדכון מידי אל הקרן לירושלים והמיקום החדש יתואם בין הקרן לירושלים, התורם ו/או נציגו ובית הספר, בטרם ביצוע שינוי, תוך שמירה על נראות ונגישות ההנצחה.
 7. במקרה בו פעילות בית הספר תשתנה באופן מהותי או תיפסק במהלך תקופת ההנצחה, יועבר עדכון מידי אל הקרן לירושלים, והקרן לירושלים, התורם ו/או נציגו ובית הספר יקיימו את המשך ההנצחה במיקום הקיים או החדש, תוך הגעה להסכמות, ומבלי שיהיה בכך או באמור בסעיף 6 לעיל כדי להחיל עלויות נוספות כלשהן על התורם.
 8. עיריית ירושלים תהיה אחראית לשמירה על שלמות ותקינות השילוט ויתר פרטי ההנצחה למשך כל תקופת ההנצחה, לרבות ניקיון ותחזוקה ותיקון או החלפת השילוט במקרה של פגם, שינוי, שבר או סדק, התיישנות ובלאי, פגעי מזג אוויר, פגיעה מקרית או בזדון.
 9. האגף ישופץ ע"י מנח"י בסכום התרומה על סך מקסימאלי של 950,000 ש"ח. עלה סכום השיפוץ על הסך האמור, מנח"י תישא בהפרש, ובכל מקרה לא יישאו בהפרש התורם ו/או נציגו ו/או הקרן לירושלים.

מצורפים:

נספח א' – הדמיית שילוט חלקית: "אגף משפחת קולני", שלט תורם ו-"מרחב אמיר".

נספח ב' – מכתב מנח"י מיום 27.11.2025.

נספח ג' – אומדן שיפוץ מאת עיריית ירושלים.

החלטת ועדת שמות והנצחה

ועדת השמות ממליצה בפני המועצה (פה אחד) לאשר את הבקשה כמפורט בדברי ההסבר.

בברכה,

משה ליאון

ראש העיר

יו"ר הוועדה

ועדת שמות – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם המועצה

תאריך הוועדה : ה' באדר תשפ"ו (22.02.2026)

מזכירות הוועדה בדיון : יונה רוט, אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 15:38

שעות סיום הוועדה : 15:52

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

משה ליאון:

רבותי חברים וחברות, חברי וועדת שמות והנצחה, צהריים טובים. חיים, למה אתה עומד? זה מלחץ אותי, כשאתה עומד זה מלחץ אותי. אתה רוצה להראות פה מה? טוב, חיים תודה רבה שאתה איתנו, גם כשמשקיף.

דובר:

(ל.ב.)

משה ליאון:

אני מתכבד לפתוח את ישיבה מספר ארבע בין הבקשות החדשות בהן נדון יש בקשה אחת אישית מיוחדת ובעיקר מרגשת לקראת יום השנה לפטירתו. אבקש לאשר את הנצחתו של חברינו ובאמת אפשר לומר שהוא היה חבר של כולנו, כל אה שפה סביב השולחן מכל הסיעות היו חברים שלו. נכון שאני הייתי חבר שלו יותר מכך אבל זה כי אנחנו חברים הרבה הרבה שנים. מנכ"ל הרשות לפיתוח ירושלים, אייל חיימובסקי, זיכרונו לברכה, זה פשוט קשה לי לומר את זה, קשה לי להזכיר את העובדה שהוא זיכרונו לברכה, כי נראה, נדמה, מרגע שעד, שגם ברגע זה הוא איתי. אני באופן אישי הייתי כיושב ראש הרשות לפיתוח ירושלים, זאת אומרת בשנים 2006 עד 2013 עבדנו ביחד, לפחות חלק מהזמן, פשוט הוא היה חבר טוב, חבר טוב, אבל הכי חשוב מהכל חבר חבר. אהב את ירושלים באמת בשסה גידיו וברמח איבריו ובהחלט כשהייתי רוצה להתייעץ, לחשוב, מה עושים, מה לא עושים, תמיד היה לו רעיונות נהדרים ופעל למען ירושלים. הוא היה איש ציבור שפעל שנים רבות למען ירושלים וראה בעבודתו שליחות אמיתית. הוא הכיר לעומק את המורכבות של העיר ופעל מתוך מחויבות עמוקה לתושביה, למוסדותיה ובעיקר לפיתוחה ועתידה. בכל תפקיד שמילא ירושלים עמדה במרכז העשייה שלו. רבים מהפרויקטים והתהליכים שהוביל ממשיכים לפעול ומהווים עדות חיה לדרך שבה האמין. חיבור בין פיתוח עירוני, רגישות אנושית ואחריות ציבורית. לכן אבקש מכך לאשר את קריאת הפארק בשדרות רופין על שמו גן אייל, גן שהוא יזם והוביל בלב מוסדות האומה מול הספרייה הלאומית. יש בכך למעשה חיבור ישיר ויבטי בין פועלו לבין המרחב הציבורי שהוא סייע רבות לעיצובו. הבקשה מובאת היום לפניכם אינה בקשה טכנית, היא בקשה שנובעת מתחושה עמוקה של חוב מוסרי, חוב של כולנו, חוב של עיר לאדם שנתן לה את שנותיו הטובות, את כישוריו ואת כל כולו. במעמד זה אני מבקש בשמכם לשלוח חיבוק של נחמה ותנחומים מעומק הלב לאביגיל רעייתו וליבי ושי שבעזרת השם אגב ליבי אמורה להתחתן בחודשים הקרובים שזה כבר בשורה טובה. ענת, אחותו, ורות אימו היקרים, ליבנו אתכם לעד.

...

בנוסף, אני מבקש לאשר היום את הבקשה להצבת לוח זיכרון להנצחת שמה של שירה בנקי, זיכרונה לברכה במקום הרצח. שירה הייתה נערה ירושלמית צעירה מלאה בתמימות שנרצחה באירוע טרגי שאירע לפני כעשור והותיר אצל כולנו צלקת וכאב עמוק. ההנצחה היום מבטאת את מחויבותנו הברורה לעיר בטוחה עבור כל אחת ואחד מאיתנו. אנחנו מדגישים שוב כי מועצת העיר ירושלים

מגנה בכל תוקף כל סוג של אלימות ופועלת בעקביות לחיזוק החיים של כולנו יחד בעירנו. בנוסף לבקשות הללו אני מבקש לקבל את המלצותיה של הועדה המייעצת, בין השמות הנוספים שאני מבקש לאשר בחלק השני בקשות 11 עד 16, 21 ו-25 בהם נמצאים גם השופט עדי אזור, אפרים אלה, ליאור בירקן, הרב דוד, הרב דן מרדכי הכהן, הרב יהושע זמל ופרופסור מיכאל רוזנק. אנשים שפועלים ותרומתם הרבה ראויים להנצחה ולהוקרה.

י.
אז אנחנו, הצבעה.

אריאל גולן:
25

משה ליאון:
אה ידנית?

דובר:
כן.

משה ליאון:
כולם? יופי. יש משהו נמנע, מתנגד? כלום. תודה רבה לכם. פרק ב'.

דובר:
...

משה ליאון:
איזה: בקשות חדשות?

דובר:
כן.

משה ליאון:
פרק ב' בקות חדשות. הצבעה. כולם?

אריאל גולן:
25: מה איתו היום?

משה ליאון:

מי?

אריאל גולן:

25.

דובר:

בפנים, לופס.

אלחנן קלרמן:

אתה רוצה לשאול עוד פעם

דובר:

תשאל, אין בעיה.

משה ליאון:

מה זה 25?

דובר:

לופס.

משה ליאון:

אה, עכשיו אני הבנתי. כן, בסדר, רבותיי?

יעל ענתבי:

ראש העיר יש לי לומר משהו

משה ליאון:

רגע, אישרנו? שנייה, אישרנו?

דובר:

כן.

משה ליאון:

את?

דובר:

פרק ב'

משה ליאון:

פרק ב' בקשות חדשות. את כל הפרק.

יעל ענתבי:

אני רוצה לומר משהו בקשר לפרק ב'

משה ליאון:

כן, בבקשה.

יעל ענתבי:

יש אישור, אי אישור על קריאת רחוב על שמו של בן הכט. אני חושבת שהוא היה בן אדם בעל שיעור קומה, הוא הביא את כל נושא השואה

משה ליאון:

איפה הוא פה?

יעל ענתבי:

מה? ומרגע שהביאו את זה לפיתחנו אני הייתי קוראת איזה כיכר על שמו כי היה לו, הוא היה בן אדם, היה אדם מאוד משמעותי בנושא הבאת השואה בכל העולם.

משה ליאון:

כן אבל איך הוא מתקשר לירושלים?

יעל ענתבי:

יש לנו הרבה אנשי שם ורבנים שהם כלל עולמיים

משה ליאון:

כמו לדוגמא?

יעל ענתבי:

בלי להשוות ראש העיר. אבל יש כל מיני רבנים שקראנו שמות, רחובות על שמם. הרבי מלובביץ' גר בארצות הברית וכולנו היינו בדעה אחת שחייבים לקרוא מקום על שמו.

משה ליאון:

הרבי מלובביץ' יש לו פעילות ענפה מאוד.

יעל ענתבי:

לא, אבל יש הרבה אנשי שם שהם

משה ליאון:

לא, אבל דווקא בגלל זה, דווקא בגלל זה

יעל ענתבי:

מנהרת נעמי שמר כאילו יש הרבה אנשים שהם קונצנזוס.

משה ליאון:

טוב, אוקיי, אבל אבל שנייה, קודם כל בואי נסיים ברשותך את הסעיף הזה את פרק ב', בקשות חדשות. האם ההצבעה, אין פה הצבעה אבל זה, אז הצבעה, בואו נרים ידיים וזהו. אדיר.

⋮

אדיר ממלא מקום, אני

משה ליאון:

טוב אז כולם בעד? תודה רבה. עוד מעט אני אתייחס כי אנחנו מתייחסים אחר כך. פרק ג' איתורים. הצבעה. תודה רבה.

אריאל גולן:

ראש העיר אפשר להגיד כמה מילים?

משה ליאון:

מה? אחרי שהצבענו?

אריאל גולן:

כן, אחרי, איתורים.

משה ליאון:

בבקשה.

אריאל גולן:

יש פה איתור על שם הרב אברהם ישעיהו הבר

משה ליאון:

מי? מה?

אריאל גולן:

הרב אברהם ישעיהו הבר, איתור שם של רחוב. אני רוצה לציין הרב אברהם ישעיהו הבר הקים את עמותת מתנת חיים, כן.

משה ליאון:

נכון.

אריאל גולן:

2,050 אנשים הוא הציל את החיים שלהם, כעשרים אחוז הם תושבי ירושלים והסביבה, ירושלים הקרובה. מתנה אמיתית, לא תרומה של כסף, אלא מתנה מהגוף, אדם שנותן מהגוף שלו, חלק מהגוף שלו מתנה לאדם אחר כדי להציל את החיים שלו, אלטרואיסטי בלבד, התנדבותי ללא שום דבר, אני זכיתי להכיר אותו ובאמת אני אומר לך אחד מהדברים הראויים שיש זה להנציח את המעשה שלו כדי שאנשים אחרים יבואו להגביר את המודעות ושעוד אנשים יבואו ויתרמו, אם לא כליה אז לפחות יתרמו את עצמם לזולת.

משה ליאון:

אני בהחלט מצטרף להערה שלך ולמעשה כולנו מצטרפים. אני חושב שבכלל כל שם שפה מוזכר הוא באמת שם שאנחנו דשים ודשים בו ולדעת שהוא באמת ראוי לתואר הזה שנותנים לו, לרחוב הזה שקוראים לו, להנצחה שנותנים לו, תודה רבה לך.

⋮

פרק ד'

ביטון דה לנגה:

ראש העיר אפשר

משה ליאון:

כן

יעל ביטון דה לנגה:

פרופסור דוד הלבני, חוקר תלמוד דגול, מבוגר, נפטר בגיל מאוד מבוקר, אני חושבת מעל 95. אני לא רואה הבדל ואני הצבעתי בעד הרב דן מרדכי הכהן, אבל אני קוראת ויש הרבה דמיון בין הדמויות הללו, שניהם הגיעו מהגלות, הוא מארצות הברית והוא הגיע מטוניס ושניהם, ואפילו אפשר להגיד שפרופסור הלבני תרם לנושא לימוד התלמוד ובתי המדרשות. זה בעמוד 33. באמת, אחד האנשים הגדולים ביותר שלימדו כאן וחקרו ופרסמו. שניהם לא בדיוק תרמו ממש ישירות לעיר אבל העיר התכבדה בהם ללא ספק ששני אנשים דגולים כאלה. אגב ניצול אושוויץ צריך לציין את זה, הוא ניצול אושוויץ, כל משפחתו נרצחה וזכה גם לפרסים אחרים, אבל מה ההבדל בין השניים? אני באמת רוצה, גם הרב שאני ממש שוכנעתי שצריך להצביע, הרב דן הכהן מרדכי שהצבענו עליו עכשיו ואני הצבעתי ואני שמחה בזה, אבל כשאני משווה אפילו בין שתי התרומות לעיר, לא רק לעם ישראל, גם יש פה דמיון רב ואפילו אצל הפרופסור. אני מבקשת רק אם אפשר להחזיר את זה לוועדה המקצועית ראש העיר. ראש העיר אם אפשר להחזיר את זה לוועדה המקצועית ושיקראו את מה שכתב הפרופסור שהמליץ עליו.

משה ליאון:

אני יחזיר את זה לוועדה המקצועית, אין לי בעיה.

יעל ביטון דה לנגה:

אני ממש מודה לך, תודה רבה.

משה ליאון:

נחזיר את זה לוועדה המקצועית. נחזיר את זה שידונו בזה עוד פעם. בכל זאת את מבקשת ואני חושב שיש מקום לוועדה מקצועית.

יעל ביטון דה לנגה:

פרופסור דוד הלבני הוא גם רב וגם פרופסור.

משה ליאון:

או.קיי. עכשיו פרק ד' שונות. הצבעה.

דובר:

פה אחד.

משה ליאון:

תודה רבה, פה אחד. וועדת שמות והנצחה פרק ה'.

⋮

מרים סלע ראש העיר, אני רוצה להגיד רגע משהו, אני אשמח. קודם כל, כל הכבוד על המנהיגות ועל השמות שהעברנו היום, גם על שירה בנקי וגם על אחרים. אבל חשוב לי להגיד שאני מסתכלת על סדר היום ואני רוצה להגיד בשם נשות ירושלים שחסרות פה נשים. אני לא יודעת אם לא מגישים אותם, אני לא יודעת אם הועדה המקצועית פוסלת אותן אבל אבל זה חורה לי. אני

משה ליאון:

או.קיי, אני דווקא

דובר:

בוועדה הקודמת היה הרוב נשים, לא?

משה מרגליות:

תגיעי לוועדה ותראי איזה שמות מגיעים לשמה ותגידי לי אם יש משהו ממה שאת אומרת.

משה ליאון:

בואי, הייה, הייתה לנו

מרים סלע:

לא, קודם כל, אני

דובר:

ראש העיר, וועדה קודמת היה רובם נשים והלכנו על זה.

דובר:

יושב ראש הוועדה היא שופטת.

דוברת:

בסדר גמור.

דוברת:

וצריך לעשות מבצע כמו לפני כמה שנים להביא מאה נשים ויש נשים מפוארות פה. אבל גם אני מסתכלת על זה שהתחלנו עם אחת עם יוכבד בת מרים וסיימנו עם שלוש, זה גם קצת נחמה פרוטה אבל אני איתך, גם כתבנו מכתב לוועדה.

משה ליאון:

אני יכול להגיד לך דבר, אני לא מסתכל נשים, גברים. מה שיש לנו, מה שמציעים לנו על פי זה אני הולך, באמת

חגית משה:

אני מציע את המשוררת זלדה.

דוברת:

אני פשוט בטוחה שיש לא מעט נשים שראויות להנצחה.

משה ליאון:

אז תביאי אותן, תביאי אותן.

דובר:

קודם כל בוועדה הקודמת היו הרבה נשים, בוועדה הקודמת היו הרבה נשים, אבל בואו נעלה שמות.

משה ליאון:

בשמחה. כולם פה רובם פה נשואים לנשים ואני חושב שכולם מכבדים את הנשים ואין פה בכלל ויכוח, באמת, באמת, באמת.

מרים סלע:

זה ברור לי ולכן אני אומרת מכאן והלאה אני חושבת שאנחנו צריכים להיות פרו אקטיבים בלמצוא נשים שעל שמן יכולים להיקרא רחובות.

דובר:

ראש העיר, הן עדיין לא נפטרו. מה לקרוא להן שמות? הן חיות.

חגית משה:

מרים כולנו איתך, מרים אנחנו בעד שיהיו עוד נשים.

משה ליאון:

טוב, רבותיי, רגע, פרק ה', וועדת, לגבי הנצחת אגף קולוני בבית ספר הניסויי. הצבעה. תודה רבה הישיבה נעולה. תודה רבה. כל הכבוד רבותיי.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: יהונתן מאור | תאריך: 27/08/2023 18:03 | מספר בקשה: 2109489
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

הזורע

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונצח/ת:

2

שם פרטי:

יהונתן

שם משפחה:

מאור

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

mor0000180@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

וילפריד ישראל

שם הרחוב המוצע באנגלית:

Wilfrid Israel

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת:

10/07/1900

תאריך לידה עברי של המונצח/ת:

י"ד תמוז תר"ס

תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת:

31/05/1943

תאריך פטירה עברי של המונצח/ת:

כ"ז אייר תש"ג

איתור מוצע:

רחוב חדש באיזור מרכז ירושלים בחלקה היהודי

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

תאריך לידתו של וילפריד 11/07/1898. הטופס המקוון נותן להקליד רק משנת 1900

וילפריד ישראל הציל כ-10,000 ילדים יהודיים בשנת 1938.

וילפריד ישראל הציל כ-10,000 ילדים יהודיים בשנת 1938.

ויקיפדיה

וילפריד ישראל

נדבן ופעיל ציוני

וילפריד ישראל (באנגלית: **Wilfrid Israel**; 11 ביולי 1899 – 1 ביוני 1943) היה סוחר ונדבן אנגלי-גרמני יהודי, פעיל בתנועה הציונית ובעליית הנוער. פעל רבות להצלת יהודים באירופה בעת השלטון הנאצי. אוסף אומנות נרחב שהוריש לקיבוץ הזורע הווה את הבסיס להקמת מוזיאון וילפריד ישראל לאמנות ולידיעת המזרח.

וילפריד ישראל

Wilfrid Israel

מחיקה

מידע

עריכה

שיתוף

ישראל היה דמות המפתח בהנעת וארגון הקינדר-טרנספורט (מגרמנית: Kindertransport, "משלוח ילדים")^[8] - כינוי למשלוחי הצלה של עשרת אלפים ילדים יהודים מגרמניה הנאצית (בעיקר מהמבורג), אוסטריה וצ'כוסלובקיה בספינות לבריטניה בין דצמבר 1938 לפרוץ מלחמת העולם השנייה ב-1 בספטמבר 1939. כבר מהימים הראשונים לניצחוננו של היטלר, ניצל ישראל את ייחוסו וקשריו כדי להציל יהודים מרדיפות הנאצים. הוא פעל לשחרור אסירים ממחנות הריכוז וחילוצ ילדים מאירופה הנאצית והעלאת הניצולים לארץ ישראל. בנוסף, היה מראשוני התומכים של רחה פראייר עת ייסדה את "עליית הנוער", והיה מעורב באופן אישי בשליחת קבוצות נוער לכפר הנוער בן שמן ולקיבוצים בארץ ישראל. הוא שכנע את אביו עוד בשנת 1926 לתמוך בהקמת "בן-שמן", וכיהן כנשיא המוסד מאז הקמת הכפר ועד מותו שלו.

ב-1935, לאחר מות אביו, נאלץ וילפריד לקחת על עצמו את ניהול בית המסחר. הוא המשיך ביתר שאת לנצל את כספו והמשאבים שעמדו לרשותו, לצורך הצלת עובדיו היהודים ורבים אחרים. ערב מלחמת העולם השנייה ולאחר לחצים רבים מצד הנאצים, אולץ לבסוף למכור את בית המסחר.

בקיץ 1939 היגר לאנגליה שם קיבל משרת חוקר באוניברסיטת אוקספורד. האח הרברט והאם אמי היגרו עוד לפני כן לארצות הברית ואחותו ויווה

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: עדנה ורטהים פיטלסון | תאריך: 19/10/2025 16:25 | מספר בקשה: 3517532
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: רחוב:
מספר בית: כניסה:
מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

שם פרטי: 1
שם משפחה: עדנה
סוג זיהוי: ורטהים פיטלסון
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: adna8181@gmail.com
סוג קירבה: אחד הבונים היה סבי

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: בוני ירושלים
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 01/08/1900
תאריך לידה עברי של המונח/ת: ז' אב תר"ס
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 02/05/1967
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: כ"ג ניסן תשכ"ז

ליד הבניין המפואר של בי"ח שערי צדק.
בשל אי אפשרות להכנס תאריכים ישנים התאריכים שהזנתי לא נכונים.
אני מתייחסת למשפחה. ראש המשפחה יונה פרידלנד עלה לא"י ב - 1858.

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

בנו בירושלים את שערי צדק, ביקור חולים ועוד.
יונה פרידלנד עלה ב - 1858 לירושלים. נכדיו יעקב מן (פרידלנד) ויונה פרידלנד עסקו בבניה
בירושלים היוצאת מהחומות, בנו בניינים צבוריים ושכונות שעומדים על תילם עד היום.
כל פעילותם מתוארת בספר "בני יונה" של אברהם ליואי. בהקדמה לספר כותב פרופ' יואל
יוסף ריבלין על עליית המשפחה המורחבת "פרשה מפוארת ביותר, מיום עלייתה לארץ בשנת
תרי"ט".

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: יצחק אדמקה | תאריך: 05/11/2025 13:48 | מספר בקשה: 3551025
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 2
שם פרטי: יצחק
שם משפחה: אדמקה
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: adyitzchak@jerusalem.muni.il

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: יונה בוגלה
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 14/02/1908
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: י"ג אדר תרס"ח
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 13/08/1987
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: י"ט אב תשמ"ז
איתור מוצע:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

יונה בוגלה, מנהיג היסטורי ומיתולוגי של יהודי אתיופיה

מפעל חייו הציוני של יונה בוגלה, מנהיג היסטורי ומיתולוגי של קהילת ביתא ישראל – אינו מוכר די בציבור הישראלי. תרומתו האדירה לחינוך, לשימור הזהות היהודית ולהעלאת יהודי אתיופיה לארץ ישראל ראויה להוקרה ולהנצחה במרחב הציבורי. קריאת רחוב בירושלים על שמו תחשוף את סיפורו לדורות הבאים ותוקיר את פועלו כמי שהקדיש את חייו למען בני קהילתו ולמען עם ישראל כולו, ללא לאות וללא ויתור גם במחיר אישי כבד.

הצעה לקריאת רחוב בירושלים על שמו של יונה בוגלה – "הרצל של יהודי אתיופיה"

מגיש: יצחק אדמקה

רהע

מפעל חייו הציוני של יונה בוגלה, מנהיג היסטורי ומיתולוגי של קהילת ביתא ישראל – אינו מונר די בציבור הישראלי. תרומתו האדירה לחינוך, לשימור הזהות היהודית ולהעלאת יהודי אתיופיה לארץ ישראל ראויה להוקרה ולהנצחה במרחב הציבורי.

קריאת רחוב בירושלים על שמו תחשוף את סיפורו לדורות הבאים ותוקיר את פועלו כמי שתקדיש את חייו למען בני קהילתו ולמען עם ישראל כולו, ללא לאות וללא ויתור גם במחיר אישי נכבד.

תולדות חייו

יונה בוגלה (1908–1987) נולד באתיופיה וגדל כרועה צאן. בילדותו למד קרוא וכתוב בשעות הערב, באמהרית. בגיל 13 נשלח לארץ ישראל, למד בבית הספר "התחכמוני" בירושלים, ובהמשך המשיך את לימודיו באירופה, בצרפת, גרמניה ואיטליה. הוא שלם ב-12 שפות. בשנת 1931 חזר לאתיופיה כדי ללמד בבית הספר היהודי הראשון באדיס אבבה. עם הכיבוש האיטלקי (1935) התגייס לצבא האתיופי ולחם בחזית הצפון. בשנת 1941 החל לעבוד במשרד החינוך האתיופי, אך לנגד עיניו עמד האיום של פעילות מיסיונרית בקרב יהודי אתיופיה. הוא פנה לד"ר יעקב פיטולוביץ ולנשיא מדינת ישראל יצחק בן צבי בבקשה דחופה לחצלת הקהילה.

יצירת חייו

חינוך יהודי: הקים רשת בתי ספר יהודיים בכפרים עם ריכוזי יהודים, בשיתוף ארגוני יהדות התפוצות.

בריאות ורווחה: יזם והקים מרפאות לשירות הקהילה.

חיבור לעם היהודי: פיתח קשרים עם יהודי העולם, נאבק למען זכויות בני ביתא ישראל ושימור זהותם היהודית.

הכשרת מורים: שלח תלמידים לכפר הנוער 'כפר בתיה' בישראל, שהוכשרו להוראה ושוב לאתיופיה ללמד בבתי הספר שהקים.

חזונו

יונה בוגלה האמין בכל ליבו כי עתידם של בני קהילת ביתא ישראל הוא בארץ ישראל. הוא פעל שנים רבות לגיוס תמיכת ממשלת ישראל והקהילות היהודיות בתפוצות, במטרה לאפשר עלייה רחבת היקף.

בשנת 1979, בעקבות הידרדרות מצבם של יהודי אתיופיה, נעצרו מנהיגי קהילה ומורים, צעירים הוצאו להורג ורבים הפכו פליטים. בוגלה עלה לישראל עם משפחתו כדי לפעול

מקרוב למען עליית בני קהילתו. הוא נפגש עם ראש הממשלה מנחם בגין ונשא נאום נרגש בכנס מנהיגי יהדות צפון אמריקה – נאום שסלל את הדרך למבצעי ההצלה דרך סודן.

זיקתו לירושלים

1. לימודים בעיר : בגיל 13 הגיע לירושלים בשנת 1923 ולמד בבית הספר "התחכמוני", מוסד חינוך ציוני ותורני תשוב, שם הונח היסוד לחזונו הציוני.
2. עיצוב חזונו: השהות בעיר חיזקה את זהותו היהודית ואת שאיפתו להחזיר את בני קהילתו לארץ ישראל.
3. קשרים עם מנהיגי העיר לאורך השנים שמר קשר עם דמויות מרכזיות בירושלים, בהן ד"ר יעקב פיטולוביץ ונשיא המדינה יצחק בן צבי, שהתגורר בעיר. קשרים אלו סייעו לו במאבקו להעלאת יהודי אתיופיה.
4. פעילות מירושלים, לאחר עלייתו השנייה לישראל, פעל מירושלים ליצירת קשרים עם ממשלת ישראל, ארגונים יהודיים והנהגה ציונית עולמית, כשהעיר שימשה לו בסיס מרכזי למאבק ההיסטורי שהוביל.
5. מנוחתו בעיר ירושלים : יונה בוגלה נטמן בירושלים, בסמוך לקברו של נשיא המדינה יצחק בן-צבי, עמו שיתף פעולה במשך שנים רבות למען הצלת יהדות אתיופיה, סמל לקשר העמוק שבינו לבין העיר.

הנצחה

קריאת רחוב בירושלים על שמו של יונה בוגלה היא מחווה הכרחית למנהיג שהקדיש את חייו לחינוך, לזהות היהודית, ולמאבק לעליית יהודי אתיופיה – מנהיג שנודע בצדק ב' הרצל של יהודי אתיופיה".

פועלו הונצח בספרים, מאמרים ותיעוד היסטורי, אך שמו ומעשיו עדיין אינם מוכרים מספיק בקרב הציבור הרחב בישראל.

יונה בוגלה

יונה בוגלה

יונה בוגלה

תמונה זו תואמה באנציקלופדיה בריטניקה ובספרייה הלאומית של ארצות הברית

יונה בוגלה רוא, הנקרא גם **יונה (בן) נפחלי**, (1908 – 14 באוגוסט 1987) היה סופר ואיש ציבור ישראלי יהודי-אתיופי שהיה מנהלה של "טת התינו" של ביתא ישראל באתיופיה. במשך שנים פעל לחיזוק הקשר בין יהודי התפוצות לקהילת ביתא ישראל ולמדינת ישראל ולהתלכדות לישראל.

קורות חיים

בוגלה נולד ב-1908 בכפר היהודי חלקה, הסמוך לעיר גנדר. הוריו היו ברו בוגלה ובלטי רוא. שמוth אחרי: מקטן (1890-1978), נביה, סלמין (בה שם מחציה רובל), אקלט, היבסט, איניאו (1922-2021), אנט, ימסקו (מפקד משטרת מועצ שיוואה).

בילדותו יונה היה **יונה זאן**, ומאוחר יותר החל ללכת בכתוב באמהרת ולימודי ערש בבית הכנסת המסומי של ליסה סתת ברח אדהן. ב-1921 בקרו בחלקה ד"ר יעקב פייסלוביץ' ופרופ' האמרת עמנואל, ואשר נדב את הכפר, יונה הצטרף אליהם והחל ללמוד בבית הספר העברי שבאויס אבבה. ב-1923 נשלח בוגלה יחד עם עוד ארבעה נערים ללמד בבית הספר החממני שבירושלים, כעבור שנתיים עבר בוגלה יחד עם **נכיריה צניה** ללמד בפרנספרט שבגרמניה. ב-1929 החל ללמוד במכון אשר (Institute Ascher) שב ב-Hex שבסקסון וו שבירתו לחאן שבשווייץ. לאחר מן למד בבית הספר של ב"ח שבפרז, צרפת.

ב-1931 שהה יונה בוגלה בגרמניה ולמד לקראת תואר ראשון באוניברסיטת היידלברג. עם פתיחתו המוצרשת של בית הספר היהודי באדיס אבבה, נקרא יונה לשוב לאתיופיה שם סיים ליסודיו על ד"ר פייסלוביץ' ופרופ' האמרת עמנואל.

ב-1931 שב לאתיופיה כדי לשמש מורה בבית הספר העברי תחת הנהלתו של עמנואל.^[‏]

עם כיבוש אתיופיה בידי איטליה ב-1936, בית הספר ככל מלכדי תקציב ויונה וחבריו המיב היילי דבשה סייצי בתחומט עם גיוסם רצבא עבר הנהלתו למגויססו יצחק עד שנמגר. יונה מיס לחיל הרפואה ושימש כמטירנת באלב האדום האתייופי. עם חזרת השלטון האתיופי ומביוון שכימים והם בית הספר באדיס אבבה היה סגור, אלא יונה לחפש שניה אחת. ב-1941 יונה נבחר לנהל את מחלקת התרגום במשרד החינוך. יונה נבחר למשרה זו בזכות כישוריו יוצא הדופן לשפית ישלימתו בצרפתית, עברית, אנגלית, פרסנית, יידיש, איטלקית, אמרית, גנו, שפת אורוסו, **תיגרינית**. תפקידה של המחלקה אותה ניהל היה להרגם ספר לימוד שונים משפות אירופיות לאמהרית ולהפצתם לכלל בני הספר.

במקביל לעבודתו במשרד החינוך, המשיך יונה לעסוק ברושאי הקהילה ונפגש עם אישים מאתיופיה וישראל על מנת להעב את מצבם של יהודי אתיופיה במים מישכם באתיופיה. עם הקמתה של מדינת ישראל ב-1948, יונה החל לפעול ביתר מרץ להקמת מוסדות חינוך ברהבי אתיופיה ללימוד כללי, לימודי יהדות ועברית. דאג לפתיחת מרפאות, הקמת בתי כנסת ומרכזים חקלאיים ובמקביל פעל במרץ תוך יצירת קשר עם גורמים ישראלים לקראת עלייה למדינת ישראל. ביתא ישראל סבלו מאוד על רקע יהדותם משכניהם "בן המיסיון שניסה להכיר את דתם, ויונה יחד עם הקריסים ומעוזי הקהילה פעלו יחד לשיפור תנאיהם של בני הקהילה.

כאיש הסוכנות: 1978-1953

ב-1953 התפטר מתפקידו בממשלה והחל ללמד בבית הספר העברי שהיקם באסמרה למען ביתא ישראל, שבוצריו הראשונים נשלחו יותר מאוחר ללמוד בישראל בכפר הנער כפר בתיה. בשחזרו נערי כפר בתיה לאתיופיה, נסגר בית הספר באסמרה ובמקומי קמי בתי ספר נוספים בכפרים היהודיים. יונה בוגלה היה המייסד והמנהל של בתי הספר היהודים באתיופה של הסוכנות היהודית.

ב-1966 החזן השתתף באסד חגיגת המשכן הנצחית החדש.

בישראל: 1979-1987

ב-1979 הורשה הממשלה האתיופית לסגור את בתי הספר של אורט בשענה של פעילות לאיסית-ציונית. מורי בתי הספר היו מבוקשים ורבים מהם יצאו את גבולות המדינה דרך סודאן והגיעו לישראל.

בימים אלה חייו של יונה היו בסכנה, ולאחר ניסיונות שונים להעלותו ארצה, גם על ידי מדינת ישראל, הוא הצליח להשיג אשרת יציאה בעזרתו של אילנה גולסה, ביתא ישראל שהתגורר באדיס אבבה, אשר שימש כערכ. בסיועו של גראנט ברנר, נשיא ארגון הסיוע לביתא ישראל בארצות הברית, נרשמו טרייפי הדיסה. לבסוף, ב-19 באוקטובר 1979, עלי יונה, אשתו ובתו לטיסה מאדיס אבבה לאתונה ולמחרת הגיעו לישראל. עם הגעתו לישראל פעלו בה כבר ארגונים למען עליית הקהילה, הצטרפותו של בוגלה לקריאות העלייה היזקה והעלתה את המדינות. ב-15 בנובמבר אסם בוגלה באספה הכללית של הפדרציה היהודית במונטריאול וסבה נבחר ב-3,000,000 מטריפי יהדות צפון אמריקה, והסביר את הצורך בעלייה המונית דחופה של בני קהילתו. בזכות נאומי ההקבלה באותו היום והמלסה היסטורית להכירה בזכיהיהם של ביתא ישראל כשאר יהודי התפוצות, [3] ב-1984 יונה יצא לימות חלק מבני הקהילה שבה אהב ודאג לה, שולים לישראל במסגרת מבצע משה. יונה עבר בין מרכזי הקליטה לקבל את העולים החדשים ולסדר אותם.

באוקטובר 1985, התניים ססם במעמדי של שלמה הלל – יומב ראש הכנסת, הכיר כנסת, שגריר ארצות הברית בישראל, אוריחי כבוד ומתרגמים של ביתא ישראל. באסד זה קיבל יונה את אית הנגיד תוך הוקרה עבור שנית פיעלי, על המאבקים הארוכים והקשים שניהל, על כך שעורר תהן תקווה לעמי בוסנים שבהם לא הייתה תקווה באופק וצל כך שפעל לאורך כל הדרך ללא משא פנים תוך אמירה שלמה לזכרייהם של ביתא ישראל.

יונה סגרה נסגר ב-19 באוגוסט 1987 בגיל 97 ונכבר ליד מידר, מרופ' צמנאל בחלקה גדולי האומה בהר הפניחות בירושלים, סמיך לקברי של הנשיא השני יצחק בן צבי.

חיים אישיים

בשנת 1945 נישא לסייט קלקלה ונולדו לזוג נולדו שמונה ילדים: אפרים, זכריאס (זאודז), רות, אסתר, צמנאל, ישעיהו, ישראל ואליאם.

הנצחתו

- רחובות על שמו בנתניה ובראשון לציון
- מוסדות חינוך: בנין חינוכי הפנימית תו"ם בחרב לאת, בית-ספר "הדרים ע"ש יונה בוגלה" ברחובות
- "כנר סגולה" ברמלה (נחנה ב-2019)
- "פארק בוגלה" בראש העין (נחנך ב 28.9.2023).
- "גן יונה בוגלה" בפתח תקווה

ספרים ומאמרים

- הגדה של פסח Hagada sei Pekahe = Passover Haggadah / תרגום וייעוץ: יונה בוגלה ואריה גלעד ; עריכה: יוסף הדנה, 1993

Handwritten signature and date

השגרירות הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

Office 7-5500

א' בכסלו תש"ם
21 בנובמבר 1979

א ל : מנהל המועצה
ממח : ב. אכילאה, ניו-יורק

Handwritten note and stamp

האספה בנושא הפלשים במסגרת הכנס של COT במונטריאול התקיימה כמתוכנן. נוסח חודעה
חדר נישנים בכנסת הניע זומן, ולאחר דברי פתיחה מפי היו"ר ברבי ויינברג, הקראתי את
החודעה שנחקקה במחיצות כפיים. המברתי שהכוונת לפעולת להגברת המודעת על חכעיה מההיבט
ההופנישרי, בצורת מחוככנת ומפואמת מור וזאירות וחמסעות מפעולות היכולות לגרום נזק
לענין. הצעתי שהגוף המתאם ~~הממשלה~~ שבמסגרתו חוקמת כבר ועדת לנושא הפלשים.

יונה בוגלי נאם במפגשות אך ריבש את הקהל. הוא לא חקף את ישראל או את חסוכנות, אך
הביא את נציג אורש במבוכה במענה שאורש מעסיק נוצרים, ואלה מלישינים. מנהל אורש, פול
ברניק, השיב שלאחרונה במקיימת חקירה ~~ע"י~~ ועדת. זו לא מצאה פגם בדרכי הפעולה של אורש.

כאלק השאלות החלו צעירי ~~הממשלה~~ למקור את ישראל והסוכנות בדרכם בנושא זה. בעיקר טענו
שהרשויות מסרקות להעסיק פלשים לעזרה בזיחוי פלישים. בן דרשו שהרשויות תקיימנה קשר
רצוף עם ועדם של הפלשים וישתפוט במידע על פעולות. האוקפים לא זכו באהדת הקהל בשל
הצורה הכוסה בה מקמו, וחיו גם קריאות ביניים מהקהל נגדם.

טבנה ורחמים בס קבלו רשות דיבור. טבנה רבר בהתרגשות רבה והזכיר את סודן למרות שיתר
הפלשים לחשר לו להטנע סכך. רחמים היה מתון וקרא לזרז פעולות להעלאה פלשים ארצה.

כיל הלפרין נבח בקהל וביקש לדבר. הודיע שזה עתה בא מהאיזור וידוע לו על מאות
פלישים פלשים שאין איש מספל בהוצאתם.

ברנז ברבר החזיר את הויכוח לפסים מחוננים יחסית, אם כי טען שמודיות היא כיסוי לחוסר
מעש, לא המסיך בהחקפת של הרשויות. ברבר מנה שלוש דרישות :

1. ישראל חציע מיד פגישה של נציג בדרכ שר עם שר אתיופיה, למשל באיי סיישל.
2. הקצבת של 5 מיליון דולר לפעולות הצלה מיידיות. טען שוב שיש רשימות פלישים שעוד
לא מופלו (אולי החייתם לרשימות הדימיוניות של הלטרין). דרש שישלחו שליחים לאתיופיה.
3. שיתל מייד בתכנת עובדים מוציאליים לקליטת הפלשים שיכואו ארצה בחוצאה מפעולות ההצלה.

בזבר הסוכנות, עקיבא לוינסקי שנבח ביקש רשות הדיבור. דיבר בחום על העוול שבהקפת
על העוסקים במלאכת העליה אשר בשנזח פעולתם העלו ארצה מאות אלפים והצילו חיים רבים.
הרגיש שמקורות כספיים אינם הכפיה. דבריו מייפו לסיום האספה באוירה טובה יותר.

האספה נועלה בקבלת החלטה שונתן ליונה בוגלי לשאת דבריו באספה הכללית בערב. שם נאם
נאום מתון שהכין כסיופ ~~הממשלה~~ (רצ"ב).

אחרי אכפת הבוקר נתקיימה ישיבה מצומצמת של המעילים. נכתו כרטי ויינברג, דן שפירא (יו"ר הועדה במיוחדת **INTERACH** אייב צאייר **USCIB**), חונליין (**CRC** ניו-יורק) ברניק (אורס), אבילאח, ברגר, מרבית הפלשים, נציג **NETWORK** וכיל הלפרין. כאן ניתן לבולם לחתובת והלפרין ספר על קבוצות פליטים נודדים שרק הוא יכול לאתרם אם יהיה בידו חקצב. ברניק ואני עשינו כל שיכולנו לתפוש את הלפרין בסמירות ולהצביע על חוסר בהירות ועקביות בסמירות. הפלשים הסכימו עם דעתנו שהלפרין לא רציני ואף מסוכן, אך לא אמרו דבר. הלפרין הציע לנוכחים להביא למח"ב ארס (שר לשעבר) המסוגל תמורת חסלום להכריח פלשים בדרכים שונות. לפנינו עוד מלאכה לשכנע את ידידנו שיש להתנתק מהלפרין.

נמקשתי להבטיח שועדה של מפלשים בארץ מובל לקיים קשר רצוף עם הרשויות ומובל לעקוב אחר התפתחותיה.

אחרי הועדה באו כולם לניו-יורק. חונלי וברגר, ביוזמתנו, מבנה ורחמים ביוזמת ברגר. חונלי וברגר ישובו ארצה ב-22/11

אחול החקיימה **INTERACH** ישיבה של הועדה המיוחדת לנושא הפלשים ברשות דן שפירא ובהשתתפות נציגים מארגוני המסד. גם ברגר השתתף. הישיבה הייתה מעשיה ברות חדשה של רצון לשיתוף פעולה והסמק בהתקפות. קבוצת ברגר - לנהוף ו**NETWORK** יחיו מיוצגים בועדה ואין ספק שימשיכו לשמש קבוצה למסך אם לא תוכח התקפות. לנו מתי שלמה רבה יותר באמצעות מסגרת זו.

בועדה זו עמדתי על מצורף למסד כיון פעילות הצלה שמוריות מיוגית לתן ובין פעילות ציבוריות סנעים עם אישים וארגונים שמעשינה במקביל. הדיכ הסכים, כולל ברגר, שאין הועדה של **CRC** צריכה להתקרב כמפלים של המעולום המסוריות וברגר אף אמר שיפסיק להתעסק בכגון אלו בהנחה שתרשויות מישראליות הממאיימות ממלגת באסונה וביעילות. לרעתי - אין זה משחרר אותנו ממשנתנו המתמדת.

נמקשתי בועדה זו להביא חשוכות לשאלות והצעות ממציפיות :

א. אם נמשך מאסף המוי לשחרור 4 מאסירים באחיותיה לא יתקדו, אך אם אין סיכוי במאסף הממוי מציעים לכלול תקריאה לשחרורם במסגרת הפעולה הציבורית. עלי להודיעם מה רצוננו.

ב. נמקשתי לתת חוות דעת על הצעת ביל הלפרין להתקשר עם מבריה שהוא מביר המסוגל לתסדיר בוצת אנשים מאחיותיה.

ג. נשלחתי סדוע לא חוקקו 32 הפלשים שהגיעו ארצה כדי לדלות מהם שמות פליטים נוסמים. ברגר סופן שהוא עצמו קשה זאת ואסף 60 שמות של פליטים שכנראה עורם במדינה שכנה.

נמקשתי להעביר לרשויות בארץ הצעות הועדה ואחכש להביג בפגישה הבאה :

1. שישלח פלטי מתאים לארץ השכנה לאיחוד וזיהוי פלשים פליטים. מכורים שרק פלטי יכול לעשות זאת ביעילות.

2. מסמים שיכדאל ממח במסע דיפלומטי נרחב.

3. ישקלו שיבור משלח מארגנים יהודים לבירור המצב בתוך אחיותיה.

4. ממליצים שימונה עובד מתאים שירכז את המיפול ויהיה איש קשר מסעם משרד רה"מ, אליו יוכלו לפנות הפעילים, תן בארץ ותן באן.

5. אל צ'רנין, מנכ"ל **INTERACH** סיכם את הקוצנזוס בועדה כך:

א. מוסכם להרים עדימות הנושא בסדר היום של הקהילה היהודית.

ב. תוכן מבנית פעולה מכירה, ללא עימותים.

- לא יהיה עמות פומבי עם ממשלה אחיותיה

- לא יהיה עימות עם ישראל.

- הפעילות תהרובת ממסגרת הקמילת מיתודית אך ללא הפגנות רחוב.

ג. הועדה המיוחדת תקיים תת-ועדה מכנית לתכנון תפעולות, על בסיס חרש ומנותק מן העבר.

גרנום כרגר הכיפ שניעות רצון ואמר טאם יווכח טאכץ יש התקדמות וכל הנ"ל לא ייגמר רק כדיונים בוערות, יהיה הום הראשון שיציע למרק מה הוערה שלו.

כמאון הסופי הכיאה האסיפה כמונטריאול סיכוי למצמה פחונה בפעילות הציבורית, ותוררח המחח.

העהק 1 המשנה למנכ"ל
הציר, וושינגטון
הציר להסברה, וושינגטון
קונכ"ל ניו-יורק
קונכ"ל לום-אנג'לס
קונכ"ל מונטריאול
מנהל מא"מ
מנהל מצפ"א

*To Casual Group
Abile*
*From Abe
Bayne
NSG*

DRAFT OF REMARKS BY MR. YONA BOGALI
TO THE PLENARY SESSION OF THE GENERAL ASSEMBLY OF
NOVEMBER 15th, 1979.

I HAVE COME HERE TO TELL YOU ABOUT HOW WE - THE JEWS
OF ETHIOPIA - THE BETA YISRAEL WANT TO RE-JOIN THE
JEWISH PEOPLE. I WANT TO TELL YOU ABOUT HOW WE WANT
TO COME TO ISRAEL TO LIVE A JEWISH LIFE WITH OTHER
JEWS IN ISRAEL. ETHIOPIAN JEWS WANT TO COME HOME
TO JERUSALEM - TO YERUSHALAYM.

I HAVE COME HERE TO THIS IMPORTANT CONVENTION REPRESENTING
MILLIONS OF AMERICAN JEWRY TO ASK YOUR HELP SO THAT WE MAY
END THIS SUFFERING. YOU WHO ARE THE MOST IMPORTANT JEWISH
COMMUNITY IN THE WORLD - I SEE FROM THE MANY PEOPLE I HAVE
SPOKEN TO AT THIS CONVENTION - CARE FOR US AND ARE CONCERNED
THAT WE DO NOT DISAPPEAR.

AND IT IS BECAUSE OF THIS CONCERN THAT I AM ENCOURAGED
AND HAPPY THAT I CAME TO MONTREAL TO BE WITH YOU AND I
APPRECIATE VERY MUCH THE OPPORTUNITY TO BRIEFLY SPEAK
TO YOU.

WE HAVE SUFFERED FOR OUR JEWISH FAITH FOR THOUSANDS OF
YEARS. THESE SUFFERINGS HAVE BEEN TERRIBLE AND MANY.

2...

WE HAVE BEEN KILLED, SOLD INTO SLAVERY, FORCED TO CONVERT TO OTHER RELIGIONS AND PHYSICALLY THREATENED EVEN UNTO THIS DAY AMONGST UNSPEAKABLE CONDITIONS IN A COUNTRY WHICH IS CAUGHT BETWEEN WAR, REVOLUTION AND TERRIBLE CHANGING CONDITIONS.

THE BETA YISRAEL OR FALASHA JEWS AS WE ARE KNOWN IN THE NEGATIVE IN ETHIOPIA HAVE SUFFERED FOR THOUSANDS OF YEARS AND IT IS NOW TIME FOR YOU TO HELP US. WE WERE ONCE 250,000 PEOPLE NOW WE ARE LESS THAN 20,000. TIME IS AGAINST US. EVERY YEAR, EVERY MONTH, EVERY DAY WE LOSE OUR YOUNG PEOPLE TO WAR, TO DISCRIMINATION AND TO PERSECUTION. WE CANNOT SUSTAIN MORE SUCH LOSSES AND IF THE JEWISH PEOPLE IN AMERICA AND THROUGHOUT THE WORLD AND IN ISRAEL DO NOT ACT QUICKLY TO HELP US COME TO ISRAEL THEN GOD FORBID THAT PERHAPS IN 5 OR 10 YEARS WE MIGHT DISAPPEAR.

I AM VERY ENCOURAGED BY THE RECENT CHANGES AS ANNOUNCED BY THE KNESSET YESTERDAY OF THE CHANGES IN THE POLICY OF THE ISRAELI GOVERNMENT TO MORE DIRECTLY HELP US TO CRY OUT TO THE WORLD FOR OUR STRUGGLE TO COME HOME TO ISRAEL. WE ASK YOU IN AMERICA - IN THE AMERICAN JEWISH COMMUNITY THOSE OF YOU HERE TONIGHT TO TAKE HOME A MESSAGE

3..

THAT WE WANT YOU TO MAKE OUR PROBLEMS A NUMBER ONE PRIORITY. TO HELP US IN ETHIOPIA AND TO LEAVE.

WE BELIEVE THAT IF YOU WILL ACT WITH US AND WITH ISREAL, THEN TOGETHER WE WILL BE ABLE TO MORE QUICKLY COME HOME. TO REJOIN THE JEWISH PEOPLE IN YERUSHALAYM.

WE WANT TO CONTRIBUTE TO ISRAEL'S GROWTH TO HELP BUILD ISRAEL. TO HELP MAKE ISRAEL A NATION OF PEACE WHERE PEOPLE HAVE A HOME ALWAYS.

THOSE OF US, A FEW HUNDRED WHO HAVE COME, WITH ISRAEL'S HELP AND YOUR HELP, HAVE BECOME PRODUCTIVE CITIZENS IN ISRAEL; STUDENTS, SOLDIERS, NURSES, TEACHERS, FARMERS, LIKE EVERYONE ELSE.

BUT ALL OF THIS CAN ONLY COME ABOUT BY EDUCATING AMERICAN JEWS WHO WE ARE THAT WE HAVE SURVIVED MIRACULOUSLY ALL OF THE TZAROT AND ALL OF THE PERSECUTIONS AND WE BELIEVE THAT ONCE ALL OF THE JEWISH PEOPLE HERE AND IN ISRAEL KNOW ALL ABOUT US THAT THIS WILL HELP US TO COME HOME. THANK YOU FOR ALL THAT YOU HAVE DONE AND FOR ALL THAT YOU WILL DO.

אדים אבנה, י"ב כסיו תש"ך

9/6/60

לכבוד
מר יסמאל בורגססיין
ירושלים

אדון סגן נכבד ויקר שלום רב.

הנני מאשר בתורה על קבלת מכתבך מכ"ס באור תש"ך (28/3/60) שקבלתי בשובי מנורדים במזורים שלא ידעתי על תנה במזורים סגרי ולמטה. אזורים אלו נמצאים פזרחית לבונדר. באזור סגרי נמצאים 161 משפחות פלשיות עם 857 נפשות סבם המפקתי לכקר רק 6 כפרים ובאזור לסטה נמצאים 337 משפחות עם 1728 נפשות הנרים ב-39 כפרים כמרחקים של 4-5 שעות ער שני ימים עליכה אחר מבשני.

זה זמן רב שתכננתי לבקר את המדינות האלה. תעבורה שהאזור לסטה או בכפר הפלשי הרמטון באזור זה נמצא כמרחק של חמשה ימים הליכה סגור לא הייתה לי הזדמנות לאוציה לפועל את תכניתי. בימים אלו קרה מקרה שהכריח אותי לעשות בדור זה על חירוב בין הרים גבוהים וסעסעים שלקח מסבי פוש שלם. המקרה היה לפני 11 שנה כהיותי עוד במשרד החינוך. כרצוני לעזור לאחי נחיתתי ערב לאיש אחר בשם מנגסטו אלים כשחזר קבל סטרה במשרד המכס במור גובר בתחנת המכס ע"י הגבול הסודני-הנשי. האיש הזה שגור מכר למר יהודה מיון וסר בארי היה אחד מתלמידיו של ר"ר פייטלוביץ ז"ל. בשנה שעברה לפני נסיעתי לישראל סמנתי שבאיש הזה נתכנן לרין במטמה שהוא מכר 162,000 ד.א. בשמורת ישראל ספרו לי את כשורות מיון שהאיש הזה מכר לא רק את המכס הגבוה הזה אלא גם חפרים 21 פנקסים שלכים ואין איש יודע מקום המצא. היו מפילו שמועות שהוא מזליח לברוח לישראל ואחרים סירידי שאלו אותי אם מנסתי אותו בישראל. בתור ערב היה עלי לשלם את המכס של מאות אלפי דולרים או להכנס לבית הסוהר לכל ימי חיי. סבני היה מסור ומשבע. כאשר סכרואר ש.ו. כשנמנתי מצוים-אבנה לאסמרה התעכנתי בעיר מאקיו שנמצאת על הכניס אדים אבנה - אסמרה. בעיר זו נמצא אחד מהסורים הרמטונים אשרי פרוי סביה טורה באזור סגרי ואנו חייבים לו משכורת של 3 חרשים בסך - 90 ד.א. מסרת התעכנתי בעיר זה בייחתי לשלם למורה את משכורתו. אחרי ששלמתי לו את משכורתו וכונו על ענין הלמודים בסנינת סמטיו שנמצאים כו 20 משפחות פלשיות. בהמשך הסיחה הוא מפר לי שבאזור לסטה ככפר סגסגי הנמצא במרחק של 3 ימים הליכה מהעיר מאמטיו נמצא איש אחר בשם מנגסטו אלים ששלמד את ילדי הפלשים עברית ומעברית. מארי שהתברר לי שזה הוא האיש שאני מחפש אותו ולא אחר והובסח לי שבוצ עריין נמצא שם המטכתי את נסיעתי כלי לגלות לאיש זה את העסק שיש לי עם מנגסטו.

ב-30 לפרץ קבלתי את התקציב של החרשים ונמכר 59, ינואר פברואר ופרץ 40 שלמתי את החובות לכהנים ולמודים ואת משכורת המדריכים וב-3 לאפריל עזבתי את בונדר לעיר מאסיו. אחרי נסיעה של יומים ואצי באוסונום הנדתי למאמטיו. לקחתי את הפורה אשרי פרוי ובהיותו יום הגענו לכפר ווגיירו שנמצא במרחק של 4 שעות הליכה מהעיר מאמטיו. בבקר זה נמצאים 10 משפחות (58 נפשות) פלשיות. ביום ר' 6/4 בנקר משכס עזבנו את הכפר ווגיירו עם 3 אנשים מתושבי הכפר ומסכנו את ררכנו לצר מערב ולפנות ערב הגענו אל כפר אחד בשם ספוגה. במדינה אין כפר פלשי ואת הלילה העברנו בביתו של מושל המדינה. למחרת ביום ה' באפריל אחרי וליכה ארוכה וקשה בשעה 6 לפנות ערב הגענו מקום שמירתנו לכפר סנטקו. הייתי בחולם כשראיתי שם את האיש המכוסש מנגסטו אלים. בגלתו של מנגסטו הייתה גורע בשראה אותי. מנגסטו מתנודר כאן מאל קרובו שנמצא בכפר זה.

אחרי האלמח שלום בינינו ומנוחה קצרה הזמנתי אלי את ראש הכפר ועוד זמנים אחרים מהכפר וספרתי להם את מסרת בואי עד לכפרם בלי לנזוף בחובות שממשימים את מנגנסטו. מנגנסטו אמר שהוא בא לכפר זה מפני שהוא היה מיומש סעבודתו ושאינו שום סיבה לכרות או להתחבא ושהוא כוכן ללכת אתי לצן שאני ארצה. אחרי שקרובו הבטיח לי שהוא ערב נעדרו ונקטתי אמצעים שהוא לא יברח יכולתי לנות מעטל הרך. בצוני היה לחזור למחרתו 8 באפריל אכל הייתי כל כך עיף שלא יכולתי לזוז וחזק מזה לא היה לי נעים להיות בשבת בכפר נוצרי ושלישית חב במסח היה כבר קרוב. אחרי התייעצות החלטנו לחוג את המסח בכפר ולכצל את הצורמנות לבקר בכפרים אחרים שנמצאים בסביבה.

בכפר סנטקו נמצאים 29 משפחות 134 נפשות. במר זה הוא היותר גדול בכל האזור. תושבי הכפר מתעסקים בכל המלשים שבאזור בעבודת אדמה ובאריגה ובנשים עומות בלי חרס. ביום ה' 14 באפריל בקרנו את הכפר ממקלו. כפר זה נמצא במרחק של 4 שעות וחצי מהכפר סנטקו ונמצאים בו 21 משפחות 181 נפשות. ביום מ' 17/4 עזבנו את הכפר סנטקו ואחרי בליבה 3 שעות הנעצו לכפר פרמל. בכפר זה נמצאים 22 משפחות 93 נפשות. באן בליבו את שני הימים האחרונים של החג. ביום ד' 20/4 בקרנו את הכפר קבא. בכפר זה נמצאים 17 משפחות 86 נפשות. אחרי סיבוב זה ביום ה' 21/4 הנעצו בחזרה לכפר סנטקו. בכל הכפרים שבקרנו תושבי הכפרים קבלו אותנו בשמחה וכסבר פנים יפות. השמלות והתשובות נמשכו במעט עד פצות בלילה. אם בקשו ממני שאכקו אצלם חבופות שנקורים כאלה נותנים לתם עריר ושעלי לרשות אותם כיתר המלשים הנמצאים באוונכה ונסכיבותיה. בן אם בקשו לפתוח להם בתי ספר ולשלוח להם ספרי לבנו בעברית ובמספרית. אני הסברתי להם את הקשיים שיש לפתוח בתי ספר בסביבה זו ושכשעת הכושר אנו נשתדל למלאות את רצונם. כפי שספרו לי הם הנישו נקשה אל במססלה לתת להם מדמה פנויה בסביבת העיר מאיטיו בשעתיים הליכה מהכביש אדים מבנה - ממסרג ושיש להם סכויים למבל אדמה זו והם סקוים שבשנת המנה יעברו משפחות רבות מהסביבה אל המקום החדש, מקום זה כפי שראיתי אותו מרחוק בחוזרי למאיטו, הוא מקום יפה מאד ורחב. במקרה שהם יצליחו לקבל את המקום הזה והמלשים הנמצאים מפורים במיזור לססה יעברו להגב בטוח אני שהקשר בינינו יהיה יותר הדוק. המסיון הפוטסטנטני שהקים תחנה ובית ספר בעיר מאיטיו שולח מצעם למעם שליחים לכפרים המלשים ומפלק ביניהם ספרי דת ותנ"ך מכל עד תנה לא הצליח לרכוש לבנות ונם לא נפשות בין המלשים. כעתיד יהיה עלינו לרמיג לפתוח בית ספר בסביבה החדשה.

ביום מ' 24 באפריל בבקר בשכם זזנו מהכפר סנטקו חזרה לסקום מוצאנו לעיר מאיטיו שהנעצו לשם ביום כ' 26/4. מ-27 באפריל עד 29 בו בקרנו בכפרים ערי - יוררי, היא - ספר וסכן שנמצאים בסביבת העיר מאיטיו במרחק של שעם עד 4 שעות. בכפרים אלו נמצאים 13 משפחות 56 נפשות לפשיות.

ב-1 לסאי עלינו על האוטובוס וב-2 לסאי הנעצו כרימיכ מבל מאד עיפים לאדים מבנה. בכל הגדודים השלב מר מנגנסטו אליס ביה יחד אתי וכפר אחד תודות כולות - לקר בחלק קטן מהמיזור הזה. עכשיו מר מנגנסטו נמצא בביתו באדים מבנה. בשבוע זה מר מנגנסטו יתיצב במסגר המבס ומיצי יורע מה תהיגה התוצאות. זה לא בלתי אפשר ששביגי נמע לגונדר כדי לכרר את ענינו.

כפי שכתבתי לעיל תקציב החדשים דצמבר 89, ינואר פברואר ומרץ 90 בסך 3960 ר.ח. הניע ב-30 לסרץ והאחובות לכהנים ולמורים בסך - 3227 ר.ח. וכן במשכורת של במדריכים ושלי שלמו עד סוף חרש סרץ 40. בצרוף עם מכתב זה נמצאים הקבלות ודו"חות הכספיים עד סוף חרש אפריל 90.

בענין הסוטור ער עכשיו לא קבלתי שום ידיעה על מבירתו מהחכמה האיטלקית במספרה; בסקרב שיסכר מודיע לפחלקה ואסכום ירשם כתור הבנסה לסי מהורמה. 4 בחבילות של ציור לבתי הספר שלנו שנתנו ע"י תלסיוי בית-ספר "פוריה" שבתל-אביב ער הגב לא קבלתי ידיעה סנוגרר שהם גניעו. במכתבי אל במדריכים לגונדר הודעתי להם שהחילות אלה צריכים להניע לשם בקרוב ושיכתבו מכתב תודה לסר אלכסנדר מלכיהל ולתלמידים.

בברכה נאמנה ובכל הבכור,

(-
יונה כובלג

ל-נשיא המדינה

י"ב בטב חס"ת 19 באוגוסט 1959

סיום עס מר יונה בוגל

הנשיא קיבל בעת חסניה את מר יונה בוגל
מר בוגל מר לגסיה בטם שבטי העלטה, חיושב
במבוכה גונדר, מר על קלי של כתבי קודש בטמ גז.
חסיה ביקש לממור מורמו אל אחינו העלטה, כני
ישראל, חירועים בטם כים ישראל בטמ.

המר כולל,

1. חסיה חוסטי מורת

2. מר יחוסע

3. שוסטים

4. רום

5. וכמגים בטם כפלה

המר נכתב לכרי מר בוגל למני 150 שנה

באזור מגורי יטני מייסיון פרוטסטנטי שמועל בין המלטה
- מסור להם לפעול בין הנוצרים הקרובים.

המלטה שהושבעו על-ידי המייסיון עברו לרג הקרובים ולא
לפרוטסטנטים,

על הנוצרים הקרובים מייסיון מר בוגלה, שהם נפולים
ומוכלים מרגע, אבל לא חזיר - לא עובדים בשבת ולא ביום ח'.
ביום מינס בכר הקפירים על שבחון בימים מלח.

מר בוגלה מנהל ב מייסיון (בממנו ובאווירה)
בקשר לשירות בית-מסור של המלטה, סיפר מר בוגלה, שהמלטה
נעשה בלילה.

הם גרורים שיו המלטה הינה בזר, מיום וממלטה מעונינה
מקונינה
המלטה ימיו לנוצרים ולא/כמעילת מרגומים יהודים.

על דבר המלטה ממשיכים הם למריחה בארץ ומוזרים לאכש
מרגיש מאורח, סקטה לנערים ולנערות המלה למחמל בשניה למנאים
ממרימיביים של מיו המלטה במבש.

כבר שלטונות מכש גומנים בקושי רב למלטה רשיונות לצאת
ממבש, כדי שלח למקו בישראל.

לדברי מר בוגלה, רצוי מיה, שגוף מרכזי, לדוגמה, מקוננר
בימורי העולמי יתערב אצל המלטה מכש.

3
0

בנישה עם סר יונה בוגלה

2 מ' 7 ג' (ה')

הנשיא קיבל את סר יונה בוגלה, סמנחיגי הפלשה בחבש, 1/11

ועיל מסעם המוכנות היהודית בקרב הפלשה.

ליו את מבורח מר מביאל, כחלקת הרחית של

הסוכנות.

סר בוגלה הניע לארץ דרך אילת לבקור כאורה המוסדות

חלומיים - 'סו' גר בנונדר. שהוא המרכז העיקרי של הלשים

יכול חלק מהינוכיו בארץ כבר בשנה 1923 והיה של

בוגלותם, זמלת היו הנושאים העיקריים של השיחה:

מספר המלשה ומצבם

לא ידוע ממפרם המדויק של הפלשים, אולם מעריכים אותם

ב-27 אלף נפש. הם יושבים בנונדר ובנקודות רבות אחרות וחיים

על מי רוב ביניהם חיים נפרדים מיד האוכלוסיה.

מצבם הכלכלי הולך ונעשה יומר רע, היות והם עסקו על מ

רוב במלאכה (במחנות) כלי חרס ודגים ואינם יכולים לעבוד

10 מ' 10 ג' (ה')

בהתאמה עם המוצר באיר

גם הנכרת הכרחם העצמית והתארגנותם בורמים לרבישות

עוינת מצד יחד האוכלוסיה.

'הבמשלה אינה רואה בעין ישה את התעכולה הציונית ועלית

הפלשים לארץ

מדיניות ואוכלוסיה של חכש

למרות שחכש היא מדינה נוצרית גם למוסלמים יש חפצה רבה. הם מהווים כמעט 50% של האוכלוסיה ותומכים עמדות בממשלה, במלמנט ובפקידות הצבואה. *ולאין האחר* המוסלמים יורשים ערבית ואף שכנים מסורים מורים לשמה וז.

יש גם תח-סר מלשי.

הממשלה מעודדת את הפעילות המסיונרית על ארנונים

כנסייתיים שונים. מכנסת ה יסיונים *עליו רוב פרוסטסטנטית* (לוארין)

לחעבירם לנצרות, לא תמיד פעולה זו נעשתה בכוון הרצוי לכטשלת חקל ?

אריסור.

אזור זה, שחיה בעם כושבה אינפלטים, היום ארץ מנרס

כהנהגת חכש.

חושבים, שבמובן ההוא חלק של חכש גם אם תשאר

מסוימת ופרלמנט מקומי.

החינוך בקרב הפל-פעולות בוסרומינו

קיימים היום שני כתי-ספר יהודים,

אחר באמכוכר

ואחר באווכא

30

הבוגרים שסיימו את הלימודים עם משמשים כיום כלם כמורים
נכמדיכים.

לדברי מר בונלה ומר עמיאל לא נכון הדבר, שאלה שלמדו
בישראל הלכו אחרי כן למסיון. רק שנים מהם הלמדו לפני בואם
לישראל במסיון חזרו לשם אחרי שובם לחבש.

באלה שסיימו את הלימודים בישראל, בכפר כתייה, שנים מספר
המסיכו בלימודי החקלאות בכית-הספר הנבונה מטעם הממשלה החבשית
זה.

מר עמיאל חושב, שכית-הספר בכפר כתייה איננה דור-התאמה
למציאות, איות ויש צורך לתת בידי הנוער מקצוע שיצוור להם דו"כ
בחבש ולא כל כך להכשירם לעליה.

היה רצוי שהם יתחנכו בכית-ספר 'אורס' בארץ, למשל, לכית-
הספר 'תורה ומלאכה' בירושלים. מבקשים מהנשיא שישפיע על 'אורס'
בכוון זה.

מתחל כעת משא-ומפן עם 'אורס' (עם מר בראורה) לשם ארגון
פעילות חנוכים משולבת של 'אורס' והסוכנות בחבש (ואולי גם של
אליאנס).

הנשיא מציע ללמד את המלשה גם את מקצוע הרפואה.

אוכלוסיה/ממוצא המלשה

מר בונלה מעריך ל-45 מיליון החבשים, ממוצא מלשה, למרות
שהם חסרי-הוראה, הם שומרים על סגנון יהודיים רבים, למשל,
יש להם גבב, ישנו מרכז ברול מאוכלוסיה זו מארים-אבכה.

המלשה היא מלשה למינות רבות מיליון.

נשיא המדינה נהגש ע"י בר עמנואל יצחק כיום ט' בחשרי תשי"ז, 11 באוקטובר 1959

לפי בקשת הנשיא, נאן סר המרת הסברים על חוכן הספר שנמסר בזמנו
לנשיא על ידי מר בונלה.

הספר הוא חבי"ך פלשי כחוב על קלף כשפת נאן.

הספר כולל דטים עתיקים ודפים חדשים. החדשים הם מלפני 50 - 60 שנה,
ועתיקים מלפני כמה מאות שנים.

10 דפים הראשונים הם חדשים. הספר כחוב בשלושה טורים וחחורים בסוף
כל דף מסמנים את השולים.

הספר הוא תרגום לא מעברית אלא מיונית.

למשל, בדי לתרגם את הכרך הראשון משתמשים במלה הסתרגמם אם המובן של
לידה - מיונית, "בנסי" - ולא מהעברית בראשים.

הספר מתחיל בהקדמה וספר בראשית סופיע ברך שלישי.

בסוף כל פרק כחוב, יפה נמסר ספר (עם ציון הספר, בראשים, שכום)
ומספר הפסוקים, החלקים והמלים.

הספר חובר לפי המדר בדלקמן:

בראשית
שמות
ויקרא
במדבר
דברים
יהושע
שופטים
רות
ספר היוכלות

מוסיא מצין את פרופ. צמנואל חסרת, "המשביל ביותר בין
 כפליסימ", הלמידו הראשון של פייסלוביץ, ידוע בין יהודי איגוד
 כגול השלים הרבות של למור ומחקר חבלה באירגנה ובפרטים רגו
 בעל-י הראשון פיסורו של פייסלוביץ באדיס-אנא, מ
 בשדות דיפלומטי-תרבותי של חנוס. פרופ. חסרת - הנמצא עתה
 בירושלים וחפוסק במחקר תורות - מקיב עלול
 המכתמים וכל נשיא במדינה - אשר נרוע בוג מוסמי רייססוריה
 של הפולקלור היהודי - אשר חקרו אותו על סגרי חקודש של חפליס
 על ייסוריה חסבה, על זכרונותיהם מפלמח עצמאות בסאות שעברו ועל
 פטריהם הנורכאים עם קהילות יהודיות אחרות.

למחרת בערב בהקדמה נחל-חביב גספה הניגית לזכר המנוח
 במולם הספריה הפרטית של פייסלוביץ, בנוכחות
 חל-אביב, בר לבנון, ובני בשפתו של המנוח. ייין בו ואב
 חסרת, לבנון, מנכ' אליגברנ, שקרא שיר לכבודו כו
 באספה האחרונה היי וורמברנרס וגרפונקל, אשר
 דברו על תכניותיו האחרונות לחביב אח ליבר ישראל לס גות
 ביותר בעולם. ד"ר רוינפלד, מנהל הברית פעברית בעולמית, שנסע
 לחבש לפני שנים אחדות וזכתהיל בעבורה שהסוכנות היהודית הפשיכה
 מ כיר את מסעותיו. כסוכן הוזכרת פעולתו הייסל ביץ
 למען הנדים של סן-ניקודרו אשר הוא היה הראשון ינקרם בולצ'ין.

נתקבלו חבריו מוחונים מאת חנוס, האילא סלטיא, מאת סגרי
 בלונדון, ומהאגודה הישראלית, ומהאגודה הישראלית
 יונה יצחק בן צבי, ומהאגודה הישראלית של פייס וביץ.
 יונגה בגולה ויעקוב שדסה, שהם כעת פעירים של מפסלת חבש.

לזכר פייסלוביץ חוקרש הספרים שהיא מאת בעטירות ביותר
 על אפריקה, בהסכמה עירית חל-אביב, למוסר בשם "ניחי ישראל".

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: תמיר מתוקה | תאריך: 22/01/2026 12:03 | מספר בקשה: 3716160
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 1
שם פרטי: תמיר
שם משפחה: מתוקה
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: ddhagit@jerusalem.muni.il
סוג קירבה: מורה ומנצח

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: צבי בן פורת
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 22/03/1930
תאריך לידה עברי של המונח/ת: כ"ג אדר תר"צ
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 08/02/2010
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: כ"ה שבט תש"ע

איתור מוצע:

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

במקום פנוי שאתם תבחרו

במקום פנוי שאתם תבחרו

המוסיקאי צבי בן פורת

צבי בן פורת ניצול שואה נולד בהונגריה בשנת תר"צ (1930), משפחתו נרצחה לנגד עיניו בשואה. בשנת 1947 עלה לארץ וגורש ע"י הבריטים באוניית המעפילים לקפריסין עלה לירושלים בשנת 1950. בירושלים היה מורה למוסיקה, הלחין וניצח על מקהלות לימים הקים בקול ישראל מקהלה לנוער, ומקהלה בבית הכנסת בירושלים - ישרון" נפטר ערירי ונקבר בה המנוחות בירושלים בה בשבט תש"ע (09/02/2010)

צבי בן פורת- האיש ופעלו

צבי בן פורת נולד ב-23 במרץ 1930 בבודפשט בירת הונגריה. אביו היה מנצח באופרה המלכותית של בודפשט, ב-1944, עת היה נער, נכנסו הנאצים להונגריה ולגד עיניו רצחו את אביו. צבי סיפר שחצי שנה לא היה מסוגל להוציא הגה מפיו בעקבות הטראומה שעבר.

בתום השואה נותר גלמוד, כל משפחתו נספתה.

ב-1945 עזב את הונגריה בדרכו לישראל יחד עם חברו מילדות דודו שנהב. הדרך לישראל ארכה כשנתיים כהן שהה בגרמניה, בפברואר 1947 תפסו הבריטים את אוניית המעפילים בה היה. צבי הגיע לקפריסין אח"כ לעתלית בתום אותה שנה הגיע לקיבוץ חפצי בה.

במהלך מלחמת השחרור גויס לפלמ"ח.

בשנת 1950 הגיע לירושלים ונרשם לאקדמיה למוסיקה בניהולו של אדן פרטוש המוסיקאי ממוצא הונגרי.

צבי למד קומפוזיציה, ניצוח ופסנתר והצטיין בלימודיו.

עם סיום הלימודים החל לעבוד כמורה למוסיקה בבתי הספר סוקולוב וארלוזורוב.

משנת 1955 במשך 30 שנה עבד בקול ישראל במחלקת הנוער כמנצח מקהלת "קול ישראל לנוער" מקהלת הפולקלור וזמר רן.

כעשר שנים עבד בסלוויזיה, בה חיבר אותות לתוכניות.

הוא כתב בין השאר את המוסיקה לסדרה "סמי וסוסו".

צבי כתב תווים לאוסף האנתולוגיה לחזנות של יצחק לוי, ליצירות רבות באוסף זה כתב עיבודים אותם שרו מקהלותיו.

צבי הקים את מקהלת החזנים הירושלמית.

בין יצירותיו:

כ-300 עיבודים למקהלות.

שירי ילדים

שירים לחגים

שתי אופרטות לנוער: בלופר וחצי של יוסי גודארט

לא נותקה השלשלת – של רעיה בלטמן

החל משנות ה-80 עבר לכתובת מוסיקה מודרנית .

הידועה והקרובה לו ביותר היא היצירה גזוזטראות בהשפעת

זיכרונותיו מבודפשט המופצצת במלחמת העולם השנייה

היה ממונה על ההלחנה של הרבים

הילדים, הטער והבוגרים במקהלותיו.

ססודנטים בבית המורש למורים ע"ש גרינברג.

המדריכים במכון למי ייכי חו"ל

לטלם השאיר צבי פינה חמה בלב

בשנים האחרונות חלה צבי, מחלתו לוותה בסבל וכאב, לכן הסתגר

בביתו מוגל בתנועותיו ומתייסר.

המטפלים שסעדו אותו נקשרו אליו ואהבו אותו מאוד

צבי נפטר בביתו ביום ג' כה' בשבט תש"ע ב-9 לפכרואר 2010.

יהי זכרו ברוך

צבי בן פורת

כשאני חושב על צבי בן פורת, אני תמיד
נזכר בצער גדול בתקופה בה היה לנו
בבית הספר מורה לזמרה, שהביא עימו
אל בין שורות המילים המתנגנות, גם את
האהבה לזמר העברי, גם את האהבה
לארץ ישראל, שעל נופיה וקורותיה
דיברו השירים,

צבי בן פורת היה בתחילת דרכו מורה
לזמרה בבתי ספר רבים, וניצח על
מקהלות ילדים, כמו גם, במקהלות הנוער
של קול ישראל,

כדי ללמד זמר עברי ולנצח על מקהלות
ילדים, צריך האדם שתהיה בו נשמה יתרה,
ותחושת חזון, כאלה היו לו למוסיקאי
המחונן צבי בן פורת בשפע, הוא כתב
מאוחר יותר גם מוסיקה לסרטים ולתכניות
טלוויזיה.

24.6.2017

ל' בסיון ה'תשע"ז

אל ועדת השמות העירונית, עיריית ירושלים

מאת דן כנר, מבוא הורקניה 17, מעלה ארמים 02 5353818 : 050 6339050

א.א.ג.

שלום רב.

הודון: שראת רחוב על שמו של צבי בן-פורת, זכרנו לברכה

אני מציע בזה לקרוא את אחד הרחובות בירושלים על שמו של המורה, הקמחן, המוסיקאי, הפלחין, הפעבד ובנצח המקהלות צבי בן-פורת, זכרנו לברכה. צבי בן-פורת (פירר), נצול שואה (במשך שנים רבות סרב לקבל שלומים מארמניה ו) שהעפיל ארצה מהונגריה. למד מוסיקה בקונסרבטוריון בירושלים אצל המלחין יוסף טל. הוא למד זמרה בבית הספר "אילוורוב" ובתאטרון "במתנו לנוער". אף עקר תחילתו - נצוח על מקהלות הילדים והנוער של "קול ישראל". בימים האלה, בשרשרת השירי המתיקה והטובה נעלמה מחיינו ופנתה מקום לתאגיד שדור חדש. חוכה עליתי להביר ולהחזיק טובה למי שהיו אשיות השדור הצביר ויצרו את פסקול חיינו. צבי בן-פורת הלך לעולמו צעיר, אך תלמידיו הרבים, בהם זכרים מוכרים מאוד היום (אברהם פורר, זכרנו לברכה, רוחמה רז, אביבה אכידן - יפרלו להיום ארבים, ועוד), וזכרים את גישתי הפדגוגית ואת מסירותו לעבודה ולזמרים הצעירים. "פנת הנוער" הייתה אכן פנה ומסר לחנוך מוסיקלי לדור הצעיר, ובן-פורת, שנצח על מקהלת הנוער שלה, חולל ממש נפלאות עם החמר האנושי שהעמד לרשותו. לימים גם הקים את מקהלת בית הקנסח "ישרון".

צבי בן-פורת כתב מוסיקה קלסית ("אלגיה לכנור", "אימפרומפטו לפסנתר ועוד), שירים (בעקר שירי ילדים), מוסיקה לסדרות טלוויזיה (בהן "סמי נוסו" ה"פיתולוגית") ומוסיקה לסרטים.

זה הזמן להעלות לתודעת הצבור, כנראי הצבור הירושלמי, את זכרו של המוסיקאי, איש ירושלים, צבי בן-פורת בקריאת רחוב בבירה - על שמו.

בברכה,

דן כנר

יורם פלד

מאת: <יורם פלד
נשלח: יום חמישי 20 יולי 2017 11:59
אל: 'mesaper'
נושא: RE: המלצתך לוועדת השמות העירונית

שלום רב,

תודה על המלצתך החמה
על התפתחויות נוספות במשא ומידע
נוסף שיגיע ליד – אודיע לך

תודה ואוף שבוע נעים,

מתוקה (מתי) תמיר

From: mesaper
Sent: Wednesday, July 19, 2017 8:25
To: יורם פלד
Subject: Re: ועדת השמות העירונית

אני

אני אני מצטרף לבקשה להנציח את פרצני בן פורת איש הידע והחיק שהלך לעולמו. אכן ברחבי שנים רבות
במסגרת פעילותו בדיו במחוזות רבות. הסיב להנציח ולציין כי פרצני בן פורת הרם רבות בדיו לחזקת הציטון וההנהגה והשירה.
ההנהגה בעשירית השנים לאחר קום המדינה.

מחזק את ידיכם במריקס אנטי מידע והסוכן זה.

בברכה,

יהודה עצמה.

בתאריך 19 ביולי 2017 בשעה 18:49, מאת יורם פלד

א:

שלום רב,

נפגשו בהוצאתו של שוקי בן-עמי בז'נבה בכר ובקשתי עזרתך והמלצתך לוועדת השמות של עיריית ירושלים
לקריאת רחוב על שמו של החזקאי והמלחין צבי בן-פורת ז"ל. משערת אני שהכרת אותו מ"קול ישראל" תסכים

להמליץ בפני הוועדה. להסב תשומת לבך, אנו בנות המקהלה שהוא ניצח עליה ב"קול ישראל", עולות מירי שנה
בשנה ביום פטירתו להר המנוחות ובערב הולכות לבית הכנסת בנחלת שבעה כדי שיתפללו לזכרו ומגישים

כיבוד קל כיון שהיה עירי וניצל שואה אין מי שיעלה את זכרו. לכן אנו מבקשות להנציחו בדרך זו. אנני את
הפסגות ואל כתביו המוסיקליים תרם לספריה הלאומית באוניברסיטה העברית

בידי המלצות של יהורם גאון, חחמה רז, חיים צור ודן כנר. המלצתך תתמוך בבקשתנו

Subject: ועדת השמות העירונית

א.ג.ג.

אכן אף אני מעביר לבקשה להצטרף את מר צבי בן מרת איש הידידות שהלך לעולמו. אכן ובדיו שנים רבות במסגרת פעילותי בדיו בתגובות רבות. הטיב להגיש ולציין כי מר צבי בן מרת הרם רבות בדיו לדיוס וציטון הידוע והערה הישראלית בעשרות השנים לאחר לים המדינה.

מהזאת את ידכם בפירוק אנשי מידע יחסי זה.

בברכה.

יהודה נאמן.

ירושלים 9610504

מל.

רא"ל:

לכבוד:

גב. מוזי חסיד ולכל המעוניין בדבר

.....
ירושלים

2/7/2015

הנדון: תביעה צבי בן-פורת ז"ל.

גב. רב"ד הנכבדה,

אני מאשר שהביתי הסב את צבי בן-פורת ז"ל, עבדתי אהו ואף הקלסתי אותו בעת שנידלתי את רגליו לקדקד למחלקת ולמסיקה בקול ישראל.

צבי בן-פורת היה מסיקאי, מעצח סקאלית ימלחזן ירושלמי, היה אהוב מאד על ידי בנות מקהלת הצוער של קול ישראל, מוסר שכי צבד, יסולן מניסחת השיטה, מיסרית להצטיח אותו בכל דרך.

ידוע לי שצבי עלה ארצה מהעיריה, היה ניצול שיאה וחי את חייו צדידי, מושפע מאד משלאות השיאה.

נראה לי שפגוע לצבי שיחברו איהו שחיערונה בנות מקהלת הצוער של קול ישראל ותימצא הדרך להצטיח את צבי בן-פורת ז"ל.

בכבוד רב

7/3
החבר

• רחמה רז
>
יום ראשון 24 ינואר 2016 11:37

מכתב המלצה לועדת השמות בירושלים

רחמה רז

(

פייסבוק - <https://www.facebook.com/rachma.raz?ref=hl>

הודעה שהעבירה

מאת: רחמה רז

תאריך: 24 בינואר 2016 בשעה 11:34

נושא: מכתב המלצה לועדת השמות בירושלים

אל:

לועדת השמות בעיריית ירושלים

שלום רב

אני, רחמה רז, זמרת לידה ירושלמית בעמדה ותפתחה בעיר ואהבה הזאת.

תזרח לאנשים רבים ואנשים בעיר

שתרומת למסירה ולעיר הזו רבות

המלצתי והזמנה היא, להצטרף את המלחין המוסיקאי צבי בן פורת

כאחד ממועמיה של העיר.

צבי, היה מורה דגול, מנצח במקהלת קול ישראל לעשר, שאירח איתי כמה פעמים בהופעות עם המקהלה

לימים הקים צבי בן פורת, מקהלה בבית כנסת ישירן.

הנצחתי היא מחייה לאדם שהיה נציג שיאה תרבותי, ללא בני משפחה, שהקדיש

את חייו לאהבה והנחלת המוסיקה ירושלמית

הוא יאיר להנצחה שכזאת

המלצתי היא חמה וכנה

רחמה רז

פייסבוק - <https://www.facebook.com/rachma.raz?ref=hl>

הספרייה הלאומית
מكتبة الوطنية الاسرائيلية
The National Library of Israel

16 עברת 2017

ל' שבט תשנ"ד.

י"ב.
 גב' יעל שטערן
 סגנית ראש התי
 תעודת השו"ס רבנית
 צדקית י"ב.

הנהגה צריכה להתבסס על שם המזכיר

נחת סניב: ינפוד

כרישני והסליק בפניך על טריאת רחוב על טם המדיסון, המסך, פנח הסקאלות והמסגר המחיקלי, והמחזות הייחודלי ליו התגורה 1930 צבי בן סורת, סמסר ברישיתם ב 2010. צבי בן סורת מל רחם בירושלים והמחיר ארז הלבידם שלהם הקטם את אונת המחיקה וכן יצירת שהלכי הן מבני צאן הסחנז של המסר הפניי וההדיר כארץ תשולם. בין פירז צדורה שבת, שרי חגים, שרי ילדים ויצירות של מדיקה אפנותית להרסבים

צבי בן מרת מנח מדיד – לסקוליות ולפרטים: כך השאיר הלוח את המחקר לסדרת האבלדיה החלוצית לילדים
בשרית למויזסוף – ששדרה בעלית: השפיעה בין השנים 1964 ו-1974 בראשית ימיה של האבלדיה חסרה
לדולורה רבה וכן בשרת יומרי השרית ובשרת יומרי הצרית. המחקר של צבי בן פורח שלבה אלמנטים של
מדעית ידעית ושרית ודעיה משרת בן יומרי והשפיעה על שדרה.

[illegible]

בפגישת המעקב, הוצגו את צדדיו השונים של המסלול, ונבדקו צרכיו של כל אחד מהתלמידים, ונבדקו צרכיו של כל אחד מהתלמידים.

אני מודה שהמצאנו נתיב לטוב את זמרי בשם של חוב צי"י שנה אדם.

י"ד מילה שלם
מנצח באלה הצמיחה
וארצ'ון הציל

המחיר המלא: 199 ₪
המחיר המיוחד: 149 ₪
המחיר המיוחד: 149 ₪

The Author is Editor of Issues Ltd. 1001
E. J. Street, Chicago, Illinois 60610. Telephone 873-9000. Telex
7-97722 6381 051 F. C. 872 2 061 177.

יחסי, בה בטכ. תלכו
היוצא גרס

אכסר

כל האו חסר וילי חסר וילי

או מה אימון
עיריית ירושלים

אלום רח

הרבון: פרשת וקראת שם רח
ע"י רבי גרשון

היום שבת ואלו חברי הקהל קאו יורא חסר
לוצר שבת רבי אהרן שבת ואלו שבת חסר
חבר רבי גרשון

אזכרה חסר כל שבת ואלו שבת חסר

החבר האחרון אהרן חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

באופן יזיגור ונילם א גילום

ביום יום עבד דבר יזיגור בעלמם חנוד ביום 1959

ביום בבר ישראל את הקלם בל יזיגור אגוד" בל בל

ביום הקלם אגודים ביום חנוד יזיגור בילום אים

ביום 1969 - 1974 ביום חנוד בל ביום חנוד חנוד חנוד

ביום בל חנוד אגוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

ביום חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד חנוד

אנו צריכים לזכור את המצבים של
היום האחרון, שכן בעת ההפכה עליה, כוונתנו
היא שיהיה בלתי אפשרי, ונחלף מזהירות
המחשבה של המצב, ונחלף לנו ז'ל.

אנו מקווים וניסאם שיהיה שורר שוב
לנו את המצב, ונחלף את המצב.

במספר מצב
היה מספר המצב

היה מספר

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: מיכל דויטש | תאריך: 17:01 13/01/2026 | מספר בקשה: 3669267
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: תל אביב - יפו
רחוב: i
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 1
שם פרטי: מיכל
שם משפחה: דויטש
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: Michal@efikom.co.il
סוג קירבה: נכדה

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: נחום שריג (סרגיי)
שם הרחוב המוצע באנגלית: Nahum Sarig (Sergey)
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 24/11/1914
תאריך לידה עברי של המונח/ת: ז' כסלו תרע"ה
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 26/07/1999
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: י"ד אב תשנ"ט

איתור מוצע:

אזור רחוב ארבל ורחוב תחכמוני בירושלים

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

מפקד חטיבת הנגב פלמ"ח
במלחמת העצמאות

הסבר על שם הרחוב המוצע:

נחום שריג (סרגיי) ז"ל יליד ירושלים ממשפחה חרדית דור 7 בירושלים.
הלך בדרך הציונית יצא להגשמה היה ממקימי קיבוץ בית השיטה, לוחם ומפקד חטיבת הנגב
פלמ"ח במלחמת העצמאות וממקימי מדינת ישראל.
בתפקידיו הציבוריים היה מזכיר הקיבוץ המאוחד ראש המועצה אזורית גלבע ומזכיר קיבוץ
בבית השיטה.

דף הבית < המועצה < ראשי המועצה < נחום שריג

נחום שריג

מוקד המועצה

נחום שריג (וייספיש) נולד ב 1914 בירושלים למשפחה חרדית, ועוד בצעירותו נמשך אל פעילות "ההגנה" ותנועות הנוער החילוניות ומאוחר יותר, הצטרף אל תנועת הנוער "המחנות העולים", מטעמה יצא להגשמה ב"קבוצת החוגים" שייסדה את קיבוץ בית השיטה. נחום שנשא לאישה את הסופרת תקווה שריג, הצטרף ב- 1941 לפלמ"ח עם הקמתו, ושירת תחת פיקודו של יגאל אלון. ב-1944, נחום שבלט בכושר מנהיגותו ואומץ ליבו, התקדם ושימש בתחילה כמפקד פלוגה א, ולאחר ארגון הפלוגות במסגרת גדודית, מונה נחום שריג למפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח, ובתפקידו זה, פיקד על פעולת השחרור הנועזת של המעפילים בעתלית, וכן פיקד ועל הפשיטות על מתקני הרדאר הבריטיים בחופי הארץ. בהמשך מונה נחום למפקד הגדוד הרביעי, מסגרת אשר שימשה למעשה מפקדת הכוחות המיוחדים של הפלמ"ח. בפרוץ מלחמת השחרור פיקד נחום שריג על פעילות הפלמ"ח בנגב ומאוחר יותר כאשר הוקם צה"ל, מונה למפקד חטיבת הנגב. החטיבה, בפיקודו של נחום, אשר ניהלה קרבות קשים ומרים עם הצבא המצרי שפלש אז לארץ, כבשה את באר שבע ושאר אזורי הנגב, ואף חלקים ממזרח סיני במבצעי יואב חורב.

במבצע עובדה, בה הושלם כיבוש הנגב, בזכות תושייתו ואומץ ליבו של נחום, שאף הסתכן באופן אישי, נכבשה אום-רשרש היא אילת. נחום אף היה שותף למעמד טקס הנפת דגל הדיו באום רשרש – טקס שתמונתו היא חלק מסמליה של מלחמת השחרור. בתום המלחמה, פרש נחום מן הצבא, וחזר לקיבוצו בית השיטה, והחל עוסק בפעילות ציבורית ארוכת שנים, כמזכיר הקיבוץ המאוחד, ראש מועצה אזורית הגלבוע, ומזכיר קיבוץ בית השיטה – 10 קדנציות, ופעילותו בהנצחת הפלמ"ח. בנוסף, לאחר מלחמת יום כיפור בה שכל את בנו יוסף שריג ז"ל, היה נחום בין יוזמי ומקימי התנועות ההתנדבותיות – "אביץ", ו"הבריגדה כחולה", שעיקר פעילותן היה שיקום מערך הלוגיסטיקה במחנות צה"ל, וסיוע בביצורים בצפון.

נחום אשר נודע כאיש ערכי, נעים הליכות ושומר תרבות, בכהנו כראש מועצה, הפנה את מרצו לשיפור חייהם של התושבים בכפרי המגזר הערבי בגלבוע, והוא פעל רבות והשיג מימון ממשלתי למטרה זו. בתקופת כהונתו, הוכנה תוכנית מתאר, נסללו כבישים, והכפרים חוברו לרשת החשמל, ואף הוקמו בהם מרפאות. במקביל טיפח נחום את מארג דו הקיום בגלבוע בין כל המגזרים בגלבוע, וזכור לטוב קונצרט התזמורת הפילהרמונית בניצוחו של לאונרד ברנשטיין במקהל, לרגל חגיגות 30 השנה לעלייתם לקרקע של מושבי התענך. נחום אף עודד את ישובם של בני התענך באזור, ותמך וקידם את הקמת הישוב מגן שאול. נחום שאהבת הארץ בערה בעצמותיו, בעזרתו של אורי יפה ששימש כראש מועצת בקעת בית שאן, קידם את סלילתה של דרך נוף הגלבוע, ובכך להפוך את יופיו של הר הגלבוע, נחלת רבים, ובכך לקדם את האזור מבחינה תיירותית. בתום כהונתו כראש מועצה, פינה נחום את מרצו להנצחת מורשת הפלמ"ח, והיה ממקימי עמותת "דור הפלמ"ח" ואף שימש יושב ראש העמותה עד ליום פטירתו.

עוד בראשי המועצה

טוביה בן דוד

מאיר לניר

משה בן צבי

נחום שריג

נחום שריג

סא"ל נחום שריג, מפקד חטיבת הנגב ראשון מימין, לשמאלו: יצחק רבין. מרץ 1949.

לידה 25 בנובמבר 1914

ירושלים

פטירה 27 ביולי 1999 (בגיל 84)

ישראל

כינוי סרגיי

השתייכות פלמ"ח

 צבא הגנה לישראל

תפקידים בשירות

- מפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח
- מפקד היחידות המיוחדות בפלמ"ח
- מפקד חטיבת הנגב

פעולות ומבצעים

מלחמת העצמאות

תפקידים אזרחיים

מזכיר הקיבוץ המאוחד, ראש המועצה האזורית הגלבוע, יוזם תנועות ביטחוניות התנדבותיות

הנצחה

רחוב על שמו בבאר שבע

נחום שריג, מפקד חטיבת הנגב במבצע חורב

בניצנה הכבושה לאחר מבצע חורב. מימין: דני אגמון, נחום שריג, אבי זכאי

עוזי נרקיס (משמאל) ונחום שריג במבצע חורב, 12/1948

נחום שריג (וייספיש) (25 בנובמבר 1914 – 27 ביולי 1999) היה ממפקדי הפלמ"ח הבולטים ומפקד חטיבת הנגב במלחמת העצמאות, שלאחריה פרש מצה"ל ושב לקיבוצו, בית השיטה. שימש כמזכיר הקיבוץ המאוחד וכראש המועצה האזורית הגלבוש.

ביוגרפיה

שריג נולד בירושלים, על גבול שכונת מאה שערים, לשרגא ויוכבד וייספיש, משפחה חרדית, דור שביעי בירושלים, מצאצאי הרב נחום לעזי משאדיק. אביו יצא לארצות הברית לצורכי פרנסה ונחום גדל ללא אביו. מצעירותו נמשך אל פעילות ההגנה ותנועות הנוער החילוניות. בנעוריו הצטרף לתנועת המחנות העולים, במסגרתה יצא להגשמה ב"קבוצת החוגים" שייסדה את קיבוץ בית השיטה. נישא לסופרת תקוה שריג, בתו של הרב ד"ר יוסף הלוי זליגר, מייסד תחכמוני. אחד ממנהיגי נטורי קרתא, לייב וייספיש, היה בן דודו^[1]. שריג ווייספיש שמרו על קשר בבגרותם ובמקביל, ניהלו ויכוחים על הנושאים בהם היו חלוקים בדעותיהם.

כשהוקם הפלמ"ח ב-1941 הצטרף אליו שריג ושירת תחת פיקודו של יגאל אלון. בינואר 1944 פיקד על החוליה שכפעולת הרתעה חבלה קשות בפלסטיני תושב ביסאן, שעינה בת קיבוץ^[2]. בסוף 1944, בעת הארגון הראשוני של פלוגות הפלמ"ח בגדודים, מונה למפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח. הוא פיקד על הפעולה לשחרור המעפילים במחנה עתלית^[3], באוקטובר 1945, ועל הפשיטות על מתקני הרדאר הבריטיים על חוף הים התיכון^[4]. לאחר מכן, מונה למפקד הגדוד הרביעי של הפלמ"ח שהיווה אז למעשה את המפקדה של היחידות המיוחדות של הפלמ"ח.

במלחמת העצמאות

עם פרוץ מלחמת העצמאות, קיבל שריג את האחריות על פעילות הפלמ"ח בנגב ומאוחר יותר, כשאורגנה חטיבת הנגב, קיבל את הפיקוד עליה והיה מפקדה במשך כל מלחמת העצמאות. בתחילה אף נקראה החטיבה "חטיבת סרגיי" על שם כינויו של שריג בפלמ"ח. בעת פלישת הצבא המצרי והקרבות הקשים שהתחוללו סביב נקודות היישוב העבריות בנגב, התנגד שריג לפינוי הילדים והנשים מהנקודות שבמצור מחשש שצעד כזה יביא לירידה בכושר העמידה של היישובים.^[5]

שלושת המבצעים הגדולים בהם נטלה חלק חטיבת הנגב בפיקודו היו: מבצע יואב בו הצליחו כוחות החטיבה לכבוש את באר שבע, מבצע חורב בו השתלטה החטיבה על קו ביר עסלוג'-עוג'ה אל-חפיר ועל חלקים במזרח חצי האי סיני ומבצע עובדה בו נכבש הנגב הדרומי כולל אילת.

עם הגעת החטיבה לחופי הים האדום השתתף נחום שריג בטקס הנפת דגל הדיו באום רשרש. הוא היה זה שפקד על חייליו להכין את הדגל לקראת סיום מבצע עובדה, ומסר אותו לאברהם אדן (ברן) על מנת שיגיע רגלית לאום רשרש ויניף אותו שם. נחום שריג יצא אחריו עם שני ג'יפים, חצה את גבול מצרים תוך הסתכנות בתקרית צבאית, ואסף את אדן עם שניים מחייליו על מנת שיגיעו ראשונים לאום רשרש.

לאחר המלחמה

בתום מלחמת העצמאות שוחרר מצה"ל ושב לקיבוץ בית השיטה. בשנת 1962 הוענקה לו אזרחות כבוד של באר שבע^[6].

בין תפקידיו בשנים שלאחר מכן: כהונה כמזכיר תנועת הקיבוץ המאוחד (בשנים 1967-1972) וכהונה כראש המועצה האזורית הגלבע. כמו כן, מילא בקיבוצו את תפקיד המזכיר ב-10 קדנציות.

לאחר מלחמת יום הכיפורים, בה נהרג בנו, המשורר והמלחין יוסף שריג, היה היוזם המרכזי להקמת התנועה ההתנדבותית שכונתה אז "הבריגדה הכחולה" ופעלה בבסיסי צה"ל לשיקום מערך הלוגיסטיקה.^[7] כמו כן, יזם הקמת תנועה התנדבותית נוספת, "אביץ", לסיוע בביצור יישובי הצפון.

בן נוסף של נחום שריג הוא רן שריג, מפקד חטיבה 179 במלחמת יום הכיפורים, ולאחר מכן סגן מפקד אוגדה.

ב-1984 היה ממקימי עמותת דור הפלמ"ח שמטרתה הייתה הנצחת פעולות הפלמ"ח ואף שימש כיושב ראש שלה עד פטירתו.

נחום שריג נפטר בי"ד באב תשנ"ט ונטמן לצד רעייתו תקוה בקיבוצו בית השיטה.

העיר באר שבע קראה רחוב על שמו בשכונת רמות.

לקריאה נוספת

- משה גבעתי, "בדרך המדבר והאש - תולדות גדוד 9", תל אביב: הוצאת מערכות והוצאה לאור של משרד הביטחון, תש"נ - 1994.
- מרדכי נאור, "עמוד האש על הכרמל: מבצעי הפלמ"ח נגד תחנות הרדאר הבריטיות בשנים 1946-1947", הוצאת משרד הביטחון, 2006.
- מאיר פעיל, אברהם זהר ועזריאל רונן, "פלמ"ח: פלוגות המחץ של ה"הגנה", 1941-1949, תל אביב: הוצאת משרד הביטחון ועמותת גלילי, 2008.

קישורים חיצוניים

- נחום שריג (<http://www.palmach.org.il/veterans/veteranpage/?itemId=85440>), באתר הפלמ"ח
- דף לזכרו (<http://www.beithashita.org.il/acontent%20catalogue/c1736/141343.php>), באתר קיבוץ בית השיטה
- ביוגרפיה מאתר "בית יגאל אלון" (http://www.bet-alon.co.il/info/people_details.php?people_id=217)

נחום שריג

25 בנובמבר 1914

פטירה

27 ביולי 1999 (בגיל 84)

בית השיטה, ישראל

מדינה

 ישראל

כינוי

סרגיי

בן או בת זוג

 תקווה שריג

ילדים

יוסף שריג, רן שריג

השתייכות

פלמ"ח

 צבא הגנה לישראל

דרגה

סגן אלוף

- מפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח
- מפקד היחידות המיוחדות בפלמ"ח
- מפקד חטיבת הנגב

מלחמת העצמאות

מזכיר הקיבוץ המאוחד, ראש המועצה האזורית
הגלבע, יוזם תנועות ביטחוניות התנדבותיות

1/5

רחוב על שמו בבאר שבע

נחום שריג, מפקד חטיבת הנגב במבצע חורב

בניצנה הכבושה לאחר מבצע חורב. מימין: דני אגמון, נחום שריג, אבי זכאי

עוזי נרקיס (משמאל) ונחום שריג במבצע חורב, 12/1948

נחום ("סרגיי") שריג (וייספיש; 25 בנובמבר 1914 – 27 ביולי 1999) היה ממפקדי הפלמ"ח הבולטים ומפקד חטיבת הנגב במלחמת העצמאות, שלאחריה פרש מצה"ל ושב לקיבוצו, בית השיטה. שימש כמזכיר הקיבוץ המאוחד וכראש המועצה האזורית הגלבוce.

ביוגרפיה

שריג נולד בירושלים, על גבול שכונת מאה שערים, לשרגא ויוכבד ולייספיש, משפחה חרדית, דור שביעי בירושלים, מצאצאי הרב נחום לעוי משאדיק. אביו יצא לארצות הברית לצורכי פרנסה ונחום גדל ללא אביו. מצעירותו נמשך אל פעילות ההגנה ותנועות הנוער החילוניות. בנעוריו הצטרף לתנועת המחנות העולים, במסגרתה יצא להגשמה ב"קבוצת החוגים" שייסדה את קיבוץ בית השיטה. נישא לתקוה, בתו של הרב ד"ר יוסף הלוי זליגר, מייסד תחכמוני, לימים הסופרת תקוה שריג. אחד ממנהיגי נטורי קרתא, לייב וייספיש, היה בן דודו^[1]. שריג ווייספיש שמרו על קשר בבגרותם ובמקביל, ניהלו ויכוחים על הנושאים בהם היו חלוקים בדעותיהם.

כשהוקם הפלמ"ח ב-1941 הצטרף אליו שריג ושירת כמ"מ בפלוגה א' תחת פיקודו של יגאל אלון. בסוף 1944, בעת הארגון הראשוני של פלוגות הפלמ"ח בגדודים, מונה למפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח. הוא פיקד על הפעולה לשחרור המעפילים במחנה עתלית^[2], באוקטובר 1945, ועל הפשיטות על מתקני הרדאר הבריטיים על חוף הים התיכון^[3]. לאחר מכן, מונה למפקד הגדוד הרביעי של הפלמ"ח שהיווה אז למעשה את המפקדה של היחידות המיוחדות של הפלמ"ח.

במלחמת העצמאות

עם פרוץ מלחמת העצמאות, קיבל שריג את האחריות על פעילות הפלמ"ח בנגב ומאוחר יותר, כשאורגנה חטיבת הנגב, קיבל את הפיקוד עליה^[דרושה הבהרה]^[4] והיה מפקדה במשך כל מלחמת העצמאות. בעת פלישת הצבא המצרי והקרבות הקשים שהתחוללו סביב נקודות היישוב העבריות בנגב, התנגד שריג לפינוי הילדים והנשים מהנקודות שבמצור מחשש שצעד כזה יביא לירידה בכוח העמידה של היישובים^[5].

שלושת המבצעים הגדולים בהם נטלה חלק חטיבת הנגב בפיקודו היו: מבצע יואב בו הצליחו כוחות החטיבה וכוחות נוספים לפרוץ את המצור על הנגב ולכבוש את באר שבע, מבצע חורב בו השתלטה החטיבה על קו ביר עסלוג'-עוג'ה אל-חפיר ועל חלקים במזרח חצי האי סיני ומבצע עובדה בו נכבש הנגב הדרומי בואך אילת.

עם הגעת החטיבה לחופי הים האדום השתתף נחום שריג בטקס הנפת דגל הדיו באום רשרש. הוא היה זה שפקד על חייליו להכין את הדגל לקראת סיום מבצע עובדה, ומסר אותו לאברהם אדן (ברן) על מנת שיגיע רגלית לאום רשרש ויניף אותו שם. נחום שריג יצא אחריו עם שני ג'יפים, חצה את גבול מצרים תוך הסתכנות בתקרית צבאית, ואסף את אדן עם שניים מחייליו על מנת שיגיעו ראשונים לאום רשרש.

לאחר המלחמה

בתום מלחמת העצמאות שוחרר מצה"ל ושב לקיבוץ בית השיטה. בשנת 1962 הוענקה לו אזרחות כבוד של באר שבע^[6].

בין תפקידיו בשנים שלאחר מכן: כהונה כמזכיר תנועת הקיבוץ המאוחד (בשנים 1967–1972) וכהונה כראש המועצה האזורית הגלבוע. כמו כן, מילא בקיבוצו את תפקיד המזכיר ב-10 קדנציות.

לאחר מלחמת יום הכיפורים, בה נהרג בנו, המשורר והמלחין יוסף שריג, היה היוזם המרכזי להקמת התנועה ההתנדבותית שכונתה אז "הבריגדה הכחולה" ופעלה בבסיסי צה"ל לשיקום מערך הלוגיסטיקה^[7]. כמו כן, יזם הקמת תנועה התנדבותית נוספת, "אביץ", לסיוע בביצור יישובי הצפון.

בן נוסף של נחום שריג הוא רן שריג, מפקד חטיבה 179 במלחמת יום הכיפורים, ולאחר מכן סגן מפקד אוגדה.

לנחום שריג גם בתו רות, ושני בניו הצעירים אייל ויצחק.

ב-1984 היה ממקימי עמותת דור הפלמ"ח שמטרתה הייתה הנצחת פעולות הפלמ"ח ואף שימש כיושב ראש שלה עד פטירתו.

נחום שריג נפטר בי"ד באב תשנ"ט ונטמן לצד רעייתו תקוה בקיבוצו בית השיטה.

הנצחתו

העיר באר שבע קראה רחוב על שמו בשכונת רמות.

על שמו מגדל תצפית ברמות יששכר, מעל קיבוץ בית השיטה.

משפחת שריג, של הפלמ"ח, של העמק ושל השכול

גילי חסקין, 10 תגובות

כתב: **גילי חסקין**

תודה לצחקי שריג על הערותיו

לפני שבוע הלך מאתנו **רן שריג**, מקיבוץ בית השיטה. רן, שהיה מפקד בשריון, קודם לדרגת אלוף-משנה באוגוסט 1973 ומונה למפקד חטיבת המילואים 179. החטיבה השתתפה בקרבות הבלימה ברמת הגולן. במהלך הקרבות, נפצע שריג מרסיס בצווארו ופונה לבית חולים 'פורייה' שבטבריה, אותו עזב על דעת עצמו, לאחר כשלושה ימים. תחת פיקודו, השתתפה החטיבה במתקפת הנגד לתוך סוריה ולחמה בקרב מול השריון העיראקי. במלחמת לבנון הראשונה שירת במילואים, כסגן מפקד אוגדה 90. בין לבין היה מזכיר קיבוץ, כמנכ"ל מפעל השימורים בבית השיטה, מנכ"ל מפעל "נירעותק" בניר דוד ומנכ"ל מפעל 'סופרפייל' בכרכור. הוא היטיב לתאר את תהליכי ההפרטה בקיבוצים, כשהעיד על עצמו ש"הפך מבולשביק גמור לקפיטליסט נלהב".

עבורי, רן אינו עוד אחד מטובי בניה של הארץ, אלא מישהו שיש לי אליו נגיעה אישית, גם אם עקיפה. רן היה בנו של **נחום שריג**, המח"ט הנערץ של אבי, ששירת בחטיבת 'הנגב' במלחמת הקוממיות. בילדותי שמעתי לא מעט סיפורים, על שריג המח"ט ועל **חיים ברלב** – מפקד הגדוד השמיני של הפלמ"ח. שניהם התקבעו בזיכרונו, מנקודת מבטו של נער בן 17. כשהצטרף רן, בלוויית רעייתו, לטיול שהדרכתו בסקנדינביה, סיפר לי בעיקר על הקשר החברי שרקם עם אבי, ששירת שנים במילואים בחיל השריון. שניהם היו גאים מאד בכומתה השחורה. בשלב זה עדיין לא קישרתי בינו לבין אחיו, צחקי, שהיה קומונר שלנו בקן של 'הנוער העובד' בשכונת 'חבצלת', שברחובות. צחקי הגיע אלינו, כשהייתי בכתה ח' ובמשך שנים, שמר על קשר בעיקר עם "הגדולים". באותם ימים, לא ידעתי שהוא בנו של נחום שריג. לימים, התברר לי שאחיו, **יוסף שריג**, שהיה משורר מבטיח, נפל בקרבות מלחמת יום הכיפורים, בחזית רמת הגולן. חלפו שנים עד שקישרתי בין שלושת הקדקודים של המשולש, שהוא חלק בלתי נפרד מהאתוס הציוני.

משפחת שריג מספרת את הסיפור הישראלי הקלאסי: הם גדלו בקיבוץ בית הנשטה שבעמק חרוד, שמהווה את אחד מאבני המסד של התחייה הלאומית. להקמת הקיבוץ חברו קבוצות מבוגרי גימנסיה הרצליה בתל אביב ובית הספר הריאלי בחיפה, שהקימו ב-1928 את "קבוצת החוגים" בחדרה. כעבור זמן מה הצטרפו אליהם חברי "לגיון הצופים" שפרשו מתנועת הצופים בירושלים ובפתח תקווה. איחוד הקבוצות הביא להקמת תנועת הנוער "המחנות העולים", ובית הנשטה, היה הקיבוץ הראשון של התנועה. המשק הצמיח לא מעט דמויות ידועות: ההיסטוריון ד"ר **ניר מן** (היסטוריון ועיתונאי); אל"מ **רועי סבירסקי** (מפקד חטיבה 188); אל"מ במילואים וח"כ לשעבר **משה "מוסא" פלד**; ד"ר **ענת ליבנה** (היסטוריונית, מנהלת בית לוחמי הגטאות); אל"מ **עוזי אילת**, קצין צנחנים ואח שכול בעצמו, שהיתה לי הזכות להדריך, יחד עם קבוצה גדולה של חברי הקיבוץ, בטיול באיסלנד. ידוע מכולם הוא המחנך ואיש הטבע, **עזריה אלון**. הסוציולוגית והסופרת **עמייה ליבליך**, כתבה על סמך ראיונות עם חברי הקיבוץ, את ספרה "קיבוץ מקום".

משפחת שריג מנתה שבע נפשות, חמישה ילדים, כולם שירתו בחיל השריון. ארבעה מהם כקצינים. נחום היה נצר למשפחה חרדית מפורסמת, האם, בת לעולים מאוסטריה, מחנכת וסופרת ילדים. שניהם ממקימי הקיבוץ, ב-1935, בתקופה שאיש לא שאל "למה דווקא הם"....

בקיץ שלפני המלחמה, מצא את עצמו רן, בתור בקר של תרגיל של חטיבה 188 ברמת הגולן, כאשר שני אחיו משתתפים באותו התרגיל – יוסף כמפקד פלוגה במילואים, בגדוד 39 וצחקי, כמפקד מחלקה צעיר בחטיבה. היתה זו חטיבת הטנקים הסדירה היחידה בצפון באותה עת. תמונה של שלושת קציני השריון לבית שריג, לבושים במדי ב' צהליים, יכולה לשמש ככרזה של המפעל הציוני. אח נוסף, אייל, אף הוא קצין שריון, נעדר מהתמונה. טרם פרוץ המלחמה, ספגה משפחת שריג את המהלומה הראשונה. האח הצעיר, צחקי, הקומונר בדימוס, התהפך עם קומנדקר, במהלך סיור בקו רמת הגולן, בעת תחילת ההיערכות למה שיתברר בהמשך, כמלחמת יום כיפור. נהג הרכב איבד שליטה בסיבוב חד סמוך לג'וחדר (את הסיבוב ניתן לאתר גם היום בכביש המזרחי 98, ברמת הגולן).

בתאונה הקשה שקרתה היה הרוג אחד וכמה פצועים קשים, הקשה ביותר היה צחקי. כפסע היה בינו לבין המוות. לכמה רגעים המזל האיר למשפחה פנים. בערב יום כיפור הוא פקח את עיניו, אותו המזל, מתברר היה הפכפך והאושר היה זמני בלבד. בקרב שאותו הוביל יוסף, ב-10

באוקטובר, תקפה פלוגתו מוצב סורי. יוסף נפל בראש פלוגתו, כשהוביל את גמר הדיפת הצבא הסורי אל גבולו במרכז הגולן. הוא נפגע מאש פגזים ונהרג. אייל, ששירת כסמ"פ בחווה הסינית, יצא בשלום.

האחרים לבית שריג

יוסף הותיר אישה ושני ילדים משתי מערכות נישואים.

במלחמת יום הכיפורים נפלו 11 חיילים מבית השיטה, בשיעור הגבוה פי עשרה משיעור הנופלים בארץ כולה. לימים כתבה חברת הקיבוץ, **דורית צמרת** את ה"החיטה צומחת שוב", לזכר חבריה הנופלים. היא שואלת שם: "עוד השירים שרים אך איך יגד/ כל המכאוב וכל האהבה/. הן זה אותו העמק, הן זה אותו הבית/ אבל אתם הן לא תוכלו לשוב/ ואיך קרה, ואיך קרה ואיך קורה עדין/ שהחטה צומחת שוב".

רמת הגולן במלחמת יום הכיפורים

זה אותו העמק של השופט **גדעון**, שיצא לפעולת קומנדו למרגלות גבעת המורה, חמוש בכדים, שופרות ולפידים, זה העמק של 'פלגות הלילה המיוחדות' של **אורד וינגייט**, שלימד את בני יהודה קשת, העמק של יישובי 'חומה ומגדל'....

באותן נסיבות שר **חנוך אלבלק**, עם חברי הקיבוץ, את "ונתנה תוקף". השיר המתאר את החרדה הגדולה מאימת דינו של אלוהי ישראל ואת אפסות האדם מולו, הולחן על ידי **יאיר רוזנבלום**. וקיבל אחרי המלחמה משמעות מיוחדת ומצמררת. משפחת שריג שתתה את כוס התרעלה עד תומה.

אושרה הררי, לבית וייס, דודניתו של נחום, אשתו של **יוסק'ה הררי** מאביחייל, אף הוא פלמ"חניק בדימוס, סגן אלוף בצה"ל ויו"ר 'אגד', שיכלה אף היא את בנם נמרוד, באותה מלחמה. שני בני הדודים נפלו במרחק זמן של שבועיים, איש מרעהו.

יוסק'ה ניתב את מרצו לפעולות התנדבותיות, כמו הנהלת יד לבנים והיה לימים ראש הוועד להחזרת רון ארד. נחום האפיר כולו והתעטף בשתיקתו. **תקוה**, האם, שקעה עמוק בתוך האבל ולא יצאה ממנו עד יום מותה. **משה טבנקין**, בן הקיבוץ הסמוך, עין חרוד, כתב כמה שנים קודם לכן, את "השכול מהלך בגננו כחרב". שיר שקיבל משמעות אקטואלית מצמררת.

בחיי האזרחיים, היה יוסף, מורה להיסטוריה ולמוסיקה. כמו כן, היה משורר, מלחין ומנצח. ב-1972 התבקש להלחין שיר ללהקת ה'גבעטרון' במלאת חמש שנים לאיחוד ירושלים, וכך נולד השיר, "אור וירושלים" שאותו הוא גם כתב וגם הלחין: "ראיתי עיר עוטפת אור/ והיא עולה בשלל צבעי הקשת/ והיא נוגנת בי כנבל העשור/ראיתי עיר עוטפת אור"

שיר זה הפך לאחד מנכסי צאן הברזל של הזמר העברי. שיר נוסף שהוא כתב הוא "מותי בא לי פתע", אותו הלחינה נעמי שמר. שיר נוסף שלו, "כנפים", הולחן על ידי בנו **אסף שריג** ובוצע על ידי להקת 'איפה הילד', בה הוא היה חבר.

בטיול לגלבע, כשאני מוביל את מטיילי בעקבות **שאול המלך**, אני מהרהר במלך שניחן באומץ לב ובצניעות, אך היה חסר את קופת השרצים שראוי שתהיה תלויה על מותניו של מלך, שיורשו צויד במנה גדולה שלה. אני מצביע על נתיבם המשוער של אנשי יבש גלעד, שזכרו לשאול המלך את חסד עינים הימנית ובפעולת קומנדו נועזת הורידו בחשכת הלילה את גופות שאול ובניו מחומות בית שאן והובילום לקבורה מכובדת, אני מספר את סיפור המתקפה ההתיישבותית של 'חומה ומגדל' ומצביע על האנדרטה האנדרטה לזכר בני העמק, ביניהם **משה שטורמן**, שנהרג במלחמת הקוממיות, בקרב על הגלבע. משה היה בנו של איש 'השומר' **חיים שטורמן**, שכונה בפי הערבים "שייח' אל משאייח" ונפל בשנת 1938, בעלות רכבו על מוקש, סמוך לתל תאומים, במורדות המזרחיים של הגלבע. משה נפל קילומטרים ספורים ממקום מותו של אביו. משה היה גם אביו של **חיים שטורמן**, שנקרא על שם סבו, ששירת בקומנדו הימי ונפל בקרב באי גרין ביולי 1969. נכד נוסף, **אמיר ברין**, נפל שנה אחריו, כשריונר, על גדות התעלה. בעקבות נפילתו של חיים הנכד, כתב יוסף את השיר:

"לא צמאי מלחמה

אל הקרב הלכנו

אהבנו תמיד את הבית.

השמש, שדה הנפתח בנשמה

ושבנו עתה אליכם

פשוטים כתמיד

ורוח אין בנו.

התוכלו רעים,

לנחם את אמא, במקומנו?"

ראו באתר זה: **ההגדה לבית שטורמן; הפינה שלי – הגלבוע.**

אני נוהג לסכם את הטיול, במצפה **דב וערן שמיר**, בגובה 425 מטר מעל פני הים. המתקן שוכן מדרום לדרך נוף גלבוע, בראש רחבה מוגבהת ומקורה בפרגולה. שביל קצר, העובר בגן נטוע בעצי בר של ארץ ישראל "מחוזקים" בצמחי נוי, עולה אל המצפה. כשעל סלעים בצדי הדרך, חקוקות שורות מפרי עטו של **אברהם שלונסקי** על הגלבוע. המצפה מתנשא ליותר מ-600 מטר מעל סביבתו ונשקפת ממנו אחת התצפיות המרשימות ביותר בארץ ישראל. לוחות תצפית מפורטות, חקוקות על אבן גיר, מצביעות על נקודות רבות בשטח, מהרי נצרת ועד הגלעד שבעבר הירדן.

מצפה דובי וערן שמיר. צילום: גילי חסקין

המצפה נקרא על שם אב ובנו.

דובי, יליד 1947, חבר קיבוץ שדה אליהו, שחושל בשדות הקמה של עמק בית שאן, נישא **להדסה גנץ**, שהיתה שכנה שלנו, כשגרנו שנה בשכונת 'חבצלת', אך נפשותינו נקשרו באילו שלהם. הם היו המשפחה הדתייה היחידה בשכונה. אחיה יקי, לימד את החבר'ה, את ההפטרה לבר המצווה. בעת שירותה הלאומי, הכירה את דובי, נישאה לו וחייה עמו בקיבוץ. לאחר כמה שנים, עזבו למזכרת בתיה. דובי נלחם ונפצע במלחמת ששת הימים

עשר שנים אחר כך, כסמג"ד בצה"ל, נהרג במהלך אימון ההקמה של חטיבת הנ"ט ושמו של הרחוב בו גרו, שונה לרחוב "דב שמיר". כעבור מספר שנים, בשנת 1997, נהרג בנו, ערן, סמ"פ סיירת צנחנים, בקרב בעזה,, בגיל 23 בן ואב שנפלו על תקומת המולדת. ממשיכי דרכם של **שאול המלך** ובניו. כפי ששר **אלי לוזון**, אם כי במשמעות הפוכה: "איזו מדינה, מיוחדת במינה". במצפה שנבנה לזכר הנופלים בני משפחת גנץ, שכני ב"דו", מופיעים שיריו של יוסף שריג המנוח, אחיו של הקומונר שלי מהתנועה. מה עוד תבקשי מאתנו מכורה?

GILI@GILIHASKIN.COM | טל 04-6254440 או 054-4738536 | © כל הזכויות שמורות לגילי חסקין

TADAM - בניית אתרים ואחזקת שרתים | מקודם על ידי תלמידי קורס קידום אתרים

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: מיכל דויטש | תאריך: 17:52 13/01/2026 | מספר בקשה: 3669384
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: תל אביב - יפו
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

שם פרטי: 1 מיכל

שם משפחה: דויטש

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל: michal@efikom.co.il

סוג קירבה: נכדה

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע: ככר תקוה זליגר שריג

שם הרחוב המוצע באנגלית: Tikva Zeligar Sarig Square

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

תאריך לידה עברי של המונח/ת: 13/03/1915

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

תאריך פטירה עברי של המונח/ת: 17/12/1997

י"ט כסלו תשנ"ח

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

אם משפחת שריג
סופרת ילדים, מורה ומחנכת

הסבר על שם הרחוב המוצע:

תקוה זליגר שריג ילידת השכונה החרדית "כרם" בירושלים,
הלכה להגשמה היתה ממקימי קיבוץ בית השיטה, מחנכת ומורה בבית הספר בקיבוץ ועסקה
בקליטת ילדי השואה ועליית הנוער עם ריחה פרייר והנרייטה סאלד.
היתה סופרת ילדים ועורכת בהוצאת הספרים "הקיבוץ המאוחד", ספריה עסקו בקיבוץ
ובילדותה בירושלים החרדית. ובהמשך עסקו ספריה בסיפורי חז"ל וסיפורי התנ"ך ועיבודם
לקורא החילוני.

לקסיקון העברית החדשה

בעריכת חבר ספרנים

Tikva Sarig

<בהכנה>

תקוה שריג (1915-1997)

ספרי המחברת

על יצירתה

קישורים

לראש הדף

תקוה שריג נולדה בירושלים בי"ח באדר תרע"ה, 14 במאָרס 1915, בת יחידה להוריה המחנך והסופר הרב ד"ר יוסף זליגר (1872-1919) ולאה לבית רוזנקרנץ. היא גדלה בבית דתי, בשכונת 'כרם' אשר בירושלים שמחוץ לחומות העיר העתיקה. בשל מצוקות מלחמת העולם הראשונה נסגר בית הספר אשר ניהל אביה ולימד בו, והילדה עברה עם הוריה להתגורר בחלק היהודי של יפו, אשר בה הקים ד"ר זליגר את בית הספר העברי 'תחכמוני'. עם סיום מלחמת העולם הראשונה שבה המשפחה הקטנה לירושלים, והצטרפו אליה הורי לאה, אם תקוה. בשנת 1919, והיא בת 4, נפטר אביה יוסף ממחלה, כאמור בצוואתו - היא שאמרה עליו קדיש בבית-הכנסת מה שהיה ועודנו בלתי מקובל, בהיותה בת. תקוה גדלה בתנאי עוני ומחסור עם אמה ועם סבה וסבתה, כשאת רוב השכלתה, כללית ותורנית כאחד, היא רכשה בבית אצל אמה וסביה. היא למדה בבית הספר היסודי 'בית תלמוד תורה' לבנות, וממנו עברה, לדרישתה, לבית-הספר היסודי "א. למל".

תקוה התפתחה כטיפוס עצמאי בחשיבתו ואף מרדני בדעותיו, מה שהרחיקה בתהליך איטי מן הדת. הדבר התבטא גם בהצטרפותה, חרף התנגדות אמה וסביה, לתנועת 'לגיון הצופים' אשר אוחדה בהמשך עם 'המחנות העולים', ושם גם פגשה את מי שיהיה בעלה נחום וייספיש. קריעתה מן העולם הדתי, והסבל שגרמה בכך לאמה ולסביה, מילאו אותה אשמה כל חייה, וניתן לזהות זאת ביצירותיה. כחלק ממימוש ההכרה המעמדית והחברתית שרכשו ועיצבו השנים בתנועת הנוער - הצטרפו תקוה ונחום ל'חוג העולה' אשר פנה בשנת 1932 להקמת 'קבוצת החוגים', קבוצה חלוצית בעמק חרוד, על גדות המעיין, והם בני 17. הם ויתרו לשם כך על שנת הלימודים האחרונה שלהם בתיכון בירושלים. השניים, עדיין לא נשואים, נטלו חלק בהקמת הקבוצה העובדת והתוססת-חברתית בעמק חרוד, ואת ביתם הראשון הקימו בין ענפי האקליפטוס שעל שפת המים. בל"ג בעומר של תרצ"ה, חודש מאי 1935, נישאה תקוה לנחום, ויחד הם בחרו את שם משפחתם העברי שריג. בשנת 1936 עלתה 'קבוצת החוגים' על משבצת הקרקע הקבועה שנרכשה לטובתה מאפנדי ערבי בשטחי הכפר הערבי שאטה, וקורא שם הקיבוץ ה'מתמסד' בית-השיטה, וזכר לישוב שאליו נסו המדיינים מפני גדעון בקרב שניטש שם. בשנה זו, חודש נובמבר, נולד לתקוה ולנחום בכורם רן. תקוה עבדה בבית-השיטה במלאכות ידיים שונות, נתנה ידה לעיצוב האווירה התרבותית המיוחדת שאפיינה את קיבוץ בית-השיטה משחר ימיו, ובהמשך היא נשלחה ע"י קיבוצה ללמוד הוראה ב'סמינר הקיבוצים' - בתחומי הספרות, הלשון והמקרא. בשנים אלה, שנות ה-40 המוקדמות, ילדה תקוה את רות (מאָרס 1941) ואת יוסף (מאָרס 1944). בשנים 1940-1941 לימדה תקוה והדריכה את 'חברת הנוער הצ'כי', חבורת נערים אשר חולצו בעור שיניהם ממלכודת מאירופה, אלה זכו בחיים חדשים, של היכרות עם ישראל ועם הטבע, עם העברית ועם התרבות היהודית, ובחוייה מעודדת ומרגיעה בבית-השיטה. בהמשך הם אף התגייסו לחטיבת הנגב של הפלמ"ח והקימו בתום מלחמת העצמאות את קיבוץ פלמ"ח-צובא. בשנת 1941 התגייס בעלה נחום לפלמ"ח, לשמש אחד המפקדים הראשונים בו, תקופה שנמשכה עד תום מלחמת העצמאות. היות נחום רחוק מביתו וממשפחתו היווה מפתח להתפתחות המשפחה הקטנה, תקוה ושלוש ילדיה, כ'יחידה' עצמאית ומלוכדת. כך עברה המשפחה גם את ימי הלימודים של תקוה לצורך רכישת מקצוע ההוראה - ב'סמינר הקיבוצים' בתל-אביב, בין השאר בעיצומה של מלחמת השחרור והפגזות המטוסים על תל-אביב שאפיינו אותה. בחודש מאָרס 1949 הסתיימה מלחמת-העצמאות, בכיבוש אום-רשרש היא אילת ע"י חטיבת הנגב של הפלמ"ח בפיקוד נחום, ולאחר זמן קצר נשלח נחום לביתו כחלק מ'טיהור' צה"ל מקציני הפלמ"ח הבכירים. באותה שנה (יוני 1949) נולד אייל, מצוין בשמו את אירוע שחרור אילת ורביעי בבני תקוה

[מקורות: אופק³, אתר קיבוץ בית-השיטה]

○ פרחי שטים : סיפורים על ילדי בית השיטה (בית השיטה, תשכ"ד 1963) <ציירה חנה אבישי>

- אמא אגדה (תל אביב : הוצאת הקיבוץ המאוחד, תש"ם 1980) <צילומים – אלעזר גלעד>
זוארה בראס-מוחמד (גבעתיים : מסדה, 1981) <צלם – שבתאי לוי (שבו)>

○ מפי הטף : לקט דברים מפי ילדי התנועה הקיבוצית (תל אביב : הקיבוץ המאוחד, תשכ"א)

- 2/3

תקוה שריג

תקוה שריג	
	
לידה	14 במרץ 1915 ירושלים, האימפריה העות'מאנית
פטירה	18 בדצמבר 1997 (בגיל 82) בית השיטה, ישראל
שם לידה	תקוה זליגר
מדינה	ישראל
תחום כתיבה	ספרות ילדים
בן או בת זוג	נחום שריג
ילדים	יוסף שריג, רן שריג
פרסים והוקרה	פרס זאב לספרות ילדים ונוער (1982)
 	

תקוה שריג (14 במרץ 1915 – 18 בדצמבר 1997) הייתה סופרת ישראלית, מחנכת ועורכת בהוצאת הקיבוץ המאוחד.[[]^{1]}

ביוגרפיה

תקוה שריג נולדה בשכונת 'כרם אברהם' בירושלים. אביה, הרב ד"ר יוסף זליגר, הקים את בית הספר העברי תחכמוני. אימה, לאה זליגר, הייתה ממייסדות ארגון נשי מזרחי בארץ ישראל.

בית המשפחה היה בית דתי. כאשר הייתה בת ארבע מת אביה ממחלה, ולפי צוואתו היא אמרה עליו **קדיש**. אמה וסבתה גידלו אותה והרבו לספר לה סיפורים ואגדות מהעולם היהודי. את ספרה "אמא אגדה" הקדישה להוריה.

כנערה החלה להתרחק מהדת. היא הצטרפה לתנועת "לגיון הצופים", שבהמשך התאחדה עם תנועת "המחנות העולים", ושם פגשה את בעלה נחום שריג (במקור ויספייש). בהיותה בת שבע-עשרה הצטרפו השניים ל"קבוצת חוגים", קבוצת חלוצים שלימים הקימה את קיבוץ **בית השיטה**.

במאי 1936 נישאו והחליפו את שם משפחתם לשם העברי שריג. לימים נולדו להם ארבעה בנים ובת. אחד הבנים, יוסף שריג, נהרג במלחמת יום הכיפורים בקרבות רמת הגולן.[[]^{2]}

בתחילת שנות ה-40 של המאה העשרים החלה להדריך את "חברת הנוער הצ'כי"[[]^{3]} – חברת נערים ניצולי שואה שנקלטה בקיבוץ בית השיטה. במהלך מלחמת העצמאות עברה לגור עם ילדיה בתל אביב על מנת להיות קרובה לבעלה נחום, שהיה באותה תקופה אחד ממפקדי הפלמ"ח.

בשנים אלה למדה הוראה במקצועות ספרות, לשון ומקרא במכללת סמינר הקיבוצים ובהמשך למדה תואר ראשון בספרות עברית ומקרא באוניברסיטת תל אביב.

שריג לימדה וחינכה בבית הספר בקיבוצה וביישובים נוספים כ־25 שנה, ונפטרה בקיבוצה בית השיטה בגיל 83.

כתיבתה

שריג עסקה כל ימיה בכתיבה, וכתבה כ־60 ספרים בהוצאות הספרים "הקיבוץ המאוחד", "ספריית פועלים", "מסדה" ו"כתר", בעיקר ספרי ילדים.

יצירתה עסקה בתחילה בחיי הקיבוץ ובפרט בחיי ילדי הקיבוץ. בהמשך עסקה בכתיבתה בעיקר בעיבוד סיפורים יהודיים, שאותם הכירה היטב מילדותה.

בבסיס יצירתה עמד הרצון להנחיל את המסורת היהודית לקורא העברי הצעיר: "אני רואה ייעוד בהבאת מקורות ישראל אל הילדים מגיל רך ביותר כדי שעולם האסוציאציות שלהם יהיה קשור מילדותם ליהדות".^[4]

את מרבית ספריה כתבה לאחר מות בנה יוסף במלחמת יום הכיפורים, בספרה האוטוביוגרפי "סופה" <https://simania.co.il/b> ookdetails.php?item_id=33239 היא מתארת את המשבר העמוק שפקד אותה, שגרם לה להשקיע את מרבית זמנה בכתיבה.^[5]

היא כתבה עשרות ספרי ילדים, את הסדרה "לנו משלנו", שהייתה אחת הסדרות הבולטות מבין ספריה, כתבה לאחר מות בנה, ומטרתה הייתה הנגשת אגדות חז"ל לילדים. אוריאל אופק כתב על סדרה זו שעיקר ערכה בכך שנכתבה בלשון שמתאימה לילדים, בצורה תמציתית השומרת על רוח המקור.^[6]

ביקורת

לאה חובב, במאמרה העוסק בפועלה של תקוה שריג, עומדת על ייחודה של זו בנוף הסופרים העוסקים בעיבוד אגדות חז"ל. רובם חיו בתוך העולם הדתי, ואילו שריג, אמנם באה מבית חרדי מודרני, אך את חייה הבוגרים העבירה כאדם חילוני. חובב מבקרת את שריג שלא ציינה מה המקור שממנו נלקחו האגדות, וכן שסגנון עיבוד האגדות לא נאמן דיו למקורות ואינו אחיד. אך טוענת, שלמרות חסרונות אלה, תרומתה הייתה בעצם הבאת סיפורי חז"ל לקהל שלא נחשף לסיפורים אלה קודם לכן.^[5]

עדי צביאל מעלה סברה, שדווקא מפני ששריג ידעה שקוראיה אינם משתייכים לציבור שומר תורה ומצוות, היא מנטרלת בעיבודיה את החוקים והמצוות הדתיים. כמו כן, היא בוחרת לספר את סיפורי התנ"ך שבהם יש זיקה למסורת, למיתוסים ולהיסטוריה של העם היהודי – אף על פי שבכך היא סוטה מן המטרה המקורית שלשמה נכתב המדרש.^[7]

מבחר מספריה

למבוגרים

- אמא אגדה** (1980).
- סופה** (2000).

מבחר ספרי ילדים

- פרחי שיטים** (1963).
- מלא סיפורים** (1973) – קובץ סיפורים העוסק בחיי היומיום של ילדי בית השיטה.
- לנו משלנו** (1976) – אגדות חז"ל על ימי בראשית, מעשי חכמים ומשלים.
- הבעל שם-טוב בא** (1976).
- אליהו הנביא הנה הוא בא** (1977).
- החסיד והחסידה** (1978) – סיפורי חסידים וצדיקים.
- גוזמאות שור-הבר והלוייתן: גוזמאות חלב ודבש** (1978).
- שעשועתיק** (1980) – **שעשועי לשון** וחידות.
- אושכי בושכי** (1980) – סיפורי כישוף ושדים.

קרייתו של אור הורגשה היטב בדרך הקטנה שבשכונת צומח הירושלמי.
הריהוט הדל מנה ארון, שולחן, שלושה כיסאות ושלוש מיטות באחת מהן שכב ראש
החולה על הרצפה בסמוך אליו ישבה נחו היודיה בת הארבע ודיברה אליו בנעימות
לדומם את רוחו וקלמה שיר שחינו וורה לשון "אֵלֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲמֹנֵי שָׂרָה, אֲחֻזַּת וְרֵיכָה
כְּאֲמֹנֵי לָאָה, אֵלֵי נִינּוּרָה כְּמוֹ דְּכֹרָה, אֲסִיחַ חֵד בְּאֲבִינִיל לֹא אֵלֵי מְרֻעָה, כִּי אִם צְנוּעִי
אֵלֵי חֲלֻמִּידָה, תִּמִּיד מִתְמִידָה לֹא אֵלֵי נִצְחָה, כִּי אִם עֲמִלָה, אֵלֵי פִיקֻחַת, וְאִשְׁנֵעַ נַחֵת לֹא
אֲתֹאנֹן אֶךְ אֲחֵרֹנֹן לִשְׂמִיחַת מוֹרֵי לַחֲקוֹת הַדָּרִי."

מתאונן אך אחרונן לשמחת מורי לתקוות הדרי...
מצבו של האב החמיר, תוצאת התנאים ששררו במלחמת העולם מצבי רעב וחזיונה
לקריה בעיקר של לחם דורה נתנו אותותיהם בגופו נחודש אב תרע"ח אכחן כי הרג דרי
יוסף וליגור לטה במחלת מעיים

אשת החיל שלו, לאה, שלמדה בשעות הערב חלוצות רוניות עברית תג' ומשגב
הסיסה יקרת הדאגה והשתדלה לאון ולשוות רוגע בביתם. נציפיה שהכול יסתיר
לטובה, אך ככ"ח באדר תרע"ט נפטרה והוא בן ארבעים ושבע שנים

"אין קץ למצוקת הלב אשר יחוש כל איש אשר הכיר מקרוב את האדם המופלא הזה
כביר הכוח הרוחני ואדיר הידיעות התורניות והמדעיות בהסתעפירותיהן המרובות. נחל
המוסר והטהרה הנפשית המצוינת והנשגבה שנקטף בדמי ימיו וחדל כצהריים מריש
אורותיו אורות היקר והתפארת, אשר סינל לנפשו הטהורה רבת האוצרות, הספידו
הראיה קוק בירושלים

המנוח, שבגיל ארבע עשרה סיים את הש"ס, התכתב עם גדולי רבני גליציה ובוקיניו
היה חוקר תולדות חז"ל ובלשן בשפת הקודש למד באוניברסיטת ברן בשווייץ וסיים
כדוקטור לפילוסופיה הוסמך לרבנות ופרסם מאמרים בעיתונות על שיטות חינוך

עולים ויורדים ועולים

בתרס"ז לאחר איגרת מהרא"ה' והזמנת בעלי בתים תלמידי חכמים מיפו עליו בני היום
ארצה והרב וליגור ייסד בחיידר של אגודת "אחווה" את בית הספר החדש "חכמינו"
שילוב מקצת לימודי חול בקודש, והחידוש העצום הכול בשפה העברית

"בזה הזמן צעד הדבר לפנינו כמידה הגונה נתקבל למפקח דוקטור אחד נכבד בחירה
בדאגה ובטוב מר וליגור, כתב הראיה קוק לחברי המזרחי

מחוסר תמיכה כלכלית, יצאו בני הזוג לגיוס כספים באירופה. בחמש שנים שנתעכבו
בה הוציאו עיתון בעברית - "בת קול", והרב וליגור הרצה את שיטותיו והגותו ולימד תורה
בבית המדרש "בנה" בסולון בחזרתם איצה על ירושלימה בכותה להמשיך את דרכם
החזיקים, אך המלחמה כפתה נורדים ללך ונשים גורשו לפתח תקווה. בשנים לירושלים
לימד הרב וליגור בבתי מדרשות שונים בזה עשירה שמשכה מאזנים, וזמן מה אחר כך
חקפה מחלתו

משפחה בח ארבע נפשות - סבא וסבתא ר' יוסף וטובה רוזנקרנץ הבת לאה והנכדה תקוה

מדי בוקר השכים להתפלל בבית הכנסת. למד פרק תלמוד ורק אחר כך הלך לו לעבודה עד אחרי הצהריים. קול גבר מזמר נשמע בביתנו. היה לו קול ערב לסבא. עכשיו היו לנו "קידוש" כליל שבת ו"הבדלה" במוצאי. אפילו זוג פמוטי-נחושת קטנים הביאו לי, וכך ניצבו על שולחן האכילה שלושה זוגות נרות שבת - של סבתי, של אמי ושלי, הקטנה. ה"בית" נעשה בית. סבא החל להיות לי כאבא. לאט אבל בטוח.

את תקוה רשמו ל"תלמוד תורה לבנות" בשכונת הבוכרים אך האווירה ושיטות החינוך לא נעמו לה, בה בעת שזכתה ללימודי יהדות חביבים ומרוממים מפי סבה, הכרת תרבות העולם והשפה הגרמנית מסבתה וצפתה באמה המתקדמת בעשייתה הציבורית ובמאמריה שהתפרסמו בבימות שונות. לאחר שלוש שנים התמרדה הילדה והכריזה "אפילו אם תהרגו אותי, לא אלמד עוד בתלמוד תורה! אני רוצה לבית ספר "למל", בזיכרון משה" בחופש הגדול עברו דירה לגבול רחוב אתיופיה ומאה שערים, ובבוקר היום הראשון ללימודים "העיר אותי סבא, 'קומי ילדה, אני אלוה אותך הבוקר לבית הספר. אמא כנראה לא רצתה להוביל אותי לאותו מקום שממנו נפתחה היציאה מדרכה שלה. מעולמה".

ב"למל" אכן הכירה תקוה את העולם החופשי ומעגל חברותיה השתנה כליל מבית הספר נמשכה ל"לגיון הצופים" שאוחד בהמשך עם תנועת "המחנות העולים", שם הכירה את בן גילה מהשכונה נחום וייספיש הנער התייתם בילדותו מאביו שרגא שנסע לאמריקה לקושש פרנסה ונפטר שם. אמו יוכבד באה ממשפחת בהר"ן, ממייסדי מאה

ובינתיים. המריבות ביני ובין אמי על אמירת ה"קדיש" הלכו והחריפו עד שבא ערב יום הכיפורים הראשון לאחר שנתייתמתי מאבא. לאחר הסעודה המפסקת, נטלה אותי אמא לבית הרב קוק. הוא היה הרב הראשי של ארץ ישראל והיה ידיד קרוב של אבי. השמש עמדה לשקוע. ריח עז וחום של גרות דולקים קידם את פנינו עם פתיחת הדלת. הרבנית קוק ובתה בִּיתִיה, פרשו זרועות ופרצו בבכי למראינו. עודני שומעת רשרוש שמלות האטלס הלבנות שלהן, חשה במגע ידיהן הרועדות המחליקות את ראשי, ושומעת את קולן הדק, הגבוה, הרועד גם הוא. אמי ליטפה אותי וביקשה אותי להירגע.

"עוד מעט תיכנסו לחדר הרב, לקבל ברכה מפיו" אמרה. פחדתי אך גברו למשמע דבריה וכבר התייפחתי בקול. ואז נפתחה דלת הזכוכית הגדולה ומתוכה יצא צדיק.

לבוש לבן וארוך לגופו ואבנטו מרוקם בזהב. כיפה לבנה לראשו. זקנו ארוך ושחור. עיניו, חמות וטובות, מביטות בי, היישר לתוך עיני, בחדר וברחמים. "אבא" צווחתי ודבקתי באמי, מסתירה פני בשמלתי, רועדת בכל אברי. שלוש הנשים ייבבו עתה בקול גדול. שמעתי את קול אמי, מבעד לדמעות: "לכי, בתי, לקבל ברכה מפי כבוד הרב!" והוליכה אותי מספר צעדים לקראתו. הרב נטל את שתי כפות ידי הקטנות לתוך כפות ידיו החמות, הרכות. הוא הכניסני לחדרו, שהיה מלא ארונות ספרים מכל עבריו וסגר את הדלת מאחוריו. עדיין היו היפחות מטלטלות את גופי, כשישב הרב בכיסאו הרחב ואני עומדת לפניו. הוא היה כל כך גדול ואני כל כך קטנה. "אל תבכי, בתי", אמר. ושם את שתי כפות ידיו על ראשי, "אל תתייראי מפני, ידידו של אביך הצדיק הייתי. בואי ואברכך לקראת היום הקדוש". כפות ידיו על ראשי רכות וחמות כידי אבא, קולו מדבר ומזמרר כקול אבא ונהר של עדנה וחום שוטפים אותי ועוברים בי מקדקודי ועד בהונות רגלי, בדיוק כפי שקרה כשהייתי יושבת על ברכי אבא... אבא מביט בי ממרומיו ולא אירא רע.

למחרת ביום הכיפורים, אמרתי "קדיש" בעזרת הגברים יחד עם כל המתפללים. עד תום שנת האבל הייתי קמה מדי בוקר כשהעירה אותי אמי. והלכתי לבדי בלא ליווי השמש, לבית הכנסת ואומרת שם קדיש ביראה ואהבה, לזכר אבא.

שינוי גדול נוסף בחיי האם והבת חל בתר"פ עם עלייתם של הורי לאה, ר' יוסף וטובה רוזנקרנץ. כעת עברו דירה ל"בית ישראל", הריהוט השתבח ובתוספת חפצים ובגדים שהובאו מחו"ל השתפר מצבם, אף משכורת נוספת הייתה למשפחה בת ארבע הנפשות מעבודת הסב כמנהל חשבונות ב"ועד הצירים".

מימין: הד"ר לפילוסופיה, הרב יוסף זליגר זצ"ל. משמאל: הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

ילדתם שנולדה שלושה ימים אחר פורים תרע"ה הייתה בבת עינם. תקוה קראו בשמה, ורבות עשו שמוראות המלחמה והגירוש לא יפגמו בה. ייפו את המציאות בסיפורי עם ועברו, הפליגו באגדות התורה וחז"ל ורוו נחת בקריאתה השוטפת כבר בגיל שלוש וחצי. כעת הלכה מתייפחת אחרי ארון אביה ובקבורתו בהר הזיתים אמרה תקוה הקטנה קדיש על קברו. דמעות נקוו בעיני קהל המלווים.

עוד באותו יום, או למחרתו, מסבירה לי אמי שמכיוון שאין לאבא בן שיאמר אחריו "קדיש" השאיר צוואה בעל פה וגם בכתב שכך יהיה: אני אומר אחריו "קדיש" בכל יום במשך שנה שלמה ובכל יום זיכרון, בשנים הבאות, עד שאהיה בת שבע. יהודי שכונת "כרם" משכו כתפיים: מעולם לא נשמע דבר כזה, שתהיה ילדה אומרת "קדיש" בבית כנסת?!

שכונת "כרם" שכונה דלה הייתה. שכונה שגבריה משכימים קום לעבודת יומם. בעלי מלאכה, חנוונים-זעירים, את תפילת השחרית היו מתפללים ב"כרם" עם שחר, מאז, בכל שחר, קורעת אותי אמא מן השינה (וכל אותה שנה, ישנתי יחד איתה במיטה, מפני הקור ומפני האימה). היא עוטפת אותי בצעיף צמר ענק שלה, שחור. אני מתנגדת, בוכה, צורחת, בועטת ברגליים ולכסוף - נכנעת. חורף וגם קיץ, צמרמורת תמיד, גם ברגע זה... שמש בית הכנסת (ואני יודעת, אפילו כבר אז, שהוא בעצם איש טוב וקשה לו מאוד לעשות מה שהוא עושה), הוא מפצה אותי בסוכריות שאני זורקת תמיד בשנאה. בכל בוקר הוא שנוא עלי כמפלצת. הוא לוקח אותי על ידיו ומביא אותי לבית הכנסת ושם אני אומרת "קדיש". כך הייתי ממלמלת וכל המתפללים עונים לי "אמן". אני מרגישה יום יום בדממה הנוראה השוררת בבית הכנסת, כשאני מצפצפת את "קדיש"י.

אמא לאה עשתה הכול כדי להפיג צערה של תקוה ואת הגותה ומחשבותיה שלה שיקעה בחיבור ספרותי, "זיכרונות מארץ ישראל משנות המלחמה" שהתפרסם בירחון "הירדן" בציריך בשנים עשר המשכים שעשו רושם כביר, וקטעים חשובים ממנו תורגמו לגרמנית והופיעו בעיתון גרמני בפרנקפורט.

מסע מספר 3

שריגים שבעמק תקוה שריג

רק שריג - לא גפן חדשה. לא חדש. לא שורשים חדשים. רק
אדמה חדשה. רק ענף. סעיף. קטנות משורש עמוק. עתיד ימים
שנינו נולדנו ואדלנו בשכונת "כרם" הזעירה בצפון מערב ירושלים
הקטנה. כשהתאחדנו היינו לשריג חכם ירושלמי ששורש וטעם
ועשה בניו. פירות חשובים. בבית השיטה

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: רות אורן | תאריך: 23:42 13/01/2026 | מספר בקשה: 3670058
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

עיר:

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

שם פרטי:

שם משפחה:

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

סוג קירבה:

בקשה חדשה

1

רות

אורן

michal@efikom.co.il

אחות

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

שם הרחוב הקיים:

שם רחוב מוצע:

שם הרחוב המוצע באנגלית:

שם הרחוב המוצע בערבית:

שינוי שם רחוב קיים

מלכי ישראל

שדרת "אור וירושלים"

"OR and Jerusalem" Boulevard

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

23/03/1944

כ"ט אדר תש"ד

09/10/1973

תאריך פטירה עברי של המונצח/ת:

י"ד תשרי תשל"ד

איתור מוצע:

כחלק מרחוב קיים מלכי ישראל .

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

לזכר יוסף שריג משורר ומלחין "אור וירושלים"

הסבר על שם הרחוב המוצע:

יוסף שריג משורר ומלחין, בעל עיטור המופת , נפל במלחמת יום כיפור בקרב על הגולן.

יוסף שריג	
 	
תמונה זו מוצגת בוויקיפדיה בשימוש הוגן. נשמח להחליפה בתמונה חופשית.	
לידה	24 במרץ 1944 בית השיטה, המנדט הבריטי
נהרג	10 באוקטובר 1973 (בגיל 29) חושניה, הגולן, ישראל
מדינה	 ישראל
ילדים	אסף שריג
פרסים והוקרה	 עיטור המופת
שירות צבאי	
השתייכות	 צבא הגנה לישראל
דרגה	 רב-סרן
תפקידים בשירות	
מפקד פלוגת טנקים	
פעולות ומבצעים	
 מלחמת יום הכיפורים	
עיטורים	
 עיטור המופת	
תפקידים נוספים	
משורר, מלחין	

שיר של יוסף שריג על קיר בית בליידן שבהולנד

יוסף שריג (24 במרץ 1944 – 10 באוקטובר 1973) היה משורר ומלחין ישראלי.

ביוגרפיה

שריג נולד בקיבוץ בית השיטה, בן לנחום שריג, מפקדה הראשון של חטיבת הנגב, ולסופרת הילדים תקוה, בתם של יוסף ולאה זליגר. אחיו הוא רן שריג, לשעבר סגן מפקד אוגדה 90.

לאחר סיום לימודיו, התגייס לצה"ל וסיים קורס קציני שריון. עם שחרורו מהצבא ב-1966, החל ללמוד מוזיקה בסמינר אורנים. לאחר מכן השתלב במשקו, כשלצד עבודה חקלאית שימש גם כמורה למוזיקה באזור עמק בית שאן.

במלחמת יום הכיפורים לחם כמפקד פלוגת טנקים בגדוד 39 בחטיבה 188 בקרבות רמת הגולן ושם נהרג. לאחר מותו עוטר בעיטור המופת^[1], והועלה לדרגת רב-סרן.

שריג היה נשוי לנורית מורן-שריג, והותיר שני בנים. בנו אסף שריג, חבר להקת "איפה הילד", שהיה כבן חמש במוות אביו, הלחין לזכרו את השיר "כנפיים, אינך שומע"^[2] שכתב אביו, וביצע את השיר "מותי בא לי לפתע"^[3], שכתב אביו כחצי שנה לפני מותו.

יצירתו

שריג כתב שירה ושירים, פזמונים, מאמרים ומסות והלחין שירים רבים^[4]. שיריו נאספו והוצאו לאור תחת השם "עשרים שירים". כנגן אורגן ליווה ועבד עם הגבעטרון, ניגן בתזמורת הקיבוצית כשליחותה את ההצגה "מסיבה של עננים" שהעלו חברי קיבוץ עין גדי, והשתתף באירועי "ניחוחי חציר". המופעים נפתחו בדר"כ בחול המועד פסח במסגרת פסטיבל עין גב, המשיכו לאורך הקיץ בהופעות בכל רחבי הארץ, ונתנו ביטוי ליוצרים ומבצעים בתנועה הקיבוצית. בשנת 1972, לבקשתו של ראש עיריית ירושלים טדי קולק, הועלה המופע לראשונה ב-11 במאי בתיאטרון ירושלים, במסגרת חגיגות יום ירושלים, וכמחווה לעיר וליום חגה. וכך, כשנה וחצי טרם מותו, חיבר שריג את שירו הידוע ביותר "אור וירושלים"^[5], בביצועה של להקת הגבעטרון :

”

ראיתי עיר עוטפת אור

והיא עולה בשלל צבעי הקשת

והיא נוגנת בי כנבל העשור

“ראיתי עיר עוטפת אור

לדברי נעמי שמר, סיפור הולדתו של השיר, סופר לה מפי אמו של המשורר, תקוה. לדבריה, ביום חורף בשנת 1965 נסעה משפחת שריג מעמק יזרעאל לירושלים, כדי להביא למנוחות את סבתו של יוסף שריג (אם אביו), יוכבד וייספיש, אשר הלכה לעולמה. היה זה יום חורף גשום, אך עם הגיעם לאזור שער הגיא הופיעה לפתע השמש ונראתה קשת בענן^[6]. ב-1972 התבקש שריג להלחין שיר

ללהקת הגבעטרון במלאת חמש שנים לאיחוד ירושלים, וכך נולד השיר, אשר הפך לאחד מנכסי צאן הברזל של הזמר העברי.

לחן מוכר אחר הוא לחנו של שריג לשיר "האסופי" (למילים של נתן אלתרמן).

עיטור צבאי והנצחה

- בעל עיטור המופת, אייר תשל"ה מאי 1975, על לחימתו במלחמת יום הכיפורים, כשבכל פעולותיו גילה אומץ-לב, קור-רוח, כושר-מנהיגות ודבקות במשימה למופת.
- סמוך למקום נפילתו ברמת הגולן, על שביל הגולן, מדרום לרכס בשנית, הוקמה אנדרטה לזכרו. האנדרטה נקראת "אור וירושלים", לזכר שירו המפורסם.

האנדרטה לזכרו של יוסף שריג ברמת הגולן

הכיתוב על האנדרטה

הוקרת יצירתו והנצחה

- שירו "מאזנים" נבחר על ידי אנשי העיר לידן שבהולנד לייצג את ישראל בפרויקט השירים הבינלאומיים, שהם אספו וכתבו אותם על קירות הבתים בשנת 2000, זאת מעדות אלמנתו, נורית מורן-שריג^[7]
- ב-2014 הנפיק השירות הבולאי את בול יום הזיכרון בהשראת השיר "שיבה" שכתב שריג^[8]. על הבול נכתב ציטוט מן השיר:

”

לא צמאי מלחמה

אֶל הַקָּרֵב הַלְכְּנוּ.

אֶהְבֵּנוּ תָמִיד אֶת הַבַּיִת,

“הַשֶּׁמֶשׁ, שָׁדָה הִנָּפֶתַח בִּנְשָׁמָה

- תקליט לזכרו שערכו והפיקו יגאל בוטון ואברהם זיגמן, ב-1976, במסגרת תוכנית הרדיו "ירוק ירוק" (תוכנית האם של "ניחוחי חציר"). בתקליט ששמו "אחי חזר מן השדה" (בהוצאת הד ארצי), 15 לחנים של שריג^[5].

קישורים חיצוניים

 מדיה וקבצים בנושא יוסף שריג בוויקישיתוף

- יוסף שריג (c8123600a-998d-4316-8714-90a4f28f8a1), באתר MusicBrainz (באנגלית)
- יוסף שריג (https://library.osu.edu/projects/hebrew-lexicon/01944.php), ב"לקסיקון הספרות העברית החדשה"
- כתבי יוסף שריג (https://benyehuda.org/sarig_yossef) בפרויקט בן-יהודה
- שירים של יוסף שריג כולל ביוגרפיה באתר 'שירה עובדת' http://shira-ovedet.kibbutz.org.il/cgi-webaxy/s (al/sal.pl?lang=he&ID=511757_shira&act=show&dbid=shira_creators&dataid=165)
- קורות החיים של יוסף שריג (https://www.izkor.gov.il) ויוסף שריג/20en_9e095a6cea6799f4d9d2d36d של משרד הביטחון (eaa06f71)
- עיטור המופת שהוענק ליוסף שריג (https://web.archive.org/web/20160303193946/http://www.aka-id (f.idf.il/iturim/asp/displayOneSoldier.asp?docId=28924), באתר "בעוז רוחם" של אגף כוח האדם בצה"ל
- מידע על יוסף שריג (https://www.nli.org.il/he/search?projectName=NLI#&q=any,contains,%22%D7%99%D7%95%D7%A1%D7%A3%20%D7%A9%D7%A8%D7%99%D7%92%22&bulkSize=30&index=0&sort=rank&t=allresults&utm_source=he.wikipedia.org&utm_medium=referral&utm_campaign=%22%D7%99%D7%95%D7%A1%D7%A3+%D7%A9%D7%A8%D7%99%D7%92%22&utm_content=2%22) בקטלוג הספרייה הלאומית
- אביטל ליברמן, אסף שריג מ"איפה הילד" מספר על אבא שנפל בקרב (https://www.makorrishon.co.il/nrg/o (nline/54/ART2/361/287.html), באתר nrg, 24 באפריל 2012
- יוסף שריג באתר ההנצחה של קיבוץ בית השיטה (https://web.archive.org/web/20090503040533/http:// (www.beithashita.org.il/lhe/acontent%20catalogue/c1736/141342.php)
- אברהם זיגמן, בעלייה משער הגיא נוצרה קשת בענן: הסיפור מאחורי השיר "אור ירושלים" (https://www.yne (t.co.il/entertainment/article/ryLTeqAvO), באתר ynet, 10 במאי 2021
- סיפור כתיבת השיר "אור בירושלים" וניתוחו (https://web.archive.org/web/20110302032413/http://w (ww.education.gov.il/merkaz/download/60_years_or.doc)
- בני יעקבי, ראייתי עיר עוטפת אור – הסיפור העצוב שמאחורי השיר והמשורר (https://blog.nli.org.il/sarig), בבלוג "הספרנים" של הספרייה הלאומית, 30.11.2017
- רעות ברוש, ראייתי עיר עוטפת אור: שיר אהבה לירושלים שראשיתו בלוויה (https://onegshabbat.blogspot.com/2018/05/blog-post_11.html), בבלוג "עונג שבת", 11 במאי 2018

הערות שוליים

1. רס"ן יוסף שריג ז"ל (<https://www.gvura.org/a4631>-רס-ן-יוסף-שריג-ז-ל), באתר www.gvura.org
2. [כְּנָפִים, אֵינָךְ שׁוֹמֵעַ? (<https://benyehuda.org/read/3982>) / יוסף שריג - פרויקט בן-יהודה], באתר benyehuda.org
3. [מותי בא לי פתע (<https://benyehuda.org/read/3787>) / יוסף שריג - פרויקט בן-יהודה], באתר benyehuda.org

התחברות לאתר

גבעת ברנר

(https://www.gbrener.org.il)

יוסף שריג

יוסף בן תקוה ונחום שריג נולד בבית השיטה בשנת 1944 נפל במלחמת יום כיפור ברמת הגולן ב- 10 באוקטובר 1973

יוסף, בן תקוה ונחום, מראשוני קיבוץ בית-השיטה, נולד ביום כ"ט באדר תש"ד (24.3.1944) בקיבוץ בית-השיטה וגדל שם. הוא למד בבית-הספר היסודי בקיבוץ ואת לימודיו התיכוניים סיים בבית-הספר התיכון בקיבוץ. הוא היה תלמיד מצטיין והתעניין בשטחים רבים, אך הקדיש עניין מיוחד להיסטוריוזופיה. מטבעו היה נער סקרן וער מאוד

לכל המתרחש סביבו. בעל תפיסה מהירה וכושר ביטוי תמציתי ובהיר. נער חברותי היה וכל רעיו אהבוהו, תמיד היה מקור שמחה לכל מי שהכירו ועם זאת היה נער מופנם ובודד.

מילדות הצטיין בנפש עשירה בעלת אופי תקיף ועדינות רבה. הוא גדל במשפחה חמה והיה קשור מאוד להוריו ולאחיו. כישרונו הגדול בתחום המוסיקה נתגלה עוד בילדותו והוא למד לנגן על פסנתר, החל לכתוב פזמונים ומנגינות לחגים במשק ואף הופיע בשירה ובנגינה באירועים שונים. גם בציור ניסה ידו. כבן משק היה חבר בחטיבת בני הקיבוץ ולאחר סיום לימודיו התיכונים, כשהיה בן שבע-עשרה, יצא לשנת י"ג בתל-אביב ובמסגרת זו ערך את רבעון חטיבת בני הקיבוץ המאוחד "יחדיו".

יוסף גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1962 ולפי המסורת במשפחתו התנדב לשרת בחיל השריון. לאחר הטירונות ולאחר שסיים קורס מפקדי טנקים, השלים קורס קצינים והשתלם בקורס קציני שריון ובקורס מפקדי פלוגות שריון. הוא היה חייל מעולה וסיים את הקורסים בהצטיינות. מפקדיו מאותה תקופה צינורו כמפקד בעל גישה רצינית לתפקידו ויעיל בעבודתו.

גם בצבא היה הרוח החיה בכל פעילות חברתית, כתב פזמונים, ניגן ושר במסיבות של היחידה. בכל אשר הלך היה אהוב על חבריו ועל פקודיו.

בשנת 1965 השתחרר מהשירות הסדיר ושב למשק. זמן מה עבד בענף הפלחה ולמד בערבים ובשנת 1966 יצא ללמוד מוסיקה במכון "אורנים". אחרי-כן השתלם בתזמור אצל המלחין נועם שריף.

כשפרצה מלחמת ששת הימים גויס והשתתף בקרבות בחזית הדרום, ולאחר המלחמה הוענקה לו דרגת סרן. בשנת 1968 סיים את לימודיו ומאז חילק את זמנו בין עבודה במשק לבין פעילות מוסיקלית עניפה ופורייה. הוא לימד מוסיקה בבית-הספר של הקיבוץ ובאולפנים למוסיקה בעין-חרוד ובבית-שאן, ניצח על מקהלת המשק ועל תזמורת הריקודים של בית-השיטה והשתתף במקהלת הקיבוץ המאוחד. באותו זמן כתב שירים, הלחין יצירות רבות וגם כתב מסות פילוסופיות.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס יוסף ונשלח עם יחידתו לרמת הגולן. הוא לחם כמפקד מחלקת טנקים שהדפה את כוחות הסורים ברמת-הגולן, באזור חושנייה. ביום י"ד בתשרי תשל"ד (10.10.1973) נפל בקרב והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקיבוץ בית-השיטה. השאיר אחריו את בנו אסף שריג בן גבעת ברנר. אישה ושני בנים, הורים ושלושה אחים ואחות מקיבוץ בית השיטה.

לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סרן והוענק לו "עיטור המופת" על גבורתו בקרב. בתעודת העיטור נאמר: "לאות ולעדות כי רב-סרן שריג יוסף גילה אומץ-לב הראוי לשמש מופת. והרי תיאור המעשה: עם פרוץ הקרבות שימש רס"ן יוסף שריג ז"ל כמפקד פלוגת טנקים, שנלחמה ברמת-הגולן. ב-8 באוקטובר 1973, בהובילו את הכוח לעבר קוניטרה, נתקל במארב סורי. למרות שנפגעו מפקדים מכוחותינו וטנקים ניזוקו הצליח רס"ן יוסף שריג ז"ל להדוף את האויב בקור רוח. מאוחר יותר נתקלה פלוגתו בירי טילים מכיוון תל-סקי. רס"ן יוסף שריג הכווין את הטנקים לעמדות נמוכות והצליח להשמיד חלק מנושאי הטילים. ב-10 באוקטובר 1973 הוביל את הגדוד לכיבוש מוצב, שהוחזק על-ידי עשרות טנקי אויב והצליח במשימתו. הוא נהרג למרגלות המוצב, ממארב סורי, ביום רביעי בצהריים, בשעה האחרונה של הדיפת הסורים. בכל פעולותיו גילה אומץ-לב, קור-רוח, כושר-מנהיגות ודבקות במשימה למופת".

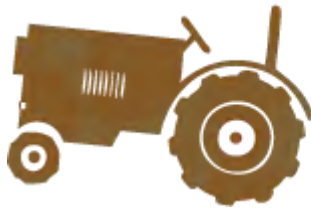
בעזבונו של יוסף יש שירים רבים, שתחלק מהם הוצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד בספר בשם "עשרים שירים". ספר תווים מעיזבונו יצא לאור בשם "שירת יוסף" ובו 31 יצירות למקהלה, ליחיד ולכלים שונים; תקליט בשם "אחי חזר מן השדה" יצא בהוצאת "הד ארצי" ו"רשות השידור";

בחוברת שהוציא לאור קיבוץ בית-השיטה לזכר בניו שנפלו, כלולים דברים על דמותו ואחדים משיריו; גם הקטיבה שלו הוציאה לאור ספר לזכר הנופלים ובו ביוגרפיה של יוסף; בשלון "הקיבוץ" התפרסמה רשימה על דרכו האמנותית ואחדים משיריו, שהם רבים תורגמו לשפות שונות. המלחינים שלמה יפה מבית-אלפא ויהודה אנגל ממעגן-מיכאל חיברו יצירות מוסיקליות על יסוד שירי יוסף.

מיקוד 6094800 ☎ טלפון 08-9443818 ✉ ת"א 7 mazkirut@gbrener.org.il

מדיניות פרטיות (https://mekomiweb.online/privacy-policy.pdf)

Powered by | Mekome (https://mekome.net) ©

שירה עובדת

לקידום ולשימור זמר ההתיישבות העובדת

הפעל רדיו שירה עובדת

פרויקט 'שירה עובדת' מציג לראשונה לפני הציבור הישראלי את הזמר הקהילתי שהולחן בקיבוצים ומעולם לא עזב את גבולותיהם. כך נפתח צוהר לתרבות מוזיקלית רב-גונית שהתפתחה לאורך הדורות ביישובים

חיפוש באתר

- דף הבית
- אודות
- **האזנה לשירים**
 -
- יצירות
- רדיו וסרטונים
 - רדיו ומופעים
 - סרטונים ו-TV
- תקליטים
- מאמרים
- משלוח חומרים ותגובות

שיתוף 778

מידעון האתר בפייסבוק

פועלו של היוצר: כותבת; מוזיקאית; מלחין\מלחינה; מעבדת

ישוב: בית השיטה

1944-1973. משורר, מוזיקאי ומלחין ישראלי. היה חבר קיבוץ בית השיטה. נפל במלחמת יום הכיפורים ונמנה עם 11 הרוגי קיבוץ בין השיטה. שריג נולד בקיבוץ בית השיטה, בן לנחום שריג, מפקדה הראשון של חטיבת הנגב, ולתקווה. לאחר סיום לימודיו התגייס לצה"ל, וסיים קורס קציני שריון. עם שחרורו ב-1966 החל ללמוד מוזיקה במכון "אורנים", ולאחר מכן השתלב במשקו, כשלצד עבודה חקלאית שימש גם כמורה למוזיקה באזור עמק בית שאן. היה זמר במקהלת הקיבוץ המאוחד שנים רבות. מאז שנהרג כללה המקהלה חלק משיריו ברפרטואר הקבוע שלה. במלחמת יום הכיפורים לחם כמפקד פלוגת טנקים בקרבות רמת הגולן ונהרג שם. הוא עוטר לאחר מותו בעיטור המופת, והועלה לדרגת רב-סרן. הוא השאיר שני בנים, אסף ופלג. בנו אסף, חבר להקת איפה הילד, שהיה כבן חמש במות אביו, הלחין לזכרו את השיר "כנפיים, אינך שומע" שכתב אביו. שריג כתב והלחין שירים רבים. שיריו נאספו והוצאו לאור תחת השם "עשרים שירים". שירו הידוע ביותר הוא אור וירושלים, אותו כתב ב-1972, כשנה וחצי טרם מותו, ללהקת הגבעטרון. בתוכנית הטלוויזיה "לכל שיריך" אשר שודרה במאי 1992 סיפרה המשוררת והמלחינה נעמי שמר על סיפור הולדתו של השיר, כפי שסופר לה מפי אמו של המשורר, תקווה: ביום חורף בשנת 1965 נסעה משפחת שריג מעמק יזרעאל לירושלים, כדי להביא למנוחות את הסבתא אשר הלכה לעולמה. היה זה יום חורף גשום, אך עם הגיעם לאזור שער הגיא הופיעה לפתע השמש ונראתה קשת בענן. ב-1972 התבקש שריג להלחין שיר ללהקת הגבעטרון במלאת חמש שנים לאיחוד ירושלים, וכך נולד השיר, אשר הפך לאחד מנכסי צאן הברזל של הזמר העברי. לחן מוכר אחר הוא לחנו של שריג לשיר "האסופי" (מילים: נתן אלתרמן).

מתוך ויקיפדיה העברית

עיון נוסף

- מופע לזכרו: שירת יוסף (2005), יוטיוב
- על יוסף שריג כמשורר (מתוך אתר הקיבוצים)
- בנו של יוסף שריג, אסף, מספר על אביו (מתוך האתר של קיבוץ גבעת ברנר)
- סיפור נפילתו, באתר הגבורה
- עליו ועל יצירתו, בלקסיקון הספרות העברית החדשה
- שיבה, שיר של שריג מונצח בבול
- אחי חזר מן השדה, שירי יוסף שריג

חברות שירים ומסמכים :

 שירת יוסף- חוברת תווים

 נגן הכל

שם השיר	ישוב	מילים	לחן	תיוג	עיבוד	ביצוע
 אור וירושלים	בית השיטה	יוסף שריג	יוסף שריג	שירים מוכרים ואהובים		יהורם גאון
 אור וירושלים	בית השיטה	יוסף שריג	יוסף שריג	שירי ארץ ישראל, המיטב, שירי ארץ ישראל		הגבעטרון
 אור וירושלים	בית השיטה	יוסף שריג	יוסף שריג	שירים ישנים ואהובים, שירי ארץ ישראל		הפרברים

נגן הכל

שם השיר	ישוב	מילים	לחן	תיוג	עיבוד	ביצוע
אור וירושלים	בית השיטה	יוסף שריג	יוסף שריג	אינסטרומנטלי	לסלו רוט	תזמורת ניחוחי חציר
אחי חזר מן השדה	בית השיטה	אמיר גלבוע	יוסף שריג	שירי זיכרון, המיטב, שירי זיכרון		עוזי מאירי
אלוהי הזריחות	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	שירי טבע ועונות השנה, חג המשק, הרכבים קוליים		מקהלת הקיבוץ המאוחד
אני רוצה	מעוז חיים	אביטל דפנא	יוסף שריג	שירי הווי, המיטב, שירי הווי, חג המשק		דודו זכאי
אנשי העלייה השנייה	בית השיטה	נתן אלטרמן	יוסף שריג	שירי משוררים, שירי ארץ ישראל, המיטב, שירי ארץ ישראל, חגי מחזור ובר מצווה, הרכבים קוליים		הגבעטרון
את שואלת בתי	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	שירי ארץ ישראל, המיטב, שירי ארץ ישראל, חג המשק		עוזי מאירי
האסופי	בית השיטה	נתן אלטרמן	יוסף שריג	שירים ישנים ואהובים, שירי משוררים		שלמה ארצי
האסופי	בית השיטה	נתן אלטרמן	יוסף שריג	שירים מוכרים ואהובים, שירי משוררים, שירי ארץ ישראל		שלישיית המעפיל
הבל נבל	בית השיטה	אמיר גלבוע	יוסף שריג	שירי משוררים, מוזיקה עכשווית, המיטב, מוזיקה עכשווית		צילה דגן
חצבים	מעוז חיים	אביטל דפנא	יוסף שריג	שירי ילדים, המיטב, שירי ילדים, שירי טבע ועונות השנה, שירי ארץ ישראל, חג המשק, הרכבים קוליים		מקהלת ילדים קול ישראל
חצבים	מעוז חיים	אביטל דפנא	יוסף שריג	שירי ילדים, שירי טבע ועונות השנה, שירי חגים, שירי ארץ ישראל, חג המשק	יוסף שריג	ענת ענתבי
יש ימים של שמש	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	שירי חגים, חג המשק		הגבעטרון
לו מאה כובעים	בית השיטה	אמיר גלבוע	יוסף שריג	שירי משוררים, שירי הווי, כללי		אופירה גלוסקא
למה לא בא לי	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	שירי הווי, שירי ארץ ישראל, שירי אהבה, חג המשק		יפתח אופק
סונטה כ"ג	בית השיטה	אמיר גלבוע	יוסף שריג	מוזיקה אמנותית, הרכבים קוליים		מקהלת הקיבוץ המאוחד
עוד יום עבר	בית השיטה	אמיר גלבוע	יוסף שריג	שירי משוררים, שירי הווי		עוזי מאירי
קול ברמה נשמע	בית השיטה	ישעיהו ל"א	יוסף שריג	שירי מלחמה, שירי זיכרון, מן המקורות, מוזיקה אמנותית, הרכבים קוליים		מקהלת הקיבוץ המאוחד

נגן הכל ▶

שם השיר	ישוב	מילים	לחן	תיוג	עיבוד	ביצוע
➕ ▶ ריקוד הותיקים והצעירים	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	חג המשק		לא ידוע
➕ ▶ שיבה	בית השיטה	יוסף שריג	יוסף שריג	מוזיקה אמנותית, הרכבים קוליים		מקהלת הקיבוץ המאוחד
➕ ▶ שיר החייל 1971	עין חרוד מאוחד	משה טבנקין	חיים ברקני	שירים על קיבוצים, חג המשק	חיים ברקני	משתתפי מופע חג החמישים, יוסף שריג
שיר הפולנים	מעוז חיים	יגאל שחר	יוסף שריג	חג המשק		לא ידוע

הצג לפי: ישוב מלחין כותב מבצע שיר נושא

אדמית	אור הנר	אורטל
אורים	אושה	איילת השחר
איל	אילון	אילות
אלומות	אלונים	אליפז
אלמוג	אלרום	אפיק
אפיקים	אפק	ארז
אשבל	אשדות יעקב א	אשדות יעקב מ
באר אורה	בארות יצחק	בארי

אתר זה הינו מטעם התנועה הקיבוצית

האתר פועל ברשיון אקום

האתר נתמך בנוסף על-ידי:

© האתר נולד מכוונות טהורות של שימור הזמר הקהילתי, ואין בכוונתו להפר זכויות יוצרים. אם אתם חפצים להסיר שיר או פריט כלשהו מתוקף זכויות יוצרים או מטעמי צנעת הפרט אנא הודיעו לנו ונפעל בהתאם. זכויות היוצרים ביצירות שמורות למחברים ו/או לאקום. הצפייה וההאזנה ליצירות הנמצאות באתר נועדו לשימוש פרטי בלבד. אין להעתיק או להפיץ את היצירות למטרה כלשהי בלא אישור מנהלי האתר. הקלטות השמעה באתר שנעשו לפני יותר מחמישים שנה הן נחלת הכלל בהתאם לחוק זכויות יוצרים תשס"ח. אין לעשות שימוש לרעה בכל התכנים המופיעים באתר.

חיפוש בדפי יזכור

חפש לפי א-ב חפש לפי א

חפש

שם מלא

שם פרטי או משפחה

שנה

בחר שנה

אירוע

בחר אירוע

חפש

חיפוש לפי אירוע:

נפטר פעולות איבה חלל צה"ל נפטרים (כללי)

יוסף שריג

מלחמת יום כיפור

10.10.1973 – 24.3.1944

נפל במלחמת יום הכיפורים

{עיתור המופת}

יוסף, בן תקוה ונחום, מראשוני קיבוץ בית-השיטה, נולד ביום כ"ט באדר תש"ד (24.3.1944) בקיבוץ בית-השיטה וגדל שם. הוא למד בבית-הספר היסודי בקיבוץ ואת לימודיו התיכוניים סיים בבית-הספר התיכון בקיבוץ. הוא היה תלמיד מצטיין והתעניין בשטחים רבים, אך הקדיש עניין מיוחד להיסטוריוזופיה. מטבעו היה נער סקרן וער מאוד לכל המתרחש סביבו. כן היה בעל תפיסה מהירה וכושר ביטוי תמציתי ובהיר. נער חברותי היה וכל רעיו אהבוהו; תמיד היה מקור שמחה לכל מי שהכירו ועם זאת היה נער מופנם ובודד. מילדות הצטיין בנפש עשירה, שהיו בה אופי תקיף ועדינות רבה. הוא גדל במשפחה חמה, שאהבה ורעות שררו בה והיה קשור מאוד להוריו ולאחיו. כישורו הגדול בתחום המוסיקה נתגלה עוד בילדותו והוא למד לנגן על פסנתר, החל לכתוב פזמונים ומנגינות לחגים במשק ואף הופיע בשירה ובנגינה באירועים שונים.

גם בציור ניסה ידו. כבן משק היה חבר בחטיבת בני הקיבוץ ולאחר סיום לימודיו התיכוניים, כשהיה בן שבע-עשרה, יצא לשנת י"ג בתל-אביב ובמסגרת זו ערך את רבעון חטיבת בני הקיבוץ המאוחד "יחדיו".

יוסף גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1962 ולפי המסורת במשפחתו התנדב לשרת בחיל השריון. לאחר הטירונות ולאחר שסיים קורס מפקדי טנקים, השלים קורס קצינים והשתלם בקורס קציני שריון ובקורס מפקדי פלוגות שריון. הוא היה חייל מעולה וסיים את הקורסים בהצטיינות. מפקדיו מאותה תקופה ציינוהו כמפקד בעל גישה רצינית לתפקידו ויעיל בעבודתו. גם בצבא היה הרוח החיה בכל פעילות חברתית, כתב פזמונים, ניגן ושר במסיבות של היחידה. בכל אשר הלך היה אהוב על חבריו ועל פקודיו.

בשנת 1965 השתחרר מהשירות הסדיר ושב למשק. זמן מה עבד בענף הפלחה ולמד בערבים ובשנת 1966 יצא ללמוד מוסיקה במכון "אורנים". אחרי-כן השתלם בתזמור אצל המלחין נועם שריף.

כשפרצה מלחמת ששת הימים גויס והשתתף בקרבות בחזית הדרום, ולאחר המלחמה הוענקה לו דרגת סרן. בשנת 1968 סיים את לימודיו ומאז חילק את זמנו בין עבודה במשק לבין פעילות מוסיקלית עניפה ופורייה. הוא לימד מוסיקה בבית-הספר של הקיבוץ ובאולפנים למוסיקה בעין-חרוד ובבית-שאן, ניצח על מקהלת המשק ועל תזמורת הריקודים של בית-השיטה והשתתף במקהלת הקיבוץ המאוחד. באותו זמן כתב שירים, הלחין יצירות רבות וגם כתב מסות פילוסופיות.

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס יוסף ונשלח עם יחידתו לרמת הגולן. הוא לחם כמפקד מחלקת טנקים שהדפה את כוחות הסורים

ברמת-הגולן, באזור חושניה.

לאחר נפלו הועלה לדרגת רב-סרן והוענק לו "עיטור המופת" על גבורתו בקרב. בתעודת העיטור נאמר: "לאות ולעדות כי רב-סרן שריג יוסף גילה אומץ-לב הראוי לשמש מופת. והרי תיאור המעשה: עם פרוץ הקרבות שימש רס"ן יוסף שריג ז"ל כמפקד פלוגת טנקים, שנלחמה ברמת-הגולן. ב-8 באוקטובר 1973, בהובילו את הכוח לעבר קוניטרה, נתקל במארב סורי. למרות שנפגעו מפקדים מכוחותינו וטנקים ניזוקו הצליח רס"ן יוסף שריג ז"ל להדוף את האויב בקור רוח. מאוחר יותר נתקלה פלוגתו בירי טילים מכיוון תל-סקי. רס"ן יוסף שריג הכווין את הטנקים לעמדות נמוכות והצליח להשמיד חלק מנושאי הטילים.

ב-10 באוקטובר 1973 הוביל את הגדוד לכיבוש מוצב, שהוחזק על-ידי עשרות טנקי אויב והצליח במשימתו. הוא נהרג למרגלות המוצב, ממארב סורי, ביום רביעי בצהריים, בשעה האחרונה של הדיפת הסורים. בכל פעולותיו גילה אומץ-לב, קור-רוח, כושר-מנהיגות ודבקות במשימה למופת."

בעזבונו של יוסף יש שירים רבים, שחלק מהם הוצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד בספר בשם "עשרים שירים". ספר תווים מעזבונו יצא לאור בשם "שירת יוסף" ובו 31 יצירות למקהלה, ליחיד ולכלים שונים; תקליט בשם "אחי חזר מן השדה" יצא בהוצאת "הד ארצי" ו"רשות השידור"; בחוברת שהוציא קיבוץ בית השיטה לזכר בניו שנפלו במלחמה, כלולים דברים על דמותו ואחדים משיריו; בעלון "הקיבוץ" נתפרסמה רשימה על דרכו האמנותית ואחדים משיריו, שירים רבים תורגמו לשפות שונות. המלחינים שלמה יפה מבית-אלפא ויהודה אנגל ממעגן-מיכאל חיברו יצירות מוסיקליות על יסוד שירי יוסף.

קישור למידע נוסף על יוסף שריג

אזכרת משפחת שריג ברמת הגולן (אוקטובר 2018)

בערב זה אנו מציינים 45 שנה לנפילת יוסף במלחמת יום הכיפורים

חיי יוסף

בבית השיטה אל מול הגלבוע, ביום אביב נפלא 24 מרץ 1944 בשעה 2 לפנות בוקר נולד יוסף.

במועד זה שנים קודם לכן נפטר סבא יוסף זליגר אבי סבתא תקוה ועל שמו נקרא יוסף. באותם ימים טרם מלחמת העצמאות סבא נחום לא נמצא בבית הוא כבר עוסק בהקמת הכוחות היהודים הלוחמים בארץ ישראל.

מלחמת העצמאות להקמת מדינת ישראל

סבא נחום במלחמה בנגב, סבתא תקוה לומדת הוראה בסמינר הקיבוצים בתל אביב, בעקבות זאת מחליטה המשפחה לעבור לגור בתל אביב, על מנת להיות קרובים להורים תקוה ונחום.

משבר גדול, עוזבים את הקיבוץ את בתי הילדים ואת החברים.

בפברואר 1948, עולים על המשאית עם הציוד והרהיטים עוברים לרחוב דיזנגוף 213 בתל אביב.

רן בן 11, רות בת 6, יוסף בן 3.

רן נכנס לכיתה ו' ב"בית חינוך צפון", רות עולה לכיתה א' ויוסף נכנס ל"מעון לילדי אימהות עובדות".

הגדולים התרגלו, אבל יוסף לא אכל לא שיחק וכמעט לא דיבר. פעם אחת ברח מהמעון ולמזל כולם רות שהיתה חולה ונשארה בבית ראתה אותו דרך החלון ויצאה להחזיר אותו הביתה.

את הכרזת עצמאות מדינת ישראל עברה המשפחה בתל אביב כמו גם את ההפצצה האוירית של מטוסים מצריים על תל אביב המחסה היה בחדר המדרגות.

במהלך המלחמה כאשר כוחות הצבא המצרי החלו להתקרב לכונן תל אביב, החליטה סבתא תקוה שיותר בטוח להחזיר את הילדים לבית השיטה וכך חזרו כל אחד לכיתתו ויוסף חזר לגן הילדים המוכר והאהוב.

בבית השיטה

יוסף אהב מאוד את השיטוטים החופשיים משחקי המימים עם צינור ובעלי החיים בעיקר את הסוסים.

רות היא שליוותה את יוסף אל "חדר הפסנתר" הצריף בקצה הקיבוץ, גם בערבי החורף הגשומים הלכה איתו בנאמנות.

אלמלא עזרתה של רות לא היה יוסף מנגן בפסנתר.

כשהיה בכיתה ה' החלה אופנת הרכיבה על אילים, הבנים היו עוזרים ברעיית עדרי הצאן ורוכבים על האילים. יוסף אהב אייל אחד במיוחד, בעודו רוכב על האייל התרומם זה על רגליו האחוריות והחל בדהרה מטורפת, יוסף התעופף באויר ונתלה בחולצה על הסדרייה שיח הדומים, חבריו הורידו אותו וכשהוא חבול ופצוע חזר הביתה.

כאשר היה יוסף בכיתה ז' סבא נחום שכבר חזר לבית השיטה הקים את ענף הבקר לבשר, יוסף שאהב מאד את השיטה בחיק הטבע הצטרף כעובד בבקר. כל יום משעות הצהריים לאחר הלימודים הוא קיבל לרשותו סוס לבן והצטרף לעובדים עם עדר הבקר.

בתקופה זו היה מאושר ונינוח החל מצייר וכותב שירים ומאמרים בנושאים שונים, על הטבע על הגלובע ועל תולדות העולם "מעגל, קו, משיק" הוא התעניין במחזוריות החיים והטבע.

בהמשך ליום הלימודים הרגיל למד אחר הצהריים מוסיקה באולפן למוסיקה בעין חרוד, והחל כותב ל"פרחי שיטים" העיתון של חברת הילדים בבית השיטה.

בכיתות יא', יב' מחנך הכיתה של יוסף כיתת "תומר" היה בנימין גלעד ז"ל וכך כתב לסבתא תקוה "יוסף הוא מתנה למורה! לא היה לי תלמיד כמותו. יוסף עשה שנת שירות כעורך בעיתון "יחדיו" רבעון חטיבת בני הקיבוץ המאוחד והתגייס לצבא באוגוסט 1963.

התנדב לשרות בחיל השריון, עבר את הקורסים השונים והפך לקצין שריון ובהמשך למ"פ. גם בצבא היה מעורב בפעילויות חברתיות כתיבת פזמונים, נגינה ושירה במסיבות היחידה.

בתחילת שנות ה-60 רן מקים משפחה, רות מקימה משפחה ויוסף ורן כותבים יחד מילים מנגינות ופזמונים לחגים וארועים בבית השיטה.

ב-1965 לאחר השחרור מצה"ל לכבוד בר המצווה של צחקי נכתב הפזמון של משפחת שריג.

בשנים אלה עבד בפלחה ובהמשך החל לימודי מוסיקה והלחנה בסמינר אורנים והשתלם בתזמור אצל נועם שריף.

במלחמת ששת הימים גויס ושרת בחזית הדרום.

לאחר מלחמת 6 הימים מתחתן עם שרה רגב מגבעת ברנר ונולד בנם אסף. המשפחה עוברת לגבעת ברנר לאחר כשנתיים הם נפרדים ויוסף חוזר לבית השיטה.

בהמשך שותף יוסף להקמת תזמורת בית השיטה, מנגן, מלחין ומעבד מוסיקלי לחגים בבית השיטה עבד עם מקהלות ועיבד מוסיקה לחג היובל לעמק חרוד, עבד עם הגבעטרון, הלחין ועיבד מוסיקה לחג המשק במעוז חיים.

בשנת 1970 נישא לנורית ונולד בנם פלג.

בחודש יוני 1973 נחוג בר המצווה של כיתת "שיבולים", שלנו מיכל ועמית,

יוסף היה המנהל המוסיקלי הלחין שירים ופזמונים והיה שותף להקמת והצלחת הערב.

לכבוד ערב זה הלחין את שיר "אנשי העליה השנייה" שכתב נתן אלתרמן.

יהי זכרו ברוך

ראש העיר

א' באדר תשפ"ו
18 בפברואר 2026

שותפי, חברי ועדת שמות והנצחה יקרים,

אני פונה אליכם בבקשה חריגה, כראש העיר, כיו"ר ועדת שמות והנצחה, וכחבר. היום אני מניח לפניכם בקשה לשקול קריאת גן ציבורי בעיר ע"ש אייל חיימובסקי ז"ל – חבר, שותף, איש ציבור, ומבונה של העיר בירושלים.

אייל ז"ל, שהעין עדיין לא יבשה מדמעה על לכתו באופן פתאומי, לא היה רק עובד ציבור, אלא היה שליח ציבור במלוא מובן המילה. כל הקריירה המפוארת שלו כוונה למטרה אחת – קידומה ושגשוגה של ירושלים. אייל ז"ל שימש כיועץ לראש עיריית ירושלים, וכן כיהן במספר תפקידים ציבוריים, בהם ראש לשכת ראש הממשלה ויועץ בכיר לשרי ממשלה. בכל תפקיד ותפקיד נשא עיניו לירושלים, העיר בה נולד, גדל והתחנך, ותמיד פעל מתוך אהבה עמוקה והבנה מעמיקה של צרכיה המורכבים.

שיאו של שירות זה הגיע כאשר מונה אייל ז"ל לתפקיד מנכ"ל הרשות לפיתוח ירושלים (הרל"י). בתקופת כהונתו כמנכ"ל, מ-2015 ועד יום מותו, הפכה הרל"י למנוע צמיחה עוצמתי ופורץ דרך. אייל ז"ל יזם והוביל אינספור פרויקטים אסטרטגיים אשר שינו את פני העיר, החל מפיתוח תשתיות חדשניות, דרך עידוד יזמות טכנולוגית והשקעה באקו-סיסטם של ההייטק הירושלמי, ועד לחיזוק מרכזי התרבות והמסחר בעיר. תחת ניהולו, הפכה ירושלים למוקד משיכה לצעירים, לסטודנטים ולמשקיעים, והתנופה הכלכלית-חברתית שחולל מורגשת בכל פינה בעיר.

בין שלל פעולותיו, בלט חזונו הרחב של אייל ז"ל להביא לידי מימוש את הפוטנציאל של ירושלים כבירת ההייטק, התרבות והחינוך האקדמי, תוך שמירה על אופייה הייחודי והמורכב. אייל לא ראה בתפקידו מנהל בלבד, אלא שליחות של ממש – ונהג להיכנס לפרטים הקטנים מתוך הבנה עמוקה כי כל פרט משפיע על חוויית החיים של כל תושבת ותושב.

פעולותיו של אייל ז"ל הותירו חותם עמוק ומתמשך על נוף העיר ועל חיי תושביה. בלב הפעילות הענפה שלו, הייתה לאייל ז"ל פינה חמה במיוחד לנוף העירוני ולמרחב הציבורי. בין שלל הפרויקטים שקידם והיטיבו להגדיר את הקשר העמוק של אייל לעיר היו: פיתוח גן הוורדים, הקמת גן האסבסטונים, הקמת פארק העברית ושיתוף הפעולה בין התעשייה לאקדמיה, סיוע בקידום הקמת מבנה בצלאל ומעבר האקדמיה למרכז העיר, ייזום וקידום תכנון פרויקט קירוי בגין, פינוי החניון הארמני והשמשתו כחניון, הפעלת פרויקט 'השער החדש', פיתוח טיילת ארמון הנציב באמצעות מופע הליזרים ועוד אירועים, חיבורים ופרויקטים מגוונים, כולם לשם שמייים, כולם למען העיר ירושלים ותושביה.

בפרויקט האחרון שהוביל, סמוך לפטירתו, עסק אייל בתכנון ופיתוח גן ציבורי רחב-היקף בשדרות רופין – מול מבנה הספרייה הלאומית החדשה. חזונו היה ליצור מרחב ירוק פתוח בלב מוסדות הלאום, שיהווה גם מקום זיכרון לחללי מלחמת "חרבות ברזל" – ובכך לשלב בין חיים, זיכרון והתחדשות עירונית.

הקמת הגן, שימשה כמעין צוואה ציבורית שלו. אייל ז"ל ראה בגן זה מרחב סימבולי המפגיש בין משכן הנבחרים, אוצרות הרוח של האומה והציבור הרחב. הוא דחף במלוא המרץ להשלמת הפיתוח של גן מרכזי זה, תוך הקפדה על איכות תכנונית וביצועית יוצאת דופן. בתוך גן זה כאמור, טמונה יוזמתו המקודשת האחרונה: הקמת אנדרטה ממלכתית ורבת-הוד לזכר חללי מלחמת "חרבות ברזל". אייל, שחש עמוקות את כאב האומה והעיר, ראה בהקמת האנדרטה לא רק חובה לאומית אלא ביטוי לנצח ירושלים, המכבדת את מגיניה ומחבקת את משפחות הנופלים. עבודתו הבלתי נלאית על פרויקט זה, ממש עד יום מותו, הפכה את הגן בשדרות רופין לסמל של תקווה, זיכרון ותחייה, בדיוק כפי שחיו ופועלו היו סמל לעשייה למען ירושלים.

חבריי לוועדה,

כידוע לכם, הנוהל העירוני קובע תקופת המתנה של 3 שנים ממועד פטירתו של אדם טרם הנצחתו במרחב הציבורי, למעט מקרים חריגים המאפשרים לחברי הוועדה להפעיל את שיקול דעתם. אני סבור כי מקרה כגון זה, שבו אישיות ציבורית תרמה תרומה כה כבירה וייחודית, ובמיוחד כאשר הפרויקט שאות הנצחתו אנו מבקשים להנציח הוא למעשה הפרויקט האחרון של האיש – מחייב אותנו בבחינה מחודשת ובהפעלת שיקול דעת חריג.

פועלו של אייל חיימובסקי ז"ל עולה על כל נוהל. עשייתו הנרחבת והאינטנסיבית למען העיר ירושלים, תחת עננת הכאב הלאומי, הפכו אותו לאבן יסוד בבניין העיר.

על כן, אני פונה אליכם בבקשה לקראת יום השנה הראשון לפטירתו של אייל חיימובסקי ז"ל – אשרו את הנצחתו של אייל, וקראו את גן שדרות רופין המפואר – אשר הוא עצמו יזם והוביל – על שמו, "גן אייל", כהוקרה מידית ומחבקת על חייו שנגדעו. בכך, נכבד לא רק את זכרו, אלא ננחיל לדורות הבאים את המורשת של עשייה ציבורית מתוך מסירות נפש ואהבת ירושלים.

כולי תקווה כי תראו בעמדה זו, העולה מתוך כאב עמוק על לכתו של חבר ושותף לדרך, ומתוך אחריות עמוקה כלפי מורשת העיר ומכובדיה, עמדה ראויה לאישורכם.

בהוקרה ובהערכה רבה,

משה לירון

לכבוד
יו"ר ועדת שמות והנצחה

שלום רב,

הנדון: הסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים לאיתור המקום הציבורי (כיכר/רחוב חדש/ה), דלהלן.

1. על שם: גן אייל, ע"ש אייל חיימובסקי

2. ההסבר: איש ירושלים, פעל רבות לפיתוחה ועיצוב פניה של העיר

3. המיקום: בשכונת גבעת רם, גן ללא שם הנמצא בדרך רופין.

4. תאריך לידה ופטירה עברי: (תשל"ד- תשפ"ה)

מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.

להלן עמדת בני המשפחה:

[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתים את כולם, ככל ואין - להחתים נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתים נינים או נינות ככל ואין - להחתים את מגישי הבקשה]

תאריך	חתימת הסכמה ! התוגדות	מסכים / מתנגד	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	השם
15.2.26		לסכים	אשלי	אנקה חיימובסקי
16.2.26	אייל	לסכים	כר	אייל חיימובסקי
16.2.26		לסכים	סן	סי חיימובסקי
17.2.26	רית חיימובסקי	לסכים	אלעזר	אלעזר חיימובסקי

אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר.

בכבוד רב,

17.2.26
תאריך

חתימה

מס' ת.ז.

אגף חיימובסקי סניף
שם של בן/בת משפחה

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: אמיר מצא | תאריך: 12:30 13/03/2025 | מספר בקשה: 3158193
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה	
פרטי מגיש:	
סוג פניה:	בקשה חדשה
עיר:	ירושלים
רחוב:	
מספר בית:	
כניסה:	
מיקוד:	
קיימת קרבה למונח/ת:	1
שם פרטי:	אמיר
שם משפחה:	מצא
סוג זיהוי:	
מס' זיהוי:	
טלפון נייד:	
קידומת טלפון נייד:	
טלפון קווי:	
קידומת טלפון:	
דוא"ל:	Stavb@bd-lawoffice.com
סוג קירבה:	בן
פרטי הבקשה:	
סוג הבקשה:	קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע:	יהושע מצא
שם הרחוב המוצע באנגלית:	Jousha matza
שם הרחוב המוצע בערבית:	
תיאור השם המוצע:	
תאריך לידה לועזי של המונח/ת:	07/08/1931
תאריך לידה עברי של המונח/ת:	כ"ה אב תרצ"א
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:	29/12/2020
תאריך פטירה עברי של המונח/ת:	ט"ו טבת תשפ"א

איתור מוצע:

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

ממתכנניה אוהביה ובוניה של ירושלים

לוחם חרות ישראל, סגן ראש עיריית ירושלים חבר כנסת ושר בממשלת ישראל. מאדניה של
המדינה, מנהיג של מעשה ומחשבה,
ממתכנניה ובוניה של ירושלים

עיטור הכבוד יקיר ירושלים מוענק ל

יהושע מצא

על חלקך בבנין ירושלים ובחידוש תפארתה

עמדות-היו
רגלינו
בשעריך
ירושלים

שלום רב,

הנדון: הסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים לאיתור המקום הציבורי (כיכר/רחוב חדש/ה), דלהלן.

- א. **ציכר על שם:** יהושע מצא
- ב. **ההסבר:** מאבקנות אזהרה וסוף של ירושלים
- ג. **המיקום:** בכניס הטאטא החדש, מרכז פיקה וצד מנהל יפנים
- ד. **תאריך לידה ופטירה עברי:** תרצ"א - תשס"ו

מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.

להלן עמדת בני המשפחה:

[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתיים את כולם, ככל ואין - להחתיים נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתיים נינים או נינות ככל ואין - להחתיים את מגישי הבקשה]

השם	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	מסכים / מתנגד	חתימת הסכמה / התנגדות	תאריך
רחל מצא	אישה	מסכימה		5.2.26
אסתר מצא רום	בת	מסכימה		5.2.26
סיגל מצא פורגס.	בת	מסכימה		5.2.26
אילה מצא קמיניץ	בת	מסכימה		5.2.26
אמיר מצא	בן	מסכים		5.2.26

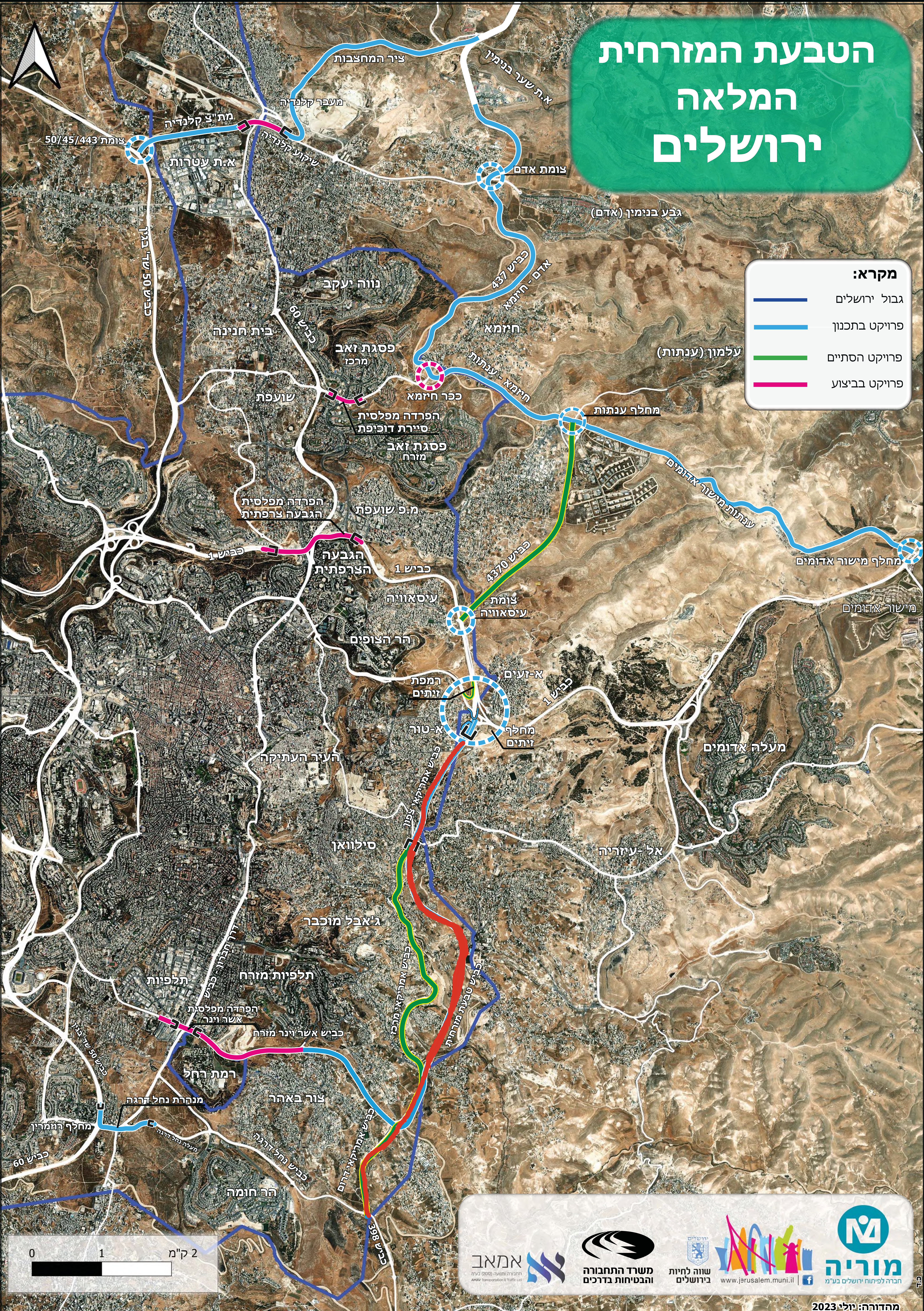
אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר.

בכבוד רב,

הטבעת המזרחית המלאה ירושלים

מקרא:

- גבול ירושלים
- פרויקט בתכנון
- פרויקט הסתיים
- פרויקט בביצוע

אמאב
חברת תחבורה (מסלול) בע"מ
AMAV Transportation & Traffic Ltd.

משרד התחבורה
והבטיחות בדרכים

שווה לחיות
בירושלים

www.jerusalem.muni.il

מוריה
חברה לפיתוח ירושלים בע"מ

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: נחום פינקל | תאריך: 18/07/2024 21:17 | מספר בקשה: 2640954
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: נחום
שם משפחה: פינקל
סוג זיהוי: ח.ז.
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: nf0987@gmail.com
סוג קירבה: סבא

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: שינוי שם רחוב קיים
שם הרחוב הקיים: בית ישראל
שם רחוב מוצע: רבי נתן צבי
שם הרחוב המוצע באנגלית: Rabbi Natan Zvi
שם הרחוב המוצע בערבית: الحاجم ناتان تسلي

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 09/02/1943
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: ה' אדר תש"ג
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 07/11/2011

החלפת שם הרחוב, יכבד את תושבי הרחוב, תושבי השכונה, כעשרת אלפי תלמידי הישיבה, שרובם תושבי עיר הקודש ירושלים, ובעיקר יזכיר את אישיותו הדגולה, יגרום לאנשים לרצות להיות כמוהו, וזה יוסיף טוב לעולם, קדושה, אהבה, ושמחת חיים

רבי נתן צבי פינקל ראש ישיבת מיר

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

רבי נתן צבי פינקל הי"ה ראש ישיבת מיר, הישיבה הגדולה בעולם, האיש משמש כדגל וכדוגמא למסירות, מהפכנות, ואהבה, ירש ישיבה בת 800 תלמידים והכפיל אותה לכשמונת אלפים, בתוך כשני עשורים!
אהב בני אדם, ומעל הכל אהב תורה, זכר את כל שמות התלמידים שלו, והאיר פנים ושמח עם כל אדם באשר הוא, כח הנתינה שלו הטריף דעת בני אדם, העניק משלו את כל שיכלו, ובעיקר את הלב.
רחוב בית ישראל מהווה כעין 'הול' / מסדרון בתוככי עשרות אולמות הלימוד של ישיבת מיר, ומתבקש מאוד להנציח את שמו של מי שהרים את קרנה של ירושלים בעולם, ואת שכונת בית ישראל, סמטאותיה ובנינה ל'ספוג' של תורה וקדושה.

חלה בפרקינסון - והפך את ישיבת מיר לאימפריה: 11 שנה לפטירתו של רבי נתן צבי פינקל זצ"ל

הרב נתן צבי פינקל זצ"ל, שעמד בראש הישיבה הגדולה בישראל, מסר את נפשו למען תורת תלמידיו. כרופיל לדמותו של ראש ישיבת מיר, שמתוך ייסורים קשים הפך את הישיבה לאימפריה

יונתן הלוי י"ב חשון התשפ"ג | 06.11.22 | 11:30

00:00

00:00 האזינו לכתבה

colbass.com

רבי נתן צבי פינקל (מיר)

(הופנה מהדף נתן צבי פינקל (מיר))

רבי נתן צבי פינקל (ה' באדר ב' ה'תש"ג, 12 במרץ 1943 - י"א במרחשוון ה'תשע"ב, 8 בנובמבר 2011) היה ראש ישיבת מיר בירושלים וחבר מועצת גדולי התורה של דגל התורה.

רבי נתן צבי פינקל

תוכן עניינים [הסתרה]

- 1 קורות חייו
- 2 פועלו
- 3 גלריה
- 4 ספריו
- 5 לקריאה נוספת

עמוד ראשי

ברוכים הבאים

שינויים אחרונים

קווי היסוד של המכלול

דיווח על תוכן לא ראוי

דיווח על טעות

ערך אקראי

המכלול להורדה

תרומה למכלול

דלפק ייעוץ

אולם הדיונים

הרב נתן צבי פינקל (מיר)

הרב נתן צבי פינקל

הרב נתן צבי פינקל היה ראש ישיבת מיר בירושלים, חבר "מועצת גדולי התורה" של דגל התורה וממנהיגי הציבור הליטאי בישראל.

תולדות חייו [עריכה]

נולד בה' באדר ב' תש"ג בשיקגו שבארצות הברית לרב אליהו מאיר פינקל, נקרא על שם אבי זקנו "הסבא מסלבודקה" רבי נתן צבי פינקל. למד בישיבת מיר בירושלים, עם הרב חיים ממיל. והתייחס אליו כרבו. הוא התחבב על ראש הישיבה הרב בנימין ביינוש

עמוד ראשי

שינויים אחרונים

דף אקראי

תרומה לאתר (הקדשות)

קהילה

עקרונות עריכה

עזרה

ארגז חול

זכויות יוצרים

מילון

מדיניות והנהיית

דיונים

המטע

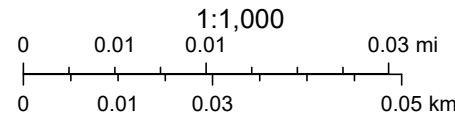
February 5, 2026

תוצאות חיפוש אחרון

צירי דרכים

רוזטות, מספרי בתים

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: ערן עזריאלי | תאריך: 05/03/2025 16:31 | מספר בקשה:

2114878

סטטוס: נדחה

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

מבשרת ציון

רחוב:

רחוב

מספר בית:

מספר בית

כניסה:

כניסה

מיקוד:

מיקוד

קיימת קרבה למונח/ת:

1

שם פרטי:

ערן

שם משפחה:

עזריאלי

סוג זיהוי:

סוג זיהוי

מס' זיהוי:

מס' זיהוי

טלפון נייד:

טלפון נייד

קידומת טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד

טלפון קווי:

טלפון קווי

קידומת טלפון:

קידומת טלפון

דוא"ל:

eranmagic@hotmail.com

סוג קירבה:

בן ונכד

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

רחבת 'פינק'

שם הרחוב המוצע באנגלית:

FINK's Plaza

שם הרחוב המוצע בערבית:

שם הרחוב המוצע בערבית

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

31/12/1931

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

כ"ב טבת תרצ"ב

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

30/11/2005

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

כ"ט חשון תשס"ו

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

'פינק', בר-מסעדה בניהול דייב רוטשילד ושמואל עזריאלי (1932-2005)

'פינק' בר-מסעדה, היה מוסד ירושלמי מיתולוגי אשר פעל בלב ירושלים משנות המנדט משך 73 שנים ברחוב ההסתדרות מס' 2. דייב (קורט) רוטשילד ניהל את 'פינק' יחד עם חתנו - שמואל (מולי) עזריאלי. התארחו שם שועי עולם: חברי כנסת, נשיאים, ראשי ממשלות, פוליטיקאים, אומנים, זמרים, שחקנים, יוצרים, כותבים. ביניהם: גולדה מאיר, דוד בן גוריון, טדי קולק, משה שרת, נתן אלתרמן, דני קיי, קירק דאגלס, טוני קרטיס, פול ניומן, מארק שאגאל ועוד. סגנון האוכל היה מרכז-אירופאי, ודייב הכין את התפריט עם אשתו אנטוניה (טונקה) רוטשילד. המנה המפורסמת של 'פינק' היתה מרק הגולאש המפורסם. בר 'פינק' נבחר על ידי המגזין העולמי 'ניוזוויק' כאחד מ-50 הברים הכי טובים בעולם! אורחים מרחבי תבל עלו לירושלים, להתארח במקום ששם את ירושלים על המפה הגסטרונומית הארצית והעולמית!!!

FINK

Newsweek International

The World's Best Bars *II*

The Continuing Quest for the Best

★Oz Chicago, Illinois, U.S.A.

To Chicagoans and out-of-towners who pride themselves on knowing the city, Oz is something different and altogether better. It is a self-proclaimed "premium neighborhood bar" that specializes in brandies. Oz (the nickname of owner Ron Schenstadt) has an unimpressive stock of cognacs, Armagnacs, Calvados and candeys. The inventory of bran-

dies—rightfully called a collection—consists of bottles whose intricacy in rarity makes them worthy of museum display. Oz serves only V.S.O.P.—very superior old pair—cognac and the house Scotch is twelve years old. I will serve (one and one-half ounce) and a half-serve (three-quarter ounce) drinks are provided so patrons can share Oz's loves by sampling a variety. (David Maxwell Mail)

Oz has an altogether unique atmosphere and an amazing collection of cognac! (Jean Paul Camus, Cognac)

★The American Bar Hôtel de la Poste Cortina d'Ampezzo, Italy

The American Bar at the Hôtel de la Poste is the place to beef up your taste in for sports cars, fur coats and peak mountain resorts. Weekends and holidays bring in the cognoscenti from Venice and Verona as well as foreign luminaries from the world over.

The hotel is a mountain tavern owned and operated by the Manago family. In a room to one side of the inn, built around 1832, is the tiny bar that was originally the town's post office. Thus, much of the furnishings date back more than 60 years, when the bar served its first drink.

Only a lucky 60 patrons can squeeze along the celebrated American-style bar counter or relax around the half-dozen tables in hand-carved wooden straight-back chairs created by local artisans. But crowds of revelers, often numbering in the hundreds, are content to sip their drinks in the hotel's lobby, lounge and piazzetta rather than turn away and miss being part of the scene.

Dinner reservations are made weeks in advance, but it is not uncommon for the unreserved to pull up a chair to join a table of friends for a bite. (Peter Foreht)

★Broad Arrow Tavern Broad Arrow, Australia

After driving close to 600 miles west from Perth, the nearest city of any consequence, through a spindly desert where temperatures are in the low hundreds, one admittedly would find any bar in the world to be the greatest.

So when you come across the old tin tavern, the only building which still stands in the town of Broad Arrow, it is a welcome discovery. Though the town was a bustling hub during the gold rush a century ago, the only reminders of those days are remnants of a railway platform, an old

water tank and a wall inside the bar that is covered with chalked cartoons.

Nonetheless, if you are in a hurry to get where you're going, don't make the mistake of dropping in for a quick drink. Before you have gotten halfway through your first glass you will be embroiled in conversation with a local outback bush character, and you'll be rapidly learning something of local goldfields lore. (Roger Carver)

"On a long-distance route of aviation and between Kalamunda and Coolgardie, this watering hole is a must-stop to rest and to catch some of the pioneer spirit that is still making Western Australia the success it is today." (Griffin Hornel, Pacific Asia Travel Association, San Francisco)

★Fink's Jerusalem, Israel

The first, and many would say the only, real bar in a city not exactly renowned for discriminating drinkers. Tiny, eccentrically decorated, invariably crowded, Fink's has been around for about as long as the state of Israel. It is the first stop after hours for a floating clientele of politicians and fixers, visiting celebrities, foreign correspondents and a few knowledgeable tourists. The bar has been owned and run since day one by Kurt Rothschild, known universally as Dave. He knows everything about anyone worth knowing in town and cares for his regulars so much that he once re-

fused to clear the place so that Henry Kissinger and his bodyguards could eat in solitary splendor (the food, incidentally, is excellent). The local wine list is extensive, the ambience is relaxed and convivial, and there is a 24-hour cab stand right outside in case you require assistance back to your room. (Philip Jacobson)

Fink's Whiskey Sour

2 oz. V.O. Whiskey
1 oz. fresh lemon juice
2 drops orange juice

Mix ingredients with ice cubes in a shaker. Serve in a cocktail glass with a lemon on the rim.

"My favorite bar is where my bourbon is just the way I like it—on ice with the right measure of water. The company is always convivial and the conversation stimulating. Food is served and I'm kept waiting. In the winter it's warm; in the summer drinks are served on the terrace. The atmosphere is clean and smoking is forbidden. It's very private—by invitation only. It's my home." (Walter, actor)

JOURNALISTS

By Philip

TO A GOOD BAR OWNERS/AUTHOR

Triangle West Bar,
New Orleans, Louisiana, USA

The Triangle is a real New Orleans neighborhood bar where you will find every age and socioeconomic class. The most interesting business deal I made here was to buy the bar itself! I must say, it certainly comes in handy on weekends and school holidays. And the best part is—I own it now."

James Tilton-Supakovich

TO A BAR

Duke LaSalle's, Tutuome, Borewain

"This bar is great!" An old cement building, painted white and painted in eight different colors, it is located behind the Tutuome Central Butchers in the Maphone bush. Southern Hutuome. I've never found a bar where atmosphere I've enjoyed more."

Special Spirit, Lion Hies

Diana Bouchey
Peace Corps Volunteer

I am not exactly unheard of for journalists to take a drink or two after work, which, given the ungodly hours of the job, means pretty well anytime. Nor is it a secret that the bars favored by journalists around the world cater to a serious breed of drinker. Outsiders in search of extra dry cherry or a ginger beer chandy may not feel at home surrounded by hacks putting harder stuff away as if there were no tomorrow.

I have heard this lamentable behavior blamed on the pressure of the deadline, the strain of delivering all the news that's fit to print. The truth is simpler: a great many journalists like nothing better than gossiping and rehearsing old scups with old leagues over drink.

These establishments are not always the most rigid observers of local licensing regulations. Yet some have been known to extend credit to the needy and take message. By the same token, they know when to protect regulars from the hard world outside: a card next to the phone in a Buenos Aires hack bar warned "Diego Olivares never comes here after work."

My own formative years were passed in Fleet Street when it was still the world's most famous newspaper district. I was introduced to the joys of humor and banter in El Vino. Disarming journalists will

take to El Vino train remote outpost. They down the excellent house wine in the long wooden bar or work their way through one of the most reasonably priced fine wines in London.

As an old Jerusalem hand, I return an ineradicable soft spot for Fink's, a cramped, scruffy but immensely welcoming bar on Hristofor Street where renowned whisky sour have sustained many a weary foreign correspondent.

These days, however, the press routine grant is more often found at La Belle, off Zion Square. In memory service, it offers an arch that would curl a stationer's toes.

Passing through Manhattan without a visit to Castell's on East 44th Street is heresy to the generation of British and Australian hacks who have used its well-worn premises as their meeting place, private bank and job center. Look in, if only to see the yellowing Thurber cartoons on the walls and possibly get a glimpse of Herbie, "the world's worst waiter," in action.

Then on uptown to Edmund Horan's at 53rd Street, a more sophisticated establishment that serves appreciative journalists from here, there and everywhere. Horan's has a good Hefe to ale on tap and a Mexican beer that an Aussie colleague of mine swears by for "kick-starting the liver" on a bad morning after.

And as to the glory of Hong Kong drinkers—the Foreign Correspondents' Club on Lower Albert Road. When it was in another building in another time, John Le Carré used the F.C.C. as setting for "The Honourable Schoolboy." Now located in an old ice house, it boasts one of the larger bars east of Suez and a hard-core membership of journalists who have been known to let their hair down now and then.

For that very reason, perhaps, even "Hooker," from starched bankers to shady property tycoons, drops by from time to time to lean on the enormous bar and catch up on the frequently slanderous gossip. That's true until you find a member who will usher you into what one veteran British muckler "reporter," who knows a bit about far-flung bartenders, built as a "No. 1 room."

LONDON: HIRAN S. MICHAEL BILLYAN

Philip Jacobson is the Paris bureau chief for The Times of London.

LIVE SPECIAL

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

1.00P VIKAS

COMING ALL INCREASINGLY
GREYADINE, WITHICK ANDHROG, WOL
STRAIN AND PHOENIX OF THE CLAM
ADD THE CREASINE AND LET IT ONE
TO THE BOTTOM OF THE GLASS

Jerusalem's famed watering hole

Fink's has hosted the rich and famous for 40 years

By George Medovoy

JERUSALEM — As the old saying goes, "There's no place like home." And when visiting Jerusalem, it's nice to know that you have a home away from home at an historic little place in the center of town called Fink's Bar and Restaurant.

Fink's is, without a doubt, the most famous bar and eatery in Jerusalem and for that matter probably in all of Israel.

In special place in the history of Israel's capital has been chronicled in two novels, Leon Uris' "The Hell" as well as Larry Collins and Dominique Lapierre's "10 Jerusalem."

In the window is a New York award identifying it as one of the best bars in the world.

Surely it is also one of the most colorful and unusual — a fact that someone once summed

up succinctly by characterizing the service as reaching "the level of art" and the food "the level of sex."

Henry Kissinger probably still regrets that he never got to experience the joys of either service or food after Fink's refused his conditions for coming.

The cozy, six-table establishment at the corner of King George and Histradut streets has been called the "the Brown Derby, the Maxims and the Claridge's of Israel, all rolled into one."

But whatever anyone chooses to call it, there is no doubt that the atmosphere is produced by David Rothschild and Mouli Azrieli.

Rothschild has greeted customers at his establishment since before 1948, when British military authorities in pre-state days would come here to drink

and the Jewish underground would keep an ear open in what they were.

Today, 40 years and many rounds later, Rothschild stays until 9 at night, and then retires to his apartment above the restaurant. His son-in-law Azrieli stays at the hotel with a single waiter until the wee hours of the morning.

Together, Rothschild and Azrieli make it their business to know all of their customers.

"Fink's," said the ever-gregarious Azrieli, "has a tradition of knowing its people."

Anyone who comes in regular or not — is greeted at the door with a warm "shalom" and ushered over to the bar or a table.

On any given night you may be hobnobbing with the rich and famous, who consider it de rig-

Fink's, E-2

אצל רוטשילד

ד"ר רוטשילד וממשיקו, מאתור
הבר, חתנו שמואל (לצדו) קליינר;
"אנדרה דהא אנדרה, מאתור, אצל, שותה,

כוסית אחרונה

אחרי 70 שנת פעילות,
מיליוני גלונים של אלכוהיל
ומאות אלפי קעריות מרק
גולש, סגר הפינק בפעם
האחרונה את דלת הברזל
האטומה שלו ■ השבוע,
כשהמלצרים הסירו את
התמונות והפועלים כבר החלו
להרוס את הקירות, הרימו
ותיקי הבליינים בעיר כוסית
אחרונה לזכרו של הבר
הירושלמי הממירסם ביותר
בעולם ■ מולי עזריאלי, בעלי
המקום שחתקש לשדר
שמרנות אירופית עד יומו
האחרון: "ההיעלמות של
הפינק מהנוף הירושלמי היא
במו ההיעלמות של הכותל
המערבי סתאים"

הפינק היחיד בירושלים השבוע • צילום: חיים נח

הפינק היחיד בירושלים השבוע • צילום: חיים נח

כוסית אחרונה

עזריאלי: לא היה
קל להיכנס לנעליים
של דיב. אבל הוא
עמד לצד' במשך 15
שנים ואמר לי
'תסתכל ותלמד'.

מאוד נהייתי מהצד
החברתי, ובהמשך
למדתי גם את הצד
הקולורי. קיבלתי
ממנו אורחים שכבר
ישבו איתו 80 שנה.

אלה צעירים, יש לנו
אחד כמעט בן מאה,
משה קרנצדורף.

שהיה הקצב שלנו
במשך 60 שנה. הכי
ריגשה אותי גולדה
מאיר, שהמפקתי

ללחץ את ידה. אבל
גם קלווד לוצמן.

ארתור רובינשטיין
ואיזק שמרן שהפך
לחבר טוב.

יורג סנדרס עם עזריאלי במסיבת הפנקס • צילום: יוסף 77

סיים. אבל אני עוד ייסר את היים כשהוא עוד לאביו
ההגיל חלש על האופניים בכל רגעי העיר. לא הייתי
שם כל צרכ. אבל לשדה שלוש פעמים בסבך עד
שנת ה-60 האחרונה. אכלנו ייבד אבל בעיקר
שתינו. דרי גם מיר גולש שיניים. לאה.

בדק העולם הפך לאחד הכנסים המפורסמים ביו
הי של פנס. אך עזריאלי אינו מוכר אפילו קרוב בפי
הסוף. יורג סנדרס כשהחל בו 70 שנה. הוא בוגר.
הוא 44 נהג את יד בצנה המהרסניקה לחיילים ליל
כצינים. המבנה עם יד אדיר בלי כי גם אנחנו כיבולנו
כנסימנטים. יצחק שייחה אלה של אשתי לפני 70
שנה ירכיד ללית אותנו עד הפנייה הזאת שרק
כבד על בשר ירקת העונה שייסקו יחשפני לי
קליס חייסת בשר. לא נחתי את המבוי גם לעתה
כי הנורס המפורסם בעולם. יורג נשאר אצטלי.

בפנס המיר היו הנקוד הכי טוב. אישר יצחק
יורג סנדרס. היים ופנקס לפני ימי תשרי קמים את
הכניסה הכי סינ. בשלא היו בסעודת בשר היים בפנס

סינ. אצט סינרס תמיד היה אכל סינ.

כוסית אחרונה

חיים מרי • אתנו

נוסע היום לפרז' אני יכול למצוא מקומות שישבתי בהם כספורט לפני 50

שנה. פה הכל משתנה. מקום שהיה מושב סופרים כמו כסית בתל אביב הופך לשווארמה. עיר בירה וקוקה למקום כמו ביוק

חיים מרי • צילום: צביה טיטל

לית של בוסמן יצרנית בשבת ולרעה במאזורי הדוכן יסבר עיתונא. גשרת אב לא סר היו אי דגל.

ריח של חוצלארץ

רעקב מרי ישב במקום כמה מעטים בסהרה ראש סיר רית הביטחון הכללי, "אחי בר כמיני יסבתי קצת ידבר, דא אומר. זה מקום קטן יחל שהוא נכר. זה היה רבר הכי טוב בארץ עם היריע על בסקאית הכי טוב סאני הבית. דיהה אוריר מידדת של פעם, עם ריח מזרחי, עם אנשים מיוחדים."

דאדריכל דוד קרואבקר לא היה מיישנים המתמידים, אבל המינק, לדבריו, שייר לתופה מסוימת: "אני לא ידע באיזה רמות המקום התקיים לאורך השנים, אבל זה תמיד קנה על הצידה בבר. פאנים ליימים בארץ רק בעבר או ב19 השנים האחרונות, זה לא קיים קיים. הפינק היה מידע מחזן אנשים שהגיעו מרקע אירופי, כמו ריב יטטילר עצמי. זה היה יותר מקום של אינטלקטואלים, של אנשים שגור בהם ריח של חוצלארץ, של מנהלים אינפואיים."

את המלחמה המורמנים היה מרי משרד ברפידה כדי למנוע חיכוכים פוליטיים וחברתיים וכדי לעודד חבירים מכלליים ופוליטיים. הפינק ליזה את האירי עם ההשנים ביהר של מדינת ישראל, את כל מלחמת הקטנות היגיולות. עוד יסבי שב הקצונים הישראליים, מתעננים על קצת רוח של בית, במאנשי המהיר פיצו פנייה שבר את כל בכביקי הטעק לאת מרד. מאוחר יותר רצו חלק מדמוידים לחלל פורטיסטים. אבל כל עוד היו לידי אציל אשר היטשיר את כניסתם כדי למנוע דוסמים מיתרים.

כב אידיעים מחזן מלמתיים, או אולי יותר, היא לקחות מיידיים לפינק. "אף פעם לא הייתי סביב. אהבתי להיות שם והגעתי למקום בהדמורית הניצור, אולי 15 פעמים בדי. אומר רכסר אייל מר, שרניע השם בעבר עם הידיו, בני חוג סיה יבנימן גתי ניהו. "אחבתי מאד את מרלי, בזמן שסיקרת את טשטס ומיאציות "סבתי במינק לא אהבתי לומר יודם וספיק וסם למעשה רכסר, מצהיר יח היא את המסיב"

אוגוסט 2023

לכבוד

מר משה ליאון

ראש עיריית ירושלים

יו"ר הוועדה העירונית לשמות רחובות

עיריית ירושלים

לכבוד

חברי ועדת אישים

חברי הוועדה המייעצת

שמות רחובות לעיר ירושלים

עיריית ירושלים

נכבדיי שלום רב,

הנדון: בקשה לקריאת רחבה על שם 'פינק' FINK

שמי ערן עזריאלי ואני בנו של שמואל (מולי) עזריאלי ז"ל, ונכדו של דייב (קורט) רוטשילד ז"ל שהיו בעלי ומנהלי 'פינק' בר-מסעדה שפעלה שנים רבות בירושלים, ברחוב ההסתדרות 2 פינת המלך ג'ורג' במרכז העיר של ירושלים.

'פינק' נוסדה עוד בימי המנדט, בשנת 1932, ופעלה ברציפות משך 73 שנים עד לסוף שנת 2005. המקום היה ידוע כמוסד ירושלמי ותיק בו התארחו מאז הקמת המדינה חברי הכנסת הראשונה, והיה גם מקום מפגש של דיפלומטים, פרופסורים, עורכי דין, רופאים, שופטים, עיתונאים, אומנים, ציירים ופסלים, אנשי בידור ותקשורת, זמרים ועוד.

פעילות 'פינק' ליוותה את ירושלים עוד מזמן המנדט הבריטי (בו הנציב העליון אכל במקום, וקצינים בריטים נהגו לשתות ולבלות שם מידי ערב), בעת החלטת האו"ם בכ"ט בנובמבר (בה אורחי המקום האזינו בדריכות לתוצאות ההכרזה), היתה מקום לפעילות ריגול של חברי המחתרות השונים (לח"י, אצ"ל, הגנה) אחרי הבריטים, בזמן ההכרזה על קום המדינה יושבי הבר האזינו בדריכות להכרזה ויצאו לחגוג לאחריה ברחובות העיר, תקופת הצנע, ליוותה את מלחמות ישראל לאורך השנים, סבלה מהאינתפאדות ופיגועים באזור המשולש, וכלה בכל התמורות והשינויים שחלו בעיר ירושלים במאה האחרונה.

מר טדי קולק, ראש העיר לשעבר, היה בן בית ב'פינק', ונהג להביא את אורחיו המכובדים מכל העולם להתארח במקום, כגון נשיאים, ראשי ממשלות, חברי קונגרס וידוענים אחרים. ב'פינק' תמיד היתה נאמנות לקהל הירושלמי על פני האורחים הזרים, והראייה לכך היא הסירוב של דייב רוטשילד לסגור את המקום בכדי לארח את הנרי קיסינג'ר, שר החוץ האמריקאי, בגלל שלא הסכים שהקהל הירושלמי הקבוע לא יוכל להיכנס באותו ערב למקום!!!

'פינק' הוא הבאר היחיד בארץ שנבחר על ידי המגזין העולמי Newsweek לאחד מ-50 הבארים הטובים בעולם! עיתונים יוקרתיים בינלאומיים כמו Reader Digest ו-Gourmet הכתירו את המקום כאחד המובחרים בתבל.

משך השנים, התארחו ב'פינק' שועי עולם, אשר הגיעו במיוחד לירושלים בכדי להנות מהאווירה המיוחדת של המקום. על אורחי המקום נמנים בין היתר: דוד בן גוריון, גולדה מאיר, משה שרת, לוי אשכול, פול נימון, דני קיי, טוני קרטיס, סימון דה בובואר, ג'ון סטיינבק, אייזיק שטרן, מארק שאגאל, לאונרד ברנשטיין, שמעון פרס, יצחק רבין, נתן אלתרמן, אלכסנדר פן, שייקה אופיר, יוסי בנאי, דן בו אמוץ, חיים חפר, חיים גורי, יוסי שטרן ועוד רבים וטובים...

- **פעילות המקום סוקרה ותועדה בעיתונים מכל רחבי העולם!!!** (מצ"ב חלק זעיר מן הכתבות שנכתבו אודות 'פינק' בארץ ובעולם: אמריקה, שוודיה, ספרד, גרמניה, צרפת, סלובקיה, הולנד, צ'כיה, אוסטריה, סין ועוד).
- **זכייה ב'פרס התיירן המצטיין' מטעם ממשלת ישראל ומשרד התיירות בשנת 1993.**
- **'פינק' מוזכרת בספרים רבים המנציחים זיכרונות מחיי הלילה של ירושלים.**
- **תוכניות אוכל טלוויזיוניות** הגיעו לצלם את אופיו המיוחד של המקום והאווירה המיוחדת שבו (חיים כהן שום פלפל ושמן זית, גידי גוב הולך לאכול, מסע עולמי עם אייל פלד, אבי קושניר חופשה בישראל, שולחן ערוך עם דורון נשר, ועוד חברות טלוויזיה זרות מכל העולם).
- **שיחזור הבר של 'פינק' במלואו** בתערוכה של **מוזיאון מגדל דוד** אודות תקופת המנדט בירושלים ('לונדון בירושלים' שנת 2018). 'פינק' היה בין המסעדות הבודדות בירושלים שפעל 73 שנה מאז תקופת המנדט במרכז ירושלים בירתנו.

אני סבור שראוי להנציח את פעילות מוסד זה, שהביא הרבה מאוד כבוד לירושלים ושם אותה על המפה הגסטרונומית העולמית, והיווה מוקד משיכה לאישים בירושלים, בארץ ומכל העולם, ש'עלו לרגל' להגיע ולהתארח במקום המיוחד – ב'פינק' – בירושלים!

'פינק' שמרה על אופייה הייחודי – אירוח ברמה גבוהה, דיסקרטיות ואוכל מיוחד בסגנון מרכז אירופאי. רבים זוכרים לטובה את מנת הגולאש המפורסמת אשר שמה יצא למרחקים. את קירות המסעדה עיטרו ציורים של ציירים ירושלמים מקומיים אשר לא פעם שילמו בגין הארוחות שאכלו בציור שציירו...

יהא זה כבוד גם לעיר ירושלים להנציח את אחד ממוסדותיה הוותיקים שהיווה ציון דרך משמעותי וידוע בעיר ירושלים משך כל שנות פעילותו ברחוב ההסתדרות 2 – פינת המלך ג'ורג' במרכז העיר. הנצחת 'פינק' ברחבה בה עמדה ופעלה כל השנים תהיה תזכורת ראויה למקום שכזה אשר ההיסטוריה של מדינת ישראל בכלל, וההיסטוריה הירושלמית בפרט, היו שזורות בפעילותו, החל מתקופת המנדט, דרך הקמת המדינה וכלה בסגירתו בשנת 2005.

בברכה,

מצורפים בזאת מכתבים התומכים בהנצחת מסעדת 'פינק':

1. **הארי בלומפילד** (נדבן לעיר ירושלים ומדינת ישראל)
2. **עוזי ברעם** (שר התיירות לשעבר)
3. **יהורם גאון** (חתן פרס ישראל ויקיר ירושלים)
4. **חיים כהן** (שף)
5. **אבי ריבקינד** (יקיר ירושלים, ומשיא משואה עצמאות 75 למדינה)
6. **טל ברודי** (שחקן כדורסל ושגריר רצון טוב של ישראל)
7. **יאיר שטרן** (עיתונאי ואיש טלוויזיה)
8. **הירש גודמן** (עיתונאי ירושלמי)
9. **שאנן סטריט** (סולן להקת הדג נחש)
10. **ארז נבון** (בנו של יצחק נבון הנשיא ה-5 של מדינת ישראל)
11. **ורד קולק** (צאצאית למשפחת טדי קולק ראש העיר)
12. **שוקי בן עמי** (שדרן הפרלמנט הירושלמי ברדיו ירושלים ועיתונאי)

• מצ"ב קטעי עיתונות ירושלמיים, ומכל רחבי העולם, על 'פינק'.

בברכה,

ערן עזריאלי

העתקים:

- חברי הוועדה לשמות רחובות
- חברי הוועדה המייעצת
- חברי וועדת האישים
- גב' אור בוזגלו
- גב' יונה רוט, מזכירת וועדת שמות והנצחה, מזכירות מועצת העיר

July 10th, 2023

Mr. Moshe Lion
Mayor of Jerusalem

Dear Mayor Lion,

Subject: commemorating "Fink's" bar-restaurant

I have heard with pleasure about the initiative to commemorate the famous establishment "Fink's" bar-restaurant that has been operating in the center of Jerusalem for many years.

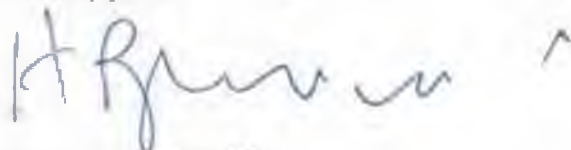
My mother Neri, made a Ne'Eman Yerushalayim by Mayor Kollek, as well as me and my family, were all long-time supporters of Fink and I do agree with many other friends that this special place should be commemorated in the City. During its long years of operation, "Fink's" became an institution in Jerusalem, and was known to many Jerusalemites as well to visitors from around the world. I once shared a drink with Bibi and his wife Sara at the bar of Fink's!

This place was a famous meeting place from the times of the British Mandate: From British officers to members of the Israeli Knesset, local and foreign journalists, diplomats, politicians, artists, authors, actors and many more. The goulash soup was world famous!

As far as I know "Fink's" is the only bar in Israel that was included among the fifty best bars in the world by the global newspaper of 'Newsweek'. "Fink's" brought great honor and publicity to the city of Jerusalem!

I strongly support naming a street sign or a square after this famous Jerusalem mile stone, which was owned and managed by Dave Rothschild and his son-in-law Shmuel Azrieli for many years.

Sincerely yours,

Harry Bloomfield, KC
Bloomfield & Avocats
& President of the Eldee Foundation

משולחנו של עוזי ברעם
רח' אופנהיימר 1, תל אביב,
נייד - 052-3905905 מייל- uzifbr@bezeqint.net

יוני 2023

לכבוד
מר משה לאון
ראש העיר ירושלים
יו"ר וועדת השמות העירונית
עיריית ירושלים

שלום רב,

הנדון: תמיכה בהקמת רחבה ע"ש המוסד הירושלמי "פינק"

ברצוני להביע את תמיכתי ביוזמה הברוכה להנציח את מטענות "פינק" שהיתה מוסד ידוע ומפורסם בירושלים ובעולם כולו.

אני מכיר אישית את המקום המיוחד עוד משחר ילדותי, כאשר גדלתי ברחוב המלך ג'ורג' במסמך לו. כילד וכנער נראה בעיני המקום כסודי ומסתורי שלא ניתן להיכנס אליו. כבר אז התארחו בין כותלי המקום חברי כנסת, עיתונאים וקונסולים זרים. עם השנים למדתי להכיר את המקום מבפנים, ולהימנות על אורחיו.

"פינק" נוהל על ידי ד"ר רותשילד אשר נתן למקום אופי ואוכל מרגז אירופאי – אוכל שלא היה ניתן להשיג בנקל בירושלים של פעם. השירות והאדיבות של בעלי המקום – ד"ר וחתנו מולי עזריאלי – גרמו לממשלת ישראל להעניק ל"פינק" את 'פרס התיירן המצטיין' לשנת 1993, ואני שמחת להעניק להם את הפרס משך התיירות דאז.

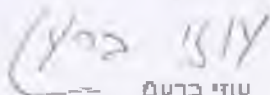
אין ראוי מהבר "פינק" להיות מונצח בירושלים. העיר כה פעל שנים כה רבות. תרם הקמת המדינה. עוד מזמן ימי המנדט משך עשרות שנים

סיפורו של הבר "פינק" הוא סיפורה של ירושלים!

מקום מיוחד זה תרם רבות לתיירות הירושלמית ומשך אורחים מכל קצוות הארץ. יוכל רחבי תבל.

אני ממליץ בחום להנציח את ההיסטוריה הייחודית של מוסד מיוחד זה. שפעל בירושלים לאורך שנים כה רבות והיה חלק בלתי נפרד מההיסטוריה של העיר.

בברכה,

עוזי ברעם
שר התיירות לשעבר

יהורם גאון

15.7.23

כ"ז בתמוז התשפ"ג

לכבוד
מר משה ליאון
ראש העיר ירושלים
יו"ר ועדת השמות העירונית
ייריית ירושלים

מר ליאון מכובדי שלום רב,

הנדון: הנצחת פועלו של המוסד "פינק" בירושלים

הנני פונה וליקח בכדי להמליץ בכל לב ילתיאון באחת בהנצחת של המוסד "פינק" שפעל בירושלים משך שנים רבות.

מוסד מיתולוגי זה מלווה את עיר בירתנו עוד מאת קופת דבריים בארצנו. הוא פעל הרעיוני מוסד כ- 75 שנים ונהל על ידי דייב רוטשילד ותתני שמואל (מולי) עזריאלי, וללא ספק מהיה אבן דרך ואחד מאתריה הידועים של העיר משך עשרות בשנים.

ייחודו של המוסד היה האופיו המיוחד, ולמרות נודלו הצנוע הוא וכה לארזו נכבדים פייחבי תבל, ישראל, וירושלים בפרט. כ"פינק" היו אמנים, זמרים, יוצרים, מלחינים. כנ"ל גם כתבים ועיתונאים, דיפלומטים, נשיאים, ראשי ממשלות ורבים נוספים מכל גורני חקשו. אנשי בי"ר, תקשורת ועוד ועוד.

תמיד היה ניתן למצוא פינה שקטה, לאכול ארוחה טובה, ולנהל בה שיחה עם אדם זה או אחר ברשות צאנאי המקום ספרי חתימות של רבים וטובים שביקרו ואכלו ב"פינק" משנות הארבעים. ביקרו בה לא פעם ראש העיר מר טוי קילק ו"ל, וכן ראש ממשלתנו מר בנימין נתניהו. יצחק נבון ו"ל אף הוא נהג לחגוג למקום רבות עם משפחתו.

סגורני כי המקום אף נבחר לאחד מהמשיבים הכרים הטובים בעולם. תואר שלא זכה לו אף מוסד גסטרונומי אחר בארצנו.

ביקיר ירושלים, אני ממליץ בחום להנציח את "פינק" בכל דרך אפשרית למען יידעו הדורות הבאים על פעילותו של מוסד מיתולוגי ומיוחד שכזה בעיר בירתנו הנצחית.

בידידות וכבוד רב,

יהורם גאון
יקיר ירושלים וחתן פרס ישראל

שף חיים כהן

לכבוד מר משה ליאון
יו"ר ועדת השמות העירונית
ועדת האישור והוועדה המיצצת לשמות רחובות
עיריית ירושלים

מר ליאון שלום רב,

הנושא: הנצחת בר ה"פינק"

לפני כ-30 שנה התארחתי בבר ה"פינק", במסגרת תוכנית הטלוויזיה שלי 'שום פלפל ושמן זית'. "פינק" היה בר ירושלמי מוסד מיהולוגי ששמו יצא למרחקים.

המקום היה נקודה עליה לרגל בזכות איכות האוכל היהודי שהיה מוגש בו.

התארחו בו נשיאים ודיפלומטים מהארץ ומהעולם, חברי ממשלה ועוד רבים וטובים, ומי יודע אילו החלוצה השוכנת בנושאי מדינתנו התקבלו בין קורות מוסד ותיק ומיוחד זה. שהחל את פעילותו בירושלים עוד בהקפת ימי השלטון הבריטי בארצנו.

המקום היה שילוב נדיר של חו"ל וירושלים.

"פינק" של שמואל (מולי) צוריאלי ז"ל היה לשם דבר בארץ ובעולם והשראה גדולה, ובציקר חלוץ בתרבות הקולינרית של מדינתנו! בסח ובטח בירושלים...

אני מבקש מנר אדוני לבחון את הרעיון ולהנציח את "פינק" כנכס תרבותי של הקולינריה הישראלית הירושלמית, בשלט רחוב בירושלים במקום בו פעל המקום ברחוב ההסתדרות 2 פינת קינג ג'ורג'.

זאת בבדי שגם דור הצעירים שלנו במדינה, שזהירים קדימה במהירות, ילמדו על החלוצים ומוסדות העבר המפוארים שעיצבו את בירתנו.

בתודה ובברכה,

שף חיים כהן

בית החולים האוניברסיטאי הדסה, עין כרם

פרופ' אברהם י. דינקנד

המחלקה לכירורגיה כללית יחידת הטרוזומה

22 ביוני 2023
ג' בתמוז התשפ"ג

לכבוד

מר משה ליאון

ראש עיריית ירושלים

י"ר הוועדה שמות רחובות העיר ירושלים

עיריית ירושלים

מר ליאון הנכבד,

הדו"ח הנצחת בר מסעדה 'פינק' הירושלמית

גם כ"קיר ירושלים' אני פונה אליך ואל הוועדת לשמות רחובות בירושלים בבקשה להנצחת בר מסעדה "פינק" שהייתה בית ומוסד מהמפורסמים בירושלים.

'פינק' היה שם דבר בעידנו, ואני נמנית על לקוחותיו עוד מזמן היותי סטודנט לרפואה באוניברסיטה העברית.

במסעדה פעדו מנהיגיה ושרי המדינה לדורותיהם, שחקני קולנוע, תיאטרון מהארץ והעולם, מנהיגי ושותפי עולם.

בעלי הבית, מר דייב רוטשילד וחתנו מר מולי עזריאלי ז"ל, הובילו וניהלו את המקום ביד רמה.

'פינק' נודע בדיסקרטיות שלו, והיווה גם מקום מפגש לאנשי הבורסה הירושלמית שרצו להתנתק מחיי הנימיוס ולהרגיש בירושלים כאילו הם בחו"ל.

הגיגונים האירופאים של מר רוטשילד ומר עזריאלי, נתנו למקום נופך מלכותי. תפריט המסעדה היה לשם דבר-אני ורבים אחרים. הינו מגיעים פעמים רבות כדי להנות מהם.

שמחתי לשמוע על הרצון לקרוא רחבה על שם 'פינק' ובכך להנציח את המקום המיוחד הזה, שתרם רבות לירושלים מבחינה קולינרית, תיירותית ופוליטית.

אני תומך בכל לבי וללא סייג בבקשה זו, ומקווה כי האמונים על נושא ההנצחה יכירו בחשיבותו ותרומוהו של מסעדת 'פינק' לאופייה המיוחד של בירתנו ירושלים.

בברכה
פרופ' אבי דינקנד

לכבוד

חברי הוועדה הפירוצית לשמירת רחובות
ועדת הארשים הוועדה המייעצת לשמירת
עיריית ירושלים

נכבדי שלום רב,

הנדון: קריאת רחבה על שם מסעדת 'פינק'

ברצוני להביע את שמהתי ותמיכתי על הרצון להנציח את מסעדת 'פינק' הירושלמית - מוסד היסטורי שמהווה פיסה מההיסטוריה של ירושלים בפרט ושל מדינת ישראל בכלל.

למקום המיוחד הגיעו עם השנים, פוליטיקאים, ראשי מדינות, אומנים והרבה מאוד ידוענים, בגלל השם של 'פינק' שיצא למרחבים. מי לא היה בפינק? זהו טעם דיפלומטים ואנשי ציבור, אמנים, נשיאי מדינות, ראשי עירייה מהארץ ומהעולם ועוד.

'פינק' היה אחד מהמקומות המדוכרים ביותר בארץ בתקופה בה פעל, למעלה מ-73 שנים ברצף. החל מהזמן בו סעדי במקום הקצינים הבריטים עד לשנת 2005 בה נסגר המקום, אחרי שנים רבות של פעילות ענפה בהחום הקוליטריה הישראלית.

אני אעמך גר בתל אביב, אבל כמו רבים אחרים, הגעתי במיוחד למסעדת 'פינק' בירושלים, בכדי לחזות את האווירה המיוחדת, ואת ההיסטוריה המיוחדת של המקום.

מי שהיכילו את המקום ואת האווירה והמיוחדת שלו היו דייב רוסשילד וחתנו שמואל עזריאלי. המקום היה עסק משפחתי קטן עם חתונה גדולה ועולמית. הוא גם נבחר על ידי המגזין ניוזוויק לאחד מחמשתם הברים הטובים ביותר בעולם!

היה זה זכות לעיר ירושלים לקרוא רחבה על שם 'פינק' בכדי שכל מי שלא הכיר את המקום יוכל לדעת ולהכיר את ערכה של מסעדה זו, שהפכה במרוץ השנים להיות לשמל של עמידה בסטנדרטים גבוהים של איכות ושירות, ומוסד קוליטרי תוצרת ירושלמית שאירח שתי עולם.

על החתום,

5.5.13

סל ברדי

התן פרס ישראל, ונציג של רצון טוב של מדינת ישראל

5.5. 013265640

15-6-23

לכבוד מר משה ליאון
ראש העיר
יו"ר ועדת השמות העירונית
עיריית ירושלים

הנדון: הנצחת בר-מסעדה "פינק"

מר ליאון היקר,

ברצוני להמליץ בכל לב על הנצחת בר-מסעדה "פינק" שהייתה קיימת בירושלים כ-80 שנה, ברחוב ההסתדרות 2, פינת המלך ג'ורג'.

המקום הוקם בשנות השלושים של המאה הקודמת ביד בעליו המיתולוגי דייב רוטשילד, ומינוו הראשון אירח אורחים רמי מעלה מהארץ ומחו"ל. "פינק" היה מקום אינטימי, עם בר משקאות רבגוני, שלא חסר בו אף נשקה ומטבח מצוין שהבין ארוחות מעולות וטעימות.

"פינק" היה מקום מיוחד שבו ניתן היה לקיים שיחות סודיות, אירוח עסקי וגם לתת ולקבל הדלפות. שום סוד לא יצא החוצה. המקום אירח גדולי עולם כמו נשיאים, ראשי ממשלות ושרים, מוסיקאים כמו הכנר אייזיק שטרן, והמנצח זבין מהטה.

בין אורחיו הקבועים היו בנימין נתניהו, עיתונאים בינלאומיים, קציני צה"ל בבוהים וכל מישהו שהוא משהו שהגיע לירושלים.

גם אני בתפקידי כמנהל החדשות הטלוויזיה וכמנכ"ל ערוץ 1, אירחתי אורחים חשובים מהארץ ומחו"ל באווירה הנעימה של "פינק". עם פטירתו של הבעלים דייב רוטשילד עבר המקום לניהולו של חתנו, מולי עזריאלי ושום דבר לא השתנה. "פינק" נשאר מקום האירוח מספר אחד בירושלים ואף הוכתר על ידי המגזין "טיים" כאחד מ-50 הבארים הטובים בעולם. כאשר עזריאלי חלה ולא יכול להמשיך, נמכר המקום ונסגר. הוא נשאר רק בזיכרון טוב בליבם של ירושלמים רבים וותיקים.

אני מצטרף ליוזמה להנציח את "פינק" בצורת קריאת רחבה, כיכר במקום, או עמוד הנצחה - בכל דרך שתמצא הועדה בראשותך להציט.

בכבוד רב ובידידות,

אמיר שטרן
מנכ"ל הטלוויזיה הישראלית לשעבר

The Honorable Moshe Leon,
Mayor of Jerusalem

July 1st, 2023

My support commemorating Fink's Bar Restaurant in Jerusalem

Dear Mayor Leon:

I am writing to you to support the effort by the Azrieli family to have the site of the fabled Fink restaurant recognized in one form or another in Jerusalem where it used to stand and operate.

As you are well aware the six-table, history-saturated restaurant, opened by Moshe Fink in 1932 and taken over by the legendary Dave Rothschild in 1945 most unfortunately closed its doors after 73 years in 2005, a direct casualty of the second intifada when the streets went quiet, and the tourists stopped coming.

On 2005, Mouli Azrieli, Mr. Rothschild's son-in-law, and long-time co-host, who effectively ran the place for many years, made the painful decision to close its doors.

To understand the impact of this tiny restaurant on Jerusalem one just has to leaf through the hundreds of pages of its guest book which includes many, if not most, of the very important people who have visited this city, many brought there by Mayor Teddy Kollek.

I warmly support the request to name a plaza after Fink's Bar and it's landlords.

Sincerely yours,

Mirsh Goodman

Former editor of the Jerusalem report
Former vice-president, The Jerusalem post

1.8.2023

לכבוד

הוועדה העירונית לשמות רחובות

עיריית ירושלים

שלום רב,

הנצחת מסעדת "פינק" בירושלים

שמי שאנן סטריט ואני ירושלמי, וחבר בלהקת הדג נחש מאז 1996.

אני תומך בכל ליבי בהנצחת שמו של באר ה'פינק' על ידי קריאת רחבה על שמו. אם זה היה תלוי בי, אז גם הייתי מציב באותה הרחבה, מקור לבירות וכמה דרינקים לצד כיריים שעליהן סיר עם מרק גולאש. אבל זה לא תלוי בי... 'פינק' היה מקום עם קלאס עולמי בזירה חסרת קלאס לחלוטין בהווייה הירושלמית. להיכנס לשם היה כמו להיכנס למקום שבו סופסוף מבינים אותך.

המקום אירח שועי עולם, זיכה את המלצר המיתולוגי שלו בעיטור 'יקיר ירושלים', ובעלי המקום אף סרבו פעם לשמור מקום לשר החוץ האמריקאי הנרי קיסינג'ר. אבל וואללה - גם סתם ירושלמים אהבו אותו. ומשום כל אלה ועוד, אין לי ספק שמגיעה ל'פינק' רחבה שתנציח את זכרו. רחבה עם מקור לבירות. או לפחות רחבה.

בברכת בהצלחה,

שאנן סטריט

יצחק נבון

העמותה להנצחת
מורשת הנשיא החמישי

13.6.23

לכבוד:
תנועת לשמונת ורחובות
עיריית ירושלים
ירושלים

נכבדיי שלום רב,

תנודות: קריאת רחבה על שם 'פינק' בירושלים

ברצוני להביע את תמיכתי בקריאת רחבה ע"ש "מסעדת פינק" ובעליה בירושלים.

מסעדת פינק הוותיקה במשך עשורים רבים, שם דבר בירושלים. המסעדה הקטנה כלינה רחוב ההסתדרות 2 הייתה למוסד בעיר, בו הוצגו סובי בניה של ירושלים ואורחים מארץ והעולם. האנדה מספרת כי חור חצצת קטן בקיר המסעדה איפשר לשמור על שלומם של האורחים המאובטחים, בד בבד עם הבטחת פרטיותם...

אני סתב שורות אלו בהתרשנות ונזכר אין אבי ע"ה, יצחק נבון ז"ל. הנשיא החמישי של מדינת ישראל, אסל ואני היינו חוננים הרבה שמחות משפחתיות במקום המיוחד והאינטימי הזה. היחס מצד הבעלים - מולי עזריאלי ידוב רעשינו, וחמלצר חניצחי יצחק (שעבד עד גיל 80), היה תמיד, חם, מזמין ואוהב. השירות היה לעילא, והאוכל כמובן טעים ומיוחד בנוף הירושלמי. המקום היה בעל אופי אירופי, וכל אחד שהיה סתארח בו היה מקבל טעימת פטנה מתייל.

העיר ירושלים זכתה לפינק, אכן שואבת ומנינה יחודית בעיר האהובה. המסעדה עמדה כסלע איתן בימים הטובים והפחות טובים של העיר וקירותיה ידעו לספר את תלאות הדרך, הסיפורים על הכלניות, הכריתים ששלטו בארץ, הקסת המדינה, הפוליטיקה של החננה הצעירה, איחוד ירושלים ועוד ועוד. חשנוצל האגדי, מרק הגולש וסלט המלפפונים, אלה וגם אלה היו מנת חלקה של המסעדה הקטנה כפינת חרחיב בעיר האמת. ראוי לקברנטיה של העיר וראויה העיר ש'פינק' יזכה בה לחיי נצח.

אני מבקש להצטרך ולהביע את בקשתי לקרוא רחבה ברחוב ההסתדרות 2 פינת המלך ג'ורג' בירושלים ע"ש מוסד יקר זה שהיה, כאמור, נכס צאן ברזל בעיר.

בברכה,

ארז נבון

לכבוד
מר משה לאון, ראש העיר ירושלים
יו"ר הועדה העירונית לשמות רחובות
עירית ירושלים

הנדון: בקשה להנצחת בר ומסעדת "פינק" בירושלים

כבת משפחת קולק, ביניהם היה כמובן **סדי קולק ז"ל**, ראש העיר ירושלים, ואבי עו"ד ד"ר יוסף (גיו) קולק, ואנכי, ורד קולק, ילידת ירושלים, דור שביעי מצד אמי, נעמי קולק לבית ברמן ז"ל, הרשה נא לי לפנות אליך כתומכת נאמנה ביוזמה להנצחת הבר והמסעדה המיתולוגית "פינק".

"פינק" פעל בירושלים ברחוב ההסתדרות פינת רחוב קינג גיורג שנים רבות. סבי הוינאי ד"ר אמיל קולק ז"ל, שבנוסף להיותו עורך דין בוינה, היה מנהל האופרה בוינה, היה בין באי המקום עם זמרי ובמאי האופרה, כמו רבים מאנשי העולם הגדול וכמו תושבי ירושלים והארץ. בין אם מנהיגים בפועל ומנהיגים לעתיד, פוליטיקאים, אנשי תרבות, ספרות, בידור וספורט, אנשי צבא, אנשי שירותי המודיעין השונים בדרגים הבכירים ביותר בארץ ובחז"ל כמו אנשי סוד שמעשיהם לעולם לא יסופרו. סודות רבים ספגו קירות ואבני המקום, סיפורים היסטוריים שהתהוו שם והתממשו, בין גולאש לשניצל ומשקה כזה ואחר. באווירה מיוחדת אישית ואינטימית עם עצמה של עשייה במהלכים קדימה,

בעיתונות ובספרות העולמית נכתב על המקום והוזכר שמו פעמים רבות, דבר שגרם לייעליה לרגלי של רבים מכאי המקום. למרות שהמקום היה קטן, היה אפקטיבי ביותר.

פינק היה חלק מנשמת העיר ירושלים. כגשם, בשלג, באינתיפאדה זו או אחרת, עוד מתקופת המנדט, המקום קיבל בברכה את לקוחותיו. דאגו לזה בנאמנות, מסירות ואהבה, מר **דייב רוטשילד ז"ל וחתנו שמואל**, הידוע בשמו מולי **עזריאלי, שהיו בעלי ומנהלי המקום**.

"פינק" הוא שם מיתולוגי!
וכמו כל בר וברמן, שמר על שתיקה ושמר סודות עולם.

אנא, אל תתנו למוסד חשוב זה להעלם מתפאורת העיר.
תנו לו את הכבוד המגיע לו כמוסד היסטורי יחיד במינו - בירושלים!
אם כרחבה על שמו, רחוב או חצי רחוב על שמו, או שלט קבוע.

בטוחה אני שתמצאו את הדרך הנכונה והמכובדת ביותר להנצחת המקום ושמו.

בתודה ובהערכה,

ורד קולק
13.

1.7.2023

הפרלמנט הירושלמי רדיו ירושלים

שווקי בן עמי, הפרלמנט הירושלמי

odsipura@gmail.com

ירושלים, 6.6.2023

לכבוד

ועדת השמות העירונית

עיריית ירושלים

המלצה להנצחת מסעדת 'פינק' בכיכר בפינת רחוב ההסתדרות-המלך ג'ורג'

בכיכר זו שכנה במשך עשרות בשנים מסעדת 'פינק', שהיתה שם דבר בארץ ובעולם.

יש לי הכבוד והעונג, להמליץ על הנצחתה של מסעדת 'פינק', שלא היתה "עוד מסעדה"... היא היתה מוסד ירושלמי שנודע בכל רחבי תבל, בבחינת הלב הפועם של ירושלים.

זה היה המקום בו נפגשו גדולי המוזיקאים בעולם, גדולי העיתונאים בעולם, שחקני קולנוע מפורסמים, מדינאים שהגיעו לארץ ואישים מכל גווי הקשת הפוליטית והתרבותית.

שרים וראשי ממשלה נהגו להתארח במקום ולארח בו את אורחיהם. טדי קולק, ראש העיר, נהג לארח בה את אורחיו, ביניהם: המנצח הנודע ארתור רובינשטיין, אחד מגדולי התורמים סם רוטברג, השחקנים פרנק סינטרה, קירק דאגלס, ולבים רבים אחרים.

שולחנות המסעדה הקטנה ראו הרבה אירועים מחיי המדינה, והרבה הסכמים סודיים נארגו ונחתמו עליהם. עוד מימי המנדט, עבור דרך כל מלחמות ישראל, סרטים, אירועי תרבות מרכזיים ועוד, גם מפגשים מדיניים רבים, שהיו אפופי סוד, התקיימו במסעדה.

המסעדה היתה כנעלותו של דייב רוטשילד, דמות ירושלמית ידועה, שניהל את המסעדה ביד רמה והקפיד על רמתה הגבוהה. לימים, היא עברה לניהולו של חתנו מולי עזריאלי.

המלצר האגדי של המסעדה, יצחק בורג ז"ל, זכה בתואר יקר ירושלים.

המקום שימש מקום מפגש ליוצאי הפלמ"ח והלח"י, האצ"ל וההגנה. בין יושביו הקבועים ניתן לציין את הסופרת והשדרנית נתיבה בן יהודה, עמוס קינן, חיים גורי, חיים יבין, אורי אבנרי שלמה באום, הצייר יוסי שטרן, אנשי אקדמיה, דופאים ועוד.

הנרי קסינג'ר לא זכה לשבת במסעדה, מאחר שביקוריו בירושלים היו כלילות שבת בהם המסעדה היתה סגורה, ודייב רוטשילד טירב לשנות ממנהגו...

כמי שאמון על קורותיה של ירושלים, בטוחני כי הנצחת שם המסעדה על הכיכר הסמוכה לה, תהיה יד למוסד ירושלמי מיוחד במינו, שתרומתו היתה אדירה וייחודית, לעיר ולמדינה.

היא תהיה גם יד להנצחת משפחת רוטשילד, בעלי המסעדה, ובוודאי ליושביה ואורחיה.

בכבוד רב,

שווקי בן עמי

פינק

הברודסטורנט הכי עתיק בעיר, פינק, נראה כאילו יד הימן לא נגעה בו לפני חודש הכריז עליו חנויותיו כעל אחד משלושת המקומות הכי שווים בעולם

ברוך קצנ' גורצ' פינק וחד המסחרות הבית דלת סגור, קסמים, רק שמעבירה לא בדרך משתת חבר ספצי טאקוזה גבול הדורג על יד החזון החדש לאחר משלשת הפקודות השונים בידור בלילה, כגליל, כבד שנים טעם פנק לאחר ביום הבדים השנים בעירם ועל זה אמר, אך נבדא בידור פנק פועל ביד 70 שנה ללא הפסקה, אך הדורשים יתעודם- נות אופנתית הם לא אלה שמחייקים אותם להפך. השמירה העקבנית על התחזות הראשונה היא שמסנה המקום את האו- ידה גמילת חסון.

בר סמך הדם במקומות, סיפור סלחנות בלבד, מוצר בן 70 שנה בבידור מאו ומעולם, מסיבה חקק קלאפית, כיצב השוית ה-50 במגזין ברשי יסן, ריה של איופה, אדרי- יתלים של ציורים ישראלים על הקור, ברם גולש סתגלי- גי, כסר בבר מבוסס הזאת דשרי מרבים של כסרי אור- חם שאלפי מפיצמדם חתי- מים עליהם - כל אלה הם- כים את פינק למיזם אמיתי חד הית.

פינק, 70 שנה ללא הפסקה

בתחילת שנות ה-30 עלה איי פינק מאסטרדי ליוס- לים יפתח בית קפה בשדרת בעיקר את חיללי המנדט הבריטי. בשנת 1945 רכש את חבר ריה וטשילה, בחרי צעיר שמוצאו במקום ולא

הפסק להתבשר שרשטילה הוא הא יפיי קאר של ריכסי- דר, שלא כדו הצעירים ביהמו, עשה לפנק קסיסה כבד, השאר את הקב ונב את איזי המקום - בר-הסוגים סלידי - לא ניכר לשנות.

מא יצא סטי של פינק בארץ היסקטי השפנשים בינלאומיים: רפולומטים, פיליסקאים, אבסי תקשדות הארץ וההקולב, ביות- ירים שהסכטי לענות ענינה ואחדת אין בניהול וסאר שיעים שבוז חו אנתום בנים רבית

בסטי שנות ה-70 הדריך פינק היים בשלישייה מילי קוריאני, בעיר בן 30 סוהגורר ביל הדי, התאגד בריטטילה הקסמה, התחזי ימה ככנס כשיתי בפניגה דות, אינע שנים אדרי שסיר- צי של דיים רישטילה, קוריאלי האו העולם החדשים של פינק קוריאלי האו אכבד איס עסקים, אבל בפנק הוא לא נמצא. יני- חול צמר האו הגשמה חסם יסה, במחנה מתי שלא הסבה בא לשמרה, האו מפיג, חדידיר בגילי קולם הפיטרים את המקום יציפיה האור הבלוי צפי סידע את פעוקן הולות, גורמים לי איס קר חסם 'בוסת פינק', האו אדרי, 'אני סגור בידון מלא סידים וקסמים'.

רביולות

אז איריד ביקן גנש העביר את אירוש לרבים במסדרונות המסתעפים. היה צמיח נשימה במחוללי, ובין השניים חתן שחן חיליו מהלומות מילוליות. סרט: 'אצל בן רבנתי שטענתי' יסודות, בן סיום רק מספרים קווים ולא במלול. היסוד, ליסודות, 'אתה מדברת' יועץ כל דרך ידני בתי אשתי לא עבר תחביר כמחונת. בתי 'על חב' בזה צריך לדום את סגרי מכל הסימנים של הכנסה. לבי יקן באקורד פיומן 'אני רוצה מציע שת' דום אורז מדגנ'.

אז בניסיון נתנויר השתקע במסערת מינע עם אלהי הנקמה, סוג של עיתונות, איל בתי, יצור יבתי וזי וזיחילי, סדרת מסך, 'ארבעה' ספרי עד מסערת שייחית אלה תוכנית הדיד 'ל' רוצה להיות מידעני, הנכנ' לקח את המר

ליר, ביני גוסס בדיסיות למלל הציר. יקנה, קינתי, ליתוי ציחיה לחילוקין אני לא יכול להגיד סניצחתי - לא עשיתי ניסיון. מי יים את הפניצחתי? זה דבר שגורחה כשר הדבה אמן, אבל נראה לי שביני יום את זה. שתי: נא את הבריר בקרה הוויזית מס' פירנות. הוי הדבה, אבל הכל סרטי.

אז האיתי נתניתי הציע לאידונה לאחת מדוככדות של ימנה 'בין ולא בית' יס' צר/ לעבוד עזרו.

אז להשמות לגר, שיי: בוסן שהתג של יאד ליקר אותו בבקרים לבית-ספר הוא 'זוסק עברות' חנועה. אם את מתעסקת או מיוצר בפניות שאלה במקדשת אכור

ייס וסתם 'פדעית' לתבועה.

אז כשביע סעבר 'יווחד' כוכנות הידר שתי 'פניסית' של גליצ סאירם שוב הק יים את כלם יאיר את הפוסנציאל, כימל ימאלי, הבת של השדה יחלי תפיד 'ידח שידטות' בתחנה, שביית לב כשר נישמה. שוב אליה. אני לא מודש את חיי האוישים לצינור. יש לי מושג מי היחבז מסע לא.

אז הספיד מיי פתח בדיקור, 'המצאני' חיי שהחסי' העיקרי הוא הסתב הצעיר: נרם פרי. פרי, פרימי קנאחז זה דמש לא נכון. בילם איברים שיה אתה.

пьющих спиртное по утрам – картина в Израиле неординарная.

Густордин Копп рассказал мне, что жена Щиринского Авиголь, когда развора- чивала бонды за освобождение мужа, именно здесь встречалась с людьми. Она пыталась плетить, Копп сказал: "Заплатишь, когда придешь сюда с Антонином".

Этот тот час, который я проводил в кафе, мне рассказали массу историй об

жизни в Израиле. В 1945 году фермер Давид Ротшильд купил его в 1945 году и все оставил, как было, да- же название даже пылесосу, которую сейчас не двадцать среди ярких ре- клам. Но вывеска не нужна.

Наш ресторан не закрывался нико- го, даже во время войн, в сколько их было – рассказывает нынешний ола- делец "Финка", зять Давида Ротшиль- да, Мули Азриэль.

Мули утверждает, что "русские" знают

Тридцать лет в "Финке" работал один и тот же официант. У него была жена. Ни и ре- стом он чуть больше матери (хотели бы вкусы каждого посетителя). Мули рассказывает такую историю. Аме- риканский журналист, освещавший процесс Шимона Переса в "Финке". Через тридцать лет он пришел опла- щать суд над Исааком Домьяном. Он был там, но никак не мог решить, что будет есть.

Постоянных посетителей Му- даме не спрашивает, прекрас- знает, кто что пьет, кто шниц- по-вемски, кто бифштекс, к- гуляш, которым здесь, говоря- лучше, чем в Будапеште

иерусалимских, прошедших через "Та- вомон". Так рассказывают о "Самой", клфе на углу Невского и Владимир- ского и Питере, среди заснеженных которого Бродский и Давыдов, может быть, самым знаменитым гостем, но пришли через него. Это полумесяц, как закрыли "Финку" на бесконечный ре- монт, чтобы вырвать западную лавру. Здесь, в "Тавомон", я оконча- тельно понял, почему при всей непохо- жести Питера и Иерусалима мне они кажутся родственными, что определи- ло и мое местожительство в Израиле.

Ресторан Ротшильда

Если "Тавомон" – тридцатилетний и пример роскошной непритязательна- сти, другой адрес – островок чопорной Европы и антикварного Иерусалима. Ресторан "Финк" – образец консерва-

ток в европейской кухне, он знает русских, папа его – из России и до са- мых смертей утверждал, что Россия самая большая и самая сильная страна в мире, Америка Англия – ничто по сравнению с ней.

Наша ли "русские" – постоянные посе- тители "Финки". При всей своей любви к "русским", о которой радуется Мули, он мне даже признался, что он знает, что все основные посетители политики, дипломаты, журналисты, бизнесмены. Ни один мирной знаменитости, посещая Иерусалим, не мину- ет "Финку". Здесь обедали Марк Ша- гал, барон Ротшильд, лорд Монтефи- ори, Моше Даян, Ричард Никсон. Джон Стейнбек – всех не перечислишь. Из знаменитых русских – Евгений Евту- шенко, Александр Блок. Можете по- обедать и вы. Но столик надо заказы- вать заранее, их здесь всего шесть. А

– Заказали бифштекс, подали – дали ему Мули.

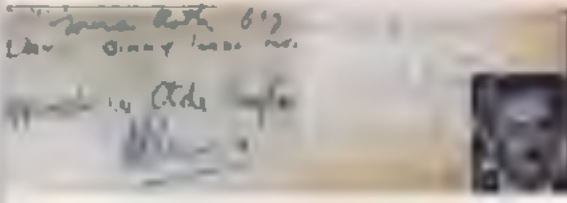
Полюбу? удивится тот.

В постель через выветрившегося ил- дам поцарапалось.

Постепенно изрядилась Мули даже не спеша, потому что знает, что это не только бифштекс, но и бифштекс, кто купил, который думал, гласит, лучше, чем в Будапеште. Можно пойти, по нему в серии "Финки" ходят израильтяне. Но зачем европейцы, американцы строятся сюда?

– Люди хотят почувствовать себя дома, вдали от дома, – объясняет Мули, – это же естественно! К тому же "Финк" зна- чится по всем рейтингам лучшим resto- раном мира, его знают. В Израиле та- кой – один.

А если бы ваш ресторан был в Ав- стрии, в Германии?

тивности. Это самый старый заведение в Израиле. Австрийский венский Финк в 1932 году открыл в Иерусалиме рес- торанчик – такой, какой должен быть ресторан на его родине. Барная стойка, шесть столиков, в меню – австрийская, чешская, французская кухня. С тех пор здесь не менялась не только обста- новка, но и меню.

Сменились только хозяева. Сблже-

заказали – победаете кто бы в это время ни пришел.

Генри Киссинджер как-то потоваров- чтобы во время его обеда с Ицхаком Рабином не было других посетителей. Мули ему отказал – как можно, он при- яхли и уедет, а "Финк" останется здесь, и все гости должны знать, что этот рес- торан всегда открыт для всех. При- шлось Киссинджеру смириться.

О гласит Мули, этот Финк был один тысячи. Или из двух. Таким образом, приходило в Израиль израильтяне, и не только. Но что тут толку от этого, если в дискуссионный ре- сурс по-прежнему пойдут и русские, и нем- цы?

Понимаете же, где пройдут пляжи, по- едут? ■

キーンと、サートと、朗然と、急いで来た。

[illegible]

© 2000 Blackwell Science Ltd, *Journal of Internal Medicine* 247: 105–112

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

その人入つて、キツクシテ、いふは「トモ」といは
彼名は知れ渡つていた。スフと云う迄の事だといふ事も、
して居るでなかつたからだ。ロザリヤも此に於いて、予約
受けた。そこまでは良かったのだが、その次に「トモ」を以てし、
ナチルド氏のサ・ピス露のゾーニツクを以てした事だ。
それは、

「中には10人のボディガードがついている。彼らと一掃に戦う店に打つたが、客はすべてシャットアウトされた」

当然、クシンジャーとしては、その腰いが開き入られると思つた。大オシシジャーが傾んでいるのである。相手はたかレストワン・バートのオーナード。

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the City of New York, for the year 1900:

TABLE 1. *Summary of the 1997-1998 season*

"Spot" (left) and "Spot" (right) are the names of the two dogs that were the first to be adopted by the "Spot" program.

לא רבים הם הזקומות שמתנהלים באותה צורה מזו וקנו קות כבוד יותר מ־50 שנה. ורדי בן־יעקב הלך לבדוק איך הם נראים, השורדים שמשמרים טעמים, תפריטים וגם אותה התפאורה, ומארחים אצלם את האנשים, שמוניעים רדקות כבר שנים ארוכות לאכול את המאכלים שמזכירים להם נשכחות. אהבת מולדת

ורדי בן־יעקב / צילום: מיכל לנרט

"הם שני אבר. מאהבת המולדת אינה אלא אהבת הדברים העיינים שאלנו בילדותנו. אבל צראה לי הקום איר שפני וילני אכלי בו בנריתם ויעצב דחור אליו היים. לארעה נחוצה לאותם מאכלים באותם טעמים, ולעצוא עב את כוז אותה הרשונה. ואני חתפתי ום על התנים או כלית. נדח לי, שלא נטאר עיו בארץ מקום כזה שכיב למרית 50 שנה ברצינות. יש אחדים, אחר אומר: טוב, תסגר לי לחיות ילי שלישית."

סעיהה זו עם ירד יתיה. שאם אכז בחוד הבית בילדותו זה היה כבסית המועדים בבית כתר או בהסירה רתיטיות הקטה במעלה רדיב נאולה ליר ברב רתיטיות בדיאובי. ושחירי נטרו כבר לצי יתים רבות. מולדה רתיטה זו.

שלוש במסעדות שונלות בה נכחיו נחקרה, תני שנאיתו זמן ונרד לי אמתן מישור או שחורנתי כסנינתן. יש עיר אחת שעזם דות בתאים החסידים. היסית, שוקבני, כמו זו של שפליכ הן ברתיב רוצל בתלמידי. 'אליסין' בחוב לווינסקי ומסערת 'הבלק' בשדרות יושלים שכיט, אחרת שיש להי מעמד קלאסי. בה 'סניין הבייה' בחיטה, חסר להן ברם יסליחה עם כל מי שלא הוזכרו

הרוטשילד של הברים

בירושלים התהן צור עבר הלרר ושנוסתי כפתח הנד של "יוק" ויה ושם זו ציורים או נקני בירה החלולים על הקירות - תוצאה של עוד תורד תצות וסיכיות שחביטו אויחים וסופשה האמץ להציא להן הסוב. אכל שניטות־עייים בצות נילתה את התמונות החביבות עלי: "שבת מצי קצין את חרבו למי ביתח יויום וחכותוכת חיא, "אל תתניו אש, מולד עיר ישננה", "זו שבה מוטל סיכור על הדבשה, מחויב בוד בידו ואומר, "לי כסביה, מצי נהג".

לא חית מכלא לי מעור תאכלולית חיה מציא דור הוטשילד ניל, יייב בני בהרביה האיש שעשה את המקום, ושהבזו כי בעיון חרכות. יוז דיקא ירשית, אי טביעה היבה ואינן מרסיצית כלום. מי שעמד יעיו חנים יא עעצות, רתיב שפדיל, טנרד חיים לבדו מאחורי הכר.

הא ו

סד

1986

אלוף תא"ר גולאש. בילוש בלילי. מיסר ריוויבני

מדריך

רק מרק

מזג האוויר, חסרון
הביס וטוב הטעם
מחייבים לאכול מרק.
לא כל המקומות יסכימו
להגיש אותו על תקן של
כוכב הערב. מדריך
למקומות שכן

במלי הסעודות, כמו פסי, אינן שמורות
פניה דמה בלב לחיכים הנודדים. רק צויה
יש לרם כרה, אולי אפילו להוציא מים מסו
יש אבל ישיר להוציא יורה בביום, ולכן
המקום הוא אחת המטות שהם פחות אהבים
הנשים לא שיהא אלו מרמזי ההיט, מרי

גולאש פינק

מצדכר רכללים הצומדים באחורי הבאר
של פינק אינן מיוזה כל צדכנה: המקום
הכתמחה בקאזואר, שאטרסדאן וקקסו
יילים, מגיש גם מרק, תהיכן לאפשר לך ליה
סחפק בו. גולאש סל פתק הוא אחר המר
קם הקרים בעיר (10 ש"ח), אבל ללא ספק,
הוא מליץ הארץ בגולאש. המרק מוגש בס
סל, ויש בו הרבה יותר מסר מבגמט שוארמה
מכרענת, דגרי היחידה שעלולה להתעורר
הוא מניה של סטרמורה, אבל במרק ישמחו
לחטם לך את המרק מחרס. בראי לזכור
שהמקום סנד ביירי דיר, ומגם ביתר השבוע
יה קבוצה להסיו שם שלח, אבל זה הר
חלק מהביס.

סחוא ספ, אבל רק בעיר מנה ראשונה אם
מימינים אותו מלי טום דמר ססבנר. הסרצרי
החמורן של המלצר עלול לזכור לך את
הדאסר פיר לפני ההתעמתה עם האבקות
סבנר.

יחר עם יאח, טראה שחבד לוותר על
המרק, אם סבינים אירי לסו סצירה, הוא
יכול להאפיל על כל הארוחה, ואפילו כל
רבאתו של הנלסון החורף הקרב נפילת
הבירנות בגולם אפילו היסכים את הערין
להכיר. לאכול מרק, ורק מרק, לסנות המר
להיקאר אפילו עם מספית כסא לא יטונס
הבחה.

סאבד, לא חסדים מקמית המסמים
מרק. פיציות די מיפידים הכרדים הטובים
בישר, מרק במסעדות המבטות נחת לך
לדגרי נרה בארוחה שלמה

יל העיר רי ססל חסיה יאח

David Rothchild in seiner Fink-Bar

Eingang zur Fink-Bar

„Eine der besten Bars in der Welt“:

Fink's Bar in Jerusalem

von Dr. Willy Guggenheim, Text
Marc David Herrka, Fotos

„One of the best bars in the world“, schrieb mir NEWSWEEK. Bereits 1951, als ich Student in Jerusalem war und auch Korrespondent von „Volksrecht“, damals bekannten journalistische Karrieren bei einer sozialistischen Zeitung und mit einem Zersingeld von 15 Ruppen, gehörte ich zu den Stammgästen von Fink. Denn dort traf man sich, nicht nur wegen den Getränken. Angelangen hatte es bereits einige Jahre zuvor, als die Spitzen der Hagannah, der jüdischen Untergrundarmee, dort Besprechungen abhielten und Informationen austauschten.

Nach der Staatsgründung wurde die Fink's Bar zum Treffpunkt von Journalisten, Politikern und eben auch Studenten. Zu unserer „Chewre“, Freundschaftsgruppe gehörten damals unter anderem Shlomo Lahat, heute Bürgermeister von Tel Aviv und David Kimche, später Generaldirektor des Auswärtigen Amtes. Es war jedoch über-

trieben zu behaupten, dass wir bereits die Einschätzung von NEWSWEEK vorausgesehen hatten. Wir blühten uns ganz einfach wohl bei Dave Rothschild und freuten uns über Bekanntschaften mit ausländischen Journalisten oder interessanten israelischen Funktionären. Doch kaum haben wir vor, ausgesprochen, dass wenige Jahrzehnte später in den vier Gaststühlen beim Mann, Chagall, Isaac Stern, Zviur Melnik, Leonid Breznev, Danny Kave, Kirk Douglas und viele Mägen ausländischer Staatschefs und Politiker figurieren würden, wie eben in den

letzten Wochen Rita Suszynski mit Bundeskanzler Vranitzky. Die größte Akzeptanz für einen ausländischen Politiker oder Künstler in Jerusalem ist es, einen Abend in der Fink's Bar verbracht zu haben. Einzig Ausnahme war Henry Kissinger. Als sein Leibwächter Dave Rothschild telefonierte, und die Bar für ein Nachtessen, aber einer Anschluss anderer Gäste reservieren wollte, lehnte dieser ab. Seinen Stammgästen dürfte der Zutritt nicht verweigert werden. Ob sie wohl Platz gefunden hätten, denn die Fink's Bar wird ganz schön beschlisselt, und an der Bar stehen die Hocker recht eng nebeneinander. Doch das ist leicht zu überbrücken für die Erklärung für deren Erfolg. Dave Rothschild, menschliche Wärme und das Zusammenstellen der Gäste aus weltweit und Berlin sie auch stammen. ■

Die spezielle Atmosphäre sowie kulinarische Kostlichkeiten sorgen dafür, dass sich bei Fink's auch die Prominenz wohlfühlt: TEDDY KOHLER (Mitte) im Gespräch mit dem österreichischen Bundeskanzler VRANITZKY (links) und dessen Tochter Iris (rechts). Foto: FINK'S BAR

Bei Fink lassen sich auch schon mal Münster den Armen und die Scholten legen: Österreichs Erziehungs- und Kulturlminister RUDOLF SCHOLTEN mit SCHMUEL AZRIEL, Rechts und einer Mitarbeiterin, Lisa KALLIN, DAVID.

Aarhus,
Denmark

UDLAND

Den evige bar

Berømtheder fra hele verden kommer og går - men Finks Bar i Jerusalem består

Af Michael Thiermann

JERUSALEM Tidligere britiske officerer, der gjorde militærkarriere i det daværende Palæstina i 1940'erne, vender tilbage til Finks i Jerusalem som 70-80-årige mænd af nostalgiske grunde.

Det er det eneste i Israel, der ikke er ændret efter 50 års forløb, siger de, når de besøger Finks Bar. Den ligger i stueetagen i en grålig, noget inst-udseende bygning på et hjørne af King George Street i Jerusalems centrum.

I denne lille, men internationalt kendte bar-restaurant sad engang britiske officerer side om side med medlemmer af den underjordiske jødiske Haganah-bevægelse, forløberen for den israelske hær. Man vidste nogenlunde, hvem side manden var. Begge parter spionerede på hinanden.

Kissinger blev afvist

Finks Bar er et af de få steder, hvor tiden nærmest er stået stille. Restaurationens menu er næsten den samme som i 1940'erne, og baren har stadig stort set de samme 300 forskellige drinks at byde på som dengang.

David Rothchild (t.v.) og svigersønnen Morty Kornel i Finks Bar.

Den er blevet så berømt, at den tidligere amerikanske udenrigsminister Henry Kissinger under sit pendul-diplomati i Mellemøsten ville have alle stedets 24 siddepladser reserveret til en middag for sig og sit følge. Men restaurantens indehaver, David (Kurt) Rothchild, afviste Kissinger med at sige, at han ikke ville drømme om at lade nogle af sine gæster gå i utide - heller ikke for Kissinger. Mr. K. var vant til at vinde i Mellemøsten. Men han tabte hos Finks.

Stedet har navn efter en ungarsk-talende rumænsk-jødisk immigrat, Moshe Fink, som kom til Jerusalem i 1935 og åbnede Finks Bar. To år senere kom den nuværende ejer, Rothchild, født

nær Würzburg i Tyskland, til Jerusalem og fik arbejde som tjener hos Fink.

Rothchild, som hurtigt ombyttede sit tyske fornavn Kurt med det hebraiske David, blev en sådan kapacitet hos Fink, at han efter få års forløb blev partner og købte den af Moshe Fink i 1947.

Senere ville Fink åbne en ny bar-restaurant i en anden del af Jerusalem og kalde den Finks Bar, men David Rothchild protesterede, og sagen kom for retten. Dommeren gav Rothchild medhold i, at ordet Fink var et aktiv, som Rothchild havde købt sammen med bar-restauranten og foreslog Fink at give sit nye sted et andet navn.

- Hvad med at kalde den

Rothchild's Bar, sagde dommeren.

Gift med gadens »grimme sølling«

David Rothchild er i dag en ældre herre på 83. Han boer i en lejlighed oven over Finks Bar og vasker sig sjældent. Stedet driver nu af hans svigersøn, Shmuel (Morty) Kornel, 53, sjette generation i Israel af en gammel spansk-jødisk familie, gift med Rothchilds eneste barn, datteren Edna, og major i den israelske hær.

- Jeg er født på King George Street få meter fra Finks Bar og har i min ungdom passeret den utallige gange, siger han. Edna så jeg første gang, da hun var 6 år. Hun var den grimme sølling, der blev til en smuk svane. Hun var i faldskærmsudsøpperne under 6-dages krigen i 1967. Når bartenderen her er syg, træder hun til på hans plads. Han kan det hele. Vi har 10 sønner på hhv. 17 og 19 år, og de er begge interesseret i at drive Finks videre.

Faste norske gæster

Azriel beretter, at blandt de mange udenlandske gæster, der vender tilbage til Finks

השבוע נפטר ד"ב רומשילד,
האיש שהפך את פינק מכוכב
אפלולי לאתר המושך אליו
ראשי מדינות ושועי עולם. גם
בזכות המתכון הסודי שלו
למרק הגולש וכלל המוסד
בקביעות ברשימת חמישים
הבארים הטובים בעולם של

הניו־יורק. נרי ליבנה ניסתה
לבדוק איך בנה רומשילד
מיתוס רסטוראנטי מחדר קטן
ועישה שולחנות פורמאיקה

Toutes les saveurs du monde

« En Israël, pour avaler la nourriture nationale, il vaut mieux fermer les yeux et penser à autre chose » écrivait Saul Bellow, de retour de Jérusalem. Promenade au gré des délices de la ville pour prouver le contraire.

Au commencement, il y eut une pomme, mais le pays « musclant de lait et de miel » n'allait pas ses enfants seulement grâce aux chèvres et aux brebis. Dans la chair des dattes, des figues et des caroubes, il trouvait le sucre, élément essentiel à sa cuisine.

Bien que sa table soit traditionnellement frugale, Jérusalem a aujourd'hui assimilé les différentes saveurs des cuisines introduites par ses ethnies. Elle offre ainsi un surprenant *melting-pot* culinaire où les spécialités yéménites le disputent aux russes, les mets marocains aux plats allemands et la cuisine bagdadite aux extravagances new-yorkaises, tout ceci en respectant les règles de la *casherout* juive.

Selon ces directives, la utilisation des légumes et des fruits ne pose pas de problème. Il en va différemment pour les animaux de l'arche de Noé. Seuls les ruminants sains, à sabots fendus et abattus selon le rite, sont admis à la table *casher*. De même pour la poule, la dinde et les poissons à nageoires et écailles. Quant aux légumes originels, ils sont tous bienvenus mais ne doivent pas être servis en me-

Dans Jérusalem, dans son petit restaurant, l'un des plus célèbres de la ville propose un *goulach* croisé des meilleurs vins d'Israël.

me temps que les viandes ; alors que le vin lui est l'objet d'une attention particulière. Rien d'étonnant, alors, de découvrir à Jérusalem des établissements ne proposant aucune viande : devant l'extrême diversité de la vasselle à employer en fonction des plats, les restaurateurs préfèrent s'abstenir. Pour manger rapidement en ville, une *madbba* de *halel* ou *hata* - temple de

Israhel suffit, boulettes de purée de fèves aromatisée, ou de *chawarma*, fines tranches de viandes grillées. Avec ça, on boira un verre de *tamar* nirdi, boisson à base de dattes, ou bien de *cahlah*, extrait de tapioca agrémenté de lait, de noix de noix de coco, le tout parfumé à la rose. Si vous avez du temps, il faut s'asseoir pour savourer le *houmatous*, purée

1 אמצע "עבודת היום" בלילה, יסודי בתיקני
הפסילה האוסדות, כעבור 50 איור, הדיבור
לחבר, שיהיה, שיהיה, על ידיהם עיי בשפדית.
בשתיים בלילה, הלומי בידה, נשבר כולם, יצאו
לקדם בידה, יצאו בעיד עם אסכדי קיים.

פתחילת ריגוליהם נסקה איחוד של סעקוים
הצדדים "הי-טיר" יעצבנה זה בלם. דנה
עליל.

ענת ברוך, יושבת ראש ה"קומונל", ביקשה
שהיה מאוחר, כשר הוביל את התכנית,
סייעה לו תמיכה של "פיקדה מלחמתית", בה

[illegible]

18.11.94

הוא נחשב לאחד
המבנים המרכזיים
המייצגים את
ההיסטוריה והתרבות
המערבית. המבנה
הוא בנוי מאבן
והוא מורכב מ
מספר רב של
חדרים וקומות.
הוא נחשב לאחד
המבנים המרכזיים
המייצגים את
ההיסטוריה והתרבות
המערבית.

תלמידי תורה ופוסקים

המדור

לח"פוש קרובים

א. אייזענשטאט ית. פארק צווייט. שטח איינציגציג

תן יד לטדי

כתובת הסקה: דוד ר. עקיבא ב. סל. 25914, 25911

שמחתי לטמוע על נכונותך לעזור לי לשון
ולהבחר לתקופה נוספת לראשון העיר.

312
 312
 312

לכבוד
יו"ר ועדת שמות והנצחה

שלום רב,

הנדון: הסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים לאיתור המקום הציבורי (כיכר/רחוב חדש/ה),
דלהלן.

1. כיכר על שם: רחבת 'פינק'

2. ההסבר: בר-מסעדה מיתולוגי בבעלות דייב רוטשילד וחתנו מולי עזריאלי

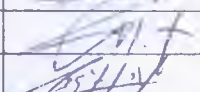
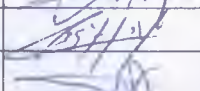
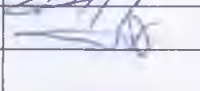
3. המיקום: רחוב ההסתדרות 2 פינת המלך ג'ורג'

4. פעילות בשנים: 1932-2005

מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.

להלן עמדת בני המשפחה:

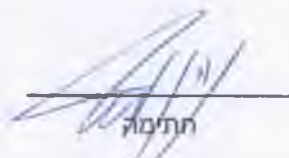
[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתים את כולם, ככל ואין - להחתים
נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתים נינים או נינות ככל ואין - להחתים את מגישי הבקשה]

השם	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	מסכים / מתנגד	חתימת הסכמה	תאריך
עדנה עזריאלי	בת	מסכים		4.2.2026
ערן עזריאלי	נכד	מסכים		4.2.2026
עמיר עזריאלי	נכד	מסכים		4.2.2026

אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר.
בכבוד רב,

4.2.2026

תאריך

חתימה

032069981

מס' ת.ז.

ערן עזריאלי
בן משפחה ומגיש הבקשה
להנצחה

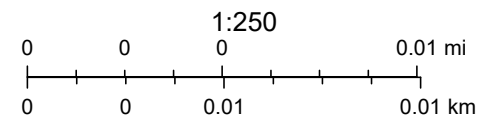
פינק

February 5, 2026

רוזטות, מספרי בתים

צירי דרכים

כ"ו באדר ראשון תשפ"ד/6.3.2024

לכבוד

מר משה ליאון

ראש העיר ירושלים

לשכת ראש העיר

נכבדי,

ראש לכול ברכתי שלוחה לך עם היבחרך שנית ברוב מכריע לתפקידך. משפחתי וחבריי שתמכו בך איננו אלא פסיק זעיר בשפע התומכים בך. זכינו בראש עיר גדול שבגדולי ים. יברכך ה' וישמרך.

עתה שוטח אני את בקשתי. אני מבקש ממך שאבי רבי אברהם בן הרוש שהלך לעולמו לפני למעלה מעשרים ואחת שנה (ט"ו בכסלו תשס"ג/20 בנובמבר 2002), יונצח בסמטה או בכיכר בירושלים שבה ישב כחמישים שנה לאחר שעלה ממרוקו לשכונת מוסררה בירושלים.

הוא מבחירי תלמידיו בישיבה של רבי ישראל אביחצירא (הידוע בשם באבא סאלי) ואף הוסמך על ידו לרבנות בשנת 1930. הוא הצטיין בלימודיו ובגיל 14 נתמנה עוזרם של שני המורים לתנ"ך (רבי יוסף דהאן ורבי יעקב אסולין מנוחתם כבוד) ואז התחיל ללמד תנ"ך. הוא כתב כסופר סת"ם מאה ושמונה עשר ספרי תורה, מהם 108 בירושלים. על זה הוא נתעטר בתואר 'יקיר ירושלים' בשנת תש"ס (בהמלצתם של הראשון לציון הרב מרדכי אליהו וראב"ד ירושלים הגאון הרב שילה רפאל ופרופ' שלמה מורג מהאוניברסיטה העברית זכר שלושתם לברכה).

מפעלו הגדול שהוא היחיד שמסר את התרגום למקרא בערבית יהודית מגרבית (המכונה השָׁרַח המגרבי) שהילך בעל פה במרוקו למעלה מאלף שנה. פרופ' שלמה מורג, מייסד ומנהל המרכז לחקר מסורות העדות באוניברסיטה העברית, בדק למעלה מעשרים מתלמידי חכמים ממרוקו ומצא שרבי אברהם בן הרוש הוא מסרן מעולה יותר מכל החכמים. התברר שהוא יודע בעל פה את תרגום המקרא לערבית יהודית מגרבית ויודע לפרש אותו פירושים מקוריים. על כן הוקלט במשך 400 שעות.

לפני שנה ראו אור ארבעה כרכים מפוארים של התרגום הזה בהוצאה משותפת של קרן רוזן (המדפיסה רק ספרים יקרי ערך) ויד הרב נסים. הוקדשו להופעתם שני ערבי עיון בירושלים ובאשדוד בהשתתפות קהל רב. נטלו בהם חלק כמרצים גדולי החוקרים. ערבי העיון שתוכננו להתקיים בנתניה ובחיפה השנה בסתיו התבטלו מחמת המלחמה.

פרופסורים רבים הגדירו את רבי אברהם בן הרוש 'גדול המסרנים של השרח וגדול פרשניו'. ביניהם כלולים הפרופסורים פרופסור שלמה מורג ודוד טנא זכרם לברכה ופרופ' אהרן ממן (נשיא האקדמיה ללשון העברית) ושלושה פרופסורים מחוץ לארץ, פרופ' יוסף תדגי ופרופ' סיריל אסלנוב מצרפת ופרופ' נורמן סטילמן מארצות הברית (עלה לאחרונה ארצה) ייבדלו לחיים ארוכים. 400 שעות ההקלטות נמצאות בארכיון האקדמיה ללשון ופתוחים לחוקרים. עשרות חוקרים עבדו עליהן, כגון הספר שכתבה ד"ר נטלי אקון על מסורת העברית והערבית של יהודי מרוקו שיצא לפני שנה במכון בן צבי. בגלל חשיבות הנושא מימנה קרן הלאומית למדע את הוצאת של הספר הזה.

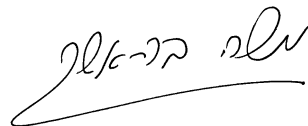
מלבד זאת הוא שימש רב של בית הכנסת במועדון תקוותנו עשרות שנים והרביץ בו תורה שלא על מנת לקבל שכר, כשהוא מגדל עם רעייתו תשעה ילדים בדירת שני חדרים קטנה.

ראוי שהאיש יונצח בירושלים. אודה לך את תיענה לבקשתי. וגם איש גדול שישב במוסררה יונצח בירושלים בכיכר או בסמטה (לא ברחוב).

אני מקווה שהעובדה שאני בנו הפונה אליך, אישי ראש העיר, לא תהיה לפוקה ולמכשול.

ביקר בהערכה וברוב ברכות

משה בר-אשר

משה בר-אשר

נשיא האקדמיה ללשון לשעבר (1993 – 2022)

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: גדעון סער | תאריך: 25/12/2025 11:23 | מספר בקשה: 3627865
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 2
שם פרטי: גדעון
שם משפחה: סער
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: bzor@jerusalem.muni.il

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: פרגואי
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 31/12/1989
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: ד' טבת תש"נ
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 31/12/1990
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: ט"ו טבת תשנ"א
איתור מוצע:

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הרפובליקה של פרגוואי

הסבר על שם הרחוב המוצע:

הרפובליקה של פרגוואי

שר החוץ

וי כסלו תשפ"ו
26 נובמבר 2025

לכבוד
ראש עיריית ירושלים
מר משה ליאון

הנדון: המלצה לקרוא רחוב בעיר ירושלים על שמה של הרפובליקה של פרגוואי

אני כותב לך שורות אלו מביקורי המדיני הנוכחי באסונסיון, בירת פרגוואי. במהלך פגישתי עם יו"ר בית הנבחרים, ציין כי בעוד מדינות רבות באמריקה הלטינית זכו לכבוד של קריאת רחוב על שמן בירושלים, פרגוואי טרם זכתה לכך.

כידוע לך היטב, פרגוואי היא ידידת אמת מובהקת של ישראל והייתה בין 33 המדינות שהצביעו בעד החלטת החלוקה. בעוד שלחלק מן המדינות שתמכו בהחלטה הוקדשו רחובות בירושלים, פרגוואי, באופן שאינו תואם את תרומתה, לא זכתה להוקרה דומה.

פרגוואי הוכיחה בשנים האחרונות שהיא לא רק שותפה של ישראל בעבר, אלא גם בהווה, ובמיוחד בזמנים קשים. מאז ה-7 באוקטובר היא הביעה תמיכה נחרצת בישראל, הן בהצהרות רשמיות והן בזירה הבינלאומית. יתרה מכך, בדצמבר האחרון, העבירה פרגוואי את שגרירותה לירושלים במעמד הנשיא סנטיאגו פנייה, מהלך שמפגין תמיכה אמיתית וכנה, ושבוצע ע"י מדינות בודדות בלבד. מעבר לתמיכה הדיפלומטית, מהלך זה משקף גם הכרה בירושלים כבירת ישראל.

זאת ועוד, ב-24/4 הכריז נשיא פרגוואי על חמאס וחיזבאללה על כל זרועותיהם, וכן על משמרות המהפכה האיראנים כארגוני טרור במדינתו. פרגוואי הינה הראשונה לעשות כן ביבשת אמריקה הלטינית כצעד אמיץ וכעמדה ערכית וברורה, בתקווה שמדינות נוספות ביבשת ילכו בעקבותיה.

לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי קריאת רחוב בירושלים על שמה של פרגוואי תביע הערכה כנה ליחסים החמים והמשמעותיים בין המדינות, ותבטא הכרת תודה מצד תושבי ירושלים ומדינת ישראל כולה.

מחווה זו תתקבל בהערכה רבה באסונסיון ותחזק עוד יותר את הברית האמיצה בין שני העמים.

בכבוד רב,

גדעון סער

שר החוץ

Nº 10/11/25

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: אבי חן | תאריך: 30/06/2025 12:12 | מספר בקשה: 3328396
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

עיר:

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

2

שם פרטי:

אבי

שם משפחה:

חן

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

rachelmendi@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

הרב יוסף כוזהינוף

שם הרחוב המוצע באנגלית:

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

31/12/1899

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

א' שבט תר"ס

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

31/12/1899

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

א' שבט תר"ס

איתור מוצע:

הערות:

הרב יוסף כוזהינוף היה דמות מופת בקהילה הבוכרית, אשר השפעתו ניכרת עד היום. כמי שהיה ממקימי שכונת הבוכרים בירושלים, הוא לא רק הקים בית, אלא גם תרם רבות לעיצוב

התרבות והזהות של הקהילה. הרב יוסף היה ידוע בחכמתו, בנדיבותו ובמחויבותו העמוקה לערכים יהודיים ולמסורת הבוכרית.

במהלך כהונתו כרב, הרב יוסף כוזהינוף שקד על חיזוק הקשרים בתוך הקהילה, והקנה לדור הצעיר את הערכים והמנהגים שמהם צמחה קהילתנו. הוא היה דמות מופת שהעניקה השראה לרבים, והדריך את חברי הקהילה בדרכי תורה ומוסר. הרב יוסף ידע לשלב בין המסורת לבין הצרכים המודרניים של הקהילה, דבר שהוביל את השכונה לפריחה תרבותית וחברתית.

היום, נינו, מוטי כוזהינוף, מכהן כנשיא ברית יוצאי בוכרה, והוא נושא בגאון את המורשת שהשאיר אחריו. מוטי ממשיך את דרכו, חותר לחזק את הקשרים בין בני הקהילה ומקדיש את זמנו לשמירה על התרבות הבוכרית. בתקופת כהונתו, הוא מוביל יוזמות רבות לקידום המורשת, כולל אירועים תרבותיים, חינוך לערכים ושימור המסורת, אשר מביאים את הקהילה יחד ומשמרים את ההיסטוריה המפוארת שלנו.

המורשת שהותיר הרב יוסף כוזהינוף נמשכת גם בעבודתו של נינו, הממשיך להדריך ולהוביל את הקהילה לעתיד מזהיר. הוא מביא עימו את רוחו של סבו, ומקווה להעביר את הערכים והמסורות לדורות הבאים. הרב יוסף היה הרבה יותר מרב; הוא היה מנהיג, אב רוחני ודמות מעוררת השראה, והשפעתו ניכרת בכל פינה של קהילתנו.

אנו גאים להוקיר את זכרו של הרב יוסף כוזהינוף, ולחגוג את ההמשך של המורשת הזו דרך נינו, הנשיא מוטי כוזהינוף, שממשיך בדרכו ומחויב לשמור על הקהילה שלנו חיה, פעילה ומשגשגת.

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הרב יוסף כוזהינוף – מורשת של מנהיגות וקהילתיות

הסבר על שם הרחוב המוצע:

מורשת של מנהיגות וקהילתיות

בת שבע שמש
מנהלת לשכת יו"ר מרחב ירושלים
טל. 02-6207200 פקס 02-6207250
נייד. 0505901355

From: batshevas.jr@histadrut.org.il <בט שבע שמש>
Sent: Wednesday, June 25, 2025 1:53 PM
To: batshevas.jr@histadrut.org.il <בט שבע שמש>
Subject: הודעה,

כותרת: הרב יוסף כוזהינוף – מורשת של מנהיגות וקהילתיות

הרב יוסף כוזהינוף היה דמות מופת בקהילה הבוכרית, אשר השפעתו ניכרת עד היום. כמי שהיה ממקימי שכונת הבוכרים בירושלים, הוא לא רק הקים בית, אלא גם תרם רבות לעיצוב התרבות והזהות של הקהילה. הרב יוסף היה ידוע בהכמתו, בנדיבותו ובמחויבותו העמוקה לערכים יהודיים ולמסורת הבוכרית.

במהלך כהונתו כרב, הרב יוסף כוזהינוף שקד על חיזוק הקשרים בתוך הקהילה, והקנה לדור הצעיר את הערכים והמנהגים שמהם צמחה קהילתנו. הוא היה דמות מופת שהעניקה השראה לרבים, והדריך את חברי הקהילה בדרכי תורה ומוסר. הרב יוסף ידע לשלב בין המסורת לבין הצרכים המודרניים של הקהילה, דבר שהוביל את השכונה לפריחה תרבותית וחברתית.

היום, נינו, מוטי כוזהינוף, מכהן כנשיא ברית יוצאי בוכרה, והוא נושא בגאון את המורשת שהשאיר אחריו. מוטי ממשיך את דרכו, הותר להזק את הקשרים בין בני הקהילה ומקדיש את זמנו לשמירה על התרבות הבוכרית. בתקופת כהונתו, הוא מוביל יוזמות רבות לקידום המורשת, כולל אירועים תרבותיים, הינוך לערכים ושימור המסורת, אשר מביאים את הקהילה יחד ומשמרים את ההיסטוריה המפוארת שלנו.

המורשת שהותיר הרב יוסף כוזהינוף נמשכת גם בעבודתו של נינו, הממשיך להדריך ולהוביל את הקהילה לעתיד מזהיר. הוא מביא עימו את רוחו של סבו, ומקווה להעביר את הערכים והמסורות לדורות הבאים. הרב יוסף היה הרבה יותר מרב: הוא היה מנהיג, אב רוחני ודמות מעוררת השראה, והשפעתו ניכרת בכל פינה של קהילתנו.

אנו גאים להוקיר את זכרו של הרב יוסף כוזהינוף, ולהגוג את ההמשך של המורשת הזו דרך נינו, הנשיא מוטי כוזהינוף, שממשיך בדרכו ומחויב לשמור על הקהילה שלנו היה, פעילה ומשגשגת.

קבל Outlook עבור Android

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: עתירה גן-צבי ביק | תאריך: 13/03/2025 14:34 | מספר בקשה: 3158613
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 2
שם פרטי: עתירה
שם משפחה: גן-צבי ביק
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: atirabick@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: שינוי שם רחוב קיים
שם הרחוב הקיים: התקופה
שם רחוב מוצע: יוכבד בת מרים
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 29/04/1900
תאריך לידה עברי של המונח/ת: א' אייר תר"ס
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 06/01/1980
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: י"ח טבת תש"מ

הרעיון להצעה הוא הצורך בנתינת שם נפרד לקטע הרחוב המסומן למעלה - שמכיל את התקופה 14-18 26-28 שנפרד מרחוב משאר רחוב התקופה והשימוש באותו השם מקשה על מציאת הבתים למי שאינו מכיר (שליחים, בעלי מקצוע וכד').

כיוון שבאזור זה של העיר שמות הרחובות הם של סופרים ומשוררים מתקופת התחיה אני מציעה לקרוא לרחוב שלנו על שם יוכבד בת מרים - משוררת עברית מתקופה זו.

זה גם יענה על הצורך לשפר את היחס בין גברים ולנשים שמונצחים ברחובותיה של ירושלים....

משוררת עבריה

משוררת עבריה מתקופת התחיה

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: מאיר נקש | תאריך: 17/03/2024 13:25 | מספר בקשה: 2458054
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

ירושלים

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

2

שם פרטי:

מאיר

שם משפחה:

נקש

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

MEIRN.251@GMAIL.COM

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

כובשי מלחה

שם הרחוב המוצע באנגלית:

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

13/07/1948

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

ז' תמוז תש"ח

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

14/07/1948

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

ח' תמוז תש"ח

איתור מוצע:

מלחה - מנחת

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

לזכר משחררי השכונה במלחמת העצמאות.

כמה פלוגות של האצ"ל השתתפו בקרב על כיבוש מלחה במלחמת העצמאות. כיום, מלבד אנדרטה קטנה בסמוך לרחוב גולומב וכיכר שאת שמה איש לא מכיר אין הנצחה ציבורית למשחררי מלחה. לא בשכונה ולא בירושלים בכלל. הגיע הזמן לתקן את העוול ולהחזיר את כבודם ואת מורשתם של אלו שנפלו בכיבוש מלחה. בדומב לנעשה בשכונות אחרות בעיר:

רחוב כובשי קטמון בשכונת קטמון ורחוב פלוגות הכותל בעיר העתיקה
הבקשה הועלתה כבר לפני תקופה על ידי שלמה גולדהור, לוחם אצ"ל ויו"ר ארגון ברית לוחמי האצ"ל.

למידע נוסף ניתן לעיין ברחבי הרשת ובספרות הענפה בנושא.

דבר היום

[illegible]

[illegible]

ה. ציון
עומד להתפטר
שטתה של ה. ציון, ששהה
במסגרת של שנה עומד להתפטר.
... (המשפט המלא אינו ברור)

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: לייזר ברק | תאריך: 04/09/2024 11:41 | מספר בקשה: 2750958
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונצח/ת:

2

שם פרטי:

לייזר

שם משפחה:

ברק

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

bzor@jerusalem.muni.il

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

השפוט עדי עזר

שם הרחוב המוצע באנגלית:

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת:

09/11/1955

תאריך לידה עברי של המונצח/ת:

כ"ה חשון תשט"ז

תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת:

18/07/2004

תאריך פטירה עברי של המונצח/ת:

א' אב תשס"ד

איתור מוצע:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

שופט בית המשפט המחוזי שנרצח בהיותו שופט

בימים אלה מציינת מערכת בתי המשפט שני עשורים להירצחו של כבוד השופט ד"ר עדי אזור . אשר נרצח בשל תפקידו השיפוטי בתאריך 19.7.2004
לאורך הקריירה שלו, כשופט שלום וכרשם בית המשפט המחוזי בתל אביב, השופט אזור תרם תרומה משמעותית למערכת המשפט הישראלית. הוא היה משפטן מבריק, שופט מוערך בתחום

המשפט האזרחי, ובעל תואר דוקטור למשפטים.

מאז הרצח הנורא, אשר זעזע את המדינה, ועד לעצם היום הזה, אנו פועלים בדרכים שונות להנציח את שמו ומורשתו של השופט. במסגרת זו, ראינו לנכון לפנות אליכם בצירוף בקשה לשקול קריאת רחוב בירושלים, בירת ישראל, על שמו.

אנו מאמינים, כי הנצחת השופט בבירת ישראל תשקף, בין היתר, מחויבות לאומית למאבק באלימות, לחיזוק שלטון החוק ולעצמאות בתי המשפט. בנוסף, תשמש הנצחתו כמקור השראה לדורות הבאים של משפטנים ואזרחים כאחד.

הנהלת בתי המשפט
ADMINISTRATION OF COURTS

Office Of the Legal Adviser

לשכת היועץ המשפטי

א' באב, תשפ"ד
5 באוגוסט, 2024
4700-1011-2024-0001966
(בתשובה נא לציין מס')

לכבוד

מר איציק לארי

המנהל הכללי

עיריית ירושלים

באמצעות דואר אלקטרוני: itzikl@jerusalem.muni.il

מר לארי הנכבד שלום רב,

הנדון: בקשה לקריאת רחוב על שם כבוד השופט עדי עזר ז"ל

בימים אלה מציינת מערכת בתי המשפט שני עשורים להירצחו של כבוד השופט ד"ר עדי אזור אשר נרצח בשל תפקידו השיפוטי בתאריך 19.7.2004.

לאורך הקריירה שלו, כשופט שלום וכרשם בית המשפט המחוזי בתל אביב, השופט אזור תרם תרומה משמעותית למערכת המשפט הישראלית. הוא היה משפטן מבריק, שופט מוערך בתחום המשפט האזרחי, ובעל תואר דוקטור למשפטים.

מאז הרצח הנורא, אשר זעזע את המדינה, ועד לעצם היום הזה, אנו פועלים בדרכים שונות להנציח את שמו ומורשתו של השופט. במסגרת זו, ראינו לנכון לפנות אליכם בצירוף בקשה לשקול קריאת רחוב בירושלים, בירת ישראל, על שמו.

אנו מאמינים, כי הנצחת השופט בבירת ישראל תשקף, בין היתר, מחויבות לאומית למאבק באלימות, לחיזוק שלטון החוק ולעצמאות בתי המשפט. בנוסף, תשמש הנצחתו כמקור השראה לדורות הבאים של משפטנים ואזרחים כאחד.

רח' כנפי נשרים 22 ירושלים 95464

Kanfey Nesharim st. 22, Jerusalem, 95464, Israel
טל': 074-7481919 פקס: 074-7481887

E-mail: mishpatit@court.gov.il - עדיפות לדוא"ל

הנהלת בתי המשפט
ADMINISTRATION OF COURTS

Office Of the Legal Adviser

לשכת היועץ המשפטי

אנו מציעים לשקול מיקום הרחוב בקרבת בית המשפט העליון או באזור הקריה הלאומית. מיקום זה ישקף את חשיבותו של השופט אזור למערכת המשפט הישראלית ויחזק את המסר הערכי שבהנצחתו.

חשוב לנו לציין כי אנו נמצאים בקשר עם משפחתו של השופט אזור, והם תומכים ברעיון ההנצחה בירושלים. שיתוף הפעולה עם המשפחה הוא חיוני בתהליך זה, והם יהיו שותפים מלאים בכל שלבי התכנון וההוצאה לפועל של ההנצחה.

נודה אפוא על בחינת הבקשה והעברתה לגורמים הרלוונטיים בעירייה, כולל ועדת השמות העירונית.

נשמח לספק כל מידע נוסף שיידרש ולסייע בכל דרך אפשרית בקידום יוזמה חשובה זו.

בכבוד רב,
ברק לייזר, עו"ד

היועץ המשפטי למערכת בתי המשפט

העתק:

לשכת מנהל בתי המשפט

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: הרצל אלה | תאריך: 27/12/2023 15:15 | מספר בקשה: 2261132
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: הרצל
שם משפחה: אלה
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: YAMIT13@GMAIL.COM
סוג קירבה: אב

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: אפרים אלה
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 31/12/1922
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: י"ג טבת תרפ"ג
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 01/06/2002
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: כ"ב סיון תשס"ב

איתור מוצע:

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

פועל ציוני מכורדיסטן, מבוני ומקימי העיר, יקיר ירושלים

הסבר על שם הרחוב המוצע:

מצ"ב

0000000000

טופס בקשה לקריאת שם רחוב בירושלים

פרטי המבקש/ת

שם פרטי ושם משפחה המבקש/ת	מס' זהות המבקש/ת	טלפון
חיים חנה		0
נייד	כתובת למכתבים	כתובת דואר אלקטרוני
		hamit13@gmail.com

*לכתובת דואר זו יישלח מס' בקשה לצורך מעקב

פרטי הבקשה

שם הרחוב המוצע בעברית
אשכנז חנה
שם הרחוב המוצע באנגלית (לא חובה)
Efraim ELIA
שם הרחוב המוצע בערבית (לא חובה)

שדות חובה בהנצחת אישיות

תאריך לידה עברי	תאריך פטירה עברי
שנה תת"צ	ל"ב כס"ו תשס"ב
תאריך לידה לועזי	תאריך פטירה לועזי
1/1923	2.6.2002

סוג הבקשה (יש לסמן V)

- ☐ קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
- ☐ שינוי שם רחוב קיים
- ☐ שינוי הסבר לשלט
- ☐ הנצחה בתרומה

תיאור קצר מאוד על שם הרחוב המבוקש (עד 8 מילים – יופיע על שלט הרחוב)

נסת ציון מרחביה, אבנר ורחובות אגרון
--

הסבר על שם הרחוב המבוקש (עד 100 מילים – יופיע באתר העירייה), ניתן לצרף בקובץ נפרד

Empty box for additional information

חתימה:

שם: חיים חנה

תאריך:

אפרים אלה

1923 – 2002

אפרים אלה נולד ב שנת 1923 בעיר זאכו שבצפון עיראק – כורדיסטן. לפרנסתו פתח עסק למכירת בדים בסיטונאות.

מר אלה היה פעיל ציוני ועזר רבות לקהילה היהודית, הוא סייע להם כספית במימון עלייתם לארץ ישראל, בשל פעילות זו הושלך לכלא ע"י השלטונות למספר חודשים. עם שחרור מהכלא בשנת 1951 עלה לארץ עם משפחתו והתיישב בירושלים בשכונת שיח באדר.

את תחילת דרכו העסקית עשה בשוק מחנה יהודה שם פתח חנות בשר ושימש כקצב של הקהילה היהודית מעולי כורדיסטאן. בהמשך בסיוע הסוכנות היהודית החל ללמוד את מקצועות הבנייה ובשנת 1953 הקיים חברה קבלנית אשר בנתה ברחבי הארץ בכלל ובירושלים פרט. חברתו בנתה את בנייני אלה ברחוב יפו, אולמי שמחות "קיסר" ו"רחנית", בריכת ירושלים, אלפי דירות בשכונות העיר מושבה גרמנית, פסגת זאב, רמת שרת, גילה, מוצא עילית ואת אחד מבנייני עיריית ירושלים וכיוצא בזה.

בשנת 1974 הוא הפנה את עסקיו לענף התיירות והמלונאות והקים עם אחיו את רשת מלונות קיסר שהיא הרשת היחידה בארץ בבעלות פרטית.

מר אלה תרם רבות לפיתוח ולכלכלה של הארץ בכלל וירושלים בפרט. קיבל את אות יקיר ירושלים ותיירן היובל

17 מאי 2020

כללי - 003

לכבוד

מר משה ליאון

ראש העיר ירושלים

הנדון: קריאת רחוב על שם אפרים אלה ז"ל

אפרים אלה ז"ל היה מגדולי בוני העיר ירושלים וחותמו נשאר בעיר. נולד בשנת 1923 ועלה מכורדיסטן לארץ בשנת 1951. בצעירותו היה ציוני פעיל ופעל לעלייתם של יהודים לארץ ואף נתפס ונשלח לכלא. בשנת 1953, לאחר עלייתו לארץ, ייסד את חברת הבניה "האחים אלה" ובמהלך השנים הקים את רשת "מלונות קיסר" בירושלים וברחבי הארץ. אפרים, תרם רבות לבניין העיר ירושלים. בנה אלפי יחידות דיור ולאחר מלחמת ששת הימים נרתם לבנית השכונות החדשות כגון פסגת זאב, רמת אשכול ועוד. במשך שנים רבות היה חבר בארגון הקבלנים בירושלים. הקמת "מלון קיסר בירושלים" תרמה רבות לכלכלת העיר בתחום תיירות חוץ ופנים. מפעל הבנייה המפואר ורשת המלונות שהקים ממשיכים ילדיו ואח. על כל אלו קיבל בשנת 1999 עיטור "יקיר ירושלים" וכן הוענק לו תואר "תיירן היובל".

אני יו"ר ארגון בוני ירושלים והסביבה ממליץ לקרוא שם רחוב על שם "אפרים אלה ז"ל" שהיה מבונה של ירושלים.

בברכה,

בועז ישראל

יו"ר ארגון בוני ירושלים והסביבה

תאריך: _____

לכבוד

יו"ר ועדת השמות למקומות ציבוריים בירושלים

שלום רב,

הנדון: הסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים
לאיתור המקום הציבורי (רחוב/כיכר חדש), דלהלן: בשכונת רמת שרת. כיכר ללא שם היוצאת
וממשיכה מרחוב משה שרת.

על שם: אפרים אלה

1. **ההסבר לשלט (עד 8 מילים):** פעיל ציוני מכורדיסטן, מבוני ומקימי העיר. יקיר ירושלים

תאריך לידה ופטירה עברי: (תרפ"ג-תשס"ב)

"בן משפחה" – בן זוג, ילד, הורה, אח או אחות, נכד או נכדה, נין או נינה.

מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.

להלן עמדת בני המשפחה:

[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתים את כולם, ככל ואין -
להחתים נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתים נינים או נינות ככל ואין - להחתים את מגישי הבקשה]

השם	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	מסכים / מתנגד	חתימת הסכמה / התנגדות	תאריך
אלה אפרים	בן	מסכים	שרת א'י	
שרת א'י	בן	מסכים		

אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר.

בכבוד רב,

חתימה

מס' ת.ז.

החלף
שם של בן/בת משפחה של
האישיות המונצחת / מגיש
הבקשה להנצחה

תאריך: _____

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: אבינועם רוזנק | תאריך: 10:01 08/06/2025 | מספר בקשה: 3294571
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

ירושלים

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

1

שם פרטי:

אבינועם

שם משפחה:

רוזנק

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

avinoam.rosenak@mail.huji.ac.il

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

פרופ' מיכאל רוזנק

שם הרחוב המוצע באנגלית:

Prof' Michal Rosenak

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

25/12/1932

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

כ"ז כסלו תרצ"ג

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

13/05/2013

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

ה' סיון תשע"ג

איתור מוצע:

המונח התגורר בשכונת קטמון הישנה, ומאוד נשמח ונודה אם אפשר יהיה להנציחו בשכונה שהוא כה אהב.

ההמלצות המצ"ב נכתבו על ידי

- [1] אהוד (אודי) פראוור, איש חינוך ישראלי, כיהן בתפקידים בכירים במגזר הציבורי, ובהם סגן קצין חינוך ראשי, מנהל הגימנסיה העברית רחביה, ראש האגף לתכנון מדיניות במשרד ראש הממשלה, ממלא מקום נציב שירות המדינה.
- [2] מר אלן הופמן, לשעבר המנהל הכללי של הסוכנות היהודית ממרץ 2010, מנהל לשעבר של מרכז מלטון לחינוך יהודי שבאוניברסיטה העברית בירושלים, לשעבר המנהל הכללי של המועצה ליוזמות בחינוך היהודי בניו יורק, ולשעבר המנהל של מרכז מנדל להמשכיות יהודית, באוניברסיטה העברית. חבר לשעבר של ועדת ההיגוי של 'היזמה למחקר יישומי בחינוך'.
- [3] גב' מרים ברקאי, מנהלת תחום החינוך בקרן רונלד ס. לאודר לשעבר המנכ"לית של קרן פינקוס.

פילוסוף, חוקר והוגה דעות בתחום החינוך היהודי

פרופ' מיכאל (מייק) רוזנק, איש ירושלים, היה פילוסוף ומפורצי הדרך לייסוד תחום הפילוסופיה של החינוך היהודי וההוגה המוביל בתחום זה בארץ ובעולם. קיבל דוקטור לשם כבוד משלושת זרמים שונים בעולם היהודי: האורתודוקסי, הקונסרבטיבי והרפורמי. זכה בשלל פרסים, לרבות פרס המועצה הלאומית לספר היהודי ופרס רוטנברג של האוניברסיטה העברית בירושלים. ספריו כוננו את מסגרת תחום הפילוסופיה של החינוך היהודי. המשגותיו יצרו את הכלים החינוכיים שאיפשרו דרכי לימוד חדשות לשיח חינוכי במרחב רב-תרבותי, שיש בו הן נאמנות ערכית והן שיקול דעת ביקורתי של תלמיד. פרופ' רוזנק היה חבר הנהלת "שורשים", מרצה והוגה במסגרת קצין חינוך ראשי, ממייסדי "מכון פרדס", ממייסדי ובכירי "עמיתי ירושלים", חבר הנהלת "מליץ" - המכונים לחינוך יהודי ציוני וחבר וועדות רבות לקידום החינוך היהודי האקדמי בארץ ובעולם.

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

לכבוד

עיריית ירושלים

הנדון: רחוב על שם פרופ' מיכאל רוזנק ז"ל

פרופ' מיכאל (מייק) רוזנק, מרצה אהוב לחינוך באוניברסיטה העברית, הותיר חותם עצום על החינוך היהודי בעולם, על החינוך בארץ ובמיוחד על ירושלים - העיר שכל כך אהב ובה התגורר בשנותיו הבוגרות.

לאחר שעלה לארץ וויתר על האזרחות האמריקאית מתוך ציונות, פרופ' רוזנק היה אבן ראשה ליצירתם והתפתחותם של מוסדות ציונים חינוכיים מרכזיים בירושלים. הוא היה מנהלו החינוכי של **קרית מוריה** אחרי מלחמת ששת הימים, כאשר הקמפוס החדש הפך להיות אבן שואבת למדריכי כל תנועות הנוער הציוניות שהגיעו לארץ לשנה במסגרת המכון למדריכי חו"ל. הוא היה בין מייסדי ומורי **מכון פרדס**, שהפך עם השנים לעוגן ירושלמי ייחודי לתכניות של בוגרי אוניברסיטה מכל העולם היהודי. ב-1982 היה בין מקימי תכנית **"עמיתי ירושלים"** שהיווה את הבסיס להקמת **מכון מנדל** בבירה. כל התכניות הללו הן היסוד לחיבור דורות של מנהיגי העם היהודי לישראל ולירושלים. לכל אלו חווית הלמידה אצל מייק היתה אחד משיאי החוויה של שהותם בירושלים וחיברה אותם גם בהמשך דרכם כמחנכים אל העיר.

כאשר התמנה לסגל האוניברסיטה העברית, פרופ' רוזנק הוביל את **מרכז מלטון לחינוך יהודי** שהפך למרכז העולמי החשוב ביותר בתחום. שם, בנוסף לספריו הרבים בפילוסופיה של החינוך היהודי, הוא גידל דורות של תלמידים שביניהם נמנים מנהלי ומורי מוסדות בירושלים, בארץ ובעולם. למעשה, פרופ' רוזנק ידוע כמי שייסד אסכולה ירושלמית בחינוך היהודי.

בין ילדיו, פרופ' אבינעם רוזנק מבית הספר לחינוך בירושלים ושולי רוזנק אייזקס, מנהלת בי"ס אווילנה בעיר, ממשיכים את דרכו.

אין ראוי מכך שעיר המתפארת בתרומתה הייחודית לחינוך היהודי תכבד את אחד החלוצים המודרניים של התחום בכך שתחנוך רחוב בעיר על שמו.

בכבוד רב,

אילן הופמן

מנכ"ל הסוכנות היהודית (לשעבר)

לכבוד
ועדת השמות העירונית
חברי ועדה נכבדים

הנידון: המלצה לקריאת רחוב ע"ש פרופסור מיכאל

(מ"ה) רוזנק ז"ל

ברצוני לצרף את קולי למבקשים לקרוא רחוב על שמו של פרופסור מיכאל רוזנק ז"ל.
פרופ' רוזנק עלה לארץ מארצות הברית לאחר שישמש בתפקידים חינוכיים רבים בעולם תנועות הנער הציונית ובמיוחד ביהודה הצעיר. יושרו הביא אותו לעשות את אשר לימד את חניכיו, לעלית לארץ. שנים רבות שרתתי בחייל החינוך בצה"ל, כמפקד המדרשות בירושלים וכסגן קצין חינוך ראשי. חייל החינוך נעזר בפרופסור רוזנק רבות. הייתה לפרופסור רוזנק השפעה רבה על הדרך בה חייל החינוך של צה"ל התמודד עם חינוך לזהות יהודית (שהיה במסגרת מילואים היה בין מכוני התחום) ובדרך בה קציני חינוך התמודדו עם שאלות ערכיות ומוסריות.
לימים נעשה מהדמיות הבולטות בבית הספר לחינוך של האוניברסיטה העברית. בדרכו העדינה והשקולה לימד יהדות, חינוך וסובלנות. רבים ינקו ממנו משנה חינוכית עמוקה המחברת בן תוכן יהודי ליחס מוסרי ולכבוד למתחנך, ילד כנער.
הוא העמיד תלמידים הרבה. דרכו הייתה בשקט ובנעם. דווקא בעת הזו ראוי להנציח מי שזו דרכו בשיח וזו מורשתו בחינוך אהוד פראור

מנכ"ל עמותת יחסים אלהים
ד"ר חנן מילרד מילרד ראל האמלר
מנכ"ל רבית שיהיה פאזינה

לכבוד:
ועדת השמות
עיריית ירושלים

הנדון: בקשה לקרוא רחוב בירושלים על שמו של פרופ' מיכאל (מייק) רוזנק.

שלום רב,

אנו, תושבי ירושלים, מבקשים להמליץ בפני ועדת השמות העירונית על קריאת רחוב בעירנו על שמו של פרופסור מיכאל (מייק) רוזנק ז"ל מחנך דגול, הוגה דעות, ואחד מאבות החינוך היהודי בדורנו.

פרופ' רוזנק הקדיש את חייו לחינוך יהודי בארץ ובתפוצות. הוא היה ממייסדי החוג לחינוך יהודי בתפוצות של האוניברסיטה העברית בירושלים ועמד בראשו במשך שנים רבות.

הוא הדריך תלמידי מחקר רבים, פיתח תוכניות לימודים חדשניות והיה ממקימי "עמיתי ירושלים", תוכנית מרכזית להכשרת מנהיגות חינוכית בישראל ובתפוצות. הוא זכה לתוארי דוקטור לשם כבוד ממוסדות אקדמיים מובילים בארץ ובעולם. ותרומתו זכתה להוקרה רחבה בקהילות יהודיות בכל רחבי תבל. הגותו החדשנית, שחיברה בין עומק מסורתי לבין פתיחות רעיונית, איפשרה לתלמידיו הרבים להעניק חינוך יהודי מודרני ומשמעותי לתלמידיהם הרבים מספור. והשפעתו הרבה על דורות של תלמידים, מורים וחוקרים ניכרת עד עצם היום הזה.

החזון החינוכי שלו לא היה תאורטי בלבד אלא גם דרך חיים. דמותו המאירה, ענוותו, רגישותו וחכמתו הפכו אותו למורה דרך לא רק במילים, אלא גם במעשים. הוא היה אוהב אדם במובן העמוק ביותר של המילה ורבים רבים נושאים את דמותו בליבם.

ביתו בירושלים היה בית פתוח ומארח, מקום מפגש חם לאנשי חינוך, תלמידים ועמיתים מכל העולם. ירושלים הייתה עבורו לא רק מוקד אישי של חיים וזהות אלא גם מרכז המקרין מאורו לכל העולם. קריאת רחוב בירושלים על שמו תביע את תודתה של העיר לאחד מבניה האוהבים והמשפיעים ביותר, ותשקף את מקומה של ירושלים כמרכז עולמי של חינוך יהודי ערכי ומלא השראה.

בכבוד רב,

מרים ברקאי, תושבת ירושלים
תלמידה וידידה של מייק רוזנק.

[המנהלת החינוכית של קרן לאודר באירופה. לשעבר מנכ"לית הקרן לחינוך יהודי בתפוצות ע"ש פינקוס]

דר' יאיר ברקאי, תושב ירושלים
תלמיד וידיד של מייק רוזנק.
[מורה לתנ"ך, מדרש וספרות.]

נימוקים לקריאת שם רחוב

על שמו של

פרופ' מיכאל רוזנק

תקציר

אנו מתכבדים להמליץ בחום רב על קריאת שם רחוב על שמו של פרופ' מיכאל רוזנק (כ"ד כסליו תרצ"ג, 23 בדצמבר 1932 - ה' סיוון תשע"ג, 14 במאי 2013).

פרופ' רוזנק הוא גדול המחנכים היהודיים החי עמנו כיום. הוא האישיות החינוכית היחידה בעולם היהודי שזכתה להוקרה רשמית של שלושת הזרמים הגדולים בעולם היהודי: התנועה הרפורמית, הקונסרבטיבית והאורתודוקסית.

מבחינה אקדמית, הוא מייסדו של תחום "הפילוסופיה של החינוך היהודי" והתיאורטיקן הבכיר בעולם בתחום זה עד היום. ספריו הם ספרי יסוד והמודלים שפיתח הם המודלים המובילים בשיח העיוני-החינוכי היהודי בן זמננו.

פרופ' רוזנק הוא דוגמא חיה של אישיות דתית סובלנות ופתוחה לעולם המודרני. מעטים תרמו כמותו הן לפיתוח תיאורטי והן להמרצה מעשית של דו קיום וחיים בצוותא בין קבוצות שונות בחברה היהודית בת זמננו. בשל מפעלו הייחודי בשדה החינוך היהודי הוא זכה לשלושה תארי דוקטור לשם כבוד (מטעם מוסדות JTS, HUC וישיבה אוניברסיטה) כאות הוקרה לתרומתו החסרת תקדים לחינוך היהודי בארץ ובעולם.

מעטים האנשים שניתן לדבר עליהם כמייסדים ומכוננים של תחום דיסציפלינארי מהמסד ועד הטפחות ושהשפעתם התרבותית על שיח החינוך היהודי בארץ ובעולם הייתה כה עמוקה. פרופ' מיכאל רוזנק הוא אחד מהם. המעשה והמחשבה החינוכיים כמו גם תחום העיון והמחקר של "החינוך היהודי" שינו את פניהם לחלוטין בשל פעילותו, מחקריו והגותו הפילוסופיים. הוא העלה את רמת השיח של תחום החינוך היהודי לרמה דיאלוגית, מושגית ושיטתית, והפכו לעיון תיאורטי רחב אופקים; בכך הוא כונן את המסגרת של "הפילוסופיה של החינוך היהודי".

מיכאל רוזנק נולד ב-23.12.1932 בברמן שבגרמניה. אמו, מיני רוזנק, היתה אשת ציבור ופעילה ציונית, ואביו, יצחק צבי (איגנס) רוזנק, היה עורך דין בעל מעמד גבוה בגרמניה של אותם הימים. המשפחה נמלטה מגרמניה אל חופי ארה"ב בשנת 1938, באוניה האחת לפני האחרונה שלפני פרוץ המלחמה. מיכאל רוזנק גדל בקווינס שבניו-יורק ובגיל 16 הפך למדריך בתנועות "השומר הדתי" ו"יהודה הצעיר". לימודיו הגבוהים החלו בשנת 1950, במסגרת "ישיבה אוניברסיטה" (שבראשותו של הרב יוסף דב סולובייצ'יק). בשנת 1954 הוא סיים את לימודי הסוציולוגיה ובשנת 1955 את לימודי החינוך היהודי כשלאורך כל תקופה זאת הוא מלמד יהדות לבני נוער בניו-ג'רסי במסגרות שונות. עם סיום לימודי "הבוגר" מיכאל עבר לאוניברסיטת קולומביה שבניו-יורק. שם למד היסטוריה והשלים את לימודי המוסמך בשנת 1957. הוצע לו להמשיך ללימודי הדוקטורט אך הוא הכריע לעלות ארצה ולנטוע את חייו בציון. בשנים אלה הוא היה פעיל בחינוך, הדרכה וניהול חינוכי של תנועת "יהודה הצעיר" בארה"ב. כאחראי על קבוצת נוער מ"יהודה הצעיר" הוא הגיע ארצה, כאן גם הכיר את גאולה גולדריי – מי שתהיה רעייתו, התחתן בשנת 1958 והתגורר בפרדס חנה, חיפה וירושלים.

עבודה וגיבוש משנתו החינוכית

בתחילת דרכו כמחנך הוא נחשף לבעיות החינוכיות המצויות והמעסיקות את החינוך הדתי באותה עת. הוא עמד על **תחושת** הסכנה של הציבור הדתי מהמחקר המדעי בתחום היהדות והפערים הקוגניטיביים שנוצרים אצל הציבור הדתי בגין כך.

על רקע זה החל רוזנק לפתח את משנתו הפילוסופית-חינוכית. משנה זו היא דוגמא ייחודית של שילוב של שני גורמים, שבדרך כלל מנוכרים וצרים זה לזה: שילוב של אתוס חינוכי אותנטי וקיומי מצד אחד, עם בניין אינטלקטואלי, מדעי ומחקרי מצד שני. עבודת השטח ההוראתית והחינוכית - ולאחר מכן מאמריו וספריו - משמשים הדגמה יוצאת דופן כיצד ניתן לשלב בין מתחים אלה בלי קלקולה של השורה המחקרית-עיונית. שילוב זה הופך את משנתו הפילוסופית-חינוכית לגשר עיוני איתן, פורה וחדשני בין עולם המחקר והמדע לבין עולם האמונה הדתית, כמו גם גשר בין זרמים שונים במחשבה היהודית והבין-דתית.

בשנת 1962 עברה משפחת רוזנק להתגורר בירושלים. פרופ' מיכאל רוזנק החל את עבודתו במכון למדריכי חו"ל במסגרת הסתדרות הציונית העולמית והפך במהרה למנהל החינוכי של "קרית מוריה". כאן הפך לדמות מוכרת עבור מוסדות חינוך יהודיים מזרמים שונים בארץ ובעולם; משנתו החינוכית השתכללה ועוננה נוכח הצרכים התרבותיים המגוונים, והשפעתו החינוכית חלחלה למערכות החינוך השונות.

בשנות ה-70-80 גישתו החינוכיות הייחודית חדרה אל צה"ל במסגרת **קצין חינוך ראשי** עת פרופ' מיכאל רוזנק הפך **לשותף בכיר וממעצבי דרכה** של התפיסה החינוכית החדשה בצה"ל. בעזרת משנתו החינוכית הוא הצביע על בריחתה של מערכת החינוך הצה"לית מעיסוק תרבותי מחייב. מערכות אלו שחששו ממגוון העמדות התרבותיות של ציבור החיילים והמדריכים הפכו את הלימודים להיסטוריים-אינפורמטיביים גרידא. פרופ' רוזנק היה ממעצבי הקונספציה החינוכית המאפשרת דיון ערכי, שאינו מאיים על חברה מורכבת.

ביטוי תיאורטי ראשוני של משנתו נעשה במאמרו משנות ה-60.¹ בכתביתו פרופ' מיכאל רוזנק ניסה לנסח "תיאוריה חינוכית" ההולמת מורכבות סוציולוגית וערכית; והוא ניסה לעצב דמות של חינוך שהוא גם נאמן ומחויב וגם פלורליסטי.

¹ Michael Rosenak, Not Just in the Afternoon", Niv Hamidrashia (1965); ibed, "Adult Education and Jewish Values", (1970); ibed. "Thought on Teaching Jewish Thught" (1971)

משנת 1968 פרופ' רוזנק החל לנסח את משנתו החינוכית בכלים תיאורטיים שיטתיים (במסגרת עבודת הדוקטורט² תחת הדרכתו של פרופ' שלמה פוקס). עבודה זו נעשתה בין השנים 1969-1976. בשנים אלה החל ללמד במסגרת "המרכז לחינוך יהודי בתפוצות" שבאוניברסיטה העברית והוא הפך לראש המרכז בשנת 1977. פרופ' מיכאל רוזנק היה מהוגיה המרכזיים של תוכנית "ערכי יהדות" שביקשה לתת מזר למצוקות הקהילות היהודיות בחו"ל. לשם כך הוא פיתח תיאוריה חינוכית המגובה במערך רחב של מדריכים, מורים, משתלמים מחקר וספרות, שגובשו תחת פיקוחו והדרכתו. **אותותיו המבורכות של מפעל זה ניכרים עד היום במוסדות חינוך רבים ברחבי העולם היהודי.**

פרופ' רוזנק הביא אל השדה האקדמי את ניסיונו החינוכי העשיר ואת העדינות והמורכבות הפילוסופית, הסוציולוגית והפסיכולוגית כמו גם את תובנותיו הדתיות - ששילובן היווה תמהיל יוצא דופן בשדה החינוך והמחקר.

הוא הכיר את חשיבות פישוט גופי ידע בתהליך ההוראה מכאן, וסכנת העיוות והצמצום של החומר הנלמד בשל פישוט זה מכאן. הוא השכיל למזג פילוסופיה כללית וחינוכית לשם הבהרת הנחות היסוד של המעשה החינוכי; והוא הצביע על סכנת ההוראה היהודית הנטולה טענה ערכית-תרבותית בשל הרצון להישאר ניטראליים מול חברה משוסעת בזרמים וקהילות אמונה ודעת שונות.

פרופ' רוזנק פיתח את הכלים התיאורטיים-חינוכיים **המאפשרים שיח פורה וערכי נוכח קהילות בעלות אמונות מגוונות** ובשל כך איפשר **שיח יהודי רב-תרבותי**. הוא יצר את האפשרות לקבוצות ולאנשים שונים בעלי תפיסות עולם מקוטבות ללמוד יחדיו טקסטים יהודיים שיש בהם תביעה ערכית. חשוב לציין **שמצב זה נתפס כבלתי אפשרי לפני פועלו החינוכי**.

הוא לימד את מערכות החינוך כיצד ניתן להביא אנשים שונים להגיע למחויבות ערכית המעוגנת באוטונומיה תרבותית ואמונתית בקהילת לומדים מגוונת. הוא דחה הוראה דוגמתית של המקורות ועיצב שיח של דיאלוג ערכי בעל שיקול דעת, שמחייב התמודדות אישית של התלמיד עם המקורות היהודיים.

רעיונות אלה קיבלו ביטוי מובהק בספרו *Teaching Jewish Values: a Conceptual Guide*³ שזכה לכמה תרגומים בשפות שונות; חיבור שהפך לגורם מעצב לחינוך היהודי בתפוצות.

כתביו של פרופ' רוזנק אף יצרו את ההבנה **כיצד ניתן לחשוף "תיאוריה חינוכית"** על ידי עיון במשנתם של הוגים יהודים. פרופ' רוזנק יצר מדד חדש לבחינתן של תיאוריות חינוכיות והוא פיתח את מושג "התרגום החלקי" המאפשר לחומר הנלמד להיות הן רלוונטי עבור התלמיד אך בד בבד לשמור על החומר מפני רדוקציוניזם שעלול לעוותו.⁴

בשנת 1987 מונה פרופ' מיכאל רוזנק לפרופסור חבר והוא הפך להיות גורם מרכזי בעיצובו של "המרכז לחינוך יהודי" ו"מרכז מלטון" (יו"ר ועדות מחקר לחינוך יהודי וכינוסים בינלאומיים בחקר החינוך; ראש המגמה לחינוך יהודי ומנהל האקדמי של תוכנית "מחנכים בכירים במרכז לחינוך יהודי"). כל אלה רק העצימו את השפעתו על מרכזי למידה וחינוך בארץ וברחבי העולם היהודי והוא הפך לאישיות האקדמית הבכירה ביותר בתחום.

² מיכאל רוזנק, תיפקודים של תיאולוגיה יהודית בת זמננו בחיבור תיאוריה חינוכית דתית בתפוצות, האוניברסיטה העברית, 1976.

³ Melton Center, 1986

⁴ סוגיות אלה סוכמו אף במאמר: "The Tasks of Jewish Religious Educational Philosophy", Religious Education, Vol. LXXXII, No 3 (Sep-Oct. 1978), pp. 513-528

כתיבה וספרות

משנתו הפילוסופית הגיעה לידי ניסוח תיאורטי מגובש בספרו *Commandments and Concerns*⁵ (ספר, שזכה לפרס המועצה הלאומית לספר היהודי בשנת 1989). ונדבך נוסף שלה מגולם בספרו *Roads to the Palace*⁶ שהפך לאחד מספרי היסוד החשובים ביותר בשדה הפילוסופיה של החינוך היהודי. ספרו "צריך עיון - בין מסורת ומודרנה בחינוך היהודי"⁷, מהווה את הביטוי העברי הבשל ביותר של התיאוריות הפילוסופיות של משנתו.

ספרו "Tree of Life Tree of Knowledge: Conversations with the Torah"⁸ הפך את הפילוסופיה של החינוך היהודי לכלי פרשני ולקריאה חדשה של התורה הנעה בתוך המתח שבין נאמנות תרבותית ומחקר אקדמי.

כל זאת מעבר למאמרים רבים שפרסם במקביל בארץ ובעולם שהיו תשתית למחשבה תיאורטית חדשנית בתחומו.

פעילות חינוכית וציבורית

לאורך כל השנים מיכאל רוזנק היה פעיל ביותר בכל מערכות החינוך היהודי בארץ ובעולם: חבר הנהלת "שורשים"; ממייסדי "מכון פרדס" בירושלים, מרצה וחבר הנהלה במכון; ממייסדי תכנית "עמיתי ירושלים" וחבר סגל בכיר של תוכנית זו (מ-1981); חבר הנהלת "מליץ" - המכונים לחינוך יהודי ציוני; חבר בוועדות רבות לקידום החינוך היהודי האקדמי בלונדון ומכללת ליפשיץ בירושלים; חבר מערכות שונות שהן הבמות המרכזיות והבכירות ביותר באקדמיה בנושא חינוך יהודי כגון: *The Journal of Religious Jewish Education* שבאוניברסיטת בר אילן, ומערכת "עיונים בחינוך היהודי" שבאוניברסיטה העברית. פעילות ענפה הקדיש מיכאל רוזנק לייעוץ והדרכה מחוץ לגבולות מדינת ישראל והוא נחשב לדמות מרכזית עבור כמה זרמים בעולם הנוצרי שקיימו השתלמויות חינוכיות בארץ. פעילויות אלה הטביעו את חותם הגותו על כל מרכזי החינוך היהודי בעולם והפכו את משנתו וגישתו לתשתית של מפעלי חינוך רבים בכל מרחבי העולם היהודי.

פרסים והוקרה

לאורך שנות פעילותו זכה מיכאל רוזנק לכמה פרסים ואותות כבוד. בין היתר, בשל מעמדו המכונן בתחום הפילוסופיה של החינוך היהודי זכה הוא בקדטרה לחינוך יהודי ע"ש מנדל (1988). ספרו, כאמור, זכה לפרס המועצה הלאומית לספר היהודי (1989) ופרס רוטברג הוענק לו על ידי האוניברסיטה העברית בירושלים בשנת 2001 (י"ב סיוון תשס"א). בנימוקים לקבלת הפרס נכתב, בין היתר,

משנתו והגותו פרצו דרך חדשה בתחום מחשבת החינוך והניחו היסודות לחקר הפילוסופיה של החינוך היהודי. יותר מארבעים וחמש שנה הוא תורם ממרצו ומכישוריו לטיפוח תוכניות חינוכיות

⁵ ראה: *Commandments and Concerns: Religious Jewish Education in Secular Society*, (Philadelphia: The Jewish Publication Society, 1987) 309 pp.

⁶ *Roads to the Palace: Jewish Texts and Teaching* (Oxford and Providence, R.I.: Berghahn Books; Impress) (together with the Institute of Education, London University), 280 pp.

⁷ מיכאל רוזנק, צריך עיון: מסורת ומודרנה בחינוך היהודי בזמננו, הוצאת מאגנס והמרכז להגות בחינוך היהודי, מכללת ליפשיץ, ירושלים תשס"ג.

⁸ Michael Rosenak, *Tree of Life, Tree of knowledge: Conversations with the Torah*, Westview Press, U.S.A 2001

חדשניות ההולמות את צרכי הזמן והמקום ופועל במסירות להכשרת אנשי חינוך למוסדות חינוך ברחבי העולם... הוא... מהחשובים בחוקרי החינוך היהודי בארץ ובעולם והוא הדמות הפילוסופית הבולטת שבהם, את העיון והשיח בשדה החינוך העלה לרמה מושגית ושיטתית וכך כונן תחום עיוני חדש "הפילוסופיה של החינוך היהודי"... הוא פיתח תוכניות חינוך... הכשיר אנשי חינוך... בארץ ובתפוצות".

בשל נימוקים דומים החליט בית המדרש לרבנים בארה"ב (JTS) להעניק לו תואר דוקטור לשם כבוד עבור מפעל חייו (בשנת 1997) וכן מוסדות היברו יוניון קולג' העניקו לו תואר דוקטור לשם כבוד על מפעל חייו בשנת 2003. בשנת 2007 גם מוסדות ישיבה אוניברסיטה החליטו להעניק לו תואר דומה לאות הערכה על מפעלו ותרומתו לעולם היהודי.

בדברים שכתב ראש ישיבה אוניברסיטה (במרץ 2008) לכבוד קבלת דוקטור לשם כבוד נאמר:

"פרופ' רוזנק הגדיר ועיצב את תחום הדעת של החינוך היהודי והעלה תחום זה לרמות הגבוהות ביותר של השיח האקדמי... [לאורך עבודתך המזהירה עיצבת כלים חיוניים כדי להצליח לממש את מטרות נעלות אלה: למדנות, דאגה לזולת, יושרה, חום אנושי, חכמה, תבונה ותשוקה להעשיר את תלמידך בחכמה על ידי השפעת חום אנושי ושאר רוח".

שני קבצים מחקרים יצאו לאור להוקרת מפעלו הפילוסופי-חינוכי:

[א] "מיהו היהודי המחונוך?": כיוונים בפילוסופיה של החינוך, בעריכת יונתן כהן, האוניברסיטה העברית בירושלים, מאגנס, ירושלים תשס"ה (מאמרים בעברית ובאנגלית).

[ב] שפות ספרויות בחינוך היהודי: מחקרים לכבודו של מיכאל רוזנק, י' כהן, א' אייזיקס וא' הולצר (עורכים), מאגנס, ירושלים תשס"ז (ב' כרכים).

לסיכום: מחקריו, משנתו והגותו של פרופ' מיכאל רוזנק הם לא רק פריצת דרך בתחום המחשבה של החינוך היהודי אלא אבני מסד לשיח חינוכי רב-תרבותי ולכינונו של תחום חדש: הפילוסופיה של החינוך היהודי. כלי הניתוח שנוצרו במשנתו הינם נכסי צאן ברזל לכל עיון בתחום זה. פרופ' רוזנק הוא דמות ייחודית של איש חינוך ואקדמיה, איש אמונה וחוקר, ורבים מתלמידיו הפכו להיות לאנשי מפתח בחינוך היהודי בכל העולם היהודי על שלל זרמיו. הוא השכיל לחנך למחויבות קיומית ולמחשבה ומחקר מדעיים; למחויבות קהילתית ולפלוראליזם יהודי ובין דתי.

בשל כל אלה ובשל פועלו המחקרי, ההוראתי והחינוכי במשך 55 שנות פעילותו בשדה הציבורי והמחקרי אנו ממליצים על קריאת רחוב על שמו בירושלים שהייתה לביתו מתחילת שנות ה-60 ועד פטירתו.

מבחר פרסומים

פרופסור מיכאל רוזנק

דוקטורט

מיכאל רוזנק, תיפקודים של תיאולוגיה יהודית בת זמננו בחיבור תיאוריה חינוכית דתית בתפוצות, האוניברסיטה העברית בירושלים, 1976 (בהדרכת פרופ' שלמה פוקס).

ספרים

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשס"ג. צריך עיון - בין מסורת ומודרנה בחינוך היהודי. ירושלים: מאגנס.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1986. *Teaching Jewish Values: A Conceptual Guide*. Jerusalem: The Melton Centre, The Hebrew University. (Spanish edition published by the Melton Centre in 1987; Russian edition published by The Joint Distribution Committee in Jerusalem, 1995).
2. Michael Rosenak. 1987. *Commandments and Concerns: Jewish Religious Education in Secular Society*. Philadelphia: Jewish Publication Society.
3. Michael Rosenak. 1995. *Roads to the Palace: Jewish Texts and Teaching*. Providence, Oxford and London: Berghahn Books for the Institute of Education, University of London.
4. Michael Rosenak. 2001. *Tree of Life, Tree of Knowledge*, Boulder, Colorado: Westview.

מאמרים

א. הגות פילוסופית ותיאולוגית

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ט. 'איך לחנך להזדהות יהודית: קווי הדרכה תאורטיים', כיוונים (סתיו תשל"ט): 87-98.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ג. 'להיות תמים עם ה': חינוך לתורה ודרך ארץ בעידן זה', ניב המדרשייה: עיונים במשנת תורה עם דרך ארץ, טז-יז, תל אביב: 226-245.
3. מיכאל רוזנק. תשמ"ד. 'האדם היהודי ומדינת ישראל: הציונות בהגותו של הרב י"ד סולובייצ'יק', ספר היובל לכבוד הרב סולובייצ'יק (א'), ש' ישראל, י' רפאל וני' לאם (עורכים). ירושלים וניו יורק: מוסד הרב קוק: 154-169.
4. מיכאל רוזנק. תשנ"ג. 'שפת הדת והמסורת ושפת המודרנה - גם יחד', הד הגן נ"ח: 140-142.

5. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'חינוכו של האדם: אידאל יהודי ותרבות מודרנית', מרדכי בר-לב (עורך), ספר היובל של מדרשיית נועם, תל אביב: מדרשיית נועם: 142-150.
6. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'החינוך היהודי והמסגרת ההומניסטית', מ' ברלב (עורכת), יהדות והומניזם - סוגיות בהשתלמויות מורים ו'. ירושלים: משרד החינוך והתרבות, האוניברסיטה העברית בירושלים: 40-52.
7. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'בין סמכות לאוטונומיה בחינוך הדתי', ז' ספראי וא' שגיא (עורכים), בין סמכות לאוטונומיה במסורת ישראל. תל אביב: הקבוץ המאוחד: 501-511.
8. מיכאל רוזנק. תש"ס. 'מהיכן יבואו המים החדשים: על האפשרות לפתח ציבור של "בני תרבות" בחברה היהודית המודרנית', פנים: כתב-עת לתרבות, חברה וחינוך 15, 72-82.
9. מיכאל רוזנק. תשס"א. 'חינוך לערכים; בין מחויבות לפתיחות', י' עירם, ש' שקולניקוב, י' כהן וא' שכטר (עורכים). צמתים: ערכים וחינוך בחברה הישראלית. ירושלים: משרד החינוך: 665-691.
10. מיכאל רוזנק ואבינועם רוזנק. תשס"ב. 'הפילוסופיה של ההלכה, הפילוסופיה של החינוך והפסיקה ההלכתית שביניהם'. הגות בחינוך היהודי ג-ד: 75-114.
11. מיכאל רוזנק. תשס"ד. 'יהודים, זהים וזרים; שלושה דגמים מדרשיים', ש' ארזי, מ' פכלר וב' כהנא (עורכים). החיים כמדרש: עיונים בפסיכולוגיה יהודית לכבוד פרופסור מרדכי רוטנברג, תל אביב: הוצאת ידיעות אחרונות: 125-151.
12. מיכאל רוזנק. תשס"ה. 'איך לחנך להזדהות יהודית: קווי הדרכה תאורטיים', מיהו היהודי המחונון?: כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י' כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: קט-קכא.
13. מיכאל רוזנק. תשס"ה. 'דת דתיות והוראה: שתי תפיסות אב', מיהו היהודי המחונון?: כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י' כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: פז-קז.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Is Zionist Theory Still Viable?' *Judaism* (Winter): 79-92.
2. Michael Rosenak. 1969. 'The Mitzvot, the Messiah and the Territories,' *radition* Vol. 10, No. 3 (Spring):12-40.
3. Michael Rosenak. 1977. 'Jewish Faith and Israeli Reality: the Inter-Relationship Between Trust and Security,' *Forum* 2(27):122-134.
4. Michael Rosenak. 1977. 'The Tasks of Jewish Religious Educational Philosophy,' *Religious Education*, Vol. 73, No. 3 (Sept-Oct): 513-528.
5. Michael Rosenak. 1978. 'Education for Jewish Identification: Theoretical Guidelines,' *Forum* (Winter):118-129.
6. Michael Rosenak. 1981. 'Do Jews See the World Differently? An Educational Perspective,' *Immanuel: A Journal of Religious Thought and Research in Israel*, 13 (Fall): 95-107.

7. Michael Rosenak. 1981. 'The State of Israel (A Theological Perspective),' A. A. Cohen and P. Mendes-Flohr (eds.), *Contemporary Jewish Religious Thought: Original Essays on Critical Concepts, Movements and Beliefs*. New York: Charles Scribner and Sons: 909-916.
8. Michael Rosenak. 1982. 'Jewish Education: A Re-appraisal,' address delivered at Beit Hanassi, 1981, *Forum* 44 (Spring), Section III: 1-15.
9. Michael Rosenak. 1982. 'Israel und die Jüdische Erziehung Ausserhalb Israels,' *Erziehung in Israel*, Hrsg. von Walter Ackerman, A. Carmon, D. Zucker. Bd. I-II. Stuttgart: Klett-Cotta: 398-412
10. Michael Rosenak. 1987. 'The Religious Person and Religious Pluralism, A. R. Brockway and J. Halperin (eds.) *The Meaning and Limits of Religious Pluralism in the World Today*. Geneva: World Council of Churches and International Jewish Committee on Interreligious Consultation: 7-22.
11. Michael Rosenak. 1989. 'Jewish Education in Israel: The Ideological Factor,' S. Himmelfarb (ed.), *Jewish Education Worldwide*. Lanham: University Press of America: 505-526.
12. Michael Rosenak. 1992. 'The Land of Israel: Its Contemporary Meaning,' S. Katz (ed.). *Frontiers of Jewish Thought*. Washington, D.C. Bnai Brith Books: 13-31.
13. Michael Rosenak. 1992. 'Commitment and Non-Commitment in Jewish Value Education,' A. Shkedi (ed.), *Teaching Jewish Values; A case of curriculum development: Studies in Jewish Education* Vol. 6: 25-45.
14. Michael Rosenak. 1995. 'Jewish Education in the 21st Century,' *Da'at* Vol. 8, No. 1: 73-87 (see also: *Ten Da'at*, Vol. 8, No. 1 [Spring 1995]: 73-87).
15. Michael Rosenak. 1997. 'Extremism, Conviction and Intention in Religious Jewish Education,' Y. Rich and M. Rosenak (eds.), *Panorama; International Journal of Comparative Religious Education and Values*, Vol. 9, No. 2, (Winter).
16. Michael Rosenak. 1997. 'Religious Education in an Open Society,' Miriam Gillis Carlebach and Barbara Vogel (eds.), *Dritte Joseph Carlebach-Konferenz: Toleranz von Religion und Gesellschaft*, Hamburg: Doulling and Galitz: 129-140
17. Michael Rosenak. 1999-2000. 'From Strength to Strength: Dewey and Religious Jewish Education,' *Courtyard: A Journal of Research and Thought in Jewish Education* 1 (New York): 66-80.
18. Michael Rosenak. 2003. 'Religious Jewish Education and the Holocaust: The Theological Dimension,' A. Kasher (ed.), *Philosophia* Vol. 30, Nos. 1-4:189-218.

עברית:

1. מיכאל רוזנק ויונתן כהן. תשמ"א. שאלות ערכיות בעולם המדרש: מדריך למורה. ירושלים: מרכז מלטון.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ד. 'דילמות ביחסים בין ישראל והתפוצות', סקירה חודשית. צבא הגנה לישראל, קצין חינוך ראשי, מרץ-אפריל 1984, 3-4 : 87-72.
3. מיכאל רוזנק. תשמ"ה-תשמ"ו. 'החינוך היהודי: הערכה מחדש'. החינוך ובתי הספר היהודיים בתפוצות: תפוצות ישראל כג, 3-4 : 46-29.
4. מיכאל רוזנק. תשמ"ה. 'דמויות יהודיות ודרכי חינוכן', צ' למ (עורך), בית-ספר וחינוך. ירושלים: מאגנס: 247-235.
5. מיכאל רוזנק. תשמ"ט. 'דילמות ביחסים בין ישראל והתפוצות', ש' שטמפלר (עורך), עם ומדינה: החברה הישראלית. תל אביב: משרד הבטחון: 332-316.
6. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'דת, מסורת ומודרנה והשלכותיהן על מערכת החינוך', א' פלדי (עורך), החינוך במבחן הזמן. תל אביב: רמות: 292-284.
7. מיכאל רוזנק. תשנ"ט. 'מוקדים של הקצנה דתית: הבטים חינוכיים', הגות בחינוך היהודי א': 172-155.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Jacob and Esau: on the Holocaust in our Education,' *Niv HaMidrashia*: 74-81.
2. Michael Rosenak. 1970. 'Adult Education and Jewish Values,' *Niv HaMidrashia*: 18-32.
3. Michael Rosenak. 1971. 'Thoughts on Teaching Jewish Thought,' *Niv HaMidrashia*: 93-102.
4. Michael Rosenak. 1972. 'On the Teaching of Israel in Jewish Schools,' *Jewish Education* (Winter): 91-8.
5. Michael Rosenak. 1982. *The Normative-Deliberative Dialectic: A Theoretical Foundation for Religious Jewish Education*. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora, Hebrew University.
6. Michael Rosenak. 1983. 'Jewish Religious Education and Indoctrination,' *Studies in Jewish Education*, Vol. I: 117-138.
7. Michael Rosenak. 1984. 'Jewish Types: Responses and Educational Options,' *Jewish Education* 52, 2 : 19-29.
8. Michael Rosenak. 1985. 'On the Perfect Torah and the Stranger Within the Gates: Education Towards Religious Humanism,' *The Melton Journal*. The Jewish Theological Seminary of America, New York.

9. Michael Rosenak (with Asher Shkedi and Jonathan Cohen). 1985. *How Does a Person Change? Aspects of Teshuvah*. Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University of Jerusalem.
10. Michael Rosenak and Asher Shkedi. 1985. *Between people: Interpersonal Responsibility in Rabbinic Teaching*. Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University of Jerusalem.
11. Michael Rosenak. 1987. *Building Jewish Culture in the Diaspora: Diaspora-Israel Partnership in Strengthening Jewish Education*. Jerusalem: Study Circle on World Jewry.
12. Michael Rosenak. 1988. *Reflections on the Teaching of Israel in Religious Schools*. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University.
13. Michael Rosenak. 1991. 'Towards a Curriculum for the Modern Orthodox School,' J. Sachs (ed.). *Orthodoxy Confronts Modernity*, Hoboken, N.J. and London: Ktav in Association with Jews College: 62-80.
14. Michael Rosenak. 1993. 'Insight and Exegesis: An Exercise in Jewish Educational Thought', *Niv Hamidrashia* 24-25: 20-30.
15. Michael Rosenak. 1993. 'Coping and growing: reconciliation and self-discovery,' *The Melton Journal* 27 (Autumn): 3-4.
16. Michael Rosenak. 1995. 'Not Just in the Afternoon: On Integration Between the Sacred and the Secular in the Religious High School,' *Niv HaMidrashia* (Winter): 32-44.
17. Michael Rosenak. 1995. 'Speaking to our Children about God,' *From the Martin Buber House: International Council of Christians and Jews*, No. 23: 35-41.
18. Michael Rosenak. 1996. 'Let's Talk About Judaism,' *Niv HaMidrashia*: 28-39.
19. Michael Rosenak. (n.d. c1996). 'The Meaning of Israel for Jewish Life: A Philosophical Overview,' (with A. Eisen), Monograph for the Charles R. Bronfman Foundation, 30 pp.
20. Michael Rosenak. 1996. 'Jewish Education and Jewish Studies,' *Jewish Studies* 36: 7-21.
21. Michael Rosenak and Arnold Eisen. 1997. *Teaching Israel: Basic Issues and Philosophical Guidelines*. Jerusalem: CRB Foundation, the Joint Authority for Jewish Zionist Education, the Charles Bronfman Centre for the Israel Experience.
22. Michael Rosenak. 1997. 'The Akedah – and What to Remember,' *Tehillah le-Moshe: Biblical and Judaic Studies in Honor of Moshe Greenberg*. Mordechai Cogan, Barry L. Eichler, Jeffrey H. Tigay (eds.). Winona Lake, IN: Eisenbrauns: 307-313
23. Michael Rosenak. 1998. 'Travelling an Unfamiliar Road - A Midrash on Learning,' H. Marantz (ed.). *Judaism and Education: Essays in Honor of Walter I. Ackerman*. Beer-Sheva: Ben-Gurion University of the Negev Press: 87-95
24. Michael Rosenak. 1999. 'Between Texts and Contexts: How May Tomorrow's Jewish Education be Different,' M. Brown and I. Arbella (eds.), *Creating The Jewish Future*, New York: 162-179 (Appeared previously in the *Journal of Jewish Education* Vol. 63, No. 3 [1997]).

25. Michael Rosenak. 2001. 'Educational Guidelines for Teaching the Shoah in the 21st Century,' S. McMahon-Kaye (ed.), *The Memory of the Holocaust in the 21st Century*. Jerusalem: Yad Vashem: 129-135.
26. Michael Rosenak. 2002. 'Corporal Punishment in Jewish Education: A Philosophical-Educational Exploration,' P. Y. Medding (ed.), *Jews and Violence: Images, Ideologies, Realities. Studies in Contemporary Jewry*, Vol. 18. New York: Oxford University Press: 168-185.
27. Michael Rosenak. 2003. 'Educated Jews: Common Elements,' S. Fox, I. Scheffler & D. Marom (eds.), *Visions of Jewish Education*. Cambridge Mass.: Cambridge University Press: 178-218.

ג. מונוגרפיות מחקריות

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשמ"ה. 'ישראל כמוקד לחינוך יהודי בתפוצות' (עם גינט אביעד), חינוך בחברה מתהווה. ירושלים: הקיבוץ המאוחד ומכון ון-ליר: 799-744.
2. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'היהודי המחונוך: שלושה דגמים מודרניים', עיצוב ושיקום: אסופת מאמרים לזכרם של פרופ' עקיבא א. סימון ופרופ' קרל פרנקנשטיין (בעריכת צבי לס). ירושלים: מאגנס: 277-265.
3. מיכאל רוזנק. תשס"ב. 'היהדות "בתוככי המודרנה" במשנתו החינוכית של יוסף אחיטוב', א' שגיא ונ' אילן (עורכים). תרבות יהודית בעין הסערה. תל אביב: הוצאת מרכז יעקב הרצוג בקיבוץ עין צורים והקיבוץ המאוחד: 140-117.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1982. 'Israel and Jewish Education in the Diaspora' (with Janet Aviad), Walter Ackerman, Aryeh Carmon, David Zuker (eds.). *Education in Israel*, published in German, Klett-Kolka Verlag, Stuttgart: 393-409.
2. Michael Rosenak. 1985. 'Trends and Problems in Current Jewish Educational Scholarship', M. Rosenak (ed.), *Introduction to Studies in Jewish Education*, Vol. II. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora, Hebrew University: 9-18.
3. Michael Rosenak. 1987. 'Jewish Education In Israel: The Ideological Factor', H. S. Himmelfarb and S. DellaPergola (eds.), *Jewish Education World Wide: Cross Cultural Perspectives*. Lanham, Maryland: University Press of America: 505-526.
4. Michael Rosenak. 1990. 'Teaching the Holocaust: Theological Considerations', A. Kasher. (ed.), *The Silence of God*, Orbis Books, Maryknoll, N.Y.
5. Michael Rosenak. 1993. 'Jewish Fundamentalism in Israeli Education', M. E. Marty and R. S. Appleby (eds.), *Fundamentalisms and Society: Reclaiming the Sciences, the Family and Education*. Chicago and London: The University of Chicago Press for the American Academy of Arts and Sciences: 374-414.

6. Michael Rosenak. 2002. 'Rabbi Eliyahu E. Dessler: A Philosopher of Haredi Education', B.I. Cohen & A. A. Ofek (eds.), *Essays in Education and Judaism in Honor of Joseph S. Lukinsky*. New York: The Jewish Theological Seminary of America: 179-203.
7. Michael Rosenak. 2004. 'The Educated Jew, Three Modern Models', J. Cohen (ed.), *In Search of a Jewish Paideia: Directions in the Philosophy of Jewish Education; Studies in Jewish Education* Vol. 10: 109-127

ד. מאמרים אנציקלופדיים וביקורתיים

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'בין הזדהות והתרחקות', שדמות 61 : 122-126.
2. מיכאל רוזנק. תשל"ד. 'על החינוך המוסרי' (ביקורת על הספר של ג' סולטיס וב' חזן *Moral Education*), שבילי החינוך 34 : 190-192.
3. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'בין אמונה ומחשבה', פתחים (נובמבר) : 48-56.
4. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'השואה והתאולוגיה היהודית', דעות : 360-362.
5. מיכאל רוזנק. תשל"ט. 'היהדות השמרנית (הקונסרבטיבית) וההלכה', פתחים (אפריל) : 88-90.
6. מיכאל רוזנק. תשמ"א. 'לקראת הגדרת העיקרים של היהדות בדורנו', פתחים (מרס) : 36-34.
7. מיכאל רוזנק. תשמ"ו. 'החטא ועונשו', פתחים 57-58 (אפריל) : 21-23.
8. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'פלורליזם וסובלנות : הערות והבהרות אחדות', יעקב עירם (עורך), סובלנות ופלורליזם בחברה הישראלית, הקתדרה לחינוך לערכים, לסובלנות ולשלום ביה"ס לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן : 69-73.
9. מיכאל רוזנק. תשנ"ג. 'מדינת ישראל, אברהם שפירא (עורך), לקסיקון התרבות היהודית בזמננו - מושגים, תנועות, אמונות. תל אביב : הוצאת עם עובד : 272-277.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Moments of the Heart: On Siach Lohamim,' *Judaism* (Spring): 210-224.
2. Michael Rosenak. 1971. 'Religion and Religious Attitudes in Israel,' *Encyclopedia of Zionism and Israel*, Vol. 2, (R. Patai, editor), New York: 940-944.
3. Michael Rosenak. 1971. 'Sabbaths and Holidays in Israel,' *Encyclopedia of Zionism and Israel*, Vol. 2 (R. Patai, editor), New York: 987-990.
4. Michael Rosenak. 1978. 'The Thought of Baruch Kurzweil,' *Immanuel* 8 (Spring): 118-124.
5. Michael Rosenak. 1992. 'On Ways and Visions: The Theological and Educational Thought of Irving Greenberg,' *The Melton Journal* (Spring), The Jewish Theological Seminary of America.

6. Michael Rosenak. 1992. 'The Jewishness of Israel,' *Jewishness of the State of Israel: Encyclopaedia Judaica Year Book 1990-1991*: 106-109.

עריכה (הגות פילוסופית חינוכית ותיאוריה פדגוגית)

עברית:

1. זהות יהודית וקיום יהודי: מדריך למורה. ירושלים: האוניברסיטה העברית, המרכז לחינוך יהודי בתפוצות וביי"ס "תרבות" מהדורה ניסויית תשל"ט, מהדורה שנייה תשמ"ד.
2. בין אדם לחברו: מדריך למורה. (עם אשר שקדי). תשמ"א. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות.
3. המדרש ואנחנו: מדריך למורה (עם יונתן כהן). תשמ"ג. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות, מהדורה ניסויית.
4. האדם משנה את עצמו (עם אשר שקדי). תשמ"ג. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות.
5. בין אדם לחברו (עם אשר שקדי). תשמ"ט. אבן יהודה: הוצאת רכס(כולל מדריך למורה וחוברת פעילויות וספר מקורות). מהדורה מורחבת שנכתבה על סמך ניסוי.
6. האדם משנה את עצמו (עם יונתן כהן). תשנ"ג. אבן יהודה: הוצאת רכס. מדריך למורה וחוברת לתלמיד. נכתב מחדש אחרי ניסוי והערכה. מהדורה מורחבת על בסיס המהדורה הניסויית משנת תשמ"ג.
7. הזהות היהודית והקיום היהודי (עם אשר שקדי). תשנ"ג. אבן יהודה: הוצאת רכס (כולל מדריך למורה וספר פעילויות). נכתב מחדש אחרי בדיקה והערכה של יחידה ניסויית משנת 1979.
8. העם היהודי בימינו: שייכות ומחויבות – תכנית להוראת הנושא בבית הספר העל יסודי הכללי והדת. תשס"א. ירושלים: משרד החינוך והתרבות והסוכנות היהודית (ייעוץ מדעי: מיכאל רוזנק).

לועזית:

1. Michael Rosenak. *Judaean Leaves*, 1961-1962. New York: The American Zionist Youth Commission
2. Michael Rosenak. 1968. *Eretz Yisrael: Land of Promise*. New York: National Council of Synagogue Youth, Union of Orthodox Jewish Congregations of America.
3. Michael Rosenak, *Niv HaMidrashia*, Midrashiat Noam, (Editor of English Section), Tel Aviv, 1964-1969.
4. Michael Rosenak. 1970. *Modern Problems in Judaism and Jewish Education* (a Reader with Editor's Introduction). Jerusalem: Academon.
5. Michael Rosenak. Educational material put out in the years 1973-1975 under the auspices of Kiryat Moriah.

6. Michael Rosenak, Teaching units in the framework of the 'Jewish Values' Project of the Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora:
 - a) Michael Rosenak. *Jewish Identity and Jewish Existence: A Teaching Guide*. Jerusalem: Hebrew University, Centre for Jewish Education in the Diaspora and the Tarbut School, Mexico City, Experimental Edition, 1979 (Second edition, 1984)
 - b) Michael Rosenak. *Between Man and his Fellow: A Teaching Guide* (with Asher Shkedi). The Pedagogic Institute for the Diaspora, Jerusalem 1981 (Experimental Edition).
 - c) Michael Rosenak. *The Midrash and the Modern World: A Teaching Guide* (with Jonathan Cohen). The Pedagogic Institute for the Diaspora, Jerusalem (Experimental Edition), 1982.
7. Michael Rosenak. 1985. *Studies in Jewish Education* Vol. 2.
8. Y. Rich and M. Rosenak (eds.) *Abiding Challenges: Research Perspectives on Jewish Education: Studies in Memory of Mordechai Bar-Lev*, 1999. London: Freund Pub. House, and Tel Aviv: Bar-Ilan University.

הגות ציונית דתית

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'גוש אמונים: האמנם הציונות הדתית של ימינו?', בתפוצות הגולה 78/77 : 50-45.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ב. 'האם קיים יהודי דתי מודרני?', כיוונים (חורף) : 13-19.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. *Israel: Eretz Israel, Land of Promise*. Union of Orthodox Jewish Congregations of America, Youth Division, New York: National Conference of Synagogue Youth.
2. Michael Rosenak. 1977. 'Jewish Faith and Israeli Reality: Reflections on the Meaning of Experience,' *Forum*, no. 27: 122-134.
3. Michael Rosenak. 1978. 'In a Time of Trouble: Reflections of a Religious Zionist,' *Tikkun*, vol. 3, no. 3: 56-60, 124-127.
4. Michael Rosenak. 1979. 'Three Zionist Revolutions,' *Forum* 34:18-30.
5. Michael Rosenak. 1982. 'On Zionism and Jewish Happiness,' *Forum*, no. 45: 9-13.
6. Michael Rosenak. 1986. 'Standing Up to the "Pious Ones;" Religious Zionist Reflections,' *The Melton Journal*, no. 20: 3-4.

7. Michael Rosenak. 1988. 'Religious Reactions to the Six-Day War: Testimony and Theology,' *The Impact of the Six Day War: A Twenty Year Assessment*, S. J. Roth (ed.). London: The Macmillan Press, Ltd.: 209-231.

ביקורת, ראיונות ורב-שיח

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשמ"א. 'סוכנות השינוי בחברה הישראלית (דיון בסדנה לבכירים בירושלים), חינוך מבוגרים בישראל, ט' (83): 8-9, 13.
2. יוסף בנטאויץ. תשמ"ב. 'חטא, תשובה וכפרה - רב שיח', פתחים: רבעון למחשבת היהדות, א'-ב' (57-58): 6-24.
3. 'כנס המחקר הבינלאומי הרביעי לחינוך יהודי: שיחה עם פרופ' מיכאל רוזנק'. תשמ"ט. הד האולפן החדש: להנחלת העברית ותרבותה 58: 87-91.
4. 'מדינת-ישראל והעלייה: המשבר וגורמיו, שיחה עם מיכאל רוזנק'. תשמ"ט. סקירה חודשית: ירחון לקציני צה"ל ל"ו (3): 3-6.
5. גשר צר: הנחלת העברית בתפוצות: שיחה עם פרופ' מיכאל רוזנק. תש"ן. הד האולפן: ביטאון להנחלת הלשון, (כסלו): 87-91.
6. זבולון אורלב. תשנ"ו. 'החינוך היהודי במדינת ישראל - מעין רב-שיח', עת לעשות: כתב-העת של התנועה ליהדות מסורתית בישראל 4: 11-39.
7. דב רפל. תשס"ד. 'צריך עיון: ביקורת', הגות בחינוך היהודי ה-ו: 393-395.
8. יונתן כהן. תשס"ה. 'תאולוגיה של חינוך יהודי: כיוונים במשנתו של מיכאל רוזנק', מיהו היהודי המחונו? : כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י" כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: לה-מח.
9. זאב הרוי. תשס"ה. רוזנק מפגיש את הרמב"ם עם רמזי: תגובה ליונתן כהן, מיהו היהודי המחונו? שם: מט-נו.
10. אשר שקדי. תשס"ה. 'ערכי היהדות בכיתה: מפגש בין שפות', מיהו היהודי המחונו? : נו-פ.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1982. 'On Zionism and Jewish Happiness,' *Forum*, no. 45: 9-13.
2. Michael Rosenak. 1983. 'Before the Messiah and after Galut; A View from Israel,' *Melton Journal*, no. 16.
3. Sol Schimmel. 1988. 'Commandments and Concerns: Review,' *Jewish Education*, vol. 56, no. 2: 18-28.
4. Alastair Falk. 1989. 'Commandments and Concerns: Review,' *L'eylah*, no. 27: 47-49.
5. Chaim Feuerman. 1991. 'Commandments and Concerns: Review,' *Tradition*, vol. 25, no. 3: 93-96.
6. Jo Cairns, Michael Rosenak. 1996. 'The Jewish Educator: Towards a Vision for our

Profession,' *Professional Growth for Quality Education in the Community*, Research for quality in Jewish education. London: Institute of Education: 10-14.

7. n.a. 1996. 'Roads to the Palace: Review,' *Jewish Book World*, vol. 14, no. 1: 20-21.
8. Isa Aron. 1999. 'Roads to the Palace: Review,' *Religious Education*, vol. 94, no. 1: 126-132.
9. Burton I. Cohen. 2003. 'Tree of Life, Tree of Knowledge: Review,' *Conservative Judaism*, vol. 55, no. 2: 87-88.
10. Peter Ochs. 2004. 'A Road to the Postmodern Palace: Michael Rosenak's Theological Response to the Postmodern Condition,' J. Cohen (ed.), *In Search of a Jewish Paideia: Directions in the Philosophy of Jewish Education*, *Studies in Jewish Education* vol. 10: 17-31.

נימוקים לקריאת שם רחוב בירושלים

על שמו של

פרופ' מיכאל (מייק) רוזנק

תקציר

אנו מתכבדים להמליץ בחום רב על קריאת שם רחוב על שמו של פרופ' מיכאל רוזנק (כ"ד כסליו תרצ"ג, 23 בדצמבר 1932 - ה' סיוון תשע"ג, 14 במאי 2013). פרופ' רוזנק, איש ירושלים, שהתגורר בה ברוב חייו הבוגרים שני ספורות לאחר שעלה ארצה (בשנות ה-50), היה גדול המחנכים היהודיים במאה ה-20. בשל מפעלו הייחודי בשדה החינוך היהודי הוא זכה לשלושה תארי דוקטור לשם כבוד (מטעם מוסדות JTS, HUC וישיבה אוניברסיטה) כאות הוקרה לתרומתו החסרת תקדים לחינוך היהודי בארץ ובעולם. מעטים מאד זכו להוקרה רשמית של **שלושת הזרמים הגדולים בעולם היהודי**: הרפורמית, הקונסרבטיבית והאורתודוקסית. מבחינה אקדמית, הוא **מייסדו של תחום מחקר "הפילוסופיה של החינוך היהודי"** והתיאורטיקן הבכיר בעולם בתחום זה לאורך חייו. ספריו הם ספרי יסוד והמודלים שפיתח הם המודלים המובילים בשיח העיוני-החינוכי היהודי בן זמננו. פרופ' רוזנק הוא דוגמא חיה של אישיות דתית סובלנות ופתוחה לעולם המודרני. מעטים תרמו כמותו הן לפיתוח תיאורטי והן להמרצה מעשית של דו קיום וחיים בצוותא בין קבוצות שונות בחברה היהודית בת זמננו.

פרופ' מיכאל רוזנק היה אוהב ירושלים מושבע. הוא נטע את אוהלו בירושלים שנים ספורות אחרי עלייתו ארצה בשנות ה-50 ומאז העלה את ירושלים על ראש שמחתו כיהודי ציוני נלהב.

מעטים האנשים שניתן לדבר עליהם כמייסדים ומכוננים של תחום דיסציפלינארי מהמסד ועד הטפחות ושהשפעתם התרבותית על שיח החינוך היהודי בארץ ובעולם הייתה כה עמוקה. פרופ' מיכאל רוזנק הוא אחד מהם. **המעשה והמחשבה** החינוכיים כמו גם תחום העיון והמחקר של "החינוך היהודי" שינו את פניהם לחלוטין בשל פעילותו, מחקריו והגותו הפילוסופיים. הוא העלה את רמת השיח של תחום החינוך היהודי לרמה דיאלוגית, מושגית ושיטתית, והפכו לעיון תיאורטי רחב אופקים; בכך הוא כונן את המסגרת של "הפילוסופיה של החינוך היהודי".

בברכה רבה

גב' שולי (שולמית)
אייזקס-רוזנק

מנהלת בית הספר התיכון
אוולנה דה-רוטשליד
בירושלים

פרופ' אבינועם רוזנק,

מרכז מלטון לחינוך יהודי בבית
הספר לחינוך ע"ש סימור פוקס,
והחוג למחשבת ישראל,
האוניברסיטה העברית
בירושלים, הקתדרה לחינוך יהודי
ע"ש מנדל, האוניברסיטה
העברית בירושלים ועמית מחקר
בכיר במכון ון ליר בירושלים.

עו"ד אביגיל שיינין-
רוזנק

מגשרת, עובדת סוציאלית
וטוענת רבנית.

ד"ר דניאל רוזנק

גניקולוג, הדסה הר הצופים
בירושלים.

להלן הרחבות על פועלו למבקשים לעיין בפרטי חייו וכתבתו

השכלה מוקדמת ועלייה

מיכאל רוזנק נולד ב-23.12.1932 בברמן שבגרמניה. אמו, מיני רוזנק, היתה אשת ציבור ופעילה ציונית, ואביו, יצחק צבי (איגנס) רוזנק, היה עורך דין בעל מעמד גבוה בגרמניה של אותם הימים. המשפחה נמלטה מגרמניה אל חופי ארה"ב בשנת 1938, באוניה האחת לפני האחרונה שלפני פרוץ המלחמה.

מיכאל רוזנק גדל בקווינס שבניו-יורק ובגיל 16 הפך למדריך בתנועות "השומר הדתי" ו"יהודה הצעיר". לימודיו הגבוהים החלו בשנת 1950, במסגרת "ישיבה אוניברסיטה" (שבראשותו של הרב יוסף דב סולובייצ'יק). בשנת 1954 הוא סיים את לימודי הסוציולוגיה ובשנת 1955 את לימודי החינוך היהודי כשלאורך כל תקופה זאת הוא מלמד יהדות לבני נוער בניו-ג'רסי במסגרות שונות.

עם סיום לימודי "הבוגר" מיכאל עבר לאוניברסיטת קולומביה שבניו-יורק. שם למד היסטוריה והשלים את לימודי המוסמך בשנת 1957. הוצע לו להמשיך ללימודי הדוקטורט אך הוא הכריע לעלות ארצה ולנטוע את חייו בציון. בשנים אלה הוא היה פעיל בחינוך, הדרכה וניהול חינוכי של תנועת "יהודה הצעיר" בארה"ב. כאחראי על קבוצת נוער מ"יהודה הצעיר" הוא הגיע ארצה, כאן גם הכיר את גאולה גולדריי – מי שתהיה רעייתו, התחתן בשנת 1958 והתגורר בפרדס חנה, חיפה וירושלים.

עבודה וגיבוש משנתו החינוכית

בתחילת דרכו כמחנך הוא נחשף לבעיות החינוכיות המצויות והמעסיקות את החינוך הדתי באותה עת. הוא עמד על **תחושת** הסכנה של הציבור הדתי מהמחקר המדעי בתחום היהדות והפערים הקוגניטיביים שנוצרים אצל הציבור הדתי בגין כך.

על רקע זה החל רוזנק לפתח את משנתו הפילוסופית-חינוכית. משנה זו היא דוגמא ייחודית של שילוב של שני גורמים, שבדרך כלל מנוכרים וצרים זה לזה: שילוב של אתוס חינוכי אותנטי וקיומי מצד אחד, עם בניין אינטלקטואלי, מדעי ומחקרי מצד שני. עבודת השטח ההוראתית והחינוכית - ולאחר מכן מאמריו וספריו - משמשים הדגמה יוצאת דופן כיצד ניתן לשלב בין מתחים אלה בלי קלקולה של השורה המחקרית-עיונית. שילוב זה הופך את משנתו הפילוסופית-חינוכית לגשר עיוני איתן, פורה וחדשני בין עולם המחקר והמדע לבין עולם האמונה הדתית, כמו גם גשר בין זרמים שונים במחשבה היהודית והבין-דתית.

בשנת 1962 עברה משפחת רוזנק להתגורר בירושלים. פרופ' מיכאל רוזנק החל את עבודתו במכון למדריכי חו"ל במסגרת הסתדרות הציונית העולמית והפך במהרה למנהל החינוכי של "קרית מוריה". כאן הפך לדמות מוכרת עבור מוסדות חינוך יהודיים מזרמים שונים בארץ ובעולם; משנתו החינוכית השתכללה ועודנה נוכח הצרכים התרבותיים המגוונים, והשפעתו החינוכית חלחלה למערכות החינוך השונות.

בשנות ה-70-80 גישתו החינוכית הייחודית חדרה אל צה"ל במסגרת **קצין חינוך ראשי** עת פרופ' מיכאל רוזנק הפך **לשותף בכיר וממעצבי דרכה** של התפיסה החינוכית החדשה בצה"ל. בעזרת משנתו החינוכית הוא הצביע על בריחתה של מערכת החינוך הצה"לית מעיסוק תרבותי מחייב. מערכות אלו שחששו ממגוון העמדות התרבותיות של ציבור

החיילים והמדריכים הפכו את הלימודים להיסטוריים-אינפורמטיביים גרידא. פרופ' רוזנק היה ממעצבי הקונספציה החינוכית המאפשרת דיון ערכי, שאינו מאיים על חברה מורכבת.

ביטוי תיאורטי ראשוני של משנתו נעשה במאמרו משנות ה-60.¹ בכתבתו פרופ' מיכאל רוזנק ניסה לנסח "תיאוריה חינוכית" ההולמת מורכבות סוציולוגית וערכית; והוא ניסה לעצב דמות של חינוך שהוא גם נאמן ומחויב וגם פלורליסטי.

פעילות בשדה החינוך והאקדמיה

משנת 1968 פרופ' רוזנק החל לנסח את משנתו החינוכית בכלים תיאורטיים שיטתיים (במסגרת עבודת הדוקטורט² תחת הדרכתו של פרופ' שלמה פוקס). עבודה זו נעשתה בין השנים 1969-1976. בשנים אלה החל ללמד במסגרת "המרכז לחינוך יהודי בתפוצות" שבאוניברסיטה העברית והוא הפך לראש המרכז בשנת 1977. פרופ' מיכאל רוזנק היה מהוגיה המרכזיים של תוכנית "ערכי יהדות" שביקשה לתת מזר למצוקות הקהילות היהודיות בחו"ל. לשם כך הוא פיתח תיאוריה חינוכית המגובה במערך רחב של מדריכים, מורים, משתלמים מחקר וספרות, שגובשו תחת פיקוחו והדרכתו. **אותותיו המבורכות של מפעל זה ניכרים עד היום במוסדות חינוך רבים ברחבי העולם היהודי.**

פרופ' רוזנק הביא אל השדה האקדמי את ניסיונו החינוכי העשיר ואת העדינות והמורכבות הפילוסופית, הסוציולוגית והפסיכולוגית כמו גם את תובנותיו הדתיות - ששילובן היווה תמהיל יוצא דופן בשדה החינוך והמחקר. הוא הכיר את חשיבות פישוט גופי ידע בתהליך ההוראה מכאן, וסכנת העיוות והצמצום של החומר הנלמד בשל פישוט זה מכאן. הוא השכיל למזג פילוסופיה כללית וחינוכית לשם הבהרת הנחות היסוד של המעשה החינוכי; והוא הצביע על סכנת ההוראה היהודית הנטולה טענה ערכית-תרבותית בשל הרצון להישאר ניטראליים מול חברה משוסעת בזרמים וקהילות אמונה ודעת שונות.

פרופ' רוזנק פיתח את הכלים התיאורטיים-חינוכיים **המאפשרים שיח פורה וערכי נוכח קהילות בעלות אמונות מגוונות** ובשל כך איפשר **שיח יהודי רב-תרבותי**. הוא יצר את האפשרות לקבוצות ולאנשים שונים בעלי תפיסות עולם מקוטבות ללמוד יחדיו טקסטים יהודיים שיש בהם תביעה ערכית. חשוב לציין **שמצב זה נתפס כבלתי אפשרי לפני פועלו החינוכי**.

הוא לימד את מערכות החינוך כיצד ניתן להביא אנשים שונים להגיע למחויבות ערכית המעוגנת באוטונומיה תרבותית ואמונתית בקהילות לומדים מגוונות. הוא דחה הוראה דוגמתית של המקורות ועיצב שיח של דיאלוג ערכי בעל שיקול דעת, שמחייב התמודדות אישית של התלמיד עם המקורות היהודיים.

רעיונות אלה קיבלו ביטוי מובהק בספרו *Teaching Jewish Values: a Conceptual Guide*³ שזכה לכמה תרגומים בשפות שונות; חיבור שהפך לגורם מעצב לחינוך היהודי בתפוצות.

כתביו של פרופ' רוזנק אף יצרו את ההבנה **כיצד ניתן לחשוף "תיאוריה חינוכית"** על ידי עיון במשנתם של הוגים יהודים. פרופ' רוזנק יצר מדד חדש לבחינתן של תיאוריות חינוכיות והוא פיתח את מושג "התרגום החלקי" המאפשר לחומר הנלמד להיות הן רלוונטי עבור התלמיד אך בד בבד לשמור על החומר מפני רדוקציוניזם שעלול לעוותו.⁴

¹ Michael Rosenak, Not Just in the Afternoon", Niv Hamidrashia (1965); ibed, "Adult Education and Jewish Values", (1970); ibed. "Thought on Teaching Jewish Thught" (1971)

² מיכאל רוזנק, תפקודים של תיאולוגיה יהודית בת זמננו בחיבור תיאוריה חינוכית דתית בתפוצות, האוניברסיטה העברית, 1976.
³ Melton Center, 1986

בשנת 1987 מונה פרופ' מיכאל רוזנק לפרופסור חבר והוא הפך להיות גורם מרכזי בעיצובו של "המרכז לחינוך יהודי" ו"מרכז מלטון" (יו"ר ועדות מחקר לחינוך יהודי וכינוסים בינלאומיים בחקר החינוך; ראש המגמה לחינוך יהודי ומנהל האקדמי של תוכנית "מחנכים בכירים במרכז לחינוך יהודי"). כל אלה רק העצימו את השפעתו על מרכזי למידה וחינוך בארץ וברחבי העולם היהודי והוא הפך לאישיות האקדמית הבכירה ביותר בתחומו.

כתיבה וספרות

משנתו הפילוסופית הגיעה לידי ניסוח תיאורטי מגובש בספרו *Commandments and Concerns*⁵ (ספר, שזכה לפרס המועצה הלאומית לספר היהודי בשנת 1989). ונדבך נוסף שלה מגולם בספרו *Roads to the Palace*⁶ שהפך לאחד מספרי היסוד החשובים ביותר בשדה הפילוסופיה של החינוך היהודי. ספרו "צריך עיון - בין מסורת ומודרנה בחינוך היהודי"⁷, מהווה את הביטוי העברי הבשל ביותר של התיאוריות הפילוסופיות של משנתו. ספרו "Tree of Life Tree of Knowledge: Conversations with the Torah"⁸ הפך את הפילוסופיה של החינוך היהודי לכלי פרשני ולקריאה חדשה של התורה הנעה בתוך המתח שבין נאמנות תרבותית ומחקר אקדמי. כל זאת מעבר למאמרים רבים שפרסם במקביל בארץ ובעולם שהיו תשתית למחשבה תיאורטית חדשנית בתחומו.

פעילות חינוכית וציבורית

לאורך כל השנים מיכאל רוזנק היה פעיל ביותר בכל מערכות החינוך היהודי בארץ ובעולם: חבר הנהלת "שורשים"; ממייסדי "מכון פרדס" בירושלים, מרצה וחבר הנהלה במכון; ממייסדי תכנית "עמיתי ירושלים" וחבר סגל בכיר של תוכנית זו (מ-1981); חבר הנהלת "מליץ" - המכונים לחינוך יהודי ציוני; חבר בוועדות רבות לקידום החינוך היהודי האקדמי בלונדון ומכללת ליפשיץ בירושלים; חבר מערכות שונות שהן הבמות המרכזיות והבכירות ביותר באקדמיה בנושא חינוך יהודי כגון: *The Journal of Religious Jewish Education* שבאוניברסיטת בר אילן, ומערכת "עיונים בחינוך היהודי" שבאוניברסיטה העברית. פעילות ענפה הקדיש מיכאל רוזנק לייעוץ והדרכה מחוץ לגבולות מדינת ישראל והוא נחשב לדמות מרכזית עבור כמה זרמים בעולם הנוצרי שקיימו השתלמויות חינוכיות בארץ. מפעליו חננו אלה הטביעו את חותם הגותו על כל מרכזי החינוך היהודי בעולם והפכו את משנתו וגישתו לתשתית של מפעלי חינוך רבים בכל מרחבי העולם היהודי.

⁴ סוגיות אלה סוכמו אף במאמר: "The Tasks of Jewish Religious Educational Philosophy", *Religious Education*, Vol. LXXXII, No 3 (Sep-Oct. 1978), pp. 513-528

⁵ ראה: *Commandments and Concerns: Religious Jewish Education in Secular Society*, (Philadelphia: The Jewish Publication Society, 1987) 309 pp.

⁶ *Roads to the Palace: Jewish Texts and Teaching* (Oxford and Providence, R.I.: Berghahn Books; Impress) (together with the Institute of Education, London University), 280 pp.

⁷ מיכאל רוזנק, צריך עיון: מסורת ומודרנה בחינוך היהודי בזמננו, הוצאת מאגנס והמרכז להגות בחינוך היהודי, מכללת ליפשיץ, ירושלים תשס"ג.

⁸ Michael Rosenak, *Tree of Life, Tree of knowledge: Conversations with the Torah*, Westview Press, U.S.A 2001

לאורך שנות פעילותו זכה מיכאל רוזנק לכמה פרסים ואותות כבוד. בין היתר, בשל מעמדו המכונן בתחום הפילוסופיה של החינוך היהודי זכה הוא בקדמיה לחינוך יהודי ע"ש מנדל (1988). ספרו, כאמור, זכה לפרס המועצה הלאומית לספר היהודי (1989) ופרס רוטברג הוענק לו על ידי האוניברסיטה העברית בירושלים בשנת 2001 (י"ב סיוון תשס"א).

בנימוקים לקבלת הפרס נכתב, בין היתר,

משנתו והגותו פרצו דרך חדשה בתחום מחשבת החינוך והניחו היסודות לחקר הפילוסופיה של החינוך היהודי. יותר מארבעים וחמש שנה הוא תורם ממרצו ומכישוריו לטיפוח תוכניות חינוכיות חדשניות והולמות את צרכי הזמן והמקום ופועל במסירות להכשרת אנשי חינוך למוסדות חינוך ברחבי העולם... הוא... מהחשובים בחוקרי החינוך היהודי בארץ ובעולם והוא הדמות הפילוסופית הבולטת שבהם, את העיון והשיח בשדה החינוך העלה לרמה מושגית ושיטתית וכך כונן תחום עיוני חדש "הפילוסופיה של החינוך היהודי"... הוא פיתח תוכניות חינוך... הכשיר אנשי חינוך... בארץ ובתפוצות".

בשל נימוקים דומים החליט בית המדרש לרבנים בארה"ב (JTS) להעניק לו תואר דוקטור לשם כבוד עבור מפעל חיים (בשנת 1997) וכן מוסדות היברו יוניון קולג' העניקו לו תואר דוקטור לשם כבוד על מפעל חיים בשנת 2003. בשנת 2007 גם מוסדות ישיבה אוניברסיטה החליטו להעניק לו תואר דומה לאות הערכה על מפעלו ותרומתו לעולם היהודי.

בדברים שכתב ראש ישיבה אוניברסיטה (במרץ 2008) לכבוד קבלת דוקטור לשם כבוד נאמר:

"פרופ' רוזנק הגדיר ועיצב את תחום הדעת של החינוך היהודי והעלה תחום זה לרמות הגבוהות ביותר של השיח האקדמי... לאורך עבודתך המזהירה עיצבת כלים חינוכיים כדי להצליח לממש את מטרות נעלות אלה: למדנות, דאגה לזולת, יושרה, חום אנושי, חכמה, תבונה ותשוקה להעשיר את תלמידך בחכמה על ידי השפעת חום אנושי ושאר רוח".

שני קבצים מחקרים יצאו לאור להוקרת מפעלו הפילוסופי-חינוכי:

[א] "מיהו היהודי המחונך?": כיוונים בפילוסופיה של החינוך, בעריכת יונתן כהן, האוניברסיטה העברית בירושלים, מאגנס, ירושלים תשס"ה (מאמרים בעברית ובאנגלית).

[ב] שפות ספרויות בחינוך היהודי: מחקרים לכבודו של מיכאל רוזנק, י' כהן, א' אייזיקס וא' הולצר (עורכים), מאגנס, ירושלים תשס"ז (ב' כרכים).

לסיכום: מחקריו, משנתו והגותו של פרופ' מיכאל רוזנק הם לא רק פריצת דרך בתחום המחשבה של החינוך היהודי אלא אבני מסד לשיח חינוכי רב-תרבותי ולכינונו של תחום חדש: הפילוסופיה של החינוך היהודי. כלי הניתוח שנוצרו במשנתו הינם נכסי צאן ברזל לכל עיון בתחום זה. פרופ' רוזנק הוא דמות ייחודית של איש חינוך ואקדמיה, איש אמונה וחוקר, ורבים מתלמידיו הפכו להיות לאנשי מפתח בחינוך היהודי בכל העולם היהודי על שלל זרמיו. הוא השכיל לחנך למחויבות קיומית ולמחשבה ומחקר מדעיים; למחויבות קהילתית ולפלוראליזם יהודי ובין דתי.

בשל כל אלה ובשל פועלו המחקרי, ההוראתי והחינוכי במשך 55 שנות פעילותו בשדה הציבורי והמחקרי אנו ממליצים על קריאת רחוב על שמו בירושלים שהייתה לביתו מתחילת שנות ה-60 ועד פטירתו.

מבחר פרסומים

פרופסור מיכאל רוזנק

דוקטורט

מיכאל רוזנק, תפקודים של תיאולוגיה יהודית בת זמננו בחיבור תיאוריה חינוכית דתית בתפוצות, האוניברסיטה העברית בירושלים, 1976 (בהדרכת פרופ' שלמה פוקס).

ספרים

עברית:

1. מיכאל רוזנק, תשס"ג. צריך עיון - בין מסורת ומודרנה בחינוך היהודי. ירושלים: מאגנס.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1986. *Teaching Jewish Values: A Conceptual Guide*. Jerusalem: The Melton Centre, The Hebrew University. (Spanish edition published by the Melton Centre in 1987; Russian edition published by The Joint Distribution Committee in Jerusalem, 1995).
2. Michael Rosenak. 1987. *Commandments and Concerns: Jewish Religious Education in Secular Society*. Philadelphia: Jewish Publication Society.
3. Michael Rosenak. 1995. *Roads to the Palace: Jewish Texts and Teaching*. Providence, Oxford and London: Berghahn Books for the Institute of Education, University of London.
4. Michael Rosenak. 2001. *Tree of Life, Tree of Knowledge*, Boulder, Colorado: Westview.

מאמרים

א. הגות פילוסופית ותיאולוגית

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ט. 'איך לחנך להזדהות יהודית: קווי הדרכה תאורטיים', כיוונים (סתיו תשל"ט): 98-87.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ג. 'להיות תמים עם ה': חינוך לתורה ודרך ארץ בעידן זה', ניב המדרשייה: עיונים במשנת תורה עם דרך ארץ, טז-יז, תל אביב: 245-226.

3. מיכאל רוזנק. תשמ"ד. 'האדם היהודי ומדינת ישראל: הציונות בהגותו של הרב י"ד סולובייצ'יק', ספר היובל לכבוד הרב סולובייצ'יק (א'), ש' ישראל, י' רפאל ונ' לאם (עורכים). ירושלים וניו יורק: מוסד הרב קוק: 169-154.
4. מיכאל רוזנק. תשנ"ג. 'שפת הדת והמסורת ושפת המודרנה - גם יחד', הד הגן נ"ח: 142-140.
5. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'חינוכו של האדם: אידאל יהודי ותרבות מודרנית', מרדכי בר-לב (עורך), ספר היובל של מדרשיית נועם, תל אביב: מדרשיית נועם: 150-142.
6. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'החינוך היהודי והמסגרת ההומניסטית', מ' ברלב (עורכת), יהדות והומניזם - סוגיות בהשתלמויות מורים ו'. ירושלים: משרד החינוך והתרבות, האוניברסיטה העברית בירושלים: 52-40.
7. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'בין סמכות לאוטונומיה בחינוך הדתי', ז' ספראי וא' שגיא (עורכים), בין סמכות לאוטונומיה במסורת ישראל. תל אביב: הקבוץ המאוחד: 511-501.
8. מיכאל רוזנק. תש"ס. 'מהיכן יבואו המים החדשים: על האפשרות לפתח ציבור של "בני תרבות" בחברה היהודית המודרנית', פנים: כתב-עת לתרבות, חברה וחינוך 15, 82-72.
9. מיכאל רוזנק. תשס"א. 'חינוך לערכים: בין מחויבות לפתיחות', י' עירם, ש' שקולניקוב, י' כהן וא' שכטר (עורכים). צמתים: ערכים וחינוך בחברה הישראלית. ירושלים: משרד החינוך: 691-665.
10. מיכאל רוזנק ואבינועם רוזנק. תשס"ב. 'הפילוסופיה של ההלכה, הפילוסופיה של החינוך והפסיקה ההלכתית שביניהם'. הגות בחינוך היהודי ג-ד: 114-75.
11. מיכאל רוזנק. תשס"ד. 'יהודים, זהים וזרים; שלושה דגמים מדרשיים', ש' ארזי, מ' פכלר וב' כהנא (עורכים). החיים כמדרש: עיונים בפסיכולוגיה יהודית לכבוד פרופסור מרדכי רוטנברג, תל אביב: הוצאת ידיעות אחרונות: 151-125.
12. מיכאל רוזנק. תשס"ה. 'איך לחנך להזדהות יהודית: קווי הדרכה תאורטיים', מיהו היהודי המחונך? כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י' כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: קט-קכא.
13. מיכאל רוזנק. תשס"ה. 'דת דתיות והוראה: שתי תפיסות אב', מיהו היהודי המחונך? כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י' כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: פז-קז.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Is Zionist Theory Still Viable?' *Judaism* (Winter): 79-92.
2. Michael Rosenak. 1969. 'The Mitzvot, the Messiah and the Territories,' *radition* Vol. 10, No. 3 (Spring):12-40.
3. Michael Rosenak. 1977. 'Jewish Faith and Israeli Reality: the Inter-Relationship Between Trust and Security,' *Forum* 2(27):122-134.
4. Michael Rosenak. 1977. 'The Tasks of Jewish Religious Educational Philosophy,' *Religious Education*, Vol. 73, No. 3 (Sept-Oct): 513-528.

5. Michael Rosenak. 1978. 'Education for Jewish Identification: Theoretical Guidelines,' *Forum* (Winter):118-129.
6. Michael Rosenak. 1981. 'Do Jews See the World Differently? An Educational Perspective,' *Immanuel: A Journal of Religious Thought and Research in Israel*, 13 (Fall): 95-107.
7. Michael Rosenak. 1981. 'The State of Israel (A Theological Perspective),' A. A. Cohen and P. Mendes-Flohr (eds.), *Contemporary Jewish Religious Thought: Original Essays on Critical Concepts, Movements and Beliefs*. New York: Charles Scribner and Sons: 909-916.
8. Michael Rosenak. 1982. 'Jewish Education: A Re-appraisal,' address delivered at Beit Hanassi, 1981, *Forum* 44 (Spring), Section III: 1-15.
9. Michael Rosenak. 1982. 'Israel und die Jüdische Erziehung Ausserhalb Israels,' *Erziehung in Israel*, Hrsg. von Walter Ackerman, A. Carmon, D. Zucker. Bd. I-II. Stuttgart: Klett-Cotta: 398-412
10. Michael Rosenak. 1987. 'The Religious Person and Religious Pluralism, A. R. Brockway and J. Halperin (eds.) *The Meaning and Limits of Religious Pluralism in the World Today*. Geneva: World Council of Churches and International Jewish Committee on Interreligious Consultation: 7-22.
11. Michael Rosenak. 1989. 'Jewish Education in Israel: The Ideological Factor,' S. Himmelfarb (ed.), *Jewish Education Worldwide*. Lanham: University Press of America: 505-526.
12. Michael Rosenak. 1992. 'The Land of Israel: Its Contemporary Meaning,' S. Katz (ed.). *Frontiers of Jewish Thought*. Washington, D.C. Bnai Brith Books: 13-31.
13. Michael Rosenak. 1992. 'Commitment and Non-Commitment in Jewish Value Education,' A. Shkedi (ed.), *Teaching Jewish Values; A case of curriculum development: Studies in Jewish Education* Vol. 6: 25-45.
14. Michael Rosenak. 1995. 'Jewish Education in the 21st Century,' *Da'at* Vol. 8, No. 1: 73-87 (see also: *Ten Da'at*, Vol. 8, No. 1 [Spring 1995]: 73-87).
15. Michael Rosenak. 1997. 'Extremism, Conviction and Intention in Religious Jewish Education,' Y. Rich and M. Rosenak (eds.), *Panorama; International Journal of Comparative Religious Education and Values*, Vol. 9, No. 2, (Winter).
16. Michael Rosenak. 1997. 'Religious Education in an Open Society,' Miriam Gillis Carlebach and Barbara Vogel (eds.), *Dritte Joseph Carlebach-Konferenz: Toleranz von Religion und Gesellschaft*, Hamburg: Doulling and Galitz: 129-140
17. Michael Rosenak. 1999-2000. 'From Strength to Strength: Dewey and Religious Jewish Education,' *Courtyard: A Journal of Research and Thought in Jewish Education* 1 (New York): 66-80.
18. Michael Rosenak. 2003. 'Religious Jewish Education and the Holocaust: The Theological Dimension,' A. Kasher (ed.), *Philosophia* Vol. 30, Nos. 1-4:189-218.

עברית:

1. מיכאל רוזנק ויונתן כהן. תשמ"א. שאלות ערכיות בעולם המדרש: מדריך למורה. ירושלים: מרכז מלטון.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ד. 'דילמות ביחסים בין ישראל והתפוצות', סקירה חודשית. צבא הגנה לישראל, קצין חינוך ראשי, מרץ-אפריל 1984, 3-4: 87-72.
3. מיכאל רוזנק. תשמ"ה-תשמ"ו. 'החינוך היהודי: הערכה מחדש'. החינוך ובתי הספר היהודיים בתפוצות: תפוצות ישראל כג, 3-4: 46-29.
4. מיכאל רוזנק. תשמ"ה. 'דמויות יהודיות ודרכי חינוך', צ' למ (עורך), בית-ספר וחינוך. ירושלים: מאגנס: 247-235.
5. מיכאל רוזנק. תשמ"ט. 'דילמות ביחסים בין ישראל והתפוצות', ש' שטמפלר (עורך), עם ומדינה: החברה הישראלית. תל אביב: משרד הבטחון: 332-316.
6. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'דת, מסורת ומודרנה והשלכותיהן על מערכת החינוך', א' פלדי (עורך), החינוך במבחן הזמן. תל אביב: רמות: 292-284.
7. מיכאל רוזנק. תשנ"ט. 'מוקדים של הקצנה דתית: הבטים חינוכיים', הגות בחינוך היהודי א': 172-155.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Jacob and Esau: on the Holocaust in our Education,' *Niv HaMidrashia*: 74-81.
2. Michael Rosenak. 1970. 'Adult Education and Jewish Values,' *Niv HaMidrashia*: 18-32.
3. Michael Rosenak. 1971. 'Thoughts on Teaching Jewish Thought,' *Niv HaMidrashia*: 93-102.
4. Michael Rosenak. 1972. 'On the Teaching of Israel in Jewish Schools,' *Jewish Education* (Winter): 91-8.
5. Michael Rosenak. 1982. *The Normative-Deliberative Dialectic: A Theoretical Foundation for Religious Jewish Education*. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora, Hebrew University.
6. Michael Rosenak. 1983. 'Jewish Religious Education and Indoctrination,' *Studies in Jewish Education*, Vol. I: 117-138.
7. Michael Rosenak. 1984. 'Jewish Types: Responses and Educational Options,' *Jewish Education* 52, 2: 19-29.

8. Michael Rosenak. 1985. 'On the Perfect Torah and the Stranger Within the Gates: Education Towards Religious Humanism,' *The Melton Journal*. The Jewish Theological Seminary of America, New York.
9. Michael Rosenak (with Asher Shkedi and Jonathan Cohen). 1985. *How Does a Person Change? Aspects of Teshuvah*. Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University of Jerusalem.
10. Michael Rosenak and Asher Shkedi. 1985. *Between people: Interpersonal Responsibility in Rabbinic Teaching*. Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University of Jerusalem.
11. Michael Rosenak. 1987. *Building Jewish Culture in the Diaspora: Diaspora-Israel Partnership in Strengthening Jewish Education*. Jerusalem: Study Circle on World Jewry.
12. Michael Rosenak. 1988. *Reflections on the Teaching of Israel in Religious Schools*. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora of the Hebrew University.
13. Michael Rosenak. 1991. 'Towards a Curriculum for the Modern Orthodox School,' J. Sachs (ed.). *Orthodoxy Confronts Modernity*, Hoboken, N.J. and London: Ktav in Association with Jews College: 62-80.
14. Michael Rosenak. 1993. 'Insight and Exegesis: An Exercise in Jewish Educational Thought', *Niv Hamidrashia* 24-25: 20-30.
15. Michael Rosenak. 1993. 'Coping and growing: reconciliation and self-discovery,' *The Melton Journal* 27 (Autumn): 3-4.
16. Michael Rosenak. 1995. 'Not Just in the Afternoon: On Integration Between the Sacred and the Secular in the Religious High School,' *Niv HaMidrashia* (Winter): 32-44.
17. Michael Rosenak. 1995. 'Speaking to our Children about God,' *From the Martin Buber House: International Council of Christians and Jews*, No. 23: 35-41.
18. Michael Rosenak. 1996. 'Let's Talk About Judaism,' *Niv HaMidrashia*: 28-39.
19. Michael Rosenak. (n.d. c1996). 'The Meaning of Israel for Jewish Life: A Philosophical Overview,' (with A. Eisen), Monograph for the Charles R. Bronfman Foundation, 30 pp.
20. Michael Rosenak. 1996. 'Jewish Education and Jewish Studies,' *Jewish Studies* 36: 7-21.
21. Michael Rosenak and Arnold Eisen. 1997. *Teaching Israel: Basic Issues and Philosophical Guidelines*. Jerusalem: CRB Foundation, the Joint Authority for Jewish Zionist Education, the Charles Bronfman Centre for the Israel Experience.
22. Michael Rosenak. 1997. 'The Akedah – and What to Remember,' *Tehillah le-Moshe: Biblical and Judaic Studies in Honor of Moshe Greenberg*. Mordechai Cogan, Barry L. Eichler, Jeffrey H. Tigay (eds.). Winona Lake, IN: Eisenbrauns: 307-313
23. Michael Rosenak. 1998. 'Travelling an Unfamiliar Road - A Midrash on Learning,' H. Marantz (ed.). *Judaism and Education: Essays in Honor of Walter I. Ackerman*. Beer-Sheva: Ben-Gurion University of the Negev Press: 87-95

24. Michael Rosenak. 1999. 'Between Texts and Contexts: How May Tomorrow's Jewish Education be Different,' M. Brown and I. Arbella (eds.), *Creating The Jewish Future*, New York: 162-179 (Appeared previously in the *Journal of Jewish Education* Vol. 63, No. 3 [1997]).
25. Michael Rosenak. 2001. 'Educational Guidelines for Teaching the Shoah in the 21st Century,' S. McMahon-Kaye (ed.), *The Memory of the Holocaust in the 21st Century*. Jerusalem: Yad Vashem: 129-135.
26. Michael Rosenak. 2002. 'Corporal Punishment in Jewish Education: A Philosophical-Educational Exploration,' P. Y. Medding (ed.), *Jews and Violence: Images, Ideologies, Realities. Studies in Contemporary Jewry*, Vol. 18. New York: Oxford University Press: 168-185.
27. Michael Rosenak. 2003. 'Educated Jews: Common Elements,' S. Fox, I. Scheffler & D. Marom (eds.), *Visions of Jewish Education*. Cambridge Mass.: Cambridge University Press: 178-218.

ג. מונוגרפיות מחקריות

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשמ"ה. 'ישראל כמוקד לחינוך יהודי בתפוצות' (עם ג'נט אביעד), חינוך בחברה מתהווה. ירושלים: הקיבוץ המאוחד ומכון ון-ליר: 799-744.
2. מיכאל רוזנק. תשנ"ו. 'היהודי המחונו: שלושה דגמים מודרניים', עיצוב ושיקום: אסופת מאמרים לזכרם של פרופ' עקיבא א. סימון ופרופ' קרל פרנקנשטיין (בעריכת צבי לם). ירושלים: מאגנס: 277-265.
3. מיכאל רוזנק. תשס"ב. 'היהדות "בתוככי המודרנה" במשנתו החינוכית של יוסף אחיטוב', א' שגיא ונ' אילן (עורכים). תרבות יהודית בעין הסערה. תל אביב: הוצאת מרכז יעקב הרצוג בקיבוץ עין צורים והקיבוץ המאוחד: 140-117.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1982. 'Israel and Jewish Education in the Diaspora' (with Janet Aviad), Walter Ackerman, Aryeh Carmon, David Zuker (eds.), *Education in Israel*, published in German, Klett-Kolka Verlag, Stuttgart: 393-409.
2. Michael Rosenak. 1985. 'Trends and Problems in Current Jewish Educational Scholarship', M. Rosenak (ed.), *Introduction to Studies in Jewish Education*, Vol. II. Jerusalem: Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora, Hebrew University: 9-18.
3. Michael Rosenak. 1987. 'Jewish Education In Israel: The Ideological Factor', H. S. Himmelfarb and S. DellaPergola (eds.), *Jewish Education World Wide: Cross Cultural Perspectives*. Lanham, Maryland: University Press of America: 505-526.
4. Michael Rosenak. 1990. 'Teaching the Holocaust: Theological Considerations', A. Kasher. (ed.), *The Silence of God*, Orbis Books, Maryknoll, N.Y.

5. Michael Rosenak. 1993. 'Jewish Fundamentalism in Israeli Education', M. E. Marty and R. S. Appleby (eds.), *Fundamentalisms and Society: Reclaiming the Sciences, the Family and Education*. Chicago and London: The University of Chicago Press for the American Academy of Arts and Sciences: 374-414.
6. Michael Rosenak. 2002. 'Rabbi Eliyahu E. Dessler: A Philosopher of Haredi Education', B.I. Cohen & A. A. Ofek (eds.), *Essays in Education and Judaism in Honor of Joseph S. Lukinsky*. New York: The Jewish Theological Seminary of America: 179-203.
7. Michael Rosenak. 2004. 'The Educated Jew, Three Modern Models', J. Cohen (ed.), *In Search of a Jewish Paideia: Directions in the Philosophy of Jewish Education; Studies in Jewish Education* Vol. 10: 109-127

7. מאמרים אנציקלופדיים וביקורתיים

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'בין הזדהות והתרחקות', שדמות 61: 122-126.
2. מיכאל רוזנק. תשל"ד. 'על החינוך המוסרי' (ביקורת על הספר של ג' סולטיס וב' חזן *Moral Education*), שבילי החינוך 34: 190-192.
3. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'בין אמונה ומחשבה', פתחים (נובמבר): 48-56.
4. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'השוואה והתאולוגיה היהודית', דעות: 360-362.
5. מיכאל רוזנק. תשל"ט. 'היהדות השמרנית (הקונסרבטיבית) וההלכה', פתחים (אפריל): 88-90.
6. מיכאל רוזנק. תשמ"א. 'לקראת הגדרת העיקרים של היהדות בדורנו', פתחים (מרס): 34-36.
7. מיכאל רוזנק. תשמ"ו. 'החטא ועונשו', פתחים 57-58 (אפריל): 21-23.
8. מיכאל רוזנק. תשנ"ז. 'פלורליזם וסובלנות: הערות והבהרות אחדות', יעקב עירם (עורך), סובלנות ופלורליזם בחברה הישראלית, הקתדרה לחינוך לערכים, לסובלנות ולשלום ביה"ס לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן: 69-73.
9. מיכאל רוזנק. תשנ"ג. 'מדינת ישראל', אברהם שפירא (עורך), לקסיקון התרבות היהודית בזמננו - מושגים, תנועות, אמונות. תל אביב: הוצאת עם עובד: 272-277.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. 'Moments of the Heart: On Siach Lohamim,' *Judaism* (Spring): 210-224.
2. Michael Rosenak. 1971. 'Religion and Religious Attitudes in Israel,' *Encyclopedia of Zionism and Israel*, Vol. 2, (R. Patai, editor), New York: 940-944.
3. Michael Rosenak. 1971. 'Sabbaths and Holidays in Israel,' *Encyclopedia of Zionism and Israel*, Vol. 2 (R. Patai, editor), New York: 987-990.

4. Michael Rosenak. 1978. 'The Thought of Baruch Kurzweil,' *Immanuel* 8 (Spring):118-124.
5. Michael Rosenak. 1992. 'On Ways and Visions: The Theological and Educational Thought of Irving Greenberg,' *The Melton Journal* (Spring), The Jewish Theological Seminary of America.
6. Michael Rosenak. 1992. 'The Jewishness of Israel,' *Jewishness of the State of Israel: Encyclopaedia Judaica Year Book 1990-1991*: 106-109.

עריכה (הגות פילוסופית חינוכית ותיאוריה פדגוגית)

עברית:

1. זהות יהודית וקיום יהודי: מדריך למורה. ירושלים: האוניברסיטה העברית, המרכז לחינוך יהודי בתפוצות ובי"ס "תרבות" מהדורה ניסויית תשל"ט, מהדורה שנייה תשמ"ד.
2. בין אדם לחברו: מדריך למורה. (עם אשר שקדי). תשמ"א. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות.
3. המדרש ואנחנו: מדריך למורה (עם יונתן כהן). תשמ"ג. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות, מהדורה ניסויית.
4. האדם משנה את עצמו (עם אשר שקדי). תשמ"ג. ירושלים: המכון הפדגוגי לתפוצות.
5. בין אדם לחברו (עם אשר שקדי). תשמ"ט. אבן יהודה: הוצאת רכס (כולל מדריך למורה וחוברת פעילויות וספר מקורות). מהדורה מורחבת שנכתבה על סמך ניסוי.
6. האדם משנה את עצמו (עם יונתן כהן). תשמ"ג. אבן יהודה: הוצאת רכס. מדריך למורה וחוברת לתלמיד. נכתב מחדש אחרי ניסוי והערכה. מהדורה מורחבת על בסיס המהדורה הניסויית משנת תשמ"ג.
7. הזהות היהודית והקיום היהודי (עם אשר שקדי). תשמ"ג. אבן יהודה: הוצאת רכס (כולל מדריך למורה וספר פעילויות). נכתב מחדש אחרי בדיקה והערכה של יחידה ניסויית משנת 1979.
8. העם היהודי בימינו: שייכות ומחויבות – תכנית להוראת הנושא בבית הספר העל יסודי הכללי והדתי. תשס"א. ירושלים: משרד החינוך והתרבות והסוכנות היהודית (ייעוץ מדעי: מיכאל רוזנק).

לועזית:

1. Michael Rosenak. *Judaean Leaves*, 1961-1962. New York: The American Zionist Youth Commission

2. Michael Rosenak. 1968. *Eretz Yisrael: Land of Promise*. New York: National Council of Synagogue Youth, Union of Orthodox Jewish Congregations of America.
3. Michael Rosenak, *Niv HaMidrashia*, Midrashiat Noam, (Editor of English Section), Tel Aviv, 1964-1969.
4. Michael Rosenak. 1970. *Modern Problems in Judaism and Jewish Education* (a Reader with Editor's Introduction). Jerusalem: Academon.
5. Michael Rosenak. Educational material put out in the years 1973-1975 under the auspices of Kiryat Moriah.
6. Michael Rosenak, Teaching units in the framework of the 'Jewish Values' Project of the Melton Centre for Jewish Education in the Diaspora:
 - a) Michael Rosenak. *Jewish Identity and Jewish Existence: A Teaching Guide*. Jerusalem: Hebrew University, Centre for Jewish Education in the Diaspora and the Tarbut School, Mexico City, Experimental Edition, 1979 (Second edition, 1984)
 - b) Michael Rosenak. *Between Man and his Fellow: A Teaching Guide* (with Asher Shkedi). The Pedagogic Institute for the Diaspora, Jerusalem 1981 (Experimental Edition).
 - c) Michael Rosenak. *The Midrash and the Modern World: A Teaching Guide* (with Jonathan Cohen). The Pedagogic Institute for the Diaspora, Jerusalem (Experimental Edition), 1982.
7. Michael Rosenak. 1985. *Studies in Jewish Education* Vol. 2.
8. Y. Rich and M. Rosenak (eds.) *Abiding Challenges: Research Perspectives on Jewish Education: Studies in Memory of Mordechai Bar-Lev*, 1999. London: Freund Pub. House, and Tel Aviv: Bar-Ilan University.

הגות ציונית דתית

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשל"ו. 'גוש אמונים: האמנם הציונות הדתית של ימינו?', בתפוצות הגולה 78/77 : 45-50.
2. מיכאל רוזנק. תשמ"ב. 'האם קיים יהודי דתי מודרני?', כיוונים (חורף): 19-13.

לועזית:

1. Michael Rosenak. 1968. *Israel: Eretz Israel, Land of Promise*. Union of Orthodox Jewish Congregations of America, Youth Division, New York: National Conference of Synagogue Youth.
2. Michael Rosenak. 1977. 'Jewish Faith and Israeli Reality: Reflections on the Meaning of Experience,' *Forum*, no. 27: 122-134.

3. Michael Rosenak. 1978. 'In a Time of Trouble: Reflections of a Religious Zionist,' *Tikkun*, vol. 3, no. 3: 56-60, 124-127.
4. Michael Rosenak. 1979. 'Three Zionist Revolutions,' *Forum* 34:18-30.
5. Michael Rosenak. 1982. 'On Zionism and Jewish Happiness,' *Forum*, no. 45: 9-13.
6. Michael Rosenak. 1986. 'Standing Up to the "Pious Ones;" Religious Zionist Reflections,' *The Melton Journal*, no. 20: 3-4.
7. Michael Rosenak. 1988. 'Religious Reactions to the Six-Day War: Testimony and Theology,' *The Impact of the Six Day War: A Twenty Year Assessment*, S. J. Roth (ed.). London: The Macmillan Press, Ltd.: 209-231.

ביקורת, ראיונות ורב-שיח

עברית:

1. מיכאל רוזנק. תשמ"א. 'סוכנת השינוי בחברה הישראלית (דיון בסדנה לבכירים בירושלים), חינוך מבוגרים בישראל, ט' (83): 9-8, 13.
2. יוסף בנטאויץ. תשמ"ב. 'חטא, תשובה וכפרה - רב שיח', פתחים: רבעון למחשבת היהדות, א'-ב' (57-58): 24-6.
3. 'כנס המחקר הבינלאומי הרביעי לחינוך יהודי: שיחה עם פרופ' מיכאל רוזנק'. תשמ"ט. הד האולפן החדש: להנחלת העברית ותרבותה 58: 91-87.
4. 'מדינת-ישראל והעלייה: המשבר וגורמיו, שיחה עם מיכאל רוזנק'. תשמ"ט. סקירה חודשית: ירחון לקציני צה"ל ל"ו (3): 6-3.
5. גשר צר: הנחלת העברית בתפוצות: שיחה עם פרופ' מיכאל רוזנק. תש"ן. הד האולפן: ביטאון להנחלת הלשון, (כסלו): 91-87.
6. זבולון אורלב. תשנ"ו. 'החינוך היהודי במדינת ישראל - מעין רב-שיח', עת לעשות: כתב-העת של התנועה ליהדות מסורתית בישראל 4: 39-11.
7. דב רפל. תשס"ד. 'צריך עיון: ביקורת', הגות בחינוך היהודי ה-ו: 393-395.
8. יונתן כהן. תשס"ה. 'תאולוגיה של חינוך יהודי: כיוונים במשנתו של מיכאל רוזנק', מיהו היהודי המחונך? כיוונים בפילוסופיה של החינוך היהודי, י' כהן (עורך), עיונים בחינוך היהודי י. ירושלים: מאגנס: לה-מח.
9. זאב הרוי. תשס"ה. רוזנק מפגיש את הרמב"ם עם רמזי: תגובה ליונתן כהן, מיהו היהודי המחונך? שם: מט-נו.
10. אשר שקדי. תשס"ה. 'ערכי היהדות בכיתה: מפגש בין שפות', מיהו היהודי המחונך? גז-פ.

1. Michael Rosenak. 1982. 'On Zionism and Jewish Happiness,' *Forum*, no. 45: 9-13.
2. Michael Rosenak. 1983. 'Before the Messiah and after Galut; A View from Israel,' *Melton Journal*, no. 16 .
3. Sol Schimmel. 1988. 'Commandments and Concerns: Review,' *Jewish Education*, vol. 56, no. 2: 18-28.
4. Alastair Falk. 1989. 'Commandments and Concerns: Review,' *L'eylah*, no. 27: 47-49.
5. Chaim Feuerman. 1991. 'Commandments and Concerns: Review,' *Tradition*, vol. 25, no. 3: 93-96.
6. Jo Cairns, Michael Rosenak. 1996. 'The Jewish Educator: Towards a Vision for our Profession,' *Professional Growth for Quality Education in the Community*, Research for quality in Jewish education. London: Institute of Education: 10-14.
7. n.a. 1996. 'Roads to the Palace: Review,' *Jewish Book World*, vol. 14, no. 1: 20-21.
8. Isa Aron. 1999. 'Roads to the Palace: Review,' *Religious Education*, vol. 94, no. 1: 126-132.
9. Burton I. Cohen. 2003. 'Tree of Life, Tree of Knowledge: Review,' *Conservative Judaism*, vol. 55, no. 2: 87-88.
10. Peter Ochs. 2004. 'A Road to the Postmodern Palace: Michael Rosenak's Theological Response to the Postmodern Condition,' J. Cohen (ed.), *In Search of a Jewish Paideia: Directions in the Philosophy of Jewish Education*, *Studies in Jewish Education* vol. 10: 17-31.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: אורי בנקי | תאריך: 20:18 02/07/2025 | מספר בקשה: 3334597
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית: 2
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: אורי
שם משפחה: בנקי
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: banki@lombrozo-adv.co.il
סוג קירבה: הורה

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: שירה בנקי
שם הרחוב המוצע באנגלית: SHIRA BANKI
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 31/10/1999
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: כ"ב חשון תש"ס
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 01/08/2015
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: י"ז אב תשע"ה

איתור מוצע:

שירה התגוררה בירושלים. מוצע להנציחה במרכז העיר, אזור שוק מחנה יהודה או רובע
מבוא העיר.
נבקש שלא להנציחה בשכונת מגוריה בבית הכרם.

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

נערה ירושלמית שנרצחה במצעד הגאווה בירושלים בשנת 2015

שירה הייתה נערה ירושלמית שתמכה בזכותו של כל אדם לחיות את חייו, מבלי להיות חשוף
לשנאה, בוז או אלימות בשל דעותיו או בחירותיו הפרטיות, ועל כן השתתפה במצעד. במפגן
קיצוני של שנאה וחוסר סובלנות נטל בן עוולה את חייה.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: מנחם כהן | תאריך: 25/03/2025 21:48 | מספר בקשה: 3179267
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 1
שם פרטי: מנחם
שם משפחה: כהן
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: 054848b@gmail.com
סוג קירבה: סבא

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: הרב דן מרדכי הכהן
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 30/03/1931
תאריך לידה עברי של המונח/ת: י"ג ניסן תרצ"א
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 18/01/2021
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: ו' שבט תשפ"א

מרכז חייו בשנותיו האחרונות היה בשכונת רוממה בעיר. אנו מציעים לקרוא על שמו את גרם המדרגות המחבר בין רחוב אהליאב לרחוב ראשון לציון.

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

זקן רבני תוניסיה מייסד מוסדות מח"ס "דברי מרדכי"

הרב שימש כזקן רבני תוניסיה ונשיא מוסדות 'תורת רחמים וחיים' בקרית גת וכולל 'יד מרדכי' בירושלים.

הרב נולד בעיירה בנגרדאן שבתוניסיה, בשנת תשכ"ב עלה מתוניס לארץ הקודש והתיישב בקרית גת שם הקים את קהילת 'בית רחמים' שאיגדה תחתיה את כל יוצאי תוניסיה המתגוררים בעיר אשר ראו בו דמות להערצה וסרו למוצא פיו. לאחר מכן עלה להתגורר בירושלים סמוך לכותל המערבי בשכונת מוסררה ובהמשך קבע את משכנו ברח' זיכרון יעקב בעיר.

הרב שמר על מנהגי העדה בכל השנים ורבים היו משחרים לפתחו לקבל את ברכותיו וסיוע ועזרה לעולים החדשים וכן הקים קופה של מתן בסתר לתושבי העיר למרות שהוא היה חדש בעיר וגם שמצבו הכלכלי היה דחוק היה אוזן קשבת לכל שכבות הציבור שידעו והעריכו את גדלותו.

נשיא המדינה

رئيس الدولة

THE PRESIDENT

קס
ירושלים, א' בשבט תשפ"ב
03 בינואר 2022

מכתבו של נשיא המדינה ליום השנה הראשון לזכר זקן חכמי תוניס וג'רבה, הרב דן מרדכי הכהן

שלום וברכה,

ימים ספורים בטרם החזיר את נשמתו לבורא, בעיתוי אשר קשה לראותו כמקרי בלבד, ראה אור ספרו של זקן רבני תוניס, הצדיק המקובל רבי דן מרדכי הכהן זצ"ל. תחת הכותרת 'זיכרון דברים', אשר גם היא נראית בדיעבד כסמלית במיוחד, קיבץ הרב הגדול סיפורים על אודות חכמי רבני תוניסיה, השזורים בזיכרונותיו על החיים בג'רבה. והנה, ממש כפי שהספר הזה הפך למעשה לתמצית מורשתו וצוואתו הרוחנית, כך זכרו של הרב הגדול ודמותו הייחודית נוכחים גם בשנה הזאת בחייהם של רבים כל-כך – תלמידיו, אוהביו ושומעי לקחו.

שנה חלפה מאז הלך לעולמו נשיא מוסדות 'יד מרדכי' בירושלים, הרב דן מרדכי הכהן. מי שהיה עוד בצעירותו חביבם של זקני חכמי תוניס בדור הקודם, ואף היה לתלמידו של הרב הראשי בתוניסיה, היה ברבות השנים לדמות תורנית הנערצת על ידי-רבים. גם בקריית גת, בה התגורר לאחר עלייתו ארצה לפני כשישים שנה, וגם בירושלים שהפכה למרכז חייו בשני העשורים האחרונים לחייו, הפך ביתו של הרב מוקד עליה לרגל בעבור רבים אשר ביקשו את ברכתו, את עידודו ואת עצתו החכמה.

מוסדות 'יד מרדכי' אשר הקים בירושלים, כמו גם שלושת ספריו החשובים, מהווים גלעד נצחי למורשתו ולערכיו. שבע ימים ומעשים היה הרב הגדול בלכתו – בן תשעים שנה – ובדרכו המיוחדת צועדים עתה גם בניו, נכדיו ויתר צאצאיו, הנושאים בגאון את זיקתם לאיש הגדול והמיוחד שהיה הרב.

תהא נשמתו של הרב צרורה בצרור החיים.

בברכה,

יצחק הרצוג
נשיא המדינה

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: דוד קאסוטו | תאריך: 21/01/2026 10:08 | מספר בקשה: 3637087
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד: 933
קיימת קרבה למונצח/ת: 2
שם פרטי: דוד
שם משפחה: קאסוטו
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: cassuto6@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: כיכר הרב יהושוע זמל
שם הרחוב המוצע באנגלית: Reb Yehoshua Zemel Square
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 04/10/1945
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: כ"ח תשרי תש"ו
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 04/11/2022
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: י"א חשון תשפ"ג
איתור מוצע: בכיר ובסמטת המדרגות המחברת בין הבניינים 9 ו-11 ברחוב לייב יפה לבין המכולת שבתחתית הסימטה

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

הרב יהושוע זמל ממייסדי בית הכנסת ש"י עגנון

הרב יהושוע זמל ז"ל היה המנהיג הרוחני וממייסדי ביהכ"נ ש"י עגנון הממוקם ברחוב לייב יפה 11 בשכונת תלפיות-ארנונה בירושלים; הוא שירת את הקהילה למעלה מ 50 שנה ושימש מרא דאתרא של קהילתנו עד מותו הפתאומי ב 05/11/2022. הרב הקדיש את עצמו וזמנו לכל תושבי השכונה נשים וגברים, ספרדים ואשכנזים, שומרי מצוות ושאינם שומרים אותם ביום-יום, בשבתות, במועדים ובימים הנוראים; רבים רבים מתושבי שכונתנו פקדו את בית הכנסת כשכולם רואים בכך מלבד עצם המצווה גם מחווה לרב "שלהם". הרב התעניין במוצאות של כל אחד מבני קהילתו ושכונתו ולא פעם נחלץ לסייע למי שנראה לו שנמצא במצוקה

Babylon Exhibition from 14 March to 2 June 2008. Musée du Louvre (France)

For the first time assembling works from all over the world, this exhibition seeks to reconcile Babylon's

© RMN / Franck Raux

history with its legend. It explores the various stages in the foundation of the ancient city and the extent of its influence, as well as the way in which the Babylonian myth grew out of its historical reality. Through the centuries, the name "Babylon" has continued to ring with deep significance far and wide. Indeed, no city in world history has been more envied and feared, admired and reviled. And yet, beneath all of its trappings, from the most prestigious to the most vilified, Babylon is much more than a myth.

This unprecedented exhibition brings together a rich and varied treasure trove of nearly 400 works, on loan from collections in 13 countries, with the aim of reconciling the legend of Babylon with its history. Spanning five millennia (from the end of the 2nd millennium B.C. to the beginning of the 20th century), it pays tribute both to the historical and

cultural importance of this ancient city and the way in which its reality was later transformed into the mythical Babylon.

Curator(s) : Béatrice André-Salvini, Curator in Charge, Department of Near Eastern Antiquities (chief exhibition curator), and Sébastien Allard, Curator, Department of Painting, Musée du Louvre.

Musée du Louvre. Exhibitions. Published: 6-3-2008

MuseumGraphy – MuseoLogy

In order to accompany professionals and future professionals, the Institute Denis Diderot of the University of Bourgogne proposes an information platform, presentations of its activities, links to its suggestions (exhibitions, museums, books or seminars). This platform allows exchanges in the field of museology and museumgraphy and to keep updated with the specialty of museum science of the University of Bourgogne, aimed at young professionals as well as to professionals as continuous training (...)

University of Bourgogne. Published: 5-3-2008

Museums and the Web 2008 International Conference

9 - 12 April 2008

Montréal, Canada

Museums and the Web addresses the social, cultural, design, technological, economic, and organizational issues of culture, science and heritage on-line. Taking an international perspective, senior speakers with extensive experience in Web development review and analyze the issues and impacts of networked cultural, natural and scientific heritage. Together, they are transforming communities and organizations.

Organizers: Department of Canadian Heritage , Canadian Heritage Information Network (CHIN); Canadian Culture Online (CCO)

Contact: mw2008@archimuse.com

More info: <http://www.archimuse.com/mw2008/>

AIM Annual Conference : What makes a successful independent museum?

1 - 3 May 2008

Chatam, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

How should success be measured? Is it winning awards or is survival a success story to celebrate in itself? This conference will examine the characteristics that are the hallmarks of successful independent museums, through original research, case studies and examples from museums of all sizes. In the workshop sessions we will look at ideas and best practice that can help increase the success of our own museums.

As always, AIM conference is friendly, informal, and focussed on the particular challenges faced by independent museums. We have conference buddies for first time attendees and grants are available from the Bob Harding Fund, so if you have never been before, 2008 is a great year for your first conference.

AIM – the Association of Independent Museums

Contact: aimadmin@aim-museums.co.uk

More info: <http://www.aim-museums.co.uk/aim-conference-2008.htm>

Assistance to the Mosul University in order to establish a High Institute for Cuneiform Studies and to revive the Assurbanipal Library

Cuneiform tablet © UNESCO

The High Institute for Cuneiform Studies will offer a number of graduate students the chance to continue their higher education in cuneiform studies. The site of the building for the High Institute covers an area of about 40 000 m². The institution will have administration offices, classrooms, rooms for researchers and visiting professors. It will be supplied with modern equipment and and furniture, galleries of varying scale for the display of cuneiform texts, reading rooms, a computer library, laboratories for managing clay tablets, archaeological finds, chemical materials and facilities for making gypsum copies. Moreover, the project comprises five guest-housing units as well as other servicing buildings, and a hall for meetings and symposiums with a capacity of 300 people. At present, the building stands at foundation level. The University is currently seeking financial support to complete and appropriately equip the building.

UNESCO. *Helps in Reconstructing Iraq*. Published: 10-3-2008

POST-TERRA 2008: How ancient materials aid understanding of earth architecture

Coming on the heels of the recent launch of the Nigerian Building Code, which contains a section on earth construction, the forum offered an opportunity for the exchange of views on what could be brought to bear to improve the 'earth' section of the Code, writes ISHANLOSEN ODIAUA, of the Architecture Department, Abubakar Tafawa Balewa University, Bauchi. MORE than one third of the world's population lives in earth (mud) buildings. This material can be found in almost all parts of the world and it has been used by man, all through recorded history, in the creation of accommodation for all his activities.

The Guardian Newspapers Limited. Published: 3-3-2008

Lençóis Project (Brasil)

(in portugueses) O Projeto Lençóis compreende um amplo espectro de ações relacionadas à documentação do patrimônio arquitetônico do estado da Bahia, com o emprego de tecnologias digitais. As atividades foram iniciadas em agosto de 2003, a partir de um projeto de pesquisa submetido ao CNPq, denominado DIGIFOTO – Fotogrametria Digital na Conservação e Restauro, e tinha como objeto de trabalho a cidade de Lençóis na Chapada Diamantina. Embora o projeto tenha sido aprovado pelo CNPq, este alocou ao mesmo apenas uma bolsa de produtividade em pesquisa, que foi empregada para custear as atividades de campo e parte das despesas com os trabalhos. Além disto, o projeto contou com uma bolsa de iniciação científica PIBIC/CNPq, e alguns estudantes voluntários.

Lençóis Patrimônio Arquitetônico. Published: 3-3-2008

AGENDA

Expert Meeting on Cultural Heritage in Central Asia and in Japan

*14 - 16 March 2008
Tashkent, Uzbekistan*

The Centre for International Cooperation on Conservation (CICC) of the National Research Institute for Cultural Properties, Tokyo (NRICPT) provides discussion opportunities for experts on Asia in the form of international meetings or workshops.

In this context, the CICC is carrying out a five-year project (2006-2011), which calls for an annual expert meeting aimed at sharing knowledge on current preservation issues of cultural heritage in Asian countries. The first meeting, held in Tokyo in 2006, broadly identified the current needs in Asia.

The objectives of the March meeting are to:

- Understand the current state of preservation of cultural heritage in Central Asia;
- Concretely develop an international network among Central Asian and Japanese experts in order to enhance cooperation and exchange of experience and knowledge;
- Discuss possible areas of cooperation for Japanese experts in the preservation of cultural Heritage.

The main themes for discussion are:

- Temporary conservation and preservation methods for archaeological findings during excavation;
- Site management and follow-up after excavation (planning, site interpretation and treatment, backfilling);
- Preservation of movable objects (conservation, storage and inventory of artefacts, mural paintings, paper, etc.);
- Presentation and public access (in situ conservation, museum display, database, publication).

Country reports from: Japan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan, Turkmenistan and Uzbekistan will also be presented. The meeting will be followed by a two-day excursion on 15 and 16 March to Samarkand.

This event is organized by the National Research Institute for Cultural Properties (Tokyo, Japan) in co-operation with the Uzbek Authorities and the UNESCO Office in Tashkent.

Organizers: The Centre for International Cooperation on Conservation (CICC) of the National Research Institute for Cultural Properties, Tokyo (NRICPT)

Contact: Sanjar Allayarov, UNESCO Office in Tashkent <s.allayarov@unesco.org.uz>

More info: http://portal.unesco.org/culture/en/ev.php-URL_ID=36434&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

Fourth International Sinan Symposium on Water and Architecture

*10 - 11 April 2008
Edirne, Turkey*

The theme is a reference to the classic problem of the interactions between water and planning and implementation at different scale. There will also be discussions on the problems associated with monuments in permanent contact with water, such as fountains, thermal and public baths and pipes, as well as bridges, quays, mills, dams, aqua ducts and chateaux surrounded by moats.

Theme:

I. Water and Sea/River Front Architecture, Monuments;

II. Water and Contemporary Architecture.

Trakya University; Turkish Chamber of Architects

Contact: arc@trakya.edu.tr

More info: <http://mimarlik.trakya.edu.tr>

9th Cambridge Heritage Seminar on Packaging the Past: The Commodification of Heritage

*19 April 2008
Cambridge, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland*

Call for Papers

What is the difference between commodifying heritage and simply selling it?

Lowenthal asserts that: 'If the past is a foreign coun-

try, nostalgia has made it the foreign country with the healthiest trade of all'. Heritage is valuable, not merely in social, emotional, aesthetic and historic terms—it is a commodity which can be bought and sold in the increasingly capitalistic global market. Heritage objects, places and symbols are being re-appropriated and sold as destinations, used as marketing tools for unrelated products, remade into souvenirs, and sold into private hands. This begs the question, what are consequences of commodifying the past?

The World Trade Organisation states that tourism and its associated business is the world's largest industry. According to one interpretation, 'heritage products' (heritage, museums, historic homes, tribal dance performances, etc) 'lure' tourists through their historic and/or intellectual curiosity, nostalgia, antiquarian interest, search for roots, pilgrimage etc. Moreover, the intangible cultural heritage is often repackaged and converted to suit the needs and the tastes of tourists. Yet, as places and practices become designated for economic consumption they are frequently further divorced from the lives of locals and from their 'authentic' purpose, consequently diminishing or at least changing their value. While the argument outlined above is convincing and commonplace, heritage is at the same time increasingly understood as open to a multiplicity of interpretations. The tension between these various understandings of the heritage calls for a return to these central interpretative postulates. We need to explore at greater depth how heritage is commodified and to ask whether and why this matters.

The 9th Cambridge Heritage Seminar intends to examine the positive and negative aspects of the relationship(s) between commodification and heritage. Furthermore, it seeks to question the very usefulness of the term 'commodification' in the context of heritage studies. Papers and posters which investigate this question through a diverse range of heritage 'areas' such as intangible heritage, museums, the historic environment, monuments, tourism, heritage theory, etc. are encouraged. Contributions based on case studies are particularly welcome. Presentations will be limited to 20 minutes; posters should contain a mix of visual and verbal information and be no smaller than A2 size. Some indicative questions of the type we hope to address are:

- What are the effects of turning heritage sites and objects into commodities?
- How does heritage have agency in the commodifi-

cation process?

- What are the effects of the commodification of heritage on local communities and their practices?
- How can we reconcile commodification and consumption of heritage with other aims such as preservation?
- Is private ownership of the 'past' morally appropriate or acceptable?
- How are the other values of heritage affected by the process of commodification?
- How does the process of commodification affect the wider landscape surrounding the object/monument?
- Does the commodification of heritage lead to the editing out of unsavoury history?
- Can we justify the commodification of 'traumas-capes', 'heritage that hurts' or so called 'negative heritage'?
- What are the effects of using terms such as 'cultural property', 'cultural goods', 'the heritage industry'?
- Is heritage becoming nothing more than entertainment through the process of its commodification?

Organizers: Department of Archaeology, University of Cambridge

Contact: st446@cam.ac.uk

More info: <http://www.arch.cam.ac.uk/heritage-seminar/cfp08.html>

1st World Conference on Global Climate Change and its Impact on Structures of Cultural Heritage

6 - 8 May 2008

Macau, SAR, China

The last day for sending in your abstracts together with the full text is **21 March 2008** together with the payment of the registration fee.

The following papers have been accepted for publishing, presentation and discussion:

Special Session:

To be devoted to Leslie E. Robertson "the World Builder who has always built in future" on the occasion of his LXXX anniversary

Round Table Dialogue:

To be Led by Pere Roca on ISO13822:2001

KeyNotes:

- Ramiro Sofronie, ECOLAND, Romania - The Spirit of Endless Column's Place
- R Sundaram, Structural Engineer World Congress, India - To be advised
- Ulrich Cubasch and Heike Huebener - 21st century global climate change and regional impacts as simulated by European climate models
- Lyne Fontaine, Public Works & Govt Service, Canada - Canada Prince of Wales Fort and Climate Changes
- Heike Huebener and Ulrich Cubasch - Expected future climate change in southern Morocco and possible impacts on local traditional buildings (Kasbah).
- Stephen J Kelley, Wiss, Janney, Elstner Associates, Inc, USA - The effects of Hurricane Katrina in New Orleans represent an interesting case study of the complexities of global climate change and our built heritage.

And another 30 expected important presentations papers

- The World Monuments Fund and its Initiatives in raising public awareness of the impacts of climate change on cultural heritage
- An Adaptive re-use of Structures and/or Buildings of Architectural, Cultural and Historical Values for Conservation
- Evaluation of "Endless Column" Performance under Wind and Seismic Effect
- The Restoration Of Historical Leather Objects
- Global Climate Change And The Gate Of The Kiss Of Brancusi At Targu Jiu, Romania
- The York Factory case study
- The Influence of Lightning-Floods Generated By Climatic Changes over the Safety of Structures of Cultural Heritage
- Losses of structural building cultures and its impact on climate change. A historical study of cement
- Deterioration Processes and Extent of Decay of Stone Masonry of Historic Monuments
- The Influence of Air Pollution on Cultural Heritage from Museum Collections
- Numerical Simulation of Sea-surface Temperature Increase on Typhoon
- Global climate change and its Impact on Reinforced and Prestressed concrete Structures
- Rehabilitation & Conservation of different

Archaeological Sites at Taxila (Pakistan) - a Case Study

- In Situ Monitorisation Of The Frescoes Restoration Behaviour For Probota Monastery (Romania)
- Impact Of Local Weather And Environment On Deterioration Of Mughal Era Buildings
- The Baroque Town Dresden And Castle Pillnitz Under Elbe And Tributary Floods, August 2002, Germany
- A need for Intervention to Preserve its Cultural and Built Heritage
- Romanian Civilization And The Impact Of Deforestation

UNESCO Chair ECOLAND, Romania with the support of the Macau Institution of Engineers, the Laboratory de Engenharia Civil de Macau and the Structural Engineers World Congress India
Contact: cipremie@singnet.com.sg
More info: <http://www.cipremier.com/ciframeset.htm?index2.htm>

International Summer School of Heritage

*30 June - 25 July 2008
Montreal, Canada*

The main objective of this program is to provide participants with the latest theories, ideas and practices in heritage conservation for use in professional practice. Increasingly, professionals active in design, construction and urban design related fields are required to work on heritage projects. The ISSHC presents both the theory and the practical aspects of heritage conservation in order to ensure that the knowledge and experience gained by the participants have direct and practical application in their current and future professional practices. Case studies and site visits provide a rich opportunity to experience first-hand the application of ideas and principles as well as practical know-how in heritage conservation. The program is based on a participatory approach and exchanges between students and professors are encouraged, thereby offering the participants an opportunity to discuss professional issues with the instructors and to benefit from each others' experience. Lectures and seminars given by academics and professionals are followed by site visits and case

studies relating directly to issues discussed during lectures and seminars. Each visit is followed by a discussion of the experiences gained and the lessons learnt. Morning seminars and lectures are usually followed by case studies in the afternoon. A summative evaluation will be conducted at the end of each module.

ISSHC is composed of four independent modules of one week. Ideally participants assist in all four modules, however, if due to certain constraints one is not able to participate in all four, it is possible to participate in one or a selection of modules. Registration priority will however be given to those participating in all four modules. Two weekend visits, one to Quebec City, a World Heritage Site and the other to Ottawa, the national capital, are also organized to further the discussions on ideas inspired by the site visits and their applications to heritage conservation. Upon successful completion of the program, a Certificate of Participation in ISSHC 2008 will be offered. A post-ISSHC visit to New York City or Boston for those interested can be organized.

Organizers: MOCAD

Contact: info@mocad.ca

More info: <http://www.mocad.ca/i-s-s-h>

encuentren el lugar idóneo para intercambiar conocimientos y experiencias sobre conceptos, criterios de intervención, metodologías, nuevas tecnologías, formación de especialistas etc., en definitiva, todos aquellos aspectos que favorecen la conservación del Patrimonio Histórico-Artístico y Monumental, en el ejercicio profesional de los especialistas encargados de su tutela.

En esta edición contaremos con el patrocinio de la Fundación de la C.V. La Luz de las Imágenes de la Generalitat Valenciana, y el evento se celebrará al unísono con la Exposición *Espais de Llum*, en la que se recorrerán los legados artísticos y culturales de tres ciudades de la Plana: Burriana, Vila-real y Castellón.

En esta decimoséptima edición las sesiones de trabajo de los 11 Grupos Científicos serán inauguradas por profesionales de relevante prestigio internacional, mediante una conferencia que verse sobre últimos avances científico-tecnológicos en el campo de la conservación y restauración de Patrimonio.

Organizers: Department of Conservation and Restoration of Cultural Heritage. Polytechnic University of Valencia

Contact: 17meeting@upvnet.upv.es

<http://www.upv.es/17congreso restauracion/>

17th International Meeting on Heritage Conservation

20 - 22 November 2008

Castellón y Vila-real, Spain

Continuando y al mismo tiempo progresando con la línea iniciada en el I Congreso de Conservación y Restauración de Bienes Culturales, (Sevilla 1976), el próximo que tendrá lugar en Castellón, Vila-real y Burriana, pretende seguir contando con vuestra valiosa colaboración para mantener el prestigio alcanzado tras treinta y dos años de ininterrumpida actividad, período que ha convertido a esta convocatoria bienal, en la pionera y más importante de cuantas se celebran regularmente en España a nivel internacional.

Pretendemos que continúe siendo el foro de debate necesario, donde los profesionales de la Conservación y Restauración que desarrollan su labor en instituciones públicas, empresas particulares o a nivel privado,

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: שמואל גולדברג | תאריך: 12/05/2025 07:48 | מספר בקשה: 3248308
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: שמואל
שם משפחה: גולדברג
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: shgold100156@gmail.com
סוג קירבה: אב

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: השופט גולדברג
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:
תיאור השם המוצע:
תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 23/05/1931
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: ח' סיון תרצ"א
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 09/02/2022
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: ט' אדר תשפ"ב

מרכז חייו של אליעזר גולדברג היה בית המשפט ומשרד מבקר המדינה .
ראשית חייו בשכונת מקור ברוך ובהמשך בשכונת קרית משה.
בשנים האחרונות התגורר בשכונת משה שרת.

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

אליעזר גולדברג שופט בית-המשפט העליון ומבקר המדינה תרצ"א-תשפ"ב

אליעזר מנחם גולדברג נולד וגדל בירושלים. נצר למשפחה ירושלמית מאז שלהי המאה ה 19
למשפחה היה דפוס "דפוס גולדברג" שנדד מהעיר העתיקה לשכונת ממילא ומשם לפינת
הרחובות בצלאל-בן יהודה.
למד בבית הספר תכמוני ובגימנסיה העברית רחביה בירושלים, הצטרף לאצ"ל ובמלחמת
העצמאות היה שותף להגנת העיר יחד עם אחיו הבכור שנפל במלחמה.
בשנים 1952-1955 למד משפטים באוניברסיטה העברית בירושלים.
בשנת 1964 החל בקריירת השיפוט שלו החל מבית המשפט העירוני וכלה בבית המשפט
העליון ממנו פרש בשנת 1998.
נבחר על ידי הכנסת לכהן כמבקר המדינה ונציב תלונות הציבור. כיהן בתפקיד מ-5 ביולי
1998 ועד 4 ביולי 2005.
כיהן גם כנציב תלונות הציבור על שופטים (2008-2013), עמד בראש הועדה המייעצת למינוי
בכירים בשירות המדינה.
נפטר בגיל 90 ונקבר בחלקת יקירי ירושלים.

עיריית ירושלים

עֵיטוֹר כְּבוֹד יְקִיר יְרוּשָׁלַיִם

מוֹעֶזֶק ל

שׁוֹפֵט בִּיהַמ"שׁ הָעֲלִיוֹן בְּדִימוֹס

אֲלִיעֶזֶר גּוֹלֶדְבֶּרֶג

עַל חֶלְקוֹ בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם

וּבַחֲזִידוֹשׁ תַּפְאֲרָתָהּ

רֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם

כָּל יְמֵי חַיֵּיהָ

דִּרְכֵי נֵחַד

נִיר בֶּרֶקֶת

רֹאשׁ הָעִיר

כ"ז באייר תשס"ט

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

אג"ר איכות השלטון

לשנת 2006

הרשות השופטת השופט אליעזר גולדברג שופט בית המשפט העליון (בדימוס)

השופט אליעזר גולדברג שימש 34 שנים שופט בישראל, ובהן 14 שנה כיהן בבית המשפט העליון. ולאחר שפרש מבית המשפט העליון שימש 7 שנים כמבקר המדינה ונציב תלונות הציבור. בתקופת כהונתו השיפוטית שימש כיושב ראש ועדות רבות ביניהן הוועדה לסדר הדין הפלילי והוועדה לעניין הרשעה בלבז ולעניין העילוח למשפט חוזר, והיה חרר בוועדה לאירועי מערת המכפלה. בכל שנות עבודתו השיפוטית פעל השופט גולדברג בהתמדה, בחריצות ובכישרון רב, הוא כתב אלפי פסקי דין ובהם תקדימים משפטיים חשובים בתחום המשפט הפלילי, המנהלי והחוקותי. בין השאר, תרם השופט גולדברג בפסיקתו תרומה חשובה לעיצוב הקו יטריוניט לביקורת שיפוטית על חוקי הכנסת. בכל תקופת שירותו ברשות השופטת פעל במסירות וכיסודיות למען טוהר המידות וכן להתנהלות ראויה של נבחר ציבור ועובדי השירות הציבורי. השופט גולדברג תרם תרומה יוצאת דופן לחברה בישראל ומשמש מקור השראה לשופטי ישראל.

על כל אלו מוענק לשופט אליעזר גולדברג
אות "אג"ר איכות השלטון"
בקטגוריית הרשות השופטת
לשנת 2006

שופט אליעזר גולדברג

השופטת דליה חורני

עו"ד אליעז שרנא

עו"ד גליל

מנכ"ל אג"ר

יו"ר תלונות

מנכ"ל תלונות

18 במאי 2006

יום איכות השלטון

הנשיא העשירי של מדינת ישראל
The Tenth President of the State of Israel

ירושלים, כ"ד ניסן תשפ"ה
22 אפריל 2025

לכבוד
חברי ועדת שמות רחובות העיר
ירושלים

מכובדיי,

הנדון: המלצה – קריאת שם רחוב להנצחת השופט אליעזר גולדברג ז"ל

אני מבקש להמליץ על קריאת רחוב על שם השופט אליעזר גולדברג ז"ל שנפטר בשנת 2022.

אליעזר גולדברג היה איש ירושלים עד יום מותו, הוא נולד וגדל בה. בשנת 2009 זכה אליעזר בתואר יקיר העיר ירושלים.

השופט גולדברג היה משפטן ישראלי, הוא כיהן בתפקידים ציבוריים רבים, הגיע לכס השיפוט בערכאותיה השונות עד לבית המשפט העליון, כמבקר המדינה, נציב תלונות הציבור על השופטים ויו"ר הוועדה המייעצת למינוי בכירים בשירות המדינה.

בשנת 1998 לאחר צאתו לגמלאות המשיך לפעול, להתנדב ולתרום לטובת העיר והמדינה. פועלו בתחום המשפט היה במקצועיות, בצנעה ויושרה ללא משוא פנים. הוביל מהפכות חשובות ונודע בגישתו הבלתי מתפשרת בכל הנוגע להגנה על טוהר המידות בשירות הציבורי ולמאבק בשחיתות השלטונית.

בשנת 2008 התמנה לנציב תלונות הציבור על שופטים, על פעולתו בתפקיד זה אמר "אני מחמיר עם אחרים מפני שאני מחמיר עם עצמי ומפני שאני חושב ששופט חייב להחמיר עם עצמו".

משפחתו הייתה בעלת דפוס גולדברג מהראשונים בעיר, נראה שהיותו בן למשפחה של ירושלים שחיה בירושלים דורות רבים, גרמה לו לתחושת אחריות מובנת מאליה כלפי העיר.

דרך הנצחת שמו ברחוב בעיר בה נולד, גר ופעל, תתן הכרת תודה והערכה לאליעזר ז"ל אך בעיקר תחזק את הערכים לעשייה ונתינה לאחר.

בברכה,
ראובן (רובי) דיבלון
יחזקאל

אליעזר גולדברג שופט בית המשפט העליון ומבקר המדינה (1931-2022)

אליעזר מנחם גולדברג נולד וגדל בירושלים. נצר למשפחה ירושלמית מאז שלהי המאה ה-19. למשפחה היה דפוס "דפוס גולדברג" שנדד מהעיר העתיקה לשכונת ממילא ומשם לפינת הרחובות בצלאל-בן יהודה.

למד בבית הספר תחכמוני ובגימנסיה העברית רחביה בירושלים, הצטרף לאצ"ל ובמלחמת העצמאות היה שותף להגנת העיר. אחיו הבכור נפל במלחמה על הגנת ירושלים.

בשנים 1952–1955 למד משפטים באוניברסיטה העברית בירושלים. התמחה בלשכתו של נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, צבי עלי בקר, ובשנת 1957 קיבל רישיון עורך דין. בשנים 1957–1960 שימש עורך דין במשרד עורך דין פנחס רבינוביץ'. לאחר מכן עבד במשרד עורכי דין הילר וא. דורי, עד חודש מאי 1964.

בשנת 1964 החל בקריירת השיפוט שלו.

בשנים 1964–1965 כיהן בתפקיד שופט תעבורה.

בשנים 1965–1974 כיהן כשופט בית משפט השלום בירושלים.

באוגוסט 1974 מונה לשופט בית המשפט המחוזי בירושלים, ובמאי 1982 התמנה לסגן נשיא.

במשך שנה (מרץ 1983–מרץ 1984) כיהן כשופט בפועל בבית המשפט העליון, וב-18 באפריל 1984 התמנה לכהונת שופט בית המשפט העליון במינוי קבע.

שימש יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-12. שימש חבר, ואחר כך יושב ראש הוועדה לסדר הדין הפלילי. כיהן כחבר בוועדת שמגר, לחקירת אירוע הטבח במערת המכפלה בפורים תשנ"ד-1994. היה חבר בוועדה לעניין הרשעה על סמך הודאה בלבד והעילות למשפט חוזר. חלק מהמלצות הוועדה מומשו בתיקון לחוק בתי המשפט. היה יושב ראש הוועדה לבחינת דרכי ההבניה של שיקול הדעת השיפוטי בגזירת הדין.

במאי 1998 נבחר על ידי הכנסת לכהן כמבקר המדינה ונציב תלונות הציבור לתקופה של שבע שנים. כיהן בתפקיד מ-5 ביולי 1998 ועד 4 ביולי 2005

ב-18 במאי 2006 קיבל את אות אביר איכות השלטון מטעם התנועה לאיכות השלטון, על פועלו בתחום המשפט.

ב-2007 עמד בראש ועדה להסדרת התיישבות הבדואים בנגב.

ב-2008 התמנה לנציב תלונות הציבור על שופטים. בשנת 2013 הסתיימה כהונתו בתפקיד זה. במקביל לתפקידו זה לימד את תחום ביקורת המדינה באוניברסיטה העברית וכן במכללת ספיר (בהתנדבות).

ב-2009 קיבל את עיטור יקיר ירושלים על פעולתו בתחום המשפט הצדק וההגינות הציבורית.

בשנת 2018 מונה ליו"ר הוועדה המייעצת למינוי בכירים בשירות המדינה.

אליעזר גולדברג נפטר ב-11 במרץ 2022 בגיל 90, והובא לקבורה בהר המנוחות בחלקת יקירי ירושלים.

בשנת 2023 יצא לאור הספר "היבטים בביקורת רשויות המדינה" עליו עמל בשנותיו האחרונות.

ט' באדר תשפ"ה
9 במרץ, 2025

לכבוד
ועדת השמות
עיריית ירושלים

שלומות,

הנדון: רחוב על שם השופט אליעזר גולדברג המנוח

מצרף אני את קולי ברצון לפניית משפחת גולדברג לקריאת רחוב על שם השופט אליעזר גולדברג ע"ה, שופט בית המשפט העליון, מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור על שופטים. השופט גולדברג היה אושיה ירושלמית, בירושלים נולד ובירושלים פעל כל ימיו. גם אבותיו נולדו בירושלים, והוא גדל בה מימי המנדט ובימי מלחמת הקוממיות (בה נפל אחיו), ושורשיו נטועים היו בסלעיה. יונקותיו המקצועיות באו מן המתדיינים בבתי המשפט, מן ה"עמך" הירושלמי, מן המגע עם הציבור, "בתוך עמי אנכי יושבת". הוא החל כשופט תעבורה ועבר בכל דרגות השיפוט בביתנו ירושלים. זכיתי להכירו מקרוב, אף כי לא ישבנו יחדיו על מדין, ולהתרשם בראש וראשונה, מעבר לידע מקצועי מובהק, מיושרתו המיוחדת, החדה והמזוקקת, מתוך איוון ושכל ישר, כשופט ירושלמי ששפט את עמו ופעל בבירה בתפקידיו השונים במשך כיוכל שנים. השופט גולדברג הוכתר כיקיר ירושלים.

לא אמנע בסיום מהזכיר, כי בפסק דין ידוע מ-1997 כתב על הר הבית – וניכרה ערגתו היהודית – "על הדרג המדיני, ולא על בית המשפט, לתת תוכן ומשמעות לקריאה ההיסטורית 'הר הבית בדינו'".

אין לי ספק כי השופט אליעזר גולדברג ראוי שרחוב מרחובות הבירה ייקרא על שמו.

בכוחה,

אליקים רובינשטיין

רחוב שערי משפט, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

شارع شعري مشباط، كريات نفيد بن جوريون، القدس 91950

Shaarey Mishpat St. Kiryat David Ben-Gurion Jerusalem 91950, Israel

TEL: 074-7480778, מזכירות שופטים בדימוס :FAX 074-7480730 :074-7480-654

הנשיא העשירי של מדינת ישראל
The Tenth President of the State of Israel

ירושלים, כ"ד ניסן תשפ"ה
22 אפריל 2025

לכבוד
חברי ועדת שמות רחובות העיר
ירושלים

מכובדיי,

הנדון: המלצה – קריאת שם רחוב להנצחת השופט אליעזר גולדברג ז"ל

אני מבקש להמליץ על קריאת רחוב על שם השופט אליעזר גולדברג ז"ל שנפטר בשנת 2022.

אליעזר גולדברג היה איש ירושלים עד יום מותו, הוא נולד וגדל בה. בשנת 2009 זכה אליעזר בתואר יקיר העיר ירושלים.

השופט גולדברג היה משפטן ישראלי, הוא כיהן בתפקידים ציבוריים רבים, הגיע לכס השיפוט בערכאותיה השונות עד לבית המשפט העליון, כמבקר המדינה, נציב תלונות הציבור על השופטים ויו"ר הוועדה המייעצת למינוי בכירים בשירות המדינה.

בשנת 1998 לאחר צאתו לגמלאות המשיך לפעול, להתנדב ולתרום לטובת העיר והמדינה. פועלו בתחום המשפט היה במקצועיות, בצנעה ויושרה ללא משוא פנים. הוביל מהפכות חשובות ונודע בגישתו הבלתי מתפשרת בכל הנוגע להגנה על טוהר המידות בשירות הציבורי ולמאבק בשחיתות השלטונית.

בשנת 2008 התמנה לנציב תלונות הציבור על שופטים, על פעולתו בתפקיד זה אמר "אני מחמיר עם אחרים מפני שאני מחמיר עם עצמי ומפני שאני חושב ששופט חייב להחמיר עם עצמו".

משפחתו הייתה בעלת דפוס גולדברג מהראשונים בעיר, נראה שהיותו בן למשפחה של ירושלים שחיה בירושלים דורות רבים, גרמה לו לתחושת אחריות מובנת מאליה כלפי העיר.

דרך הנצחת שמו ברחוב בעיר בה נולד, גר ופעל, תתן הכרת תודה והערכה לאליעזר ז"ל אך בעיקר תחזק את הערכים לעשייה ונתינה לאחר.

בברכה,
ראובן (רובי) דיבלון
יחזקאל

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: ירון אוזן | תאריך: 06/09/2025 10:32 | מספר בקשה: 3469379
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: קציר
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 1
שם פרטי: ירון
שם משפחה: אוזן
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: uzanym@gmail.com
סוג קירבה: חתן

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: ד"ר ד'ק סטרומזה
שם הרחוב המוצע באנגלית: Dr. Jacque Stroumsa
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 03/08/1913
תאריך לידה עברי של המונח/ת: א' אב תרע"ג
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 13/12/2010
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: ז' טבת תשע"א

ד"ר יעקב סטרומזה, יליד סלונקי, הכנר מאושוויץ ניצל מהתופת הנאצית. עלה לישראל בשנת 1967 עם רעייתו לורה ז"ל ושלושת ילדיהם. כמהנדס חשמל עם התמחות בהארת מונומנטים ציבוריים התמנה למנהל אגף התאורה בעיריית ירושלים בעת כהונתו של טדי קולק. במסגרת תפקידו זה שכנע את ראש העירייה שיש להאיר את חומות ירושלים שעד אז לא ניתנה תשומת לב לנושא בימי שלטון הירדנים בעיר. היו אלה שנים בה חוברה העיר ירושלים המערבית לחלקה המזרחי. אחרי תכנון הנדסי עם אתגרים טכניים לא פשוטים לשנים אלו הוארו החומות לאורך כל היקפם. מופע מרשים זה תרם לתחושת הגאווה לעיריית ירושלים, לתושבי העיר, ולמדינה כולה בעיני העולם כולו.

ז'ק יעקב סטרומזה (ד"ר)

ז'ק סטרומזה היה הבכור מבין ארבעת הילדים שנולדו לדודון, בעלת סטודיו לתפירה עילית, ואברהם סטרומזה, מורה לעברית, בסלוניקי. הוא נולד ב-1913 והתחנך במוסדות אליאלנס של הקהילה היהודית בעיר. את חינוכו המוסיקלי החל בגיל 12 על מנדולינה, ומורו, שראה את כשרונו הרב, דרבן אותו לעבור לנגן בכינור שנה לאחר מכן. הוא היה מוכשר לא רק במוסיקה: ז'ק סיים את בחינות הבגרות בהצטיינות בגיל 17 ונשלח ללמוד הנדסת חשמל בצרפת, תחילה בבורדו ולאחר מכן בפריס. לאחר שהשלים את לימודי הנדסת החשמל חזר לסלוניקי והחל לעבוד במקצועו - מקצוע שבזכותו כנראה שרד את אושוויץ.

מלחמת העולם השנייה הורגשה בסלוניקי ביתר שאת עם כיבוש יוון בידי הגרמנים. בסוף חודש אפריל 1943 נשלחו ז'ק, אשתו הראשונה, הוריו וכל אחיו, דודיו ובני דודיו לאושוויץ. הם הגיעו לשם בבוקר השמונה במאי 43. הוריו ואשתו, שהייתה בחודש השמיני להריונה הראשון, נשלחו מיד לתאי הגזים. כבר בימים הראשונים צורף ז'ק לתזמורת אושוויץ ככנר ראשון והמשיך לנגן עם התזמורת. ומכאן כינויו "הכנר מאושוויץ" שדבק בו לימים. בהמשך, נשלח לעבוד במשרדים הטכניים של אחד מבתי החרושת שלייצור נשק שהוקמו בסמוך לבריקנאו, שם עבד כשרטט תחת בוס - אסיר פוליטי גרמני. החיבה בין השניים אפשרה לז'ק להכניס לעבודה בבית החרושת כמה מחבריו, שם היו מוגנים יותר מאשר בעבודות הכפייה האחרות. במהלך השנה וחצי ששהה באושוויץ ראה פעם אחת את אחותו הצעירה ששרדה אף היא. בינואר 45 החלה צעדת המוות, וז'ק שוחרר במטהאוזן על ידי חיילים אמריקנים בשמונה במאי 45, שנתיים בדיוק מיום שנכנס בשערי אושוויץ.

עם שחרורו נקרתה בפניו האפשרות להשתקם בצרפת. במרסיי פגש את לורה, שורדת שואה יחידה מכל משפחתה שגדלה באתונה. הם נישאו בפריס בחורף 47, ובמהלך עשרים השנים הבאות הקימו את משפחתם החדשה. נולדו להם בן בכור ששמו גי-גדליה על שם אחיו של ז'ק, ושתי בנות. בקיץ 66 החליט גי, לימים פרופ' לדתות באוניברסיטה העברית, לעלות לארץ, ובשלושה ביוני 67 הגיעו ז'ק ולורה לירושלים לחפש את גי שהקשר עימו נותק. לאחר שחוו את המלחמה בירושלים וחוו את איחוד העיר החליטו להשתקע בירושלים.

ז'ק החל לעבוד במחלקת המאור בעיריית ירושלים כמהנדס חשמל. כמה חודשים לאחר שהחל את עבודתו נפטר ראש המחלקה וז'ק התמנה במקומו. במהלך השנים שבהן ניהל את מחלקת המאור בעיריית ירושלים הוא עבד בצמידות לראש העיר דאז, טדי קולק, ויחד הוציאו לפועל את פרויקט תאורת חומות ירושלים המאוחדת והארת אתריה היהודיים, הנוצריים והמוסלמיים של העיר. על מצבתו כתוב "מאיר חומות ירושלים".

כשפרש מעיריית ירושלים החל בלימודי דוקטורט בטכניון בחיפה בנושא תאורת אתרים היסטוריים. את הדוקטורט קיבל כמה שנים לאחר מכן, כשהיה בן 72. בעשור השמיני לחייו נסע מטעם מש"ב למדינות רבות באמריקה המרכזית והדרומית שם תכנן והוציא לפועל תאורת אתרים היסטוריים רבים. בין נסיעותיו החל, במסגרת יד ושם, לפגוש תלמידים בארץ ובחו"ל ולספר להם את סיפור חייו וסיפור קהילת סלוניקי לפני השואה, ואף התלווה כעד למסעות תלמידים לפולין. בשנת 87 יזם, יחד עם ד"ר גדעון גרייף, מסע ניצולים ובני משפחותיהם לשחזור מסעם מסלוניקי לאושוויץ. אל קבוצה זו התלווה צוות צילום מטעם גלי צה"ל ובעקבותיו הופק הסרט "מסע בני שאלונקי". בין נסיעותיו הרבות עבד ביד ושם במחקר, והניח את היסודות לכתיבת 'פנקס קהילות יוון' שיצא לאור כמה שנים לאחר מכן.

ז'ק כתב ספר זיכרונות אישי שזכתה "ובחרת בחיים". הספר נכתב במקור בצרפתית ותורגם לגרמנית, עברית, אנגלית, ספרדית ושפות נוספות. "ובחרת בחיים" היה לרעיון המכונן בחייו של ז'ק.

ז'ק נפטר בירושלים בשנת 2010 בשיבה טובה בגיל 97. הוא זכה להכיר את כל שמונת נכדיו ונכדותיו ושניים מנינו.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: קארן טייב | תאריך: 09/01/2025 15:49 | מספר בקשה: 2964312
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: קארן
שם משפחה: טייב
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: karentaieb@aol.com
סוג קירבה: בעל

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: ד"ר גיל טייב
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 31/12/1957
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: ט' טבת תשי"ח
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 14/04/1958
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: כ"ה ניסן תשי"ח

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

הקדיש את חייו לישראל וליחסים בין צרפת לישראל

יחד, הקדשנו את חייו לתמיכה בישראל מאז מלחמת המפרץ ב-1990, תוך תמיכה בבואם של יהודים מברית המועצות ומאתיופים. יצרנו את מבצע משקפיים כדי לספק משקפי מרשם לאנשים מוחלשים מדי שנה בעיר בישראל. בשתי הזדמנויות ביצענו את המבצע הזה בירושלים: בקטמון ובאצטדיון טדי קולק בו הצענו 7000 זוגות משקפיים.

גיל עמד לצד חיילי צה"ל באכפתיות ובאהבה יוצאת דופן. הוא אסף מיליוני יורו עבור החייל {אגודה למען החייל}, בהחלט שמעתם על בית א החייל של קריית שמונה.

בצרפת הוא הגן על הקהילה היהודית, נלחם באנטישמיות והתייצב על דמותה של ישראל עד יומו האחרון בטלויזיה וברדיו הצרפתיים ועוד יותר נלהב מאז ה-7 באוקטובר.

גיל טייב נקרא בפי כל צדיק גדול ומעל הכל מנהיג גדול של העם היהודי ושל ישראל.

העיר פריז עם ראשת העיר אן הידלגו תיתן את שמו לגן.

Karen Taieb

135 boulevard Malesherbes

Paris 17e-France

+33612444605

karentaieb@aol.com

Paris, January 5th

To the kind attention of Mr Moshe Leon , Mayor of Jérusalem,

Dear Mayor of Jérusalem,

Dear Mr Leon,

Upon the advice of Mr. Isaac Herzog, President of the State of Israel I am writing this letter for a very special purpose.

I would like to introduce myself, my name is Karen Taïeb, I serve as the deputy mayor of Paris in charge of Heritage from 2018.

My dear husband, Dr. Gil Taïeb, left us on April 15 at the age of 66.

Gil dedicated his full life to Israel and to the relations between France and Israel. I was really touched by the messages of condolences from thousands of people in Israel and abroad among them , President Isaac Herzog, President Emmanuel Macron, Prime Minister Benjamin Netanyahu, Dalia Rabin, the Mayor of Paris and all Israeli ambassadors to France,

A Life for Israël ,

Together, we have dedicated our lives to supporting Israel since the Gulf War in 1990, supporting the arrival of Jews from the USSR and Ethiopians.

We created Operation Glasses to provide prescription glasses to disadvantaged people every year in an Israeli city.

On two occasions, we carried out this operation in Jerusalem: in Katamon and at the Teddy Kolek stadium where we offered 7000 pairs of glasses.

Gil stood alongside the IDF soldiers with extraordinary care and love .

He has collected millions of euros for hayalim { agouda le maan ha Hayal},you certainly heard about The Bet A Hayal of Kiryat Shmona.

In France he defended the Jewish community, fought against anti-Semitism and stood up for the image of Israel until his last day on French télévision and radio and even more ardently since October 7.

Gil Taïeb was called by all a great tsadik and above all a great leader of the Jewish people and for Israël.

The city of Paris with its mayor Anne Hidalgo will give his name to a garden.

The Israelis from France and the Jewish community of France and myself will be grateful to you if you could consider giving his name to a place of your choice in Jerusalem to honor the memory of this man who always placed Jerusalem « at the height of his joys ».

With all my gratitude and thanks.

Best regards

Karen Taïeb

Copy to Mr Isaac Herzog.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: יובל זרצקי | תאריך: 14:24 07/02/2025 | מספר בקשה: 3068077
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונח/ת: 2
שם פרטי: יובל
שם משפחה: זרצקי
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: yuyuzar15@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: אלכסנדר וילנקין
שם הרחוב המוצע באנגלית: Alexander Vilenkin
שם הרחוב המוצע בערבית: ألكسندر فيلنكين

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 04/06/1900
תאריך לידה עברי של המונח/ת: ח' סיון תר"ס
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 04/11/1918
תאריך פטירה עברי של המונח/ת: א' כסלו תרע"ט
איתור מוצע:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

אלכסנדר אברמוביץ' וילנקין - קצין יהודי, מתנגד לבולשביקים

הסבר על שם הרחוב המוצע:

אלכסנדר וילנקין, נולד ב-1883, היה קצין יהודי בצבא הרוסי, בתקופה שלאחר מהפכת אוקטובר פעל בארגונים מחתרתיים כנגד השלטון הקומוניסטי והוצא להורג על ידי המשטרה החשאית הבולשביקית.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: דפנה בהיר | תאריך: 27/02/2025 14:43 | מספר בקשה: 3132677
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה	
פרטי מגיש:	
סוג פניה:	בקשה חדשה
עיר:	
רחוב:	
מספר בית:	
כניסה:	
מיקוד:	
קיימת קרבה למונח/ת:	1
שם פרטי:	דפנה
שם משפחה:	בהיר
סוג זיהוי:	
מס' זיהוי:	
טלפון נייד:	
קידומת טלפון נייד:	
טלפון קווי:	
קידומת טלפון:	
דוא"ל:	bahir@msn.com
סוג קירבה:	בת דודה
פרטי הבקשה:	
סוג הבקשה:	קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע:	רחוב ליאור בירקאן
שם הרחוב המוצע באנגלית:	Lior Birkhahn street
שם הרחוב המוצע בערבית:	
תיאור השם המוצע:	
תאריך לידה לועזי של המונח/ת:	03/11/1963
תאריך לידה עברי של המונח/ת:	י"ז חשון תשכ"ד
תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:	25/05/2020
תאריך פטירה עברי של המונח/ת:	ג' סיון תש"פ

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

ליאור היתה שחיינית ודמות מוכרת ואהודה בירושלים

הסבר על שם הרחוב המוצע:

ליאור היתה דמות מובילה בענף השחייה ופעילה בתחום. היא התחרתה, אימנה ועבדה
כמרפאה בעיסוק. דמותה החיובית בלטה בתחומי פעילות שונים

פרידה ממלכת הברכה הירושלמית:

"אם היו עוד אנשים כמו ליאור, העולם הזה היה בבחינת אגדה"

חברים ובני משפחה נפרדו השבוע מהספורטאית ומפעילת הציבור הירושלמית ליאור בירקאן ז"ל, שהלכה לעולמה בגיל 56 לאחר מחלה קשה • 17 פעמים היא זכתה בתואר אלופת ישראל והחזיקה בשיאים שלא נשברו בקלות • אחיה, אהוד, ספד לה: "ליאור נגעה באלפי אנשים והיוותה עבורם השראה; אלופה שהורידה את הכתר כדי לעזור לכל מי שיכלה"

אלינור פבריקר

עד הרגע האחרון שמרה ליאור בירקאן, מהשחיניות הישראליות הגדולות בכל הזמנים, על אופי טימית ושמחת חיים. ביום ראשון השבוע היא הבאה למנוחת בגיל 56, לאחר מאבק ממושך במחלה קשה, והותירה חברים ומכרים רבים בואבים.

בירקאן ז"ל נולדה וגדלה בכירה, התאמה בקבוצת 'הפועל ימ"א ירושלים' וכבר כילדה גילתה כישרון יוצא דופן לשחייה. באליפות ישראל בשחייה שנערכה ביולי 1978, כשהייתה רק בת 15, היא הדהימה את כולם כאשר זכתה בשלוש מדליות. השמחה הייתה גדולה, שכן בפעם הראשונה היענק התואר 'אלופת ישראל בשחייה' לילידת ירושלים.

בירקאן ז"ל המשיכה לעשות גלים כאשר שברה שיאים וזכתה בתואר 'אלופת ישראל' לא פחות מ-17 פעמים, מה שהעניק לה את הכינוי 'מלכת הברכה'.

היא הותירה בו זמנית בשבעה שיאים ישראליים, וגם בקריירה שלה כשחינית בוגרת ניצחה בכל תחרות שחייה במים פתוחים. כמה מהשיאים שלה שרדו תקופה ארוכה. בין היתר, במשחה ל-200 מטר בסגן מעורב אישי, היא קבעה תוצאה מרשימה של 2:27.87 דקות. הישג זה נותר בסבלת השיאים במשך עשור שלם עד שנשבר.

במכבייה ה-11 בשנת 1981 זכתה בירקאן בשלוש מדליות זהב ובשתי מדליות כסף. היא גם הייתה אמורה לייצג את ישראל במשחקים האולימפיים שנערכו במוסקבה בשנת 1980, אך נאלצה להיעדר בגלל החרם האמריקאי על ברית המועצות, במימון על הפלישה הסובייטית לאפגניסטן.

לאחר פרישתה הפכה לשחינית 'מא' סטריס' מצטיינת בכריכה ובמים פתוחים, והייתה גם מאמנת 'מאסטרס' בכירה. היא המשיכה לרשום שיאים במשחים השונים וייצגה את ישראל בתחרויות בינלאומיות.

"היא ניצחה אותי, ובגדול"

גם כאשר חלתה לפני בשלוש שנים במחלה קשה, בירקאן לא ויתרה על הפעילות הספורטיבית. רק לפני כחצי שנה, בתמיכת תם של שלושת ילדיה, השתתפה בתחרות שנערכה בעמק חפר.

"היא סיפקה את כל המשפחה למאות תודות ואירועי שחייה בכל הארץ ובעולם", סיפר השבוע אחיה, אהוד בירקאן. "כל הבית נכנס לתחת סביב ספורט ושחייה. ליאור קפצה לראשונה לכריכה בגיל שש בימ"א, ומאז הייתה השראה לאלפי שחינים מקצועיים, שחיני 'מאסטרס', שחינים עם סטנצ'אל שלא מומש, ילדים ומבוגרים עם מוגבלויות וצרכים מיוחדים או מתים אנשים שרצו קצת השראה ועזרה - התר

הקבוצה קוראת לז' בירקאן בגינה

כשחינית, וגם כסתגרת סביב פעילות הברכה. זו הסיבה שהצענו לה להיות יו"ר האגודה."

לדברי בן דרור, מה שיחד את בירקאן ובירל אותה מכל האחרים היה היכולת שלה לראות את האחר בלי להתפשר על יכולת תיה המקצועית. "בגידה ספורט אתה חייב להיות ממוקד במטרה, שהיא הישגית; אבי ליאור הצליחה לשלב את המטרה הזאת בגישה קהילתית ולראות תמיד את החלש. כך, לדוגמה, היא התעקשה לסייע לחרים שלא יכלו לשלם, או לראש לשחיין עם יכיר יות מוגבלות לנסוע למחנה אימונים בחו"ל יחר עם כולם."

"היא שילבה את הכל עם המון יושרה, ולא הסכימה לררכים עקלקלות של עסקנות", מוסיפה בן דרור. "היא ראתה הישגיות כעוד חשוב, אבל לא כזה שיש לעשות הכל למענו. גם כמאמנת, היא לא באה כדי ללמד שחייה או כדי לאמן את השחים להגיע לתוצאה. אלא זה היה מכלול - קהילה, חברה, גיבוש, לעודד את החלשים ולחזק את המצטיינים. כל הזמן היה לה הדיכט המיוחד של להעריך כל אחר על המאמצים שלו, ולגשש קבוצה. היא השכיחה להבין שבגיל מסוים האינטרס הוא לא רק לעשות ספורט, אלא גם להיפגש. אתה מגיע לאימון כי הקבוצה קוראת לך. זה מה שהיא הצליחה ליצור - הקסע החברתי. בכלל, היא הייתה רמת של האמן שלק' תה את האימון גם לחיים. בכל קבוצה היא הייתה מוזה מי כשויים ופועלת כדי לחבר אותו אל המרכז."

להלוייתה של בירקאן ז"ל הגיעו כל בכירי עולם השחייה הישראלי כדי לחלוק לה כבוד אחרון. "הארם היחיד שבלט בחסרוננו", סיכמו החברים, "הייתה ליאור ונכחותה החיה והאהובה".

הדר בן דרור: "היה חשוב לה מאוד לעודד נשים בספורט. כשביקשתי ממנה לבוא לדבר בפני ספורטאיות היא תמיד הסכימה בשמחה והגיעה בהתנדבות"

נוכחותה החיה והאהובה בירקאן

עורה לנו לבנות אותה ואחר כך גם להביא דור צעיר אחריו. היה חשוב לה מאוד לעודד נשים בספורט. כשביקשתי ממנה לבוא לדבר בפני ספורטאיות, היא תמיד הסכימה בשמחה והגיעה בהתנדבות."

"לראות תמיד את החלש"

בירקאן נפטרה ביום שישי שעבר, ולבן: שת המשפחה נערכה ההלוויה ביום ראשון, בבית העלמין 'מנחת עולם' בנתניה. "זה כבוד גדול לקרוא לעצמי חברה שלה", אמרה ל"יריעות ירושלים" טטיאנה צים, חברתה הקרובה, "היא הייתה אישה ענ" קית, חזקה ונבונה. לא פגשתי עוד אדם כזה - באמת שאין לי מילים לתאר אותה. היא הרוגמה הכי מוכזקת לאלטרואיזם. לא הוגן שאנשים כאלה הולכים. אם היו עוד אנשים כמו ליאור, העולם הזה היה בבחינת אגדה". בן דרור: "היא תמיד הייתה פעילה. גם

צאה בשחייה הייתה חשובה, אבל לא הכי משמעותית."

"בתחילת מרץ, באימון האחרון שלה, שחיתי איתה ב'פיליפ ליאון' (מרכז כושר ספורט - א.פ.). בקושי רב וכבר חולה מאוד, היא נכנסה למים", הוא נזכר. "לפני שנכנסנו לכריכה אמרתי לה 'בואי נעשה תחרות של שני קילומטר'. בחי' שהיא גייצה אותי, וכנרול. ליאור הייתה שחינית ירושלמית שנגעה באלפי אנשים והיוותה עבורם השראה. אלופת ישראל שהורידה את הכתר כדי לעזור לכל מי שהיה רק יכלה."

בין שלל עיסוקיה עברה בירקאן גם כריי פוי בעיסוק במרכז הרפואי 'שערי צדק' וכן כיהנה כיו"ר דירקטוריון 'הפועל ירושלים' במשך כחמש שנים. הדר בן דרור, שפעלה כמנכ"לית 'הפועל ירושלים' תחת ניהולה של בירקאן, סיפרה שהשחינית המעוטרת הייתה גם שחקנית כדורמים מוכשרת. "הייתה לנו קבוצת נשים בירושלים והיא

ליאור בירקאן — האלופה מירושלים

אורית בירקאן

ובכל זאת אין זה כל כך קל להיות אלופת ישראל, ליאור מקדישה כל יום 3 שעות לאימוני השחייה וחייה סובבים סביב האמונים והתחרויות נכון שהחוג החברתי שלה מצומצם והיא אינה מרבה בלילות וגם מקדימה לעלות על יציעה בלילות אך כל אלה ודאי שווים את התואר אלופת ישראל בשחייה ועוד מירושלים הבירה. אז דעו לכם ירושלמים שגם ילדיכם יכולים להיות אלופים למרות שירושלים אינה שוכנת לחופי הים

דעו לכם קוראים יקרים שירושלים בירת ישראל המרוחקת קילומטרים רבים מחופי הים התיכון ושלתושביה יצא שם לא מוצדק של "עכברי יבשה" ונכון יהיה לאמר שכל ילד קטן ברחבי ישראל יגיד לך בריחות גדול תוך הרמת חוטם יהיר ש"הירושלמים לא יודעים לשחות" ירושלים זאת — הצמיחה לפני שבועות מספר את אלופת ישראל לבוגרות ונערות בשחיה ל-400 מטרים חתירה. אם תואר זה אינו מספיק הרי אותה אלופה ליאור בירקאן בת 14.1/2 הלומדת בכתה ט' בבית-ס גימנסיה רחביה זכתה גם בתארים של אלופת ישראל לנערות עד גיל 16 במשחים 100 מ' חתירה, 200 מ' חתירה ו-200 מ' מעורב.

הישגיה הנפלאים של הנערה הכשרונית העלו את ירושלים בפעם הראשונה על מפת השחיה בישראל.

ליאור השוחה זה 8 שנים במועדון חפועל ימק"א ירושלים עשתה השנה באליפות ישראל את הכמעט בלתי אפשרי.

היא תפסה את המקום הראשון במישחה תוך שבירת שיאה האישי והדחתה של האלופה הקודמת אוסנת ארליך מתי"א. בשנה שעברה תפסה ליאור רק את המקום השביעי באליפות, והנה תוך שנה זנקה בשבעה שלבים קדימה אל הפסגה.

שאלנו את ליאור היכן בכלל מתאמנים בירושלים בשחיה? לאור נבוהה חייכנית מבושת קמעא עדיין לא התרגלה לרעיון שכתר אליפות ישראל לנשים מונח על ראשה, אומרת "בכלל לא צריך ים בשביל להתאמן, יש מספיק בריכות שחיה בירושלים ושחיין רציני שרוצה להגיע לחישגים תוך שקדנות ומסירות ללא קץ יכול גם הוא להגיע לאליפות ישראל בשחיה".

גם בירושלים שוחים

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: יוסי שמעוניוביץ | תאריך: 06:30 05/03/2025 | מספר בקשה: 3142015
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

1

שם פרטי:

יוסי

שם משפחה:

שמעוניוביץ

סוג זיהוי:

ח ז

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

sivan715@015.net.il

סוג קירבה:

"סבא רבא"

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

ר' יוסף שמעוניוביץ

שם הרחוב המוצע באנגלית:

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

31/12/1899

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

א' שבט תר"ס

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

04/06/1927

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

ה' סיון תרפ"ז

איתור מוצע:

בכל מקום שהעירייה תמצא לנכון.

הערות:

תאריך הלידה שנת 1848 אין תאריך מדויק

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

מונה לראש השוחטים בירושלים, בגיל 35

הסבר על שם הרחוב המוצע:

מונה לראש השוחטים בירושלים, בגיל 35 ע"י המהרי"ל דיסקין ורבי שמואל סלאנט. כיהן כר"מ ראשי

בישיבת חת"ם סופר, היה מו"צ, חיבר ספר "ימין יוסף" פירושים על התורה, היה מעורב בפולמוס בשנת תרפ"ב אודות כוונת העדה החרדית בירושלים לקיים שחיטה נפרדת ופרסם כרזה חריפה השוללת כל פיצול בכשרות, הרב קוק היה מסתמך רק על הכשרות שלו. נקבר בהר הזיתים בחלקת הרבנים.

ס ס ר

ימין יוסף

כ

חמשה חומשי תורה

גוף אנדית-חול רגיה של פה המילה

המלך יוסף

המלך יוסף המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המלך המלך המלך המלך

המכלול

האנציקלופדיה היהודית מכיל מספר חלקים:

עמוד ראשי

ברכים הבאים

שמיים אחרונים

קווי היסוד של המכלול

דיווח על חסן לא ראוי

דיווח על טעות

ערך אקראי

המכלול להורדה

תחומה למכלול

קהילה

עזרה

דלפק ייעוץ

אולם הדיונים

זהירות ברשת

יצירת קשר

כלים

דפים המקושרים לכאן

שינויים בדפים המקושרים

מדע על הדף

רבי יוסף בנימין שמענוביץ

רבי **יוסף בנימין שמענוביץ** (כנה הריב"ש; ה'תר"ט, 1848 - ה' בסיון ה'תרפ"ז, 1927) היה רב ירושלמי ידוע, שכיהן כראש מערכת השחיטה והבדיקה בירושלים.

ביוגרפיה

נולד בהונגריה בשנת ה'תר"ט (1848)^[1] לרבי יהודה צבי. אביו נפטר בצעירותו, ולאחר מכן שינה את שם משפחתו לשעהק^[2], אולם בהיותו מבוגר יותר, חזר לשם משפחתו המקורי.

בצעירותו למד ב**ישיבת פרשבורג** אצל הכתב סופר, רבי **אברהם שמואל בנימין סופר**, והיה גם מתלמידיו של רבי **אהרן דוד דייטש**, בעל **הגורן דוד**.

התחתן עם אחיינית רבו, יונבד ברכה, בתו של רבי שמעון דייטש (אחיו של רבי אהרן דוד), מחשובי תלמידי **החת"ם סופר**, שעלה לארץ ישראל בשנת ה'תר"ב (1841) . לאחר נישואיו בשנת ה'תרל"ב (1871), עלה לארץ ישראל שם התגורר בירושלים. במשך הזמן התמנה לר"מ ראשי ישיבת חת"ם סופר בירושלים, ושימש כמורה צדק בכמה סוללים. בין היתר בבתי אונגרין ועוד.

בהיותו בן 35, שניים מגדולי רבני ירושלים, המהר"ל דיסקין ורבה האשכנזי של ירושלים, רבי **שמואל סלאנט**, מינ^[4] את רבי יוסף בנימין למורה הוראה, ומאוחר יותר לראש השוחטים, ומו"ץ ראשי בענייני שחיטה בעיר.

בין היתר, התפרסם הרב שמענוביץ במעורבותו בפולמוס בשנת ה'תרפ"ב, אודות כוונת העדה החרדית בירושלים לקיים שחיטה נפרדת, אז פרסם כרזה חריפה השוללת כל פיצול בכשרות, וקוראת לאיחוד השורות בתחום^[5].

הרב שמענוביץ היה מוערך מאוד בפני רבני ירושלים, שסמכו עליו מאוד, כך למשל העידו עליו שרבי יהושע לייב דיסקין, אכל רק משחיטתו^[6]. רבי יוסף בנימין נפטר בה' בסיון ה'תרפ"ז (1927) בירושלים. לאחר פטירתו, בנו רבי אהרן דוד, הוציא לאור את חיבורו 'מין יוסף' בשנת ה'תשי"ז.

קישורים חיצוניים

- רבי יוסף בנימין שמענוביץ, ימין יוסף, ירושלים תשי"ז, באתר היברובוקס

- פנחס גרייבסקי, ראש משפחת "שמענוביץ" בירושלים, בחברת זכרון לחובבים הראשונים, באתר אוצר החכמה

רבי יוסף בנימין שמענוביץ	
	
לידה	1848
התר"ט	
הונגריה	
פטירה	1927 (בגיל 79 בערך) ה' בסיון ה'תרפ"ז המנדט הבריטי, ירושלים‏
תאריך עלייה	ה'תרל"ב (1871)
למד ב	ישיבת פרשבורג
מקום מגורים	הונגריה, ירושלים
מקום פעילות	ירושלים
תחומי עיסוק	ר"מ ראשי ישיבת חת"ם סופר, מורה צדק, ראש השוחטים
רבותיו	רבי אברהם שמואל בנימין סופר, רבי אהרן דוד דייטש
חיבוריו	ימין יוסף
בת זוג	יונבד ברכה, בתו של רבי שמעון דייטש
אב	רבי יהודה צבי

 ספר

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: דורית מוניש | תאריך: 03/04/2025 03:00 | מספר בקשה: 3193291
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: חיפה
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: דורית
שם משפחה: מוניש
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: gdmunish@gmail.com
סוג קירבה: נכדה

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: עזרא אגאי כאשי
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:
תיאור השם המוצע:
תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 31/12/1899
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: א' שבט תר"ס
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 20/10/1957
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: כ"ו תשרי תשי"ח

מרכז חייו התורניים וכן מגורים ועבודה, היה בשכונת נחלאות ובשוק מחנה יהודה והבקשה היא לקרוא שם אחד הרחובות בשוק או בסביבתו על שמו

הערות:

בני וכלתי ומשפחתם תושבי העיר ירושלים ונשמח כולנו להנצחתו של סבי וסבא רבא רבא של נכדיי, שמצא בירושלים, בשכונת נחלאות ובשוק מרכז חייו. תאריך הלידה של סבי היה בסוף המאה ה-19. התאריך שהוכנס שונה במסגרת המגבלות של האתר (אין אפשרות לרשום לפני 1.1.1900)

מראשוני הסוחרים בשוק מחנה יהודה

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

סבי, עזרא אגאי כאשי (קאשי), וחברו אליהו יעקב בנאי, היו באי-כח החנוונים/נציגי הסוחרים בשוק, אשר קנו מהאחים ולירו את האדמה עליה הוקמו החנויות הראשונות בשוק מחנה יהודה בירושלים. את שמו של סבי וחתירתו (בכתב רש"י) ניתן למצוא (כעזרה אג'אי) בכתב חוזה-הקניה, שנערך ביום 2.7.22 (מצ"ב). לימים הוריש סבי לאמי חצי חנות בשוק בשיתוף עם בנו של אליהו, אברהם בנאי. בהמשך נמכרה החנות. סיפורו של סבי כרוך בהקמת השוק ובמסחר בו. כידוע, כמחווה לאליהו בנאי שרכש את הקרקע ושהיה דמות בולטת בשוק, הונצח שמו ברחוב בשוק (שמו הקודם של הרחוב היה רחוב האגס). מכיוון שסבי היה שותף לאליהו בנאי ברכישת האדמה, בהקמת השוק ובמסחר בו, נודה אם תשקלו בחיוב הנצחת שמו וקריאת רחוב על שמו בשוק מחנה יהודה.

1 דוד בנימין

13 יעקב בן יצחק

מזכיר מלכות בנה 25

2 יוסף משה שמואל

14 { משה יעקב
פאנר מאיר

26 { בייטל
יוס יעקב

3 שבתי בלל

15 { משה יעקב
אשר משה

27 { אברהם בלל
משה משה

4 יחזקאל אברהם בלל

16 מזכיר ועקב בנה

28 יעקב בייטל

5 עבדה יצחק

17 משה בן משה

מזכיר משה בייטל

6 יוסף משה בלל

18 { משה אברהם
משה משה

30 { משה אברהם
משה משה

7 משה יעקב

19 { משה בלל
משה בלל

31 { משה בלל
משה בלל

8 בייטל יעקב בלל

20 { משה בלל
משה בלל

32 { משה בלל
משה בלל

9 { משה בלל
משה בלל

21 { משה בלל
משה בלל

33 { משה בלל
משה בלל

10 { משה בלל
משה בלל

22 { משה בלל
משה בלל

34 { משה בלל
משה בלל

11 { משה בלל
משה בלל

23 { משה בלל
משה בלל

35 { משה בלל
משה בלל

12 { משה בלל
משה בלל

24 { משה בלל
משה בלל

36 { משה בלל
משה בלל

כ ת ב - ח ו ז ת.

של מכירה שנעשה בירושלם, ביום א', ו' חמוז תרפ"ב, 2/7/22, בין ח"א
חאמים יעקב, ו"ר גבריאל ונסים ולירו מצד אחד, לחלן לשם קצור חמוכרים,
ובין ח"א אליהו יעקב בנאי ועזרה אג"א ב"ב חתוננים בתנאות הפח אשר במחנה
יהודה, על מגרש של ח"א ולירו, לחלן לשם קצור חקונים, עפ"י חתוננים בדלקמן:
א. תונה זה הוא תונה של חתונניות קורט למכירה רשמית במשרד הטבן, ויש
לו תקף של חשחוח לשם מכירה עפ"י חחוק.

ב. חמוכרים שחם בעלי 18 קירט מחוך 24 בכל חמגרש שבמחנה יהודה וידוע
בשם מגרש ולירו, מוכרים לקונים 18 קירט בתון חלק חמגרש חמסומן על חמפח
חחחוח ע"י שני חצריה באחיות " , וחמכיל ב 4000 פיק בקרוב,
שגכולותיו חסן מצד צמון חמקום חקבוע שבין בנין חשוק חחרש, מזרח חסמטא
חחרש, מערב חרחוב חחרש ומצד דרום שורה ישרה העוברת מסוף חסמטא עד חרחוב
מצד מערב.

ב. אח בעל שש חקירטים חנשארטים, ח"א משה ולירו, ג"כ יסכים למכר
לקונים את חלקו באלפים חאמות חבי צמוניות בכל רוחב חמגרש, אז חמכירה
חנוכחית היא רק על 18 חקירט של חאלפים חאמות חבי צמוניות.
ג. אם ח"א משה ולירו חנ"ל לא יסכים למכר את חלקו, אז חמכירה חנוכחית
חיא כאמור בסעיף ב', אבל בתנאי שבירי חקונים לא ישאר יוחר חאלפים אח
חבי צמוננים אחרי שתחולק חקרקע בין חקונים ובין ח"א משה ולירו, ושאר
חארמח מצד דרום מחויבים חקונים למכר בחצרה למוכרים, ועד כמה שזה נובע
לחלק חארמח הזה, חמכירה חזאה חיא מכירה ברשות קניה חזרה /בי בילומע./
ד. מחיר חארמח חנמכרה חזא מאח וארבעים גר"מ בעד כל אח, ובאותו
חמחיר מחויבים חקונים לקכר בחורה למוכרים את חחלק חעולה על אלפים
חאמות חצמונניות.

ח"א אחרי אחרי שיקבלו חקונים את חקושן על חאלפיים חאמה שלחם במקרה
שח"א משה ולירו יסכים, או אחרי שיקבלו קושין על 18 קירטים של כל חמגרש,
חחשב חמכירה חזו למכירה מחלטת וגמורה, אבל היות שהקניה חיא לשם בנין
חנניות על חקרקע חקנניה, מתניה בזה חצריה שבמקרה אם חעיריה לא חסכים לחת
רשיון על בנין חנניות על חקרקע חזאה עפ"י חחכניה שיגישו לח חקונים,
אז חקניה חזו חיא במלח וחמוכרים מחחיכיה לחחזיר לקונים את כל חכמה
שיקבלו מחם בלי רכית.

ירושלים 15 נובמבר 1922

לכבוד האדונים

אליהו יעקב בנאן ועזרא אגאי. כאן.

הנני להודיע לכם שבהתאם לבקשתכם כבר נתנו היום, בשדה ולירושלם,
אשר מול שכונת מחנה יהודה, היחדות והממנים הגובלים את הקרקע שניתם
לבנין חנויותיכם.

הקרקע הזו נחלק מזד דרום של המקום המיועד לאוק מטעם המחשלה,
ומזד המערבי של הצביל ברחצ של ששה מטר העובר מרחוב יפו אל בית-
קפר כ"ס.

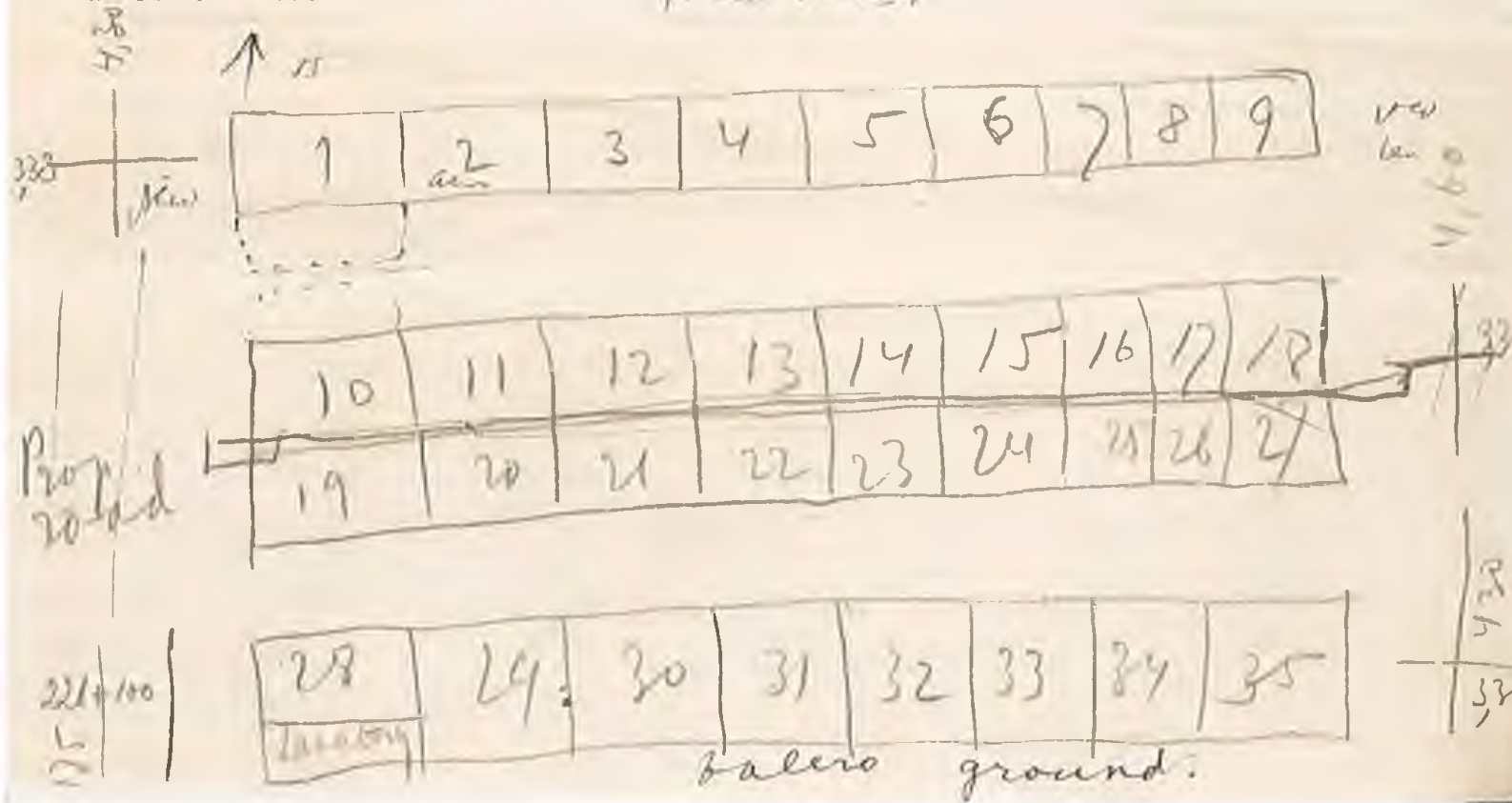
וקנה בזה הקדמות של החלקה החממת ; 33,80 (אלשים ואלסה) מטר ואמונים
ק"מ) מחתום למערב, ו-34 (אלשים וארבעה) מטר מזפון לדרום.
שטח החלקה הוא = 2000,4834 אמות מרובעות, את השטח הזה צריך לחצב על
חצבון שכל 1600 אמות מרובעות שוות ל 919 מטרים מרובעים

37 גש' כ137

א. צ. א. ג.

in reply please quote.

New Market.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: טליה מגן דרורי | תאריך: 09:59 17/04/2025 | מספר בקשה: 3211878
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד: 937
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: טליה
שם משפחה: מגן דרורי
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: tmmagen@yahoo.com
סוג קירבה: בת

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: רחוב מנחם מגן (מרג
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 02/08/1932
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: א' אב תרצ"ב
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 06/02/1999
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: כ"א שבט תשנ"ט

נולד בשכונת הטורים בירושלים.
עבד ופעל במרחבי העיר העתיקה.
גידל את משפחתו בשכונת מעלות דפנה.

הערות:

זוהי פנייתנו השנייה. בעבר פנייתנו נדחתה וללא הסברים משכנעים. התהליך הקודם היה מסורבל ולא מכבד, וכלל הרבה דחיות ופעילות לא עקבית של הועדה. חלפו מאז כ-5 שנים. אנו חשים שהיום, לאור הפרסומים הרבים והפיכת הפרויקטים שאבינו היה אחראי עליהם למוקדי משיכה משמעותיים בעיר, כדוגמת השער הקדום, מן הראוי להפנות תשומת לב גם לבן האדם עצמו שעמד מאחורי אתרים אלו ואהב את העיר בכל מאודו ופעל למענה. נודה לכם מאד על התייחסות מכבדת ונשמח להמציא מסמכים או קשרים אישיים לטובת עדות והמלצות.

יליד העיר ירושלים, ארכיאולוג, חוקר עתיקותיה ומורה דרך.

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

מנחם מגן (מרגולין) יליד העיר ירושלים, היה ארכיאולוג ומורה דרך. הוא חי ופעל בעיר רוב שנותיו במהלך סייר, חקר, ולימד אודותיה. הוא עבד ברשות העתיקות ובחברה לפיתוח מזרח ירושלים, חפר בחפירות הר הבית והכותל, ניהל את חפירות השער הרומי מתחת לשער שכם, השער הקדום, את חשיפת אבני הויה דלורוזה, ועוד. הוא יזם, הגה והדריך במיזם הסיורים החינוכיים של עיריית ירושלים בשבתות ובחגים, שיתף באהבה מסיפורי העיר וסודותיה לכל תייר ומבקר, טיילים מזדמנים ואורחי המדינה הנכבדים. בעל חוש הומור וזיכרון לפרטים. אוהב אדם.

הנדון: בקשה לקריאת שם רחוב בירושלים

א.ג.נ.

שלום רב

לפני מספר שנים פנינו כבר לוועדה ולצערנו פנייתנו נדחתה. אנו פונות שוב בחלוף חמש שנים מפניית המקורית וכ-3 שנים מקבלת מכתב הדחייה מכאן. אודה לכם על בחינה מחודשת לבקשת משפחתנו לקריאת רחוב על שם אבינו.

הטעם לפנייה המחודשת הוא שלאחרונה נראו בטלוויזיה בערוצים השונים, פרסומים מרובים של העירייה וחברות פיתוח העיר ובהם קריאה לתיירים להגיע ולפקוד את האתרים הייחודיים והכל כך חשובים שנפתחו מחדש – השער הרומי מתחת לשער שכס, הנקרא כעת "השער הקדום", טיילת החומות ועוד. אבינו שהיה הארכיאולוג האחראי לממצאים אלו ולחשיפתם, מגיעה לו בוודאי ההכרה על תרומתו החשובה לעיר ונבצר מאיתנו להבין כיצד עד עכשיו הדבר לא קרה ומדוע הייתה התעלמות מעובדה חשובה זו ומבקשותינו הקודמות. אנו גאים מאד בפועלו למען העיר וכך כל מי שהכיר אותו וזכה לעבוד עימו בכל הקשור לעיר ירושלים. מן הראוי ששמו יונצח למען יכירו אותו גם הדורות הבאים. לצערנו עם הזמן, בני דורו אינם כבר עימנו להזכיר ולהעיד אך בוודאי בתיעוד העירייה קיימות עדויות ושמו רשום.

מצורף בזאת הסבר לבקשה שנשלחה בטופס הנלווה, לקריאת רחוב על שמו של מנחם מגן (מרגולין) ז"ל.

מנחם מגן, יליד העיר ירושלים (1932) היה ארכיאולוג ומורה דרך. הוא חי ופעל בעיר רוב שנותיו, במהלך סייר, חקר ולימד אודותיה.

מנחם מגן עבד שנים רבות ברשות העתיקות ובחברה לפיתוח מזרח ירושלים, עוד בתחילת דרכו חפר בחפירות הר הבית והכותל, ובהמשך הדרך **ניהל את חפירת השער הרומי למרגלות שער שכס**, את חשיפת אבני הויה דולורזה המקוריים, והיה שותף לפתיחת טיילת החומות ולעוד פרויקטים רבים, כל זאת תחת הנהלתו של מר יצחק יעקובי בחברה לפיתוח מזרח ירושלים.

בנוסף, מנחם מגן יזם, הגה והדריך במיזם הסיורים הרגליים החינמיים של עירית ירושלים בשבתות, מיזם הפועל במתכונת שונה, אך עד עצם היום הזה. הוא הפעיל במשך מספר עשורים את כלל מערך סיורי השבת בעיר, שיתף באהבה מסיפורי העיר וסודותיה לכל תייר ומבקר. הוא הכיר כל פינה בעיר וחשף את ייחודה בפני כל אחד ממטייליו- מן המסייר הצנוע ביותר והמזדמן, ועד לחשובים שבאורחי המדינה דרך משרד החוץ, ואף את מורי הדרך העתידיים, בהשתלמויות שונות ובהסמכתם.

מנחם מגן, בן למשפחה ירושלמית מוכרת, היה אדם עשיר בידע ומשכיל, בעל חוש הומור, זיכרון לפרטים ואהבת האדם.

לצערנו הוא נפטר ב-1999 בפתאומיות. נשמח מאד אם יוקירו את פועלו באמצעות קריאת רחוב על שמו באחד מאזורי העיר.

בכבוד רב,

טליה מגן דרורי, בתו.

נעמי מגן, בתו

תמר פישמן מגן, בתו והגברת שרה סולומון, אחותו.

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: אשר אברהם | תאריך: 20:17 24/04/2025 | מספר בקשה: 3224000
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד:
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: אשר
שם משפחה: אברהם
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: abrh5868@gmail.com
סוג קירבה: נין

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: הרב שלום אהרן לופס
שם הרחוב המוצע באנגלית:
שם הרחוב המוצע בערבית:
תיאור השם המוצע:
תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 24/11/1904
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: י"ז כסליו תרס"ה
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 30/10/1994
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: כ"ו חשוון תשנ"ה

איתור מוצע:

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

שכונת רמת שלמה בשביל המוביל מרחוב קהילות יעקב 17 לרחוב דרוק 70 כמצורף במפה

מחכמי ירושלים רב היער עכו כיובל שנים

הרב שלום אהרן לופס זצ"ל נולד בחלב שבסוריה, עלה לארץ ולמד בישיבת "פורת יוסף" בירושלים. הוא היה בין מייסדי בית הדין הספרדי הראשון בעיר, שימש בו כדיין והוציא פסקי הלכה מעמיקים. לתמיכה בנזקקים ובני נוער בשולי החברה, והעמיד מסגרות חינוכיות ותומכות. הרב לופס העביר שיעורים בשכונות ירושלים, חיזק מוסדות דתיים וייסד ישיבות. לאחר מכן שימש כרב העיר עכו, שם המשיך בהוראה, בפסקי הלכה ובהקמת מוסדות צדקה. פועלו היווה מודל רוחני וקהילתי עד פטירתו.

לכבוד

ועדת השמות, עיריית ירושלים מר יונה רוט מזכיר הועדה
בקשה להנצחת שמו של הרב שלום אהרן לופס זצ"ל באמצעות קריאת רחוב בירושלים על
שמו,

אני פונה אליכם להנציח את שמו של הרב לופס שהיה דמות מופת בירושלים והקים בתחומה
מוסדות תורה רבים לבני עדות המזרח,

קורות חייו

נולד בשנת תרס"ה בחלב שבסוריה לאביו הרב יעקב והרבנית חנה לופס ממשפחת רבנים
מפוארת, בשנת תרס"ט עלה עם משפחתו לירושלים והתגורר בשכונת בית ישראל,

לאחר מכן למד בישיבת פורת יוסף שם שימש אחיו הרב אליהו לופס כר"מ,

בשנת תרצ"א הוסמך להוראה ע"י רבני ירושלים הספרדים רבי אברהם פילוסוף רבי בן
ציון קואינקה והראשון לציון רבי יעקב מאיר,

בשנת תרצ"ו הקים ביחד עם רבי יהודה צדקה את אגודת מקבציאל שמטרתה הייתה
ליצור מסגרת תורנית לבני הנוער בירושלים שחלק ניכר לא מצאו את מקומם במוסדות
שהיו קיימים אז.

בשנת תרצ"ח היה ממקימי בית הדין הספרדי הראשון ואף התמנה לספרה דדינה ולדיין
בית הדין.

בשנת תש"ח עבר לגור בשכונת מוסררה שם הקים בתי ספר לבנים ובנות לילדים מבני
עדות המזרח שסבלו כבר אז מקיפוח ואפליה,

בשנת תש"י מונה ע"פ בקשת הראשון לציון דאז הגר"י עוזיאל לרב העיר עכו שם כיהן עד
סוף ימיו חתנו היה הראשון לציון הגר"א בקשי דורון זצ"ל,

תרומתו לעיר ירושלים

הקמת בית הדין הספרדי הראשון

הרב היה ממקימי בית הדין הספרדי הראשון בירושלים ועיצב את עולם הרבנות והדיינות
בירושלים בכלל ואת עולם הדיינות הספרדי בפרט,

לעולם זה הוסיף בתרומתו הכבירה את פסקיו כדין שעיצבו את פסקי ההלכה בדורות
הבאים,

הקמת אגודת מקבציאל

הרב זצ"ל הקים ביחד עם הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל בשנת תרצ"ו את אגודת מקבציאל,
שמטרתה הייתה ליצור מסגרת תורנית לצעירי ירושלים הספרדים שלא מצאו את מקומם
במסגרות הממוסדות שהיו שייכות ברובם לאשכנזים, ובכך גרם שלא יסתובבו חסרי מעש
ברחובות.

הקמת בתי ספר לבני עדות המזרח

מיד לאחר קום המדינה הקים הרב בשכונת מוסררה בית ספר לבנים ובנות ספרדים דבר שהיה אז בניגוד לתפיסה החרדית באותם ימים בה כולם לומדים במוסדות האשכנזים,

סיכום

הרב שלום אהרן לופס זצ"ל היה דמות מופת, שהשפעתה ניכרה לא רק בירושלים, אלא גם ברחבי הארץ. תרומתו הרוחנית, ההלכתית והחינוכית לעיר ירושלים הייתה רבה ומוערכת, והוא נותר דמות מופת עבור אלפי תלמידים ומאמינים. כראוי לדמות כה משפיעה, אני פונה בבקשה להנציח את שמו על ידי קריאת המדרגות והשביל ברמת שלמה בירושלים על שמו.

אני מודה לכם על ההתייחסות לבקשתי, ומקווה כי תמצאו לנכון להיענות לה ולהעניק לרב שלום אהרן לופס זצ"ל את הכבוד הראוי לו,

איתור

האיתור המוצע הוא בשביל היוצא מרחוב קהילות יעקב 17 ומשתפל עד רחוב דרוק 70 ועובר ע"י ישיבת בניין אב.

כמצורף בתמונה

רבי שלום לופס

הרב שלום אהרן לופס

תמונה זו פוגעת בחכודל בשימוש הען
בשם להחליפה בתמונה חופשית

לידה	25 בנובמבר 1904 י"ז בכסלו תרס"ה חלב
פטירה	31 באוקטובר 1994 (בגיל 89) ל"ב בחשוון תשנ"ד
מקום פעילות	ישראל
השתייכות	חרדים עצמאיים
תחומי עיסוק	רבה של עכו

הרב **שלום אהרן לופס** (י"ז בכסלו תרס"ה, 25 בנובמבר 1904 - ל"ב בחשוון תשנ"ד, 31 באוקטובר 1994) היה רב העיר **עכו** במשך ארבעים וחמש שנה.

תרבן עניינים

תולדותיו

משפחתו

לקריאה נוספת

קישורים חיצוניים

סרטונים

הערות שוליים

תולדותיו

נולד בשנת תרס"ה (1905) בחלב שבמלויה לרב יוסף לופס לופס, ממנהגות רבנים בת שלוש שאות שהם, בעצת הרמ"ם (1909), בהיותו בן ארבע, היה עם משפחתו לארץ ישראל והוא החליטה בידועותם, במקומות פלשתינה השלם הראשונה נאלצה המשפחה לעזוב את הארץ ולא עזרה. במילקיה, ולאחר כעשר שנים נלה הארץ, לה בליטת פירת יוסף, שבה לישיב ארץ הרב אליהו **לופס** כר"ם, באותה תקופה התגורר במבוצת בית ישראל בירושלים.

בשנת תרצ"א (1931) הופקד להשיא על ידי רבני ירושלים הספרדים אברהם פילוסוף, בי ציון האגודת יושב הארץ, בשנת תרצ"ו (1936) הקים יחד עם הרב יהודה צוקה את אגודת "מבצתיא", שמטרתה הייתה ליצור פגנות חרדית העניין ירושלים הספרדים העיר, אשר ערב לא האזין את מקומם בשיבות המדינה. בשנת תרצ"ח (1938) התקב לבסתר הדינא עם בית דין הספרדי בירושלים.

לאחר קום המדינה חזב את מלוכה בית ישראל העיר להעביר במבוצת ספרדים בירושלים ויהיה כעוד עמדות מבחנה בית ספר חרדי ליצור השפעה, הוא היה מקורם לרבני ירושלים ובהם הרב מבצתיא.

הרב צבי משה פרנק הערב עזרם בדרך, ופעל בענייניהם, בין השאר פעל בקרב ידוי השפעה, וכן באמצע נר חיים במסד לעז"ל, במי כן הקים אגודת "אגודת שבה" שמעלה למערת הניחוח יבתי שפס בירושלים לפני בימת העסק.

בשנת ה'תש"ד (1944) התבקש על ידי הראשון לציון (הרב הראשי לישראל דאן בן-ציון) בארץ חי, עזרא לופס על עצמו את העקל הרב הראשי בעיר עכו, כל באב חת"י נבחר להעקל, והוא בו כישר עניין, פעל רבות בתחום הפצה קטנה ויהודה וציון ישראלי העיר בעיר.

לשכת

הנהגתו של השר לא נשענה על שום בסיס חוקי, והוא אינו יכול להנהיג את הממשלה. (השר לא התיר להצביע על שום חוק, והוא לא התיר להצביע על שום חוק, והוא לא התיר להצביע על שום חוק.)

החלטתו של בית דין זה, תהיה כפופה להחלטת בית דין זה, וכל החלטת בית דין זה, תהיה כפופה להחלטת בית דין זה.

המחיר: 100 ₪ (כולל מע"מ) - מחיר מיוחד לזמן קצר בלבד. **הזמנה מוקדמת** - מחיר מיוחד לזמן קצר בלבד.

תע"ב תשנ"ב

- * מ.ר. דרלוקובסקי, עורך במסגרת, דיון וסמול, על המגזין החסיד הרב נאליס וז'ל רבה של עמנו
 * קריאת המגזין על הרב נאליס וז'ל רבה של עמנו (07717008002) * המגזין החסיד הרב נאליס וז'ל רבה של עמנו
 * 07717008002 * המגזין החסיד הרב נאליס וז'ל רבה של עמנו (2580717008002) * המגזין החסיד הרב נאליס וז'ל רבה של עמנו

דערפאר איז דאס צווייטע

- שי. סגן הרב (לפניו) חם שינדלר, ראש ש"ס פנים לרבנים (www.schulchan-aruch.org), מנהל הרב-לויס-הם שינא ואת חברה לתעסוקה, בעתו כיהן ונבחר, 12 במרץ 2013
- "דגש לעצמית" - הרב שלום חכם (http://www.moshav.org.il/6673068-type=1&topic=9) 152
- "החם חכם" - 11 במרץ 2010, ובראשית התעסוקה, 1239

071070

- https://www.youtube.com/watch?v=2MVSQ_Jd5U - אברהם שלום יאסני וצ'לרנה של עכו - עכו מאקס
במחזור ישיב
- <https://www.youtube.com/watch?v=6Q1TrUcWjy0> - אברהם שלום יאסני
במחזור ישיב

הפעדזת שאלות

- © סוף עלייה, הרב ג. א. אסתר ומלכה (http://www.nhn.co.il/Articles/Article.aspx?8734). באתר
ערוץ 7, 7 ב' כסלו ה'תשס"ו.

[illegible]

אל יונה חט מזכיר ועדת שמות והנצחה עיריית ירושלים שלום רב

הנהלת הישיבה מבקשת להמליץ על ההצעה לקרוא לשביל
המוביל מרחוב דרוק אל רחוב ברכת אברהם , אשר גובל בישיבה,
על שמו של רב העיר עכו הנאון רבי שלום אהרן לופס זצוק"ל
הרב לופס אשר הקים בשנת תרצ"ו את אגודת מקבציאל לחינוך
לבני הנוער בירושלים,
אשר על התשתית של ישיבת מקבציאל הוקמו מוסדות תורה
רבנים לבני התורה מעדות המזרח בירושלים ,
ובניהם גם מוסדות בניין אב שהקים חתנו הראשון לציון מרן
הנאון רבי אליהו בקשי דורון זצוקללה"ה ,
כבוד גדול יהיה למוסדות שהשביל המוליך יקרא על שמו של הרב
לופס זצ"ל

בברכה הנהלת המוסדות

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: צבי לשם | תאריך: 28/04/2025 12:11 | מספר בקשה: 3227943
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה:

בקשה חדשה

עיר:

רחוב:

מספר בית:

כניסה:

מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת:

2

שם פרטי:

צבי

שם משפחה:

לשם

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון:

דוא"ל:

ravzvileshem@gmail.com

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה:

קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע:

רחוב דוד הלבני

שם הרחוב המוצע באנגלית:

David Halivni Street

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת:

29/09/1927

תאריך לידה עברי של המונח/ת:

ד' תשרי תרפ"ח

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת:

28/06/2022

תאריך פטירה עברי של המונח/ת:

ל' סיון תשפ"ב

איתור מוצע:

הרב פרופ' הלבני חי בשכונת "שערי חסד" שבבירה, ושם ראוי להנציח אותו אם אפשר. אם לא, כל מקום אחר בירושלים גם יתקבל בברכה.

תודה רבה על דיון בבקשה. אשמח לשוחח או להיפגש עם הוודאה או נציג ממנו להסביר בעל פה על חשיבותו של הענין. פרופ' הלבני ז"ל פעל בהצלחה להנציח את זכרו של מורו הדגול, הרב פרופ' שאול ליברמן ז"ל, באותה הדרך, ותלמידיו רואים חשיבות רבה להנציח גם אותו ככה בעיר ירושלים שחיי בה ושכל כך אהב. תודה רבה. הרב ד"ר צבי לשם

דוד הלבני, חוקר תלמוד, חתן פרס ישראל

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

הרב פרופסור דוד (וייס) הלבני נולד בצ'קוסלובקיה בשנת 1927 וגדל בסיגט שברומניה, במשפחה חסידית. הוא היה ידוע כעילוי תלמודי מילדותו. הוא שרד את אושביץ, בו כל בני משפחתו נרצחו. לאחר השואה הגיע לארצות הברית, והיה לפרופ' לתלמוד בבית המדרש לרבנים בניו יורק וגם לימד במחלקה לדתות באוניברסיטת קולומביה. הוא פרסם פירוש מקיף על התלמוד הבבלי בשם "מקורות ומסורות", ועוד ספרים רבים, וביניהם ספר על התיאולוגיה של השואה. הוא עלה ארצה בשנת 2005 והשתקע בירושלים. בשנת 2008 זכה בפרס ישראל לחקר התלמוד. הוא נפטר בשנת 2022 ונקבר בהר הזיתים. פרופ' הלבני נחשב לאחד מגדולי חוקרי התלמוד בדורו.

בס"ד

ה' אדר תשפ"ה.

על פרופסור דוד הלבני-וייס ז"ל

פרופ' דוד הלבני-וייס ז"ל נחשב כאחד מבין גדולי חוקרי התלמוד של דורנו. בעשרת החלקים של סדרת הספרים שלו "מקורות ומסורות" המקיפים את רוב מסכתות התלמוד, גילה פרופ' הלבני את גישתו המיוחדת בחקר גיליון של שכבות התלמוד הבבלי. הוא פילס לו דרך מיוחדת משלו במחקריו, אשר מהווה חשיבות למחקר ההלכה והתלמוד לדורות הבאים. ישנם חידושי תורה ומחקר שערכם זמני, 'דור הולך ודור בא' ולא יזכרו חוקרי-קדם. ויש אשר מסרו לנו נכסי צאן ברזל לדורות שיהיו יורשי תורתם.

אף כי פרסם ספרים יקרים נוספים, אך דומה כי סדרה זו היא אשר תשמש כציון לזכרו הדורות הבאים.

היו לו בחייו טלטולים ותלאות אשר מצאוהו בדרכו מאירופה לארצות הברית. אך את המנוחה והנחלה, מצא הוא בבואו לעיר הקודש אשר בארץ הקודש. אף שם מצא הוא את מנוחתו עדן ועל כן ראוי הוא שייחשב כאחד מחכמי ירושלים.

הרב פרופ' דניאל שפרבר.

13 March 2025

To the Street name Committee of the Jerusalem Municipality,

Shalom.

I am writing to you to express my support for the proposal to name a street in Jerusalem after the late Talmudic scholar, Rabbi Professor David Halivni z"l.

Professor Halivni was a lifelong close friend of my late father, the Nobel Peace Prize Laureate, Professor Elie Wiesel z"l. The two grew up tother in Sighet Romania, were deported to Auschwitz together, and were eventually reunited in New York City, where they resumed their close friendship, and where I had the privilege of forging my own relationship with Prof. Halivni.

Prof. Halivni's greatness in Talmudic scholarship is well known. He published a multi volume commentary on the Talmud Bavli, for which he was awarded the Israel Prize. His numerous other books and articles touched on various aspects of Jewish scholarship, including Holocaust Theology, which for him, the sole survivor of his family, was a distinctly personal issue.

After his retirement Prof. Halivni realized his dream of making Aliyah and settling in Jerusalem. There he continued to teach even into his nineties. He was the only scholar who had a "makom kavua" at the National Library, where young researchers flocked to consult with him. He lived modestly in the Capital's Shaarei Hesed neighborhood, combining his old-world piety with his innovative scholarship until his demise.

All who knew him attest to his quiet demeanor, his friendliness and humility. It would be a fitting tribute for Jerusalem to honor one of its outstanding citizens with a street in his name, and I urge you to do so.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink that reads "Elisha". The letter "E" is stylized with a long horizontal stroke that extends to the left.

Elisha Wiesel
Chairman
Elie Wiesel Foundation

3 בדצמבר, 2024
ב' בכסלו ה'תשפ"ה

לכבוד
חברי ועדת שמות הרחובות של עיריית ירושלים

שלום רב,

כיושב ראש דירקטוריון הספרייה הלאומית בישראל, אני מבקש להצטרף בחום להמלצה לקרוא רחוב על שמו של חתן פרס ישראל, איש ירושלים, הרב פרופ' דוד הלבני ז"ל בירושלים, בירת ישראל.

פרופסור הלבני היה לא רק דמות בולטת בחקר התלמוד, אלא גם מגדלור של עמידה והתחדשות, שסיפור חייו והישגיו האקדמיים ארוגים בתולדותיה של ירושלים.

פרופסור הלבני, נולד ב-1927 בכפר פוליאנה-קובולצ'קה שבאוקראינה. כבר כנער התבלט כעילוי תלמודי ובגיל 15 הוסמך לרבנות. כיבוש הונגריה בידי הנאצים שינה לחלוטין את מסלול חייו.

בימי השואה האיומים הוא נשלח לאושוויץ ולמחנות עבודה, ונותר השריד היחיד מכל משפחתו, תוך שהוא נאבק על חייו ושומר על זהותו ואמונתו. לאחר המלחמה, ולאחר שנדד במחנות עקורים באירופה, החליט הרב פרופ' הלבני ז"ל להגר לארצות הברית, שם פיתח קריירה אקדמית מזהירה בחקר התלמוד. מחקריו וספריו תרמו רבות להבנת התלמוד ומקורותיו. באישיותו, בלימודו ובמחקרו הוא מיזג את הלמדנות של בית המדרש הישן עם שיטות המחקר המודרניות במדעי היהדות, תוך שהוא סולל דרך חדשה בחקר התלמוד הבבלי. מחקריו הוכרו על ידי עמיתים ותלמידים והוא זכה בפרס ישראל לחקר התלמוד.

בשנת 2005, החליט הרב פרופסור דוד הלבני ז"ל לעלות ארצה ולהתיישב בירושלים, כאן המשיך בפעילותו התורנית והאקדמית, כשאלום הקריאה בספרייה הלאומית מהווה מוקד לפעילותו כחוקר, כמדריך, מחנך וכרב. נוכחותו היומיומית באולם הקריאה השפיעה על הקוראים שראו בו דמות להתייעצות ולהכוונה. הוא היה אבן שואבת לחוקרים ומושא להערצה בקרב קהל המבקרים הקבועים של הספרייה עליהם זכה להשפיע.

במהלך שנות פעילותו בירושלים, הרב פרופסור דוד הלבני ז"ל לא רק שימש כחוקר ומלמד. הוא היה מעורב באופן אקטיבי בחיי הקהילה היהודית והתרבותית בעיר, תוך שהוא משקיע מאמצים רבים להנצחת זכרו של מורו, הגר"ש ליברמן ז"ל, מגדולי חוקרי התלמוד בעת החדשה.

אם תואיל הוועדה לקרוא רחוב בירושלים על שמו של הרב פרופ' הלבני ז"ל, תהא זו הכרת הטוב ומילוי חובה של כבוד, כלפי אדם שהקדיש את חייו ללימוד תורה, להוראה, למחקר ולהנחלה, ואשר בחר בירושלים להיות ביתו ובית תלמודו. יהא זה גמול על עשייה של עשרות שנים שהשאירה חותם בלתי נשכח בלב העיר ובלב העם.

ראויה ירושלים להתברך ולהתהדר בשמו של אחד מיוחד מבניה ובניה.

בברכה רבה,

סג' מרידור

Director

מנכ"ל

www.nli.org.il

The National Library of Israel Ltd. (cc)

E.J. Safra Campus, Givat Ram,

P.O.B. 39105, Jerusalem 9139002, Israel

Tel: +972-74-7336-100 Fax: +972-74-7336-337

orenw@nli.org.il

הספרייה הלאומית בע"מ (חל"צ)

קרית אדמונד י. ספרא, נבעת רם,

ת"ד 39105 ירושלים 9139002

טל': 074-7336-100 074-7336-337 פקס: 074-7336-337

orenw@nli.org.il

NationalLibraryIsrael

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: דוד אליאב | תאריך: 23:15 08/07/2025 | מספר בקשה: 3345632
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר:
רחוב:
מספר בית:
כניסה:
מיקוד: 904
קיימת קרבה למונצח/ת: 1
שם פרטי: דוד
שם משפחה: אליאב
סוג זיהוי:
מס' זיהוי:
טלפון נייד:
קידומת טלפון נייד:
טלפון קווי:
קידומת טלפון:
דוא"ל: eliaav_david@walla.com
סוג קירבה: בן

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר
שם רחוב מוצע: בצלאל אליאב
שם הרחוב המוצע באנגלית: Bezalel Eliav
שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונצח/ת: 12/11/1922
תאריך לידה עברי של המונצח/ת: כ"ב חשון תרפ"ג
תאריך פטירה לועזי של המונצח/ת: 03/03/1983
תאריך פטירה עברי של המונצח/ת: י"ט אדר תשמ"ג

מרכז חייו היה בשכונת טלביה בירושלים. באחת השכונות החדשות שנבנו אחרי מלחמת ששת הימים.

הערות:

תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

מודד מחוז ירושלים 1960-1983

הסבר על שם הרחוב המוצע:

בצלאל אליאב ז"ל תרם תרומה חשובה ביותר לפיתוחה של העיר ירושלים ולגאולת בתים וקרקעות ברחבי ירושלים .

בצלאל אליאב שימש מודד מחוז ירושלים 30 שנה. במסגרת תפקידו כמודד מחוז ירושלים הוא תכנן וארגן את כל המדידות הקשורות בהקמתן של השכונות החדשות בירושלים אחרי מלחמת ששת הימים. הכוללות גם עבודות תשתית לסלילת כבישים, ביוב, מיפוי. מדובר בשכונות רמת אשכול, גבעת המבתר , קריית מנחם, רמות, הגבעה הצרפתית המאכלסות כיום רבבות של תושבים. במסגרת תפקידו כמודד מחוז ירושלים, הוא נקרא לא פעם לתת ייעוץ מקצועי בוועדת שביתת הנשק במחלוקות/סכסוכים על גבול שביתת הנשק עם ירדן בליבה של ירושלים של לפני מלחמת ששת הימים. עבודתו ותרומתו ניבטים אלינו היום מכל רחבי העיר.

07/08/2022

2022W09

לכל מען דבעי

שלום רב!

הנדון: בצלאל אליאב – מודד מחוזי ירושלים

דרכו המקצועית של המודד בצלאל אליאב שזורה בעיר ירושלים למן תחילתה כמודד מוסמך צעיר בשנת 1955, עת תפקד כסגן המודד המחוזי, עובר דרך התקדמותו לתפקיד המודד המחוזי משנת 1960 ועד ליום פטירתו בשנת 1983 בעודו מכהן בתפקיד המודד המחוזי של העיר ירושלים. במסגרת תפקידיו היה שותף לבניינה של העיר, שכונותיה, והקמת התשתיות המשמשות אותנו עד ימים אלו, הכוללים בין היתר:

1. תכנון מדידה וחישוב של מאות נקודות בקרה ברחבי העיר ירושלים. נקודות בקרה מהוות את התשתית והבסיס למדידות באשר הן.
2. תכנון ומדידה של גושי הסדר ברחבי ירושלים לרבות שרטוט ופיקוח, וכן ביקורת ואישור תוכניות לצרכי רישום, שהן הבסיס הקדסטרי לרישום בעלויות ותכנון מקרקעין, הנדרשים לכל עיר חיה ומתפתחת. ובוודאי לעיר הבירה של מדינת ישראל.
3. תכנון וביצוע מדידות שונות לפרויקטים הנדסיים ברחבי העיר הכוללות גם עבודות תשתית לסלילת כבישים, ביוב, מיפוי טופוגרפי מסוגים שונים, מדידות איזון, ואחראי מטעם אגף המדידות בזמנו על הקמה תכנון וארגון התשתית המדידתית של השכונות: רמת אשכול, גבעת המבתר, קרית מנחם, רמות, והגבעה הצרפתית, המאכלסות כיום רבבות רבות של תושבים.
4. סימון ומדידה של קו תחום שביתת הנשק עם ירדן בירושלים בתיאום עם משקיפי האו"ם, ומתן מענה לסוגיות הנלוות ביחס לתחזוק ותפקוד אל מול קו גבול זה.

עבודתו ותרומתו המקצועית של המודד המחוזי בצלאל אליאב שבוצעו באהבה ואחריות רבה ניבטים אלינו היום מכל רחבי העיר.

בברכה
חגי לייבושור

מנהל מרחב ירושלים
המרכז למיפוי ישראל

ATERET COHANIMStrengthening Jewish Roots
in & around the Old City of Jerusalem**עטרת כהנים**לחיזוק הישוב היהודי
בעיר העתיקה וסביבותיה

עמותה מס' 58-000812-6

כה סיון תשפ"ד

1.7.24

לכבוד,

מר דוד אליאב ומשפחתו.

שלום וברכה,

כחלוף ארבעים שנה מאז פטירתו של ראש המשפחה מר בצלאל אליאב ז"ל.
ברצוננו להביע את תודתנו והוקרתנו לעזרה הרבה שזכינו לקבל ממנו במסגרת
תפקידו כמודד מחוז ירושלים.
לאחר מלחמת ששת הימים עם שחרור ירושלים והעיר העתיקה הוא עזר לנו רבות לגאולת בתים
וקרקעות ברחבי ירושלים ובית הקברות בהר הזיתים.
הוא העמיד לרשותנו את ידיעותיו המקצועיות ואת כל הזמן הדרוש
כל זאת מתוך אהבה וחיבה.
אין ספק כי תרומתו של בצלאל אליאב ז"ל לפיתוחה של ירושלים ולגאולת בתיה לאחר מלחמת
ששת הימים תעמוד לזכותו ולזכרו.

בברכה,

עטרת כהנים

מחנה הכפר 17

קריאת שם רחוב בירושלים

מגיש הבקשה: ארז אריאל | תאריך: 16/07/2025 22:58 | מספר בקשה: 3364255
סטטוס: ממתין לבדיקת האגף

פרטי הבקשה

פרטי מגיש:

סוג פניה: בקשה חדשה
עיר: ירושלים
רחוב: קול משה
מספר בית: 46
כניסה:
מיקוד:

קיימת קרבה למונח/ת: 1

שם פרטי: ארז

שם משפחה: אריאל

סוג זיהוי:

מס' זיהוי:

טלפון נייד:

קידומת טלפון נייד:

טלפון קווי:

קידומת טלפון: 02

דוא"ל: erezariel3@gmail.com

סוג קירבה: אבא

פרטי הבקשה:

סוג הבקשה: קריאת שם רחוב/דרך/כיכר

שם רחוב מוצע: רמי אברהם אריאל

שם הרחוב המוצע באנגלית: RAMI AVRAHAM ARIEL

שם הרחוב המוצע בערבית:

תיאור השם המוצע:

תאריך לידה לועזי של המונח/ת: 07/04/1939

תאריך לידה עברי של המונח/ת: י"ט ניסן תרצ"ט

תאריך פטירה לועזי של המונח/ת: 01/08/2020

תאריך פטירה עברי של המונח/ת: י"ב אב תש"פ

איתור מוצע:

הערות:

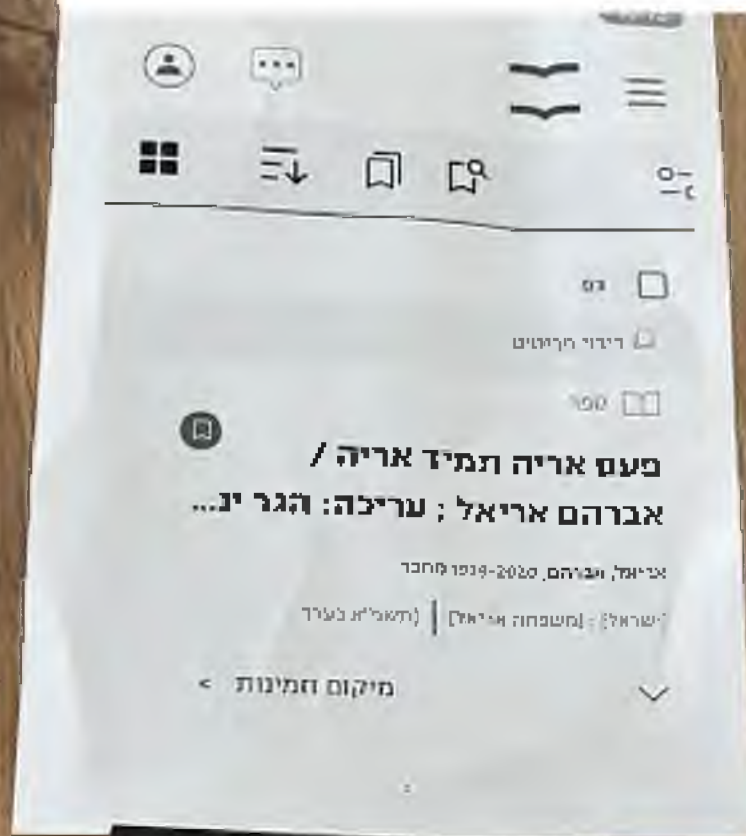
תיאור קצר על שם הרחוב המוצע:

הסבר על שם הרחוב המוצע:

מפקד בכיר בשחרור ירושלים פעל לבנייה ופיתוחה

מפקד בכיר בצה"ל הוביל כוחות לשחרור ירושלים בכובעו הנוסף שימש לאחר השירות הצבאי כמנהל מחלקת בינוי בשרותי בריאות כללית במחוז ירושלים מעל 40 שנה (המשיך לעבוד לבקשת מקום העבודה שבע שנים נוספות לאחר הפרישה לגמלאות) בתפקידו פעל ביזמת בניה שיקום ותכנון ירושלים.

ספר על שם רמי אברהם אריאל המוצג בספרייה הלאומית

קובץ חוקים
כלליה

מחוז ירושלים

מנהלת צפון
רחוב בן דור 15
תל: 6520524 6520515
פקס: 6520526

2: נובמבר 1999
ני-כסלו תשי"ט
סימון: 1375

לכבוד
אברהם אריאל
מנהל מחוז
מחוז ירושלים

תודות: מכתב תודה

ברצוני לשדודת לך על העבודת היפה והנאיית בביצוע שימץ מרפאת ומות ב.

קשה להאמין שובשטח שזי קטן ניתן היה לבצע את השינוי שנותן החושה של
רוחה למטיסות ולעובדים.

כל הכבוד.

בברכה

שלמה גיס
מנהל המחוז
מנהלת צפון

קצין מילואים
גיסין שמואל
מנהל אדמיניסטרטיבי
מנהלת צפון

עודק: משו גרמן - מנהל אדמיניסטרטיבי

06 בדצמבר, 1999
סיכום : מו- 1086

לכבוד
אויאל אברהם
מנהל הארועה
מחוז י-ם

שלום רב,

הנדון - מכתב מערכת

ברצוני להודות לך על תרומתך הרבה לשיפורים שערכו עד כה במרכז הבריאות שוץ בראם.
עבודת רבות ונלחמת עימם שחשבו וז תתבצע בופן יבאוסית גבוהה, תרומת רבות לשיעור חזון הבניין.

יישר כוח!

בברכה
[Signature]
לבקולאת מחמד
מנהל אדמיניסטרטיבי
מנהלת סניף

המחלקה

לאדיאל,

* זר פרחים גדול
מוענק לך על ידי
מרפאת גילה
ומנהלת דרום על
העבודה היפהפיה
שנעשתה במרפאת
גילה, בניצוחך
ובאחריותך !

* תודה!!!

לאות ולעדוה

כי 344116 סרן אריאל אברהם

גילה אומץ לב הראוי לשמש מופת

תאור המעשה

ביום ה-25 באוגוסט 1969, בבזרת אל-חמה, גבוס עיור דאר אגרת לשיטת מסוט של שדה מוקטים יען. שהונח על-ידי
 ו. הוא עלה על מוקט נעל ונחצאה מההתכחכות, נטעה רגלו האחת, רגלו ימנית נפוצה והגז מדבר בשדרון
 ל. שדה מוקטים. לשיטת ההתכחכות הגיע למקום סרן אברהם אריאל והתנדב לחלץ את הפצוע.
 הוא שלף מברב קטן סכיסו ובעזרתו בדה נתיב התקדחות בשדה המוקטים. הוא התקדם לאם בין המוקטים והנהיר
 מילום
 אחים, שהיו במקום, ירלו ילכו בעקבותיו. לאחר שהגיע אל הפצוע, הרגיע אותו, לקחו והחזיר לדחול אתו במעלה
 הסדרת אל פחוף לשדה המוקטים. לשיטת בודק את דרך למכר. בדרך איגד הפצוע את לכתו וסרן אברהם אריאל
 נאלץ לעמט אותו על בנו ולחול בזהירות מכס מל-ל. לרי שהפוט לא יעול הצידה ופעיל בכך את המוקטים, שהיו
 זרועים סכיסו בצפיפות.
 בפעולה זו, מארכה 30-דקות, תוך הסתכנות כלתי כוסקת, הביל את חי האגרת.

על מעשה זה הוענק לו עיטור המופת

לפי חוק העיטורים באבא הגנה לישראל תש"ל-1970-

"מופת נתתיך לבית ישראל"
[יחזקאל י"ב ב]

דוד אלעזר, רב אלוף
ראש המטה הכללי

ניסן תשל"ג
אפריל 1973

לאביאל

אביאל שלני את האהבה הנא
והניני המט את שילי לנא

כל שרשורם סחור שרשור או מרשור
נפניס ממש ידו סחורלמא

קרבון. שם שטח וסחורשור יאליס
מביאית קמיס לרשורלמא מולוס

לאביאל שרשור הנני ידושים
נאחל ירשור מליס סחורשור

שיפור. נחור. מליסור וסחור
לך קיסני. וסחור למשחור

קמיס לרשור לרשור ולרשור
קרבון את סחורשור שם לרשור שם סחור

מדכן למניעת מחלות דיאה ע"צ ד"ר י.ל.רוקח
הנודפאה למחלות דאות ואלרגיה טל. 5382111-02

16/01/2002

למר אלי דפס
מנהל מהוז ירושלים.

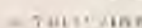
הנדון: הבעת תודה עמוקה.

לקראת סיום עבודות השיפוצים שנעשו במרפאתנו צוות המרפאה מבקש להביע תודה לכל העוסקים במלאכה.

תחילה תודה להנהלת המהוז ולחברי המנהלת המקצועית שהכירו בחשיבות השיפוצים והתקנת המיזוג ומצאו את התקציב הסתאים לביצוע.
תודה למר משה גוטמן אשר ניהל את המהלכים השונים של האישורים והחלטות.
תודה נוספת נישלחת למר אלכס פישמן אשר הצליח לארגן את מטהרי האויר שבעזרתם התאפשרה התקנת המיזוג, ופיקח מקצועית על ההתקנה והשיפוצים.
תודה מיוחדת והבעת הערכה עמוקה מופנת לאריאל אברהם אשר לויה אישית את כל שלבי התכנון והעבודה.
מחשבתו המקורית והגמישה איפשרה התגברות על מכשולים שהופיעו בזמן העבודה.
התוצאה הסופית של מרפאה מוכשרת כפי שהיא היום, היא תוצאה ישירה של הפתרונות שהוא תציע.
גם נכוניתו להקשיב לבקשותנו ולהענות להן לפי היכולת ואויה לתודה מיוחדת.
לא נשכח כמובן את כל העוסקים במלאכה ובראשם אמנון ושלומי שבתקופת השיפוצים עבדו במרפאתנו שעות רבות ותמוו את חלקם.

בשם צוות המרפאה
ד"ר מלילט

הטופס 8 - תחליט יוננים מקצועית. נוסח נוסח: ארכיטקט ע"מ. אריאל אברהם, מלילט

כ"ז באב תשנ"ט
9 באוגוסט 1999
טלפון: 03-378

1. *Phlox subulata* L.

הנהלה אדמיניסטרטיבית

02-6752122 70

02-6752000 : wpm

לכבוד
מר אברהם אריאל
מנחל תאחזקה
182

שלום רב,

הנדון : מכון גשרו מחוזי

עם השלמת פרויקט הקמת המבון, בנייתו, אני רוצה להביע את חשבותי על העבודה היפה שבוצעה.

שלב הוכחת שחזוקה, כשרוצים להוכיח כי משפט זה נכון לכל n מתקבל מן ההנחה כי נכון לכל $n-1$.

יִשְׂרָאֵל כּוֹיֹן.

 משרד החינוך
 משרד החינוך

התקופה :
מדינת ישראל, לפני מלחמת העולם
אנשי המדינה, רובם מנהלים ביטוי ופוליטיקה
המנהלה : מנהל המדינה
המנהלה : מנהל המדינה
המנהלה : מנהל המדינה
המנהלה : מנהל המדינה

אפיאל

אפיאל שלני את סאחוקה מנהל
ולפניו הניח את פולסו לנל

כל שרועהו ברחוב פרוקט או משה
נפילתו מאש ידו סמולאק

תכניו שלם טעם ואנוסה ילנה
הביאיש תא"פ לתוצאה מולנה

לארואל אדוק הבנין ידושים
ואחל הרבית מלוא פחופים

יפוק נחת ביטאות ונחת
לך אקיסנו - נאם לאשחוק

תחמק לתרון לסות ולפזלים
ותבנה את הפחיתים של לחמוף של המים

תאריך הורדה: 8 אפריל 2021 עיתון: חרות, 24 אפריל 1964 *** מתוך אתר "עיתונות יהודית היסטורית", הספרייה הלאומית ואוניברסיטת ת"א

בו הכט אמר שלום למאה ה־20 היהודי הראשון שהוקע בבית הנבחרים הבריטי מזה חמש מאות שנה

— מאת שלמה נקדימון —

דהא **חא"ש** דמזל: בן הכט, כ-70. בן המאה ה־20, בן התקופה, חשודות-הזל: יהודי גאה וגם — טוהר, לחם, חסידיאי, עתונאי, סופר — מחברם של 25 ספרים, מדינתם רבי-מבר; מחזאי — 20 מח-וזותיו עלו על במות בידודני; חסרי-טאי — 15 סרטינו וטריסר ברחבי ה-שלם כולו; עתונאי — טורו מורסם בעתונים רבים; לותם — הקדיש את מיטב מאמציו ושנותיו להגלת יתר-דים מן השואה, ולשחרור ארץ-ישראל משלטון הבריטים; יהודי גאה — אלש הארגון הצבאי הלאומי בארצות-הברית.

סימן חסר מיוחד: מחפש את ה-אמת, שונא את המתחזרים, בו ל-צבועים, יריד לגאמנים, יריב לרוד-מים, קר אוסייני: שגאה תהומית לגר-מנים.

נפטר. כאילו סיים כשיבת קולומב. האלמוניגוריה: כמתישה, חלחולי. הוא נפטר — הוא ניפטר. בן הכט כתב גזאזה: לא נענינה. ערבי: הכיאה למתנעם, למילוני קרית-אדם. הוא, נוסה, לא גולל כשיביל עצמו. חסר חוש עצמם: חזר שכה, תביא את כולם! כמול.

בגז תהיו, שהיה צמוד לשמחתו. גא-מר בפשטות: בן המזל המס. כות היה עדי-רצו ספירתי. עוד כסרם חלטה מאה זו — גוסר טלו נעלם ממנה. בן הכט, מספרים יודעיו, ראה עצמו כתייר. בדיכּו תחנות רבות. ובהגיעו לחנה האחרונה, במספר רב המצוקה, הוא מוצא לעצמו דרך נוסמה של בידור עצמי, הוא, משום, מציין במפת השטח בן עבר...

המות, בעצם, היה חיוני גפר. עכור. הוא חזק, בו מקורב, עצמים אחרות. חאי-טת כמעט וקפירו את מחיל חייו. בן הכט כתב על כך בפשטות: באחות השעות לא עוררת בי אפשרות המוות כל רצון לתעורר בגד מישוה וכל מורא. ובכלל, מיתח בן הכט את האיווריה שלו, אם נכון הוא האדם למדי לחיות, אינו וזא סולד גם מגני-המות. נמש שפיה מו-כנה ומזמנת המיד להפליג במאן, לפע-מים, אמילו, קדם ונמה. הוא הלך קודם זמנו.

חזא ותכננו לפגשה עם המוות: ג-א. אותה קרן וחיות אחרונה חיי, כשינצמד עלי המוות לפשום את שניו, אאוטב שוב, אאהב שוב במאה לבבות ואחריו את כל הנצחים שלי ליצירותיהם העצומים. כל ש-אחבתי פשם שוב והפך לרבר שבמציאות. לא תוא אמת או אי אמת. נשימתו תאר רזנה ומחשבתו האחרונה האמורה חודת ובמידה שזיה לכל שהיה — לכל אלה שאהבתי. לכל הנצחים שחלו לפניי, וזה, בבחבתי את מסכה ותיי שטובה שנים לפני מיתוה, שד את חשבונו גם עם אלה שייחסו לו עושה אנגלי ואז-רות קורה. אינו לא חסכונית לימי עברה ואפילו לא חסיוסות בישות למסע למש-שחיו — מה.

✧ ✧ ✧
✧ אני, בן הניטו
על ידי נבשטור הוחרות עמדה רעי-זה, רחי, בהיות השקיע, נאמנת חייו, כאילו התפלחה. מה לבן ולנחמה? כל או בני בנינו משתחא, וזה אמן על פטרת. מיטונים אירויי נעם התי-נעמו, לא עקב, אל מלע הכנה, הננה, כן, בשנותו, על מיטה, נפרד אמילו בלא זומר שילום.

חזא, הוריות והמדינה, ביקשה להשי-בו לעולם התיים. המדינה פיה אל פיה, ובוקשה להפיע את לבו בהשפעה מלא-כוונה. ולשוה, רוח רזעה את נפשו. ועל בן משאלה היתה עם ליבה בשוחותה כע-בור שנות החרות עם ידידים בישראל: לאשתי לרבר אריה-לן להחפסל לעילוי נפשות, לרבר אחיו, קדיש"י, בן, אילו שפע זואה, הית ממתיני, יוק מהיגות היה גולל בניינו מחדש, אולי אי היה אומר: יאנו, בן הגושים...

אני הוא אמנם גולל בארצות-הברית. אבל — בניטו והיהודי בניו-יורק. גישו שכם עם כל טוב, אבל גישו. בן הכט היה מספר על מקום לידוה באהבה רכה. הריבה להלל את אמו שרה, בת האכירים, שניהרה מדרום-רוסיה. בן מדיחיה, כך הבהיר.

אמר רתנה שהיה כנר. וזוא היה פריטואו. אבל מדי-פעמי היהו לו הפזע יחיד בשיקאנו. הצליח. אבל לא המשך. אחר-כך בא תורה של האוניברסיטה, מננה סולק למחרת היום. מנה לפחנות. גם במקה. עריסת ה-קריירה שלו התגורדה בשיקאנו. לפתח, כאילו משבחה בשחרותיו, הציבו דוד ב-משרכת עתון. חקידו היה פשוט למדי: המבצאת חמרות של מוכי גורל למיניהם, שמיססו לחידוה, אם בזכות אונס או התאבדות, הצילומים היו סוד משפחתי — אבל בן גילה שיטות משלו להציגם מר-שות המשפחה. סיפור קלאסי: הוא סתם פיה של ארובה, העשן התניק את הרידה, יחשבת נמלטו, וזוא חזר פניהה, וזואיא את, התמנהה המבוקשת של מתאבדת בת 17, שביעשה את המעשה עם כומר נשוי... מכאן — לא חידוקה הדרך לכתיבה. אחד מאמציו הידועים בתחילת הקריירה שלו, היתה יצירה עצמית של רעית ארמה. הוא מורסם סיפור מרעיש על טרק גרוב שנבצע על-ידי רעש בחוף. ליי-קלן מארק, משלא האמינו לו, העיד על כך עצמו, רודים ורודות, שהעידו כי-צד לנים נחרכים במשבת, וטריים התי-גלגלו מאצבכות הארונות.

קריית יצירה חסודהה והכל כשל עשות: לגביעה עמם לרשמה. והכל נשל עשות: וזא הפך מרובה מקופות נודעת למלכה גולה ומסכנה. והסוד נגלה. וזאן — גדר בן הכט — לכתוב את האמת.

והוא כתב רס אמת.

✧ ✧ ✧
✧ מרנצחים מדושני עורף
היו לו אהבות וגם שנאות. אבל נושא שנאות היו — הגרמנים. ש-היום, בין 1918 ל1920, שהה ברוסיה ברחוב בגרמניה. הוא סיפר עלטנו מחפזות גדולות ומחפזות-זשא מארין אירופות וו — ולא ריבה, כבר און, לחות רישה ומכשה על הגרמנים.

מאחר יותר, עם יד רב, צפה בן הכט את הסכנה הנודעת מהלם הגרמני. ראי-ות את הגרמנים כפצצנים שחידים מני-אלות. בהם פורפדה הרשנים ומניהם התענגים ומחוריה הנעמה, נראו בעיניו במרעור חזות ספר. ירידתם מן הימה האנושית היתה כה ברורה בעיניו, עד שביטלו עממו להם ארבע רגלים וחריסם של חיה.

בן חי חיים שקטים, ואפילו סובים. אולם מלמסה, מתחת לפני השטח, חסס אצלו משה. זה התפרץ מתחת בשנת 1939, אז הוא החליט שגנו, בעצם, יהודי. גרמניה משתוללת, וארצו, ארצות-הברית, צומדת מ רדו. אז גם כתב את מחזו

הפוליטי הראשון: "תורות הרות".

צפת יותר מאהר, בהסתדלותו של אש-חו. הסך להיות, בכל סרי, כעתון לתתם בשם: ח.ס. מ.ס. עתה, זו התורמנות והוא נתן דודר לעסו. הסגנון, חמדי. חר, בוטה, נוקב. הוא הציג את הגרמנים בדיוק כפי שהוא חשב עליהם. אבל יש לו גם חשבון עם, והיהודים שנתאמקנו, שהוציאו עתונים, שעמדו בראש אולפני הסרטה, שכתבו מחזות, ששיריהו במטרה ממשלתיות בנחות, ששחו בעולם הפיג-סיס — ושהחרישו.

אבל בן הכט סירב להתחריש. וזא המ-שיר לכתוב.

הפוליטי הראשון: "תורות הרות". צפת יותר מאהר, בהסתדלותו של אש-חו. הסך להיות, בכל סרי, כעתון לתתם בשם: ח.ס. מ.ס. עתה, זו התורמנות והוא נתן דודר לעסו. הסגנון, חמדי. חר, בוטה, נוקב. הוא הציג את הגרמנים בדיוק כפי שהוא חשב עליהם. אבל יש לו גם חשבון עם, והיהודים שנתאמקנו, שהוציאו עתונים, שעמדו בראש אולפני הסרטה, שכתבו מחזות, ששיריהו במטרה ממשלתיות בנחות, ששחו בעולם הפיג-סיס — ושהחרישו.

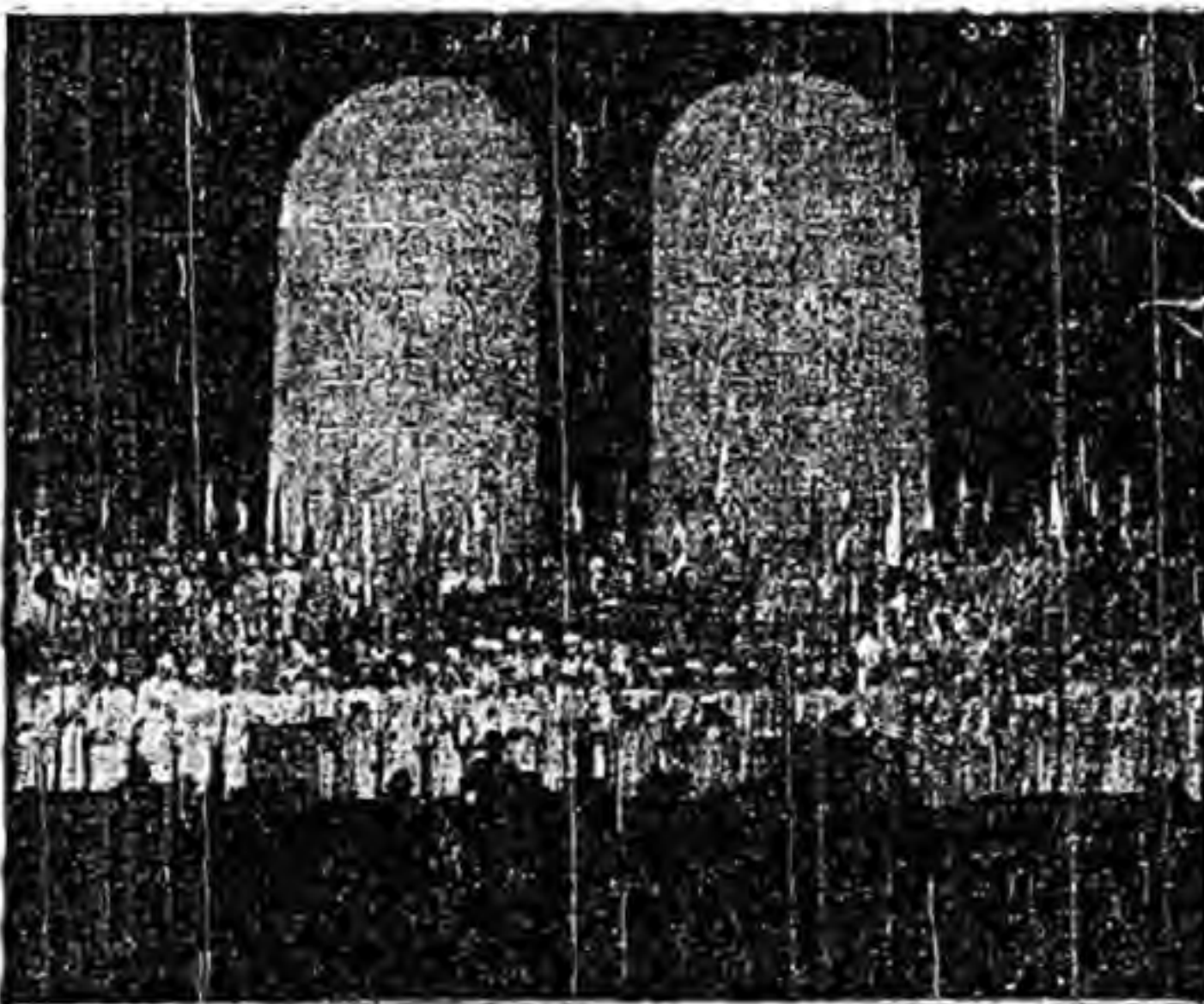
קבלת-השנים למתנם בניו, בבואו בראש משלחת אפילו יתר עם שמואל חסרי ומרדכי רגון וארצות-הברית, בשנתו 1948 בן הכט, שני מטפאל, עמר בראש הועדה לביטול הערבים, מימין למבאל: רביי לואיס ניומן ונחמה גנין ובליש, נפרת ייחנה ובושינסקי, בן הכט ואחריו שיק זכרונם לברכה.

הפוליטי הראשון: "תורות הרות". צפת יותר מאהר, בהסתדלותו של אש-חו. הסך להיות, בכל סרי, כעתון לתתם בשם: ח.ס. מ.ס. עתה, זו התורמנות והוא נתן דודר לעסו. הסגנון, חמדי. חר, בוטה, נוקב. הוא הציג את הגרמנים בדיוק כפי שהוא חשב עליהם. אבל יש לו גם חשבון עם, והיהודים שנתאמקנו, שהוציאו עתונים, שעמדו בראש אולפני הסרטה, שכתבו מחזות, ששיריהו במטרה ממשלתיות בנחות, ששחו בעולם הפיג-סיס — ושהחרישו.

אבל בן הכט סירב להתחריש. וזא המ-שיר לכתוב.

✧ ✧ ✧
✧ ערטול הנפש השוקטת
איטי ביניה, שצירים ופולישקאים ירבו על לב היהודים לא לשפוך את המדם על הגרמנים. חשיבה כמאה בו חקבם אה הנצחון על הגר-מים. הכל יחשבו בן במנהלת מלחמה יהודית.

עמדתו העיקשה, הנוגדת כמובן, של בן חכם הביאה אותו אל הארגון הצבאי הלאומי. ליתר דיוק: את משלחת האצילי-שהשתה אז בארצות-הברית, אל בן הכט גם ראו בסופר הלוזם כמי שיוכל להיות

"לעולם לא נמות" וזה שם מחנהו שמוציא תשקת השואה של בן הכט. בתמונה — אצריכה מתוך הכמות המתארת את היהודים פונים למצמון עולם האנושי. ברקע שני לוחות חבתיים כשצבאלו יושבות ראשי אשדת העולם והחריבים, וחיתות יחיהיים פונות אליהם.

נושא דגל ומניסו, וזוא, לאחר היסוסים וגם חשבון נפש, נעתר.

זוא, סיפר השבוע דיך אלסנצדר דה-אלי, שפעל כצוות עם הסופר, כאשר התי-לום להנשים רעיון מסוים לא נרעם ממנו עד שבצעו. כאשר קיבל על עצמו לכתב ביוגרפראש חסדו למען צבא עברי של יהודים חסרי מולדת ויהודים ארץ-ישר-אליים, החליט לגייס לשירותיו אישים וכסמים היהודים, עתווי הממון ורבי ה-

הפתק שהציל

ב-1946 חלה בן הכט קשות. ה-ידיעה הגיעה למפקדת האציל ב-ארץ. מנתם בניו הצעיר אילו מתח ועיר, בן איתל לו כריאות ואריכות ימים. בן הכט ססן את הפתק בבסיס מקטורני העליון. בבוא משלחת האציל לארצות-הברית בשלהי 1948 שלף הכט את הפתק מכיסו, הציגו בפני חברי המשלחת, ואמר: "זה שמציל אותי..."

✧ ✧ ✧
אחר פיצוץ מלון המלך דוד ב-ירושלים, טילפן אליז מקור ברי-סי בכיר ממניסטרייון המשבות. וש-אלי לתגובתו, חנן ציון של הרג כרי-סיס חסים מפשע. בן הכט, שסרם רודצו לו הפרטים המלאים על הפי-סה, העיר: אבל אינני מבין מה ער-שים בכלל בריסים בסדרת היהודים...

✧ ✧ ✧
בן הכט גילה התענינות בהנצחת שמו של זאב ויבושינסקי. מצבו הכספי היה דחוק, וזוא אמר לו: יהיתי יכול, הייתי מרים את תרומתי. אני יכול, אמנם, לכתוב רומן על ויבושינסקי, אף קטונתי מלגעת בהו-מר זה, הנבצר מכינת-אנשים.

השפעה, נרחצו, גם חששו. גם מחיו שלא יוכלו לעמוד בלחץ. וגם נבעחו מצעם הרעיון של מניעה במשגם. אבל הכט החליט לפרוץ את מחומה האוטומה של הלבבות האסומים עוד יותר.

הוא לא פנה אל מניוסי המיוצרים כבחות לשון, מדי, משמשע על מירובם, חסית כהם וברים כדרכנות, "אזאה — היה אומר בטלפון — יהודי עשיר. מולי-מיצירי, אבל אתה לא ידע מי אתה.

סיונות לבן-גוריון

ישר חסף קלאסמן: "בנינושיותי האחרונות תמנעניו בן הכט ליתע על תפעה והתפרוהש קורדינה. בהצויו וגם מיציהת בבלי איטי שיהו. פשם שאלתיו: על שום מה אינו בא למדינת ישראל? בכר רות ובאמתות השכי, כל עוד צומד בן-גוריון, מסביעה של, אלטלינה, שידיו מגואלות בדם יהודים, בראש השלטון, לא תדריך כני רגלי על אי-מנהל,

הוא הצגה ב.מדיסון סקוויר גארדן, ולאחריה — בערים שונות במדינה גיו-ירק ובקרבתה. גם וואשינגטון הברית, על שיה, מדינאיה, דיפלומטיה, וכל מי-הואמה בצמרת השלטון והמדינה הש-תחפו בהצגה מיוחדת שנוצרה להם. זו קיימה באולם משועלם לא היעמד לר-שות הצגת חיאסריון: מסר צאצאי ה-אמריקנים המהפכניים. שלושת אלפי ה-סלתה ושמה" ראו את השואה כמלאו אימתנותה, כשכן הכט העלה אותה על במה. וגם אליגור רתונבל, רעיתו של ה-נשיא האמריקני, שזא נפשו של בן הכט, חותה במחז המאסים את אומות העולם.

מחז זה שבר, למעשה, את השתק השואה. שכן, כל התענות האמריקנית, נאלצה לשגר את מבקריה לכתוב ביקורת על המחזה. ונמצאו כותבים על השואה. כך היא חזרה לענותות.

העסיקים היהודים אמרו: לשחוק — ובן הכט השפיע על המרשל דיזאי, להכ-יו, בהשתתפות ראשי כל החות, על יום אבל ההשמדה בניו-יורק; המבהינים היהודים אסרו: להתחריש — ובן הכט, אירגן מצעד רכבים, נושא סמרי תורה, על ושינגטון: מלוכי המינבא היהודית הקיפו את פרנקלין ודלאנו רתונבל — ובן הכט, הוקיע אותה, וברנר ברך ה-יהודי. יוצעם של נשיאי ארצות-הברית אשר ביקש מבן הכט להפסיק לזמן מה את ההתקפות על עמדת —הנשיא רוזבלט שניי, להשפיע עליו, לממן הכט וצרותו, כא בסופו של רבר אל

ההוחרת, במשך שעתים נהשיא רוזבלט על אחרות היהודים והנשיא היהודית. כל שותותת על אותו נושא עם המרשל דיזאי. ימול אני רק לומר לך, כי בעקבות הסיחות הללו, ולמ-רות חייתי חבר הפלגנו הדימוקרטית ב-משך כל שנות חיי, יהיתי מדיחי לתפקיד את עוניי והיותו האמריקנית בדי מר דיאי מאשר בירי רוזבלט.

אלו הן רק מקצת מעליו של בן הכט. סיפר יוסף קלאסמן: "האיש לא ידע מנוחה. הוא נאב את באב השואה. כל שלית שניהי מעבר ההוא נחקר מ-ד על ידו. אפשר היה להציל — אמר בן הכט — יהודים רבים, אבל השתקו. הוא האשים בכך את רכמי מסין ויו, ויצמן וגולדמן, אשר נענו לפניות —הנשיא רוז-בלט ועמיתיו — לשחוק. עם ישראל, העיד הכט כנאב לב, לא יסכה להם לעולם את קשר השותקיה.

✧ ✧ ✧
✧ דגל הקרב נולד

המלהמה הקיפית נמתימה — כתב בן הכט ב"גלגותיו" כמקם כל יהודי אירופה הנשבעה המהפצות ת-נדולים עריון גילו אישינות לזיכה עובדה מרהיבה זו. היהודי כבור קנה ככר זועק.

עתה הקושיש בן הכט את עצמו למלחמת השחרור של הארגון הצבאי הלאומי. שי-סוחיו — נפדות. כרונו ענק, פניה אל נחשיתו, כתיבת מחזות. ושיטול אישי

באנשים שונים. הוקמה הליגה האמריקנית למען ארץ ישראל הפסית. מנתם בניו הכריו את הברות הצרר — שהתקנה המלא הגיעה לידיה של בן הכט. בן הכט, כרגיל, יוסב-ראש היצר החדש.

בן הכט היה שותף אישי למלחמת ה-ארגון הצבאי הלאומי בבריטניה. כרוויו ומרדפותיו, בהם בישר את שמחת העם היהודי, המוגע, משמיד ומחבל בצבא ה-בריטי, השילו אותו כחרם בריטי: "בבר, נמשתי במקצת את קובעת כוס התהילה ההיסטורית — היהודי הראשון שהוקע בבית הנבחרים הבריטי כזה חמש מאה שנה זו, בן הכט, כרוב צניעותו, מדה כי חרם זה, של קיסרות שלימה על אדם יחיד, נתן בו שמץ של גאווה. אולם אילי הקולנוע, רובם יהודים, שאה ביסיהם מ-לא ברווחים כרי מאה מיליון דולר, ש-העפיקו מחסיריו, מירכו לכרס לשלום.

והוא עצמו הפסיר כספים. נגדו ניסון לחזיר לליבות המיליונים היהודים, הבלתי צמודים או קשורים, אל הארגונים השונים, התעמולה הענקית, שיותה מסוגלת להרדמה העלילה. סיפר את המהומות כי היו אמריקנים שביק-סו להסיים לארץ-ישראל, כרל להשתתף באופן ישיר בערולות האצילי.

שוב מחז: "דגל נולד". נכש ההצג ב-חמות דגלים ערבים וכשמתחמח שחמנים יודי-ים. כבכלת-הנים שנחרבה לו ל-אחר הכבור, שנהגדה בכל רחבי אר-צות-הברית, ברבותו, ואכזו: "זו מפלה היילינו בחיזית, אמר הכט כחמכותו באיך אדם מושך לומר ואח? הרי אלו דברים קטנים לעומת הכוונה שלחם, ואחר-כך, כשדעעה נוספת מותי שניו, הוסיף: "לו יהיה ביפה לאה היתה רואה את המחזה, חיו היא היתה נהנית..."

מלככות המוחה נכשמה אנית שנקראה על שמו: "בן הכט", ואשר על מסינה הובילו 900 פליטים ארץ-ישראל. היא שימשה לאחר ככן כאחת הגול של צי ישראל המתדוש.

✧ ✧ ✧
✧ מוליטקיא גוף ומבדה
את אצריכה סבבכניי אהב אהבה נפש. בעילוי הנבחרים הכיבוים בשמו של בניבר ישראל וז חקביים אה-בן הכט. הוא עקבר איוו קשר אמי. להם כעס בזכות ברת ירכשת, אלט-לינה, וזה מסיים בן הכט את האוסיו עורפה מופה אל העברים הורים. ש-נפל אצרה, ומת אחרי כן בבית החולים אחרי מותו של סבבכניי בשפע קולו של הפוליטיקאי גוריון בעולם.

הוא טאנאיה נרשעה עם הנשק התי, ומ-הרד הותחת שפגע בה. אילו היה בינו המפקד קדים, הית צריך להציבו מי מנית אני למכר, תמותת הקדוש שזאכר את הכילה האחרונה. פולישקאי ער זה, בעל ההספדות המברחת, ששהיה הלון נראה לך מדיד באמיות סבכניי פרושות. לא היה רס מוליטקיא מוצלה. הוא נצטויו גם באיכותו. הגרומים שהיו שמורים ב-לבו של רגנו גיו זה מתל-אביב במשך חמש עשרה שנה, חבטו לבסוף כשרבו אותו איש נבה-קומה בעל המנים הבתי-רות. אי לא אוסיף לכתוב עוד על ארץ-ישראל, הסניו לה עורף. באחות שעה מכש שכה הימנה לה עורד אבראשה וזא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-ציק את קולותיהם של 20 אלף יהודי ילדו, שנשכרו על-יד 20 שומרים כלכל מרות העלת 600 איש, אידיות — מש-נמות נמש האדם אינה משתנה. אי נש-הוא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

ציק את קולותיהם של 20 שומרים כלכל מרות העלת 600 איש, אידיות — מש-נמות נמש האדם אינה משתנה. אי נש-הוא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

הוא השיל חרם על דוד בן-גוריון, אותו שגא ווטסם. עוד אכזור אסיסה בה הו-פיץ בניו-יורק, כאשר יצא ספרו "פי-מדי" — "בהש" בו הוא מאשים גלויות את בן-גוריון, ויצמן, גולדמן, שרת וחב-יהים בהשתקת השואה: "מילה — זעס אז בן הכט — שכתבה בצחותות אישראלית על ההשמדה. רק דיכיר על חזיות לימודיות... קשר ההשתקת היה שותף ישראל ולארצות-הברית. הקשר אף הגיע לתוגנניה, כאשר קסטנר הש-

לכבוד
יו"ר ועדת שמות והנצחה

שלום רב,

הנדון: חסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים לאיתור המקום הציבורי וכיכר/רחוב חדש/ה, דלהלן.

- א. לשם כוכב על שם ת"ם קוסל
- ב. ההסבר: שר החקירה ח"כ אסף האלל וזר שטיין מילר
- ג. המיקום: מנהרת יגאל ידן לכיוון דרך מעלה אדומים
- ד. תאריך לידה ופטירה עברי תרפ"א - תש"ד

מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.

להלן עמדת בני המשפחה.

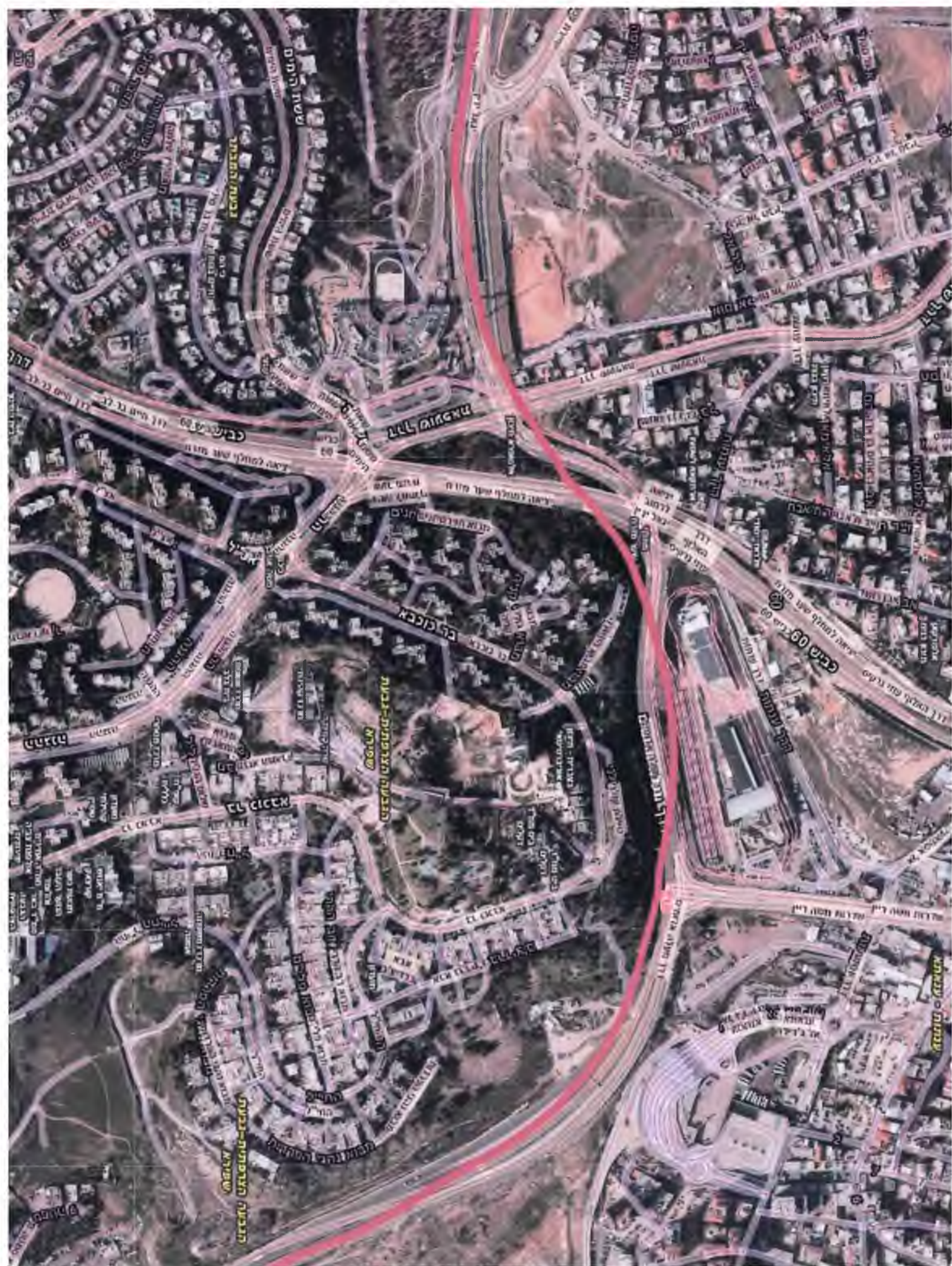
[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתים את כולם, ככל ואין - להחתים נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתים נינים או נינות ככל ואין - להחתים את מגישי הבקשה]

השם	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	מסכים / מתנגד	חתימת הסכמה / התנגדות	תאריך
ר' סי. אולמן, לוי	בת	מסכים	לוי-אולמן	4.2.26
א. י. א. קוסל	בן	מסכים	לוי	4.2.26

אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר

בכבוד רב,

שם של בן/בת/משפחה של ר' סי. אולמן, לוי / 4.2.26
האישיות המונצחת / מגיש חתימה לוי-אולמן / 4.2.26
הבקשה להנצחה מס' ת.ז. תאריך

שלום רב,

הנדון: הסכמת בני המשפחה להנצחה ולאיתור מקום ציבורי על שם אישיות

לאחר התייעצות עם כל בני המשפחה, אנו מסכימים לאיתור המקום הציבורי (כיכר/רחוב חדש/ה),
דלהלן:

- א. כיכר על שם: הרב אברהם ישעיהו הכר 35
 - ב. ההסבר: מ"ס 3 אמוצ "מגן ח"ק" שישן העלמה אהוד
 - ג. המיקום: בשכונת גבעתיים, רח' זאבס בי' רח' גרשון העלמה אהוד
 - ד. תאריך לידה ופטירה עברי: כ"ג אלול תשכ"ה, י"ח ניסן תש"ע
- מובהר כי האיתור המוצע, מותנה באישור מועצת עיריית ירושלים.
(תשכ"ה - תש"ע)

להלן עמדת בני המשפחה:

[הוראות: ככל ויש הורים, בן זוג, ילדים או אחים ואחיות יש להחתים את כולם, ככל ואין -
להחתים נכדים ונכדות, ככל ואין - להחתים ננים או נינות ככל ואין - להחתים את מגישי הבקשה]

השם	קרבת בן המשפחה / מגיש הבקשה	מסכים / מתנגד	חתימת הסכמה / התנגדות	תאריך
רחל בקר	אמא	אמא	ה. הכר	18/2/26
אמא בקר	בן	אמא	ה. הכר	18/2/26
דני הכר	אבא	אמא	דני הכר	18/2/26
הנ. סל הכר	בן	אמא	ה. הכר	18/2/26
א.י. אהוד (אמא)	אמא	אמא	ה. הכר	18/2/26

אני מצהיר כי החתמתי את כל בני המשפחה שניתן להשיגם במאמץ סביר.

בכבוד רב,

שם של בן/בת משפחה של זאישיות המונצחת / מגיש הבקשה להנצחה	מס' ת.ז.	חתימה	תאריך
רחל הכר		ה. הכר	18/2/26

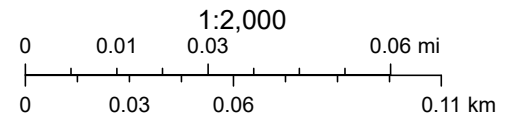
בוסתן הכר	אמא	אמא	ה. הכר	18.2.26
אמא הכר	אמא	אמא	ה. הכר	18.2.26

הבר

February 18, 2026

צירי דרכים

המשך רחוב אל כרם

September 10, 2025

צירי דרכים

1:4,000

0	0.03	0.07	0.13 mi
---	------	------	---------

ועדת ההנצחה מיום 22.2.2026 מתבקשת לאשר קיום הנצחה באמצעות הקרן לירושלים והתורם מר דב קולני, על פי הפרטים הבאים :

1. ההנצחה תבוצע בבית הספר "הניסויי" ברח' רבי עקיבא 7 בירושלים (להלן: "**בית הספר**").
2. התרומה תשמש לשיפוץ המבנה המשמש את כיתות ב' – ג' בבית הספר, כאשר האגף המשופץ ייקרא "**אגף משפחת קולני**", זאת החל מיום הצבת השילוט.
3. השילוט יהיה באותיות גדולות על גבי קיר המבנה המיועד לשיפוץ ובנוסף, יוצב שלט תורם בכניסה לאגף המשופץ. השילוט יוצב בהקדם האפשרי עם אישור הוועדה (וטרם ביצוע השיפוץ).
4. האגף המשופץ ו/או מרחב אחר בבית הספר על פי הסכמת התורם, ישמש ליצירת מרחב לימודי ע"ש אמיר קולני ז"ל וייקרא "**מרחב אמיר**". שילוט מתאים יוצב במרחב, לרבות תמונה של המנוח ומידע אודותיו.
5. הטקסט המדויק ונראות השילוט ייקבעו בתיאום עם התורם ו/או נציגו דרך הקרן לירושלים.
6. ההנצחה תהיה לתקופה של 25 שנים מיום השלמת השיפוץ ("**תקופת ההנצחה**"). במקרה בו יידרש שינוי במיקום השילוט ו/או יתר פרטי ההנצחה, יועבר עדכון מידי אל הקרן לירושלים והמיקום החדש יתואם בין הקרן לירושלים, התורם ו/או נציגו ובית הספר, בטרם ביצוע שינוי, תוך שמירה על נראות ונגישות ההנצחה.
7. במקרה בו פעילות בית הספר תשתנה באופן מהותי או תיפסק במהלך תקופת ההנצחה, יועבר עדכון מידי אל הקרן לירושלים, והקרן לירושלים, התורם ו/או נציגו ובית הספר יקיימו את המשך ההנצחה במיקום הקיים או החדש, תוך הגעה להסכמות, ומבלי שיהיה בכך או באמור בסעיף 6 לעיל כדי להחיל עלויות נוספות כלשהן על התורם.
8. **עיריית ירושלים** תהיה אחראית לשמירה על שלמות ותקינות השילוט ויתר פרטי ההנצחה למשך כל תקופת ההנצחה, לרבות ניקיון ותחזוקה ותיקון או החלפת השילוט במקרה של פגם, שינוי, שבר או סדק, התיישנות ובלאי, פגעי מזג אוויר, פגיעה מקרית או בזדון.
9. האגף ישופץ ע"י מנח"י בסכום התרומה על סך מקסימאלי של 950,000 ש"ח. עלה סכום השיפוץ על הסך האמור, מנח"י תישא בהפרש, ובכל מקרה לא יישאו בהפרש התורם ו/או נציגו ו/או הקרן לירושלים.

מצורפים :

נספח א' – הדמיית שילוט חלקית: "אגף משפחת קולני", שלט תורם ו-"מרחב אמיר".

נספח ב' – מכתב מנח"י מיום 27.11.2025.

נספח ג' – אומדן שיפוץ מאת עיריית ירושלים.

נספח ב'

27 נובמבר 2025
ז' כסלו תשפ"ו

עבור: קרן ירושלים
מאת: מנח"י

הנדון: תרומה לבית ספר ניסוי מרכז העיר

מנהל החינוך בירושלים מודה על התרומה.

אנו מתחייבים כי הנצחת משפחת קולני תישמר במשך 25 שנה.

והיה ובית ספר יעבור למבנה אחר, השילוט וההנצחה יועתקו למבנה החדש.

השילוט יוצב על חזית הכניסה מרחוב רבי עקיבא

בברכה
מנהל האגף הכללי
עמנואל זילברמן

Emmanuel Zilberman

מינהל חינוך | مديرية التعليم | Education Authority

כיכר ספרא 3, ת.ד. 775, ירושלים 91007, טל' 02-6297690 פקס 02-6296268
Satra square 3, P.O.B. 775, Jerusalem 91007, Tel 02-6297690 Fax 02-6296268
بازار صفراء 3, ص.ب. 775, القدس 91007, هاتف 02-6297690 فاكس 02-6296268
www.jerusalem.muni.il

Ad

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
02	עבודות בטון יצוק באתר				
02.061	קירות בטון				
02.061.9258	ניסור פתחים במסור יהלום בקירות בטון מזוין בשטח מעל 2.0 עד 4.0 מ"ר ובעובי 40 ס"מ	מ"ר	12.49	₪ 3,780.00	₪ 47,212.20
02.061.9470	ניסור במסור יהלום באלמנטים מבטון מזוין לפי י"ע, לרבות 3 פועלים, משאבת מים, הגנה על איזור נפילת חלקי הניסור וניקיון, ללא פינוי הפסולת. המחיר הינו לניסור בעובי עד 40 ס"מ	י"ע	1.00	₪ 4,700.00	₪ 4,700.00
	סה"כ לקירות בטון				₪ 51,912.20
02.087	עמודי ופחי פלדה, ברגי עיגון, קידוחים, קוצים, תעלות עיגון ותוספות				
02.087.0020	ברגי עיגון לבטון בקוטר 1/2" עם קוצים מוברגים באורך 50 ס"מ, לרבות קידוח	יח'	24.00	₪ 52.00	₪ 1,248.00
	סה"כ לעמודי ופחי פלדה, ברגי עיגון, קידוחים, קוצים, תעלות עיגון ותוספות				₪ 1,248.00
	סה"כ לעבודות בטון יצוק באתר				₪ 53,160.20
04	עבודות בניה				
04.010	בניה בבולקי בטון				
04.010.9010	הריסת קירות בנויים ומטויחים ו/או מחופים בקרמיקה, בעובי עד 15 ס"מ, לרבות חגורות בטון בתוך הבניה	מ"ר	85.00	₪ 116.00	₪ 9,860.00
	סה"כ לבניה בבולקי בטון				₪ 9,860.00
	סה"כ לעבודות בניה				₪ 9,860.00
05	עבודות איטום				
05.031	הכנת קירות מבנים לאיטום, נדבך חוצץ רטיבות ואיטום סף חלון				
05.031.1000	איטום סף חלון, ברוחב של עד 80 ס"מ, בחומר צמנטי מוגמש מסוג "סיקה טופ סיל 107" או "איטומט פלוס 502" או ש"ע לקבלת ציפוי יבש בעובי של 2 מ"מ, לרבות הגבהת האיטום ב- 20 ס"מ לאורך הגליפים	מ'	60.00	₪ 85.00	₪ 5,100.00
	סה"כ להכנת קירות מבנים לאיטום, נדבך חוצץ רטיבות ואיטום סף חלון				₪ 5,100.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
05.035	איטום קירות ומעקות בציפוי צמנטי				
05.035.0025	איטום קירות בציפוי צמנטי פולימרי דו רכיבי מסוג "ביטומסיל גמיש" או ש"ע בשלוש שכבות (בכמות של כ- 3 ק"ג/מ"ר) לקבלת ציפוי יבש בעובי של 2.5 - 2 מ"מ	מ"ר	16.00	₪ 86.00	₪ 1,376.00
	סה"כ לאיטום קירות ומעקות בציפוי צמנטי				₪ 1,376.00
	סה"כ לעבודות איטום				₪ 6,476.00
06	נגרות אומן ומסגרות פלדה				
06.010	דלתות עץ, פולימר וזכוכית				
06.010.0516	נגיש- דלת עם מילוי פלקסבורד, חד כנפית לפתיחה צירית, במידות 100/210 ס"מ, מעטפת הדלת פורמייקה דו צדדית כדוגמת "מקור הפורמייקה" או ש"ע, בעובי 2.5 מ"מ, קנט בוק גושני, לרבות משקוף מפולימר WPC מצופה בגוון תואם לדלת או ש"ע	יח'	3.00	₪ 3,255.00	₪ 9,765.00
06.010.0872	תוספת לכנף דלת עבור צוהר במידות 50/80 ס"מ או 40/60 ס"מ, לרבות זיגוג זכוכית מחוסמת	יח'	3.00	₪ 307.00	₪ 921.00
	סה"כ לדלתות עץ, פולימר וזכוכית				₪ 10,686.00
06.012	דלתות בטיחותיות למוסדות חינוך (מעץ או מפח)				
06.012.0506	תוספת לדלתות דגם "אלפא דלתא" או ש"ע עבור מנעול "מאסטר"	יח'	6.00	₪ 120.00	₪ 720.00
	סה"כ לדלתות בטיחותיות למוסדות חינוך (מעץ או מפח)				₪ 720.00
06.031	דלתות פלדה				
06.031.9000	פירוק דלתות פח חד כנפיות ומשקופיהן	יח'	3.00	₪ 242.00	₪ 726.00
06.031.9110	מנעול צילינדר "פרפר" חדש (במחיר יסוד 70 ש"ח) בדלת פח קיימת, לרבות פירוק המנעול הקיים	יח'	3.00	₪ 204.00	₪ 612.00
	סה"כ לדלתות פלדה				₪ 1,338.00
06.049	מחזירי שמן, אביזרי בטיחות, מעצורים וסף לדלתות				
06.049.0220	מחזיר שמן עליון הדראולי לדלת חיצונית ברוחב עד 90 ס"מ ודלת פנימית ברוחב עד 107 ס"מ (משקל כנף הדלת מעל 45 ק"ג ועד 65 ק"ג) דירוג כח סגירה ברמה 3	יח'	6.00	₪ 470.00	₪ 2,820.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
06.049.0301	מגיני אצבעות מ-P.V.C מסוג "אצבעוני" או ש"ע, המכסים את הרווח שבין המשקוף לכנף הדלת בצד הפנימי, בצורת "אקורדיון" דוגמת "דלתות שהרבני" או ש"ע, לרבות סרגלים מאלומיניום ודבק להצמדה, לפתיחה של 180 מעלות, בגוון אפור/חום/קרם	יח'	6.00	₪ 300.00	₪ 1,800.00
06.049.0304	מגיני אצבעות מ-P.V.C מסוג "אצבעוני רחב" או ש"ע לדלתות אלומיניום וממ"ד, המכסים את הרווח שבין המשקוף לכנף הדלת בצד הפנימי, בצורת "אקורדיון" כדוגמת "דלתות שהרבני" או ש"ע, לרבות סרגלים מאלומיניום ודבק להצמדה, בגוון אפור/חום/קרם	יח'	6.00	₪ 360.00	₪ 2,160.00
06.049.0330	תפס קפיצי מפלסטיק (מעצור דלת) מותקן בקיר או ברצפה	יח'	6.00	₪ 62.00	₪ 372.00
06.049.0340	מגביל פתיחת חלונות	יח'	10.00	₪ 113.00	₪ 1,130.00
06.049.9010	פירוק מחזיר שמן קיים	יח'	8.00	₪ 59.00	₪ 472.00
06.049.9115	פירוק מגן אצבעות בצד הפנימי במרווח בין כנף הדלת והמשקוף קיים	יח'	12.00	₪ 64.00	₪ 768.00
	סה"כ למחזירי שמן, אביזרי בטיחות, מעצורים וסף לדלתות				₪ 9,522.00
06.051	סורגי פלדה, תושבות למזגן, רשתות להרחקת יונים ופרופילי פלדה				
06.051.0008	סורג קבוע, דוגמה סטנדרטית עשוי מפרופיל פלדה מרובע 20/20 מ"מ, לרבות מסגרת 20/20 מ"מ, מגולוון (לא צבוע), במרווחים של 99-100 מ"מ, (לסורגים עם "בטן" יש להוסיף לשטח הסורג את הבליטות-הצדדיות והתחתונה-ברוחב 50 ס"מ)	מ"ר	32.44	₪ 750.00	₪ 24,330.00
06.051.0500	תוספת לסורג עבור דלת בפתח מילוט במידות 100/100 ס"מ, לרבות מנעול	יח'	3.00	₪ 420.00	₪ 1,260.00
06.051.1030	תושבת תליה למזגן מפוצל במידות 100/60 ס"מ מפרופיל פלדה בחתך 30/30/2 מ"מ, מגולוון וצבוע	יח'	3.00	₪ 421.00	₪ 1,263.00
06.051.1040	תוספת עבור סורג הגנה לתושבת תליה למזגן מפוצל במידות 100/60 ס"מ, לרבות הכנה למנעול	יח'	3.00	₪ 420.00	₪ 1,260.00
06.051.1600	פרופילי פלדה מגולוונים שונים מעוגנים או מבוטנים כגון: פלטקות, זוויתנים, פרופילים מסוגים וחתכים שונים וכד', לרבות ריתוך, לכמות מעל 200 ק"ג ועד 400 ק"ג	ק"ג	300.00	₪ 43.40	₪ 13,020.00
06.051.1610	תוספת עבור צביעת פרופילי פלדה מסוגים שונים	ק"ג	300.00	₪ 2.90	₪ 870.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
06.051.9010	פירוק סורגי פלדה לחלונות המבוטנים בקירות בטון, גודל הסורג עד 1 מ"ר	יח'	1.00	124.00 ₪	124.00 ₪
06.051.9020	פירוק סורגי פלדה לחלונות המבוטנים בקירות בטון, גודל הסורג מעל 1 מ"ר ועד 2 מ"ר	יח'	9.00	163.00 ₪	1,467.00 ₪
	סה"כ לסורגי פלדה, תושבות למזגן, רשתות להרחקת יונים ופרופילי פלדה				43,594.00 ₪
	סה"כ לנגרות אומן ומסגרות פלדה				65,860.00 ₪
07	מתקני תברואה				
07.049	נקודות תברואה לקבועות והתקנה בלבד של קבועות				
07.049.0700	נקודה לניקוז מזגן מפוצל או מיני מרכזי או מערכת VRF, לרבות צינור פוליפרופילן בקוטר 32-40 מ"מ ובאורך עד 4.0 מ' וחיבור למחסום רצפה קיים	קומפ	3.00	910.00 ₪	2,730.00 ₪
	סה"כ לנקודות תברואה לקבועות והתקנה בלבד של קבועות				2,730.00 ₪
	סה"כ למתקני תברואה				2,730.00 ₪
08	מתקני חשמל				
08.017	נקודות מאור				
08.017.0010	נקודת מאור מושלמת במעגל חד פזי לרבות צינורות בהתקנה גלויה או חשיפה, כבלי נחושת N2XY/FR ו/או מוליכי נחושת עם בידוד P.V.C בחתך 1.5 מ"מ מהלוח עד היציאה מהתקרה או הקיר ועד המפסקים, מפסק/י זרם יחיד או כפול או דו קוטבי או חילוף או צלב או לחצנים או מוגן מים או משוריין, דגם מיראז' כדוגמת "ארכה" או ש"ע ומוליך נוסף עבור נקודה לתאורת חירום, אם נדרש, לרבות וו תליה	נק'	45.00	234.00 ₪	10,530.00 ₪
08.017.0020	תוספת לנקודת מאור עבור כבלי נחושת N2XY/FR ו/או מוליכים בחתך 2.5 מ"מ	יח'	45.00	50.00 ₪	2,250.00 ₪
	סה"כ לנקודות מאור				12,780.00 ₪
08.018	נקודות בתי תקע				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
08.018.0010	נקודת בית תקע או נקודת בית תקע דירית מושלמת עשויה כבלי נחושת N2XY/FR ו/או מוליכי נחושת עם בידוד P.V.C בחתך 3X1.5 מ"מ, מושחלים בצנרת בהתקנה סמויה או חשיפה, מהלוח עד בית התקע וכן בית תקע 16 אמפר, דגם מיראז' כדוגמת "ארכה" או ש"ע, מותקן תה"ט, לרבות מתאמים ותיבות הסתעפות, הכל מושלם	נק'	8.00	₪ 228.00	₪ 1,824.00
08.018.0030	תוספת לנקודת בית תקע עבור ב"ת כפול להתקנה ע"הט או תה"ט	יח'	8.00	₪ 29.40	₪ 235.20
08.018.0070	תוספת לנקודת בית תקע או נקודת בית תקע דירית עבור כבלים ו/או מוליכים 2.5 מ"מ	יח'	8.00	₪ 47.50	₪ 380.00
08.018.0300	עמדת עבודה הכוללת: רב בתי תקע דוגמת "ניסקו" או "ע.ד.א. פלסט" דגם "אופיס 8 מודול" או "D18" או ש"ע לרבות: 1 נקודת בית תקע A16 עם 4 אביזרים דגם ישראלי, 1 נקודת בית תקע A16 עם 2 אביזרים דגם ישראלי ל-UPS, ארבע נקודות תקשורת מושלמות CAT-6A כולל כבל CAT-7 לכל נקודת תקשורת, מסדרת כבלי GIGA המותאם לעבודה בקצב 10G	יח'	3.00	₪ 2,360.00	₪ 7,080.00
08.018.9010	ניתוק וביטול עמדת עבודה D14 או D17 לרבות פירוק מוליכי החשמל והתקשורת	נק'	6.00	₪ 72.00	₪ 432.00
	סה"כ לנקודות בתי תקע				₪ 9,951.20
08.019	נקודות חשמל שונות				
08.019.0120	נקודה למזגן עם מגען, עם השהיה בהפעלה, לרבות לחצני הפעלה/הפסקה עם השהיה בהפעלה, כבלי נחושת N2XY/FR ו/או במוליכים 3X2.5 מ"מ בצנרת 20 מ"מ קוטר תה"ט מלוח החשמל עד הנקודה וכן בית תקע למזגן, דגם מיראז' כדוגמת "ארכה" או ש"ע	נק'	3.00	₪ 560.00	₪ 1,680.00
08.019.0340	נקודה להתקנת מכשיר ללא אבזר סופי במעגל תלת-פזי בכבלים ו/או במוליכים של 2.5 מ"מ, לרבות צינור	נק'	3.00	₪ 280.00	₪ 840.00
08.019.0700	נקודת הכנה למערכת מתח נמוך (אינטרקום, גלאי עשן, מחשב, רמקולים וכדו') עשויה צנרת בקוטר כנדרש עם חוט משיכה, קופסאות הסתעפות ותיבות מעבר בהתקנה סמויה או חשיפה, לרבות הקיום מתיבת ההסתעפות המרכזית עד נק' ההכנה לרבות מכסה פלסטי מחוזק בברגים לתיבת היציאה	נק'	16.00	₪ 135.00	₪ 2,160.00
08.019.0720	נקודת תקשורת אחודה מושלמת CAT-6A עשויה צינור בקוטר כנדרש בהתקנה סמויה או חשיפה, לרבות כבל CAT-7 מסדרת כבלי GIGA המותאם לעבודה בקצב 10G לרבות אביזר כנדרש וחיבור הנקודה בשני הקצוות	נק'	6.00	₪ 375.00	₪ 2,250.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
08.019.1000	נקודת הכנה למקרן תקרתי עם תיבה D-14 לרבות מסגרת ופקקים כולל צנרת 2X50 מהתיבה לשולחן ולמקרן	נק'	3.00	₪ 489.00	₪ 1,467.00
	סה"כ לנקודות חשמל שונות				₪ 8,397.00
08.026	<u>חציבות ושונות בעבודות חשמל</u>				
08.026.0010	חציבה בקירות בלוקים עבור הנחת קו חשמל בצינור בקוטר עד 32 מ"מ, לרבות תיקוני טיח, מושלם	מ'	100.00	₪ 28.80	₪ 2,880.00
08.026.0020	חציבה בקירות בטון עבור הנחת קו חשמל בצינור בקוטר עד 32 מ"מ, לרבות תיקוני טיח, מושלם	מ'	100.00	₪ 43.50	₪ 4,350.00
08.026.0050	קידוח מעבר בקיר בטון מזוין בעובי עד 40 ס"מ, עבור צינור בקוטר 2" לרבות הצינור	יח'	1.00	₪ 209.00	₪ 209.00
	סה"כ לחציבות ושונות בעבודות חשמל				₪ 7,439.00
08.031	<u>כבלי נחושת N2XY (XLPE)</u>				
08.031.0090	כבלי נחושת מסוג N2XY/FR-1 (XLPE) בחתך 3X2.5 ממ"ר קבועים למבנה, מונחים על סולמות או בתעלות או מושחלים בצינורות לרבות חיבור בשני הקצוות, כדוגמת "ארכה" או ש"ע	מ'	150.00	₪ 15.10	₪ 2,265.00
	סה"כ לכבלי נחושת N2XY (XLPE)				₪ 2,265.00
08.035	<u>מוליכי נחושת גלויים</u>				
08.035.0009	מוליכי נחושת גלויים בחתך 10 ממ"ר, טמונים בקרקע ו/או מושחלים בצינור ו/או על סולם כבלים לרבות חיבור בשני הקצוות, כדוגמת "ארכה" או ש"ע	מ'	40.00	₪ 11.10	₪ 444.00
	סה"כ למוליכי נחושת גלויים				₪ 444.00
08.040	<u>הארקות והגנות אחרות</u>				
08.040.0200	נקודת הארקה במוליך 10 ממ"ר לאלמנט מתכתי או לצנרת מים (עבור המוליך משולם בנפרד), לרבות בורג מחובר או מרותך לצידוד, דיסקיות, נעל כבל, שילוט וכל יתר הנדרש לחיבור הנקודה	נק'	3.00	₪ 46.90	₪ 140.70
	סה"כ להארקות והגנות אחרות				₪ 140.70
08.043	<u>בדיקות בודק מוסמך, סריקות תרמוגרפיות ועוצמת תאורה למתקני חשמל</u>				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
08.043.0020	בדיקת מתקן חשמל מסחרי בגודל עד 250X3 אמפר ע"י בודק מוסמך לרבות תשלום עבור הבדיקה, הגשת תוכניות וסיוע לבודק בעריכת המדידות	קומפ	1.00	2,100.00 ₪	2,100.00 ₪
	סה"כ לבדיקות בודק מוסמך, סריקות תרמוגרפיות ועוצמת תאורה למתקני חשמל				2,100.00 ₪
08.083	גופי תאורת חרום				
08.083.0500	גוף תאורת חירום שקוע 3W חד תכליתי להתמצאות נורת LED 3W בעוצמה של LM 180 זמן גיבוי 180 דקות מתאים להתקנה עד 5 מטר גובה, מק"ט EL100X2911EMLED, דוגמת ecoled או ש"ע, לרבות חיזוקים לתקרה, מותקן מושלם	יח'	6.00	320.00 ₪	1,920.00 ₪
08.083.3000	שלט הכוונה דו תכליתי להתקנה שקועה או חיצונית, 2 מערכות לדים נפרדות לרבות סוללות ניקל מטל, 180 דקות פעולה, תקן ישראלי, כדוגמת "אלקטרולייט" דגם EL716/723 או ש"ע, מותקן מושלם	יח'	6.00	312.00 ₪	1,872.00 ₪
	סה"כ לגופי תאורת חרום				3,792.00 ₪
08.085	תאורת לדים - פנים				
08.085.0879	גוף תאורת לד שקוע 595X595 מ"מ פאנל בק לייט 08 דגם 5Z00389 או ש"ע, 40W לרבות חיזוקים לתקרה, מותקן מושלם	יח'	32.00	428.00 ₪	13,696.00 ₪
08.085.9200	פירוק גוף תאורה בהספק עד 70 ווט בגובה עד 4 מ'	יח'	45.00	46.00 ₪	2,070.00 ₪
	סה"כ לתאורת לדים - פנים				15,766.00 ₪
	סה"כ למתקני חשמל				63,074.90 ₪
09	עבודות טיח				
09.011	טיח פנים				
09.011.9028	תיקוני טיח פנים קיים על שטחים מישוריים ברצועות רוחב עד 15 ס"מ לאחר הנחת קווי מים, חשמל וכד' בקירות, סביב משקופי חלונות ודלתות שהורכבו בקירות קיימים, במפגשים בין קירות ו/או תקרות חדשים לקיימים הכל לרבות סיתות והתאמת עובי הטיח החדש לקיים	מ'	200.00	50.00 ₪	10,000.00 ₪
09.011.9032	תוספת לתיקוני טיח ברצועות ברוחב עד 30 ס"מ עבור רשת סיבי זכוכית (פיברגלס)	מ'	200.00	14.00 ₪	2,800.00 ₪

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
09.011.9048	תיקוני טיח פנים קיים ושפכטל ברצועות צרות ברוחב עד 5 ס"מ, מעל שיפולים חדשים או מעל חיפוי קיר מקרמיקה או גרניט פורצלן שהוחלפו בקיר קיים	מ'	114.00	20.00 ₪	2,280.00 ₪
	סה"כ לטיח פנים				15,080.00 ₪
09.021	טיח חוץ				
09.021.9076	תיקוני טיח חוץ קיים על שטחים מישוריים ברצועות ברוחב מעל 20 ס"מ ועד 60 ס"מ לאחר הנחת קווי מים, חשמל וכד' בקירות, סביב משקופי חלונות ודלתות שהורכבו בקירות קיימים, לרבות סיתות והתאמת עובי הטיח החדש לקיים	מ'	82.00	165.00 ₪	13,530.00 ₪
	סה"כ לטיח חוץ				13,530.00 ₪
09.040	חיזוק מקצועות, פינות, פנלים, חיפוי תפרי התפשטות ופרופילי ניתוק לטיח				
09.040.0030	תוספת לטיח פנים עבור חיזוק מקצועות בזוויתני רשת מגולוונת עם ציפוי P.V.C או בזוויתני אלומיניום תוצרת "פרוטקטור" או ש"ע במקום זוויתני רשת או זוויתני פלדה	מ'	120.00	17.70 ₪	2,124.00 ₪
	סה"כ לחיזוק מקצועות, פינות, פנלים, חיפוי תפרי התפשטות ופרופילי ניתוק לטיח				2,124.00 ₪
	סה"כ לעבודות טיח				30,734.00 ₪
10	עבודות ריצוף וחיפוי				
10.010	ריצוף באריחי טרצו				
10.010.9000	פירוק ריצוף קיים	מ"ר	150.00	50.00 ₪	7,500.00 ₪
10.010.9060	פירוק שיפולים (פנלים) קיימים	מ'	120.00	19.00 ₪	2,280.00 ₪
	סה"כ לריצוף באריחי טרצו				9,780.00 ₪
10.031	ריצוף באריחי גרניט פורצלן וקרמיקה				
10.031.0114	ריצוף באריחי גרניט פורצלן/קרמיקה דמוי פרקט במידות 15/60 ס"מ, מחיר יסוד 90 ש"ח/מ"ר	מ"ר	150.00	360.00 ₪	54,000.00 ₪
10.031.0115	שיפולים לריצוף כמפורט בסעיף 10.031.0114, בגובה 7,10 ס"מ	מ'	110.00	69.00 ₪	7,590.00 ₪
	סה"כ לריצוף באריחי גרניט פורצלן וקרמיקה				61,590.00 ₪
10.080	אלמנטים טרומיים מטרצו, מדרגות ואדני חלונות				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
10.080.0120	אדני חלונות מלוחות שיש (אבן) "חלילה" או ש"ע, בעובי 3 ס"מ וברוחב עד 30 ס"מ, מחיר יסוד 130 ש"ח/מ"א	מ'	25.00	₪ 305.00	₪ 7,625.00
	סה"כ לאלמנטים טרומיים מטרצו, מדרגות ואדני חלונות				₪ 7,625.00
10.094	תוספות לעבודות ריצוף וחיפוי				
10.094.0300	פרופיל סף קצה מאלומיניום ברוחב עד 40 מ"מ	מ'	7.80	₪ 58.00	₪ 452.40
10.094.9000	עיגון חיפוי שיש/אבן קיים, ע"י החדרת בורג מפלב"מ 316 במרכז הכובד של האבן (לפי ת"י 2378 חלק 4), לרבות קידוח בשלבים במקדח וידיה בקוטר 10 מ"מ, איטום וכיסוי ראש הבורג ע"י פקק שיש (אבן)	יח'	60.00	₪ 25.40	₪ 1,524.00
	סה"כ לתוספות לעבודות ריצוף וחיפוי				₪ 1,976.40
10.095	הגנה על ריצוף קיים ויבוש תת רצפתי				
10.095.0110	הגנה על ריצוף קיים (לפי דרישה מיוחדת), עם לוחות גבס, לרבות הנחה ופינוי	מ"ר	120.00	₪ 31.30	₪ 3,756.00
	סה"כ להגנה על ריצוף קיים ויבוש תת רצפתי				₪ 3,756.00
	סה"כ לעבודות ריצוף וחיפוי				₪ 84,727.40
11	עבודות צביעה				
11.011	צבע וסייד פנים, על טיח, בטון, בלוקים וגבס				
11.011.0072	מרק (שפכטל) בשתי שכבות והחלקתו על קירות פנים מעל טיח או לאחר גירוד הצבע. העבודה תבוצע לפי דרישה בלבד	מ"ר	360.00	₪ 51.00	₪ 18,360.00
11.011.0220	צבע "סופרקריל 2000" או ש"ע על טיח פנים או גבס, במריחה או בהתזה, לרבות שכבת צבע יסוד "טמבורפיל" או ש"ע ושתי שכבות "סופרקריל 2000" או ש"ע	מ"ר	150.00	₪ 46.00	₪ 6,900.00
11.011.0311	צבע "סופרלק" או ש"ע על טיח פנים או גבס, לרבות שכבת יסוד "בונדרול סופר" או ש"ע, צבע יסוד ראשון סינטטי ושתי שכבות "סופרלק" או ש"ע. מרק (שפכטל) להחלקת קירות לפני הצבע נמדד בנפרד	מ"ר	400.00	₪ 73.00	₪ 29,200.00
11.011.9403	גירוד והורדת שכבת צבע שמן קיימת מקירות	מ"ר	380.00	₪ 22.10	₪ 8,398.00
	סה"כ לצבע וסייד פנים, על טיח, בטון, בלוקים וגבס				₪ 62,858.00
11.030	צביעת מוצרי מסגרות				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
11.030.0162	צבע "המרטון" או ש"ע על משקוף פח לפתח דלת במידות 80-90/210 ס"מ, לרבות ליטוש, ניקוי בעזרת מדלל וצביעה ב-2 שכבות צבע עליון	יח'	4.00	₪ 319.00	₪ 1,276.00
	סה"כ לצביעת מוצרי מסגרות				₪ 1,276.00
	סה"כ לעבודות צביעה				₪ 64,134.00
12	עבודות אלומיניום				
12.011	חלון אלומיניום נגרר אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים				
12.011.0230	חלון נגרר אגף על אגף של 2 אגפים ב-2 מסלולים מאולגן/צבוע כדוגמת קליל קלאסי 7000 או ש"ע, בשטח מעל 3.0 מ"ר ועד 4.0 מ"ר	מ"ר	11.94	₪ 1,320.00	₪ 15,760.80
12.011.9000	פירוק חלונות אלומיניום ומשקופיהם בשטח של עד 2 מ"ר	יח'	5.00	₪ 147.00	₪ 735.00
12.011.9016	פירוק חלונות אלומיניום ומשקופיהם בשטח של מעל 2 מ"ר ועד 3 מ"ר	יח'	1.00	₪ 260.00	₪ 260.00
12.011.9017	פירוק חלונות אלומיניום ומשקופיהם בשטח של מעל 3 מ"ר ועד 5 מ"ר	יח'	3.00	₪ 330.00	₪ 990.00
	סה"כ לחלון אלומיניום נגרר אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים				₪ 17,745.80
12.016	חלון אלומיניום קיפ וחלון קבוע				
12.016.0340	חלון קיפ מאולגן/צבוע כדוגמת קליל 4400 או 4500 או ש"ע, בשטח מעל 0.5 מ"ר ועד 1.0 מ"ר	יח'	1.00	₪ 1,710.00	₪ 1,710.00
12.016.0600	חלון קבוע כדוגמת קליל קלאסי 4500 או ש"ע, בשטח מעל 0.6 מ"ר ועד 1.0 מ"ר	יח'	1.00	₪ 1,170.00	₪ 1,170.00
12.016.0610	חלון קבוע כדוגמת קליל קלאסי 4500 או ש"ע, בשטח מעל 1.0 מ"ר ועד 2.0 מ"ר	יח'	6.00	₪ 1,820.00	₪ 10,920.00
12.016.0620	חלון קבוע כדוגמת קליל קלאסי 4500 או ש"ע, בשטח מעל 2.0 מ"ר ועד 3.0 מ"ר	יח'	1.00	₪ 2,280.00	₪ 2,280.00
	סה"כ לחלון אלומיניום קיפ וחלון קבוע				₪ 16,080.00
12.051	דלתות אלומיניום נגררות אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
12.051.9000	פירוק דלתות אלומיניום ומשקופיהן בשטח של עד 4 מ"ר ופינויין	יח'	2.00	295.00 ₪	590.00 ₪
	סה"כ לדלתות אלומיניום נגררות אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים				590.00 ₪
12.062	דפנות קבועות - ויטרינות מאלומיניום				
12.062.0015	ויטרינה קבועה של אלומיניום מאולגן/צבוע וזכוכית 6 מ"מ מחוסמת, כדוגמת קליל 4900 או ש"ע	מ"ר	31.18	2,170.00 ₪	67,660.60 ₪
12.062.0032	תוספת עבור דלת כנף במידות 120/220 ס"מ (במסגרת קיימת), זכוכית 6 מ"מ מחוסמת שקופה, זוג ידיות במחיר יסוד 350 ש"ח/זוג, מחזיר שמן עליון סטנדרטי, בויטרינה כדוגמת קליל 4900 או ש"ע	יח'	2.00	6,450.00 ₪	12,900.00 ₪
	סה"כ לדפנות קבועות - ויטרינות מאלומיניום				80,560.60 ₪
12.068	זכוכית לזיגוג דלתות וחלונות, ציפויי חלונות וקירות זכוכית לסגירת מרפסות				
12.068.1002	זכוכית שטוחה מחוסמת בעובי 5 מ"מ	מ"ר	31.18	150.00 ₪	4,677.00 ₪
12.068.1322	זכוכית בטחון 5+5 מ"מ עם P.V.B 1.52	מ"ר	67.25	355.00 ₪	23,873.75 ₪
	סה"כ ל זכוכית לזיגוג דלתות וחלונות, ציפויי חלונות וקירות זכוכית לסגירת מרפסות				28,550.75 ₪
12.093	תוספות לדלתות וחלונות מאלומיניום				
12.093.0150	תוספת עבור הלבשה לחלון המורכב בקיר גבס	מ'	220.00	53.00 ₪	11,660.00 ₪
12.093.0200	תוספת עבור ידית בהלה לדלת במידות 120/210 ס"מ (מחיר יסוד לידית בהלה 600 ש"ח)	יח'	2.00	980.00 ₪	1,960.00 ₪
	סה"כ לתוספות לדלתות וחלונות מאלומיניום				13,620.00 ₪
	סה"כ לעבודות אלומיניום				157,147.15 ₪
14	עבודות אבן				
14.050	חיפוי קירות בלוחות אבן טבעי לפי ת"י 2378 חלק 2				
14.050.9000	פירוק חיפוי לוחות אבן/שיש מקירות קיימים	מ"ר	14.34	75.00 ₪	1,075.50 ₪
14.050.9020	החלפת לוחות אבן בודדים במקום לוחות אבן פגומים ברוחב 30 ס"מ או 40 ס"מ ובשטח עד 0.25 מ"ר, לרבות פירוק ועיגון אבנים חדשות לרשת קיימת, מחיר יסוד לאבן 120 ש"ח/מ"ר. (לא כולל מחיר הפיגום)	קומפ	30.00	194.00 ₪	5,820.00 ₪

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
	סה"כ לחיפוי קירות בלוחות אבן טבעי לפי ת"י 2378 חלק 2				₪ 6,895.50
	סה"כ לעבודות אבן				₪ 6,895.50
15	מתקני מיזוג אוויר				
15.041	מזגנים מפוצלים ויחידות מיני מרכזיות				
15.041.1430	מזגן מפוצל אינוורטר (התקנה סטנדרטית) כדוגמת "תדיראן" או ש"ע לתפוקת קירור נומינלית BTU/HR 31,000 (3.5 כ"ס) לרבות 2.0 מ"א ראשונים של צנרת גז וחשמל, מותקן מושלם	קומפ	3.00	₪ 11,050.00	₪ 33,150.00
15.041.4000	צנרת גז וחשמל למזגן עם מעטה למיזוג אוויר (צמ"א) הכוללת 2 צינורות נחושת מבודדים בקטרים 3/8", 5/8", צינור חשמל עם כבל רב גידי, הכל מאוגד יחדיו בשרוול (מעל 2.0 מ"א הראשונים הכלולים במחיר התקנת מזגן) לרבות מילוי גז ושמן כנדרש לתוספת צנרת זו	מ'	30.00	₪ 125.00	₪ 3,750.00
15.041.9005	פירוק יחידת מזגן מפוצל עם מעטה, בתפוקת קירור של מעל BTU/HR 23,000 (2.5 כ"ס), לרבות ניתוק יחידת העיבוי וצנרת הגז ופינויין למקום אליו יורה המזמין	קומפ	3.00	₪ 620.00	₪ 1,860.00
	סה"כ למזגנים מפוצלים ויחידות מיני מרכזיות				₪ 38,760.00
	סה"כ למתקני מיזוג אוויר				₪ 38,760.00
18	תשתיות תקשורת				
18.010	כבלים ומגשרים				
18.010.0020	נקודת תקשורת מחשבים לרבות אביזר RJ45 מסוכך בתקן CAT8 / CAT6 כדוגמת HCS או RIT או ש"ע, לרבות מתאם לקיסטון, חיווט וסימון השקע בשילוט פלסטי חרוט צבעוני, 2 שכבות, בצבעים שונים. לרבות כבל תקשורת מהשקע למס"ד, בדיקה על ידי מכשיר והוצאת פלט המציין את איכות הבדיקה ואורך הכבל. הנקודה מבוססת על כבל תקשורת 8 גידים CAT-8.2 S/FT, AWG 22 בסיכון מיילר נפרד לכל זוג. הכבל ישא תו תקן מטעם מעבדה מוסמכת המעיד על עמידת הכבל בדרישות תקן CAT-8.2 S/FTP מסדרת כבלי GIGA ומותאם לעבודה בקצב 2000 MHz. המחיר הינו לאורך נקודה ממוצעת של עד 30 מטר. (ראה פרוט במפרט הטכני המצורף לסעיף זה)	קומפ	3.00	₪ 590.00	₪ 1,770.00
	סה"כ לכבלים ומגשרים				₪ 1,770.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
18.064	מערכות כריזה - הפצת מוזיקה				
18.064.0040	רמקול 6 ווט "8, לרבות ארגז עץ ושנאי קו	יח'	8.00	₪ 237.00	₪ 1,896.00
	סה"כ למערכות כריזה - הפצת מוזיקה				₪ 1,896.00
18.070	נקודות גישה				
18.070.0010	נקודת גישה אלחוטית מתוצרת Ruckus דגם R350 תומכת בתקן 802.11abgn/ac/ax streams 2x2:2 תמיכה בתדרים (2.4 ג'יגה-הרץ/5 גיגה-הרץ) תמיכה ב-MU-MIMO, OFDMA, תמיכה בתקן BeamFlex+, PoE 802.3af. לא כולל מתאם מתח או מזרק PoE. כולל אחריות מוגבלת לכל החיים. מק"ט יצרן R350--901-Z202	יח'	3.00	₪ 1,510.00	₪ 4,530.00
18.070.5000	רישיון לניהול AP management license for SZ- AP access point 100/vSCG3.X, 1 Ruckus AP access point L09-0001-SG00 יצרן	יח'	3.00	₪ 349.00	₪ 1,047.00
18.070.5010	רישוי PARTNER SUPPORT PER SZ	יח'	3.00	₪ 79.00	₪ 237.00
	סה"כ לנקודות גישה				₪ 5,814.00
	סה"כ לתשתיות תקשורת				₪ 9,480.00
22	רכיבים מתועשים בבניין				
22.011	מחיצות גבס וחיפוי פנים לקירות				
22.011.0010	מחיצות גבס חד-קרומיות (בשני הצדדים) בעובי כולל של 75 מ"מ, עם מסילה עליונה ותחתונה וניצבים מפח פלדה מגולוון, הכל עד גמר מושלם, מוכן לצביעה, המדידה נטו - ללא פתחים (חיזוק לפתחים עם ניצבים בעובי מעל 1.2 מ"מ ובידוד אקוסטי נמדדים בנפרד)	מ"ר	70.00	₪ 257.00	₪ 17,990.00
22.011.0510	תוספת עבור לוח גבס שהינו דוחה מים וגם חסין אש במקום לוח גבס רגיל (בצד אחד)	מ"ר	240.00	₪ 19.00	₪ 4,560.00
22.011.2030	תוספת למחיצות גבס עבור בידוד אקוסטי ע"י צמר סלעים בעובי 2" במשקל 80 ק"ג/מ"ק	מ"ר	70.00	₪ 101.00	₪ 7,070.00
22.011.3022	ניצב טלסקופי מסוג "עמוד איתן" לחיזוק משקופי דלתות במחיצות גבס, אלמנט מובנה לקיבוע רצפה/תקרה, עשוי מפח מגולוון בעובי 2 מ"מ וברוחב 100 מ"מ, התאמה עד לגובה תקרה של 3.0 מ', כדוגמת "י.ר.ח.ג. שיווק" או ש"ע	יח'	14.00	₪ 323.00	₪ 4,522.00

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
22.011.9000	פירוק מחיצות גבס חד קרומיות קיימות, לרבות מסלולים, ניצבים מפלדה ובידוד (במידה ונדרש)	מ"ר	21.90	78.00 ₪	1,708.20 ₪
	סה"כ למחיצות גבס וחיפוי פנים לקירות				35,850.20 ₪
22.021	תקרות תלויות פריקות, מאריחים מינרליים				
22.021.0038	תקרה אקוסטית מאריחים מינרליים מודולריים חצי שקועים דגם "בלנקה E15/E24" תוצרת "רוקפון" או ש"ע, aw=0.70, אריח במידות 60/60 ס"מ, 62.5/62.5 ס"מ, 60/120 ס"מ, 662.5/125 ס"מ, בעובי 15 מ"מ. המחיר כולל את הפרופילים הנושאים והמשניים, אלמנטי התליה (בגובה עד 1.0 מ') ופרופילי גמר "L" מאלומיניום סביב הקירות, עד לביצוע מושלם של העבודה (מחיר יסוד לאריחים 135 ש"ח/מ"ר)	מ"ר	80.00	326.00 ₪	26,080.00 ₪
22.021.9150	חיזוק תקרות אקוסטיות קיימות ע"י מוטות הברגה לתקרת הבטון, לרבות פירוק והחזרה של אריחי התקרה מסביב לחיזוקים, לפי אישור המפקח בלבד. המחיר הינו למטר אורך מוט הברגה	מ'	40.00	62.00 ₪	2,480.00 ₪
	סה"כ לתקרות תלויות פריקות, מאריחים מינרליים				28,560.00 ₪
22.026	סגירות אנכיות ואופקיות מגבס				
22.026.0019	סגירה אופקית ואנכית מלוחות גבס בעובי 12.5 מ"מ באותו מפלס או בין מפלסים שונים, ברוחב פרוס מעל 60 ס"מ עד 100 ס"מ, בהיקפי תקרות אקוסטיות, לרבות קונסטרוקציה (בגובה עד 1.0 מ') הכל עד גמר מושלם מוכן לצביעה (המדידה בפריסה במ"ר)	מ"ר	65.00	304.00 ₪	19,760.00 ₪
22.026.0085	תוספת לסגירה אופקית ואנכית (סינר) או לתקרת גבס עבור ביצוע שקע לוויילון או למסך נסתר	מ'	28.00	110.00 ₪	3,080.00 ₪
	סה"כ לסגירות אנכיות ואופקיות מגבס				22,840.00 ₪
22.027	בידוד תקרות אקוסטיות				
22.027.0042	בידוד תקרות אקוסטיות ע"י מזרוני צמר זכוכית בעובי 1" במשקל של 24 ק"ג/מ"ק עטופים ביריעות פוליאטילן עמידות נגד אש (פלא"ב)	מ"ר	150.00	54.00 ₪	8,100.00 ₪
	סה"כ לבידוד תקרות אקוסטיות				8,100.00 ₪
22.028	פרופילי גמר מאלומיניום, תוספות לתקרות אקוסטיות וקירות גבס וחיזוק תקרות פריקות במרחבים מוגנים				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
22.028.0010	תוספת לתקרות אקוסטיות עבור פרופילי גמר "Z" מאלומיניום, בעובי 1.2 מ"מ	מ'	80.00	22.00 ₪	1,760.00 ₪
22.028.1020	פרופיל גמר לגבס בצורת "Z" מאלומיניום עם חריץ בעובי 12.6 מ"מ, מסוג "דקולין" מס' 4809 או ש"ע, במידות 13.9/34.5 מ"מ, לניתוק בין קירות/תקרות גבס לבין מישור אחר, בגוון צבעוני או אפור, לרבות גימור ע"י מרק וסרט שריון עד גמר מושלם	מ'	95.00	83.00 ₪	7,885.00 ₪
	סה"כ לפרופילי גמר מאלומיניום, תוספות לתקרות אקוסטיות וקירות גבס וחיזוק תקרות פריקות במרחבים מוגנים				9,645.00 ₪
22.043	מחיצות ניידות אקוסטיות				
22.043.0030	מחיצה אקוסטית ניידת דגם "Palace" תוצרת "Parthos" או ש"ע, כדוגמת "Innovate" בעובי 80-90-110 מ"מ, המורכבת מפאנלים ברוחב 90-120 ס"מ, עם מסגרת קונסטרוקטיבית מפלדה עם אפשרות פילוס על בסיס מוטות הברגה כולל רפידה גמישה לאיטום אקוסטי מלא. הפאנלים בסוגי גימור שונים של מלמין EGGER (לפי בחירה). מסילת אלומיניום בתקרה, בתוואי המחיצה, לרבות נקודת איסוף לאחסנת הפאנלים. החיבור בין הפאנלים מגנטי, הפעלה מכאנית/ידנית. כושר בידוד אקוסטי מ - DB47 עד DB58 בתנאי מעבדה. הפאנלים מעכבי בעירה ועמידים לאש ע"פ תקנים אירופאים למשך 30-60 דקות	מ"ר	22.00	4,730.00 ₪	104,060.00 ₪
	סה"כ למחיצות ניידות אקוסטיות				104,060.00 ₪
	סה"כ לרכיבים מתועשים בבניין				209,055.20 ₪
30	ריהוט ואביזרים בבניין וציוד ספורט				
30.050	צלונים ווילונות				
30.050.0856	וילון גלילה חסין אש האפלה דגם "Orgon Fabric" או ש"ע. עשוי בד עם ציפוי האפלה. עובי הבד עד 0.7 מ"מ, משקל עד 320 גר/מ"ר. עמיד בפני קרינת UV עם טכנולוגית חיתוך אולטרה-סוניק החותכת ומלחימה בו זמנית, לרבות מנגנון הפעלה V71 כולל מסילה עליונה BP לייצור ואיזון הוילון. הבד מותקן על גבי צינור אלומיניום מחוזק בקוטר 38-50 מ"מ	מ"ר	51.00	470.00 ₪	23,970.00 ₪
30.050.9000	פירוק צלונים/וילונות ונציאניים מסוגים שונים, לרבות קונסטרוקצית תליה וכבלים	מ"ר	25.00	36.00 ₪	900.00 ₪
	סה"כ לצלונים ווילונות				24,870.00 ₪

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
	סה"כ לריהוט ואביזרים בבניין וציוד ספורט				24,870.00 ₪
34	מערכות גילוי וכיבוי אש				
34.011	אביזרים לרכזת אזורים, במערכת לגילוי אש ועשן				
34.011.9000	פירוק אביזר במערכת גילוי עשן (גלאי או לחצן אזעקה או צופר או מנורת סימון) לרבות פירוק וביטול הנקודה	יח'	12.00	56.00 ₪	672.00 ₪
	סה"כ לאביזרים לרכזת אזורים, במערכת לגילוי אש ועשן				672.00 ₪
34.012	אביזרים לרכזת כתובתית (ממוענת), במערכת לגילוי אש ועשן				
34.012.0020	גלאי עשן אופטי (למערכת ADDRESSABLE - ממוענת)	יח'	6.00	439.00 ₪	2,634.00 ₪
34.012.0580	חיווט נקודת חירום בכבל חסין אש	נק'	6.00	201.00 ₪	1,206.00 ₪
	סה"כ לאביזרים לרכזת כתובתית (ממוענת), במערכת לגילוי אש ועשן				3,840.00 ₪
34.022	מערכת כריזת חרום משולב עם טלפון כבאים ומערכת גילוי אש/עשן				
34.022.0120	חווט רמקולים בזוג חוטים מוצלב ומסוכך בחתך של AWG16 לפחות, בהתאם לדרישות היצרן ובעלי מעטה מותאם לדרישות	נק'	6.00	150.00 ₪	900.00 ₪
	סה"כ למערכת כריזת חרום משולב עם טלפון כבאים ומערכת גילוי אש/עשן				900.00 ₪
	סה"כ למערכות גילוי וכיבוי אש				5,412.00 ₪
41	גיבון והשקיה				
41.030	שתילת דשא והנחת דשא סינטטי				
41.030.9040	פירוק דשא סינטטי קיים	מ"ר	80.00	40.00 ₪	3,200.00 ₪
	סה"כ לשתילת דשא והנחת דשא סינטטי				3,200.00 ₪
	סה"כ לגיבון והשקיה				3,200.00 ₪
51	סלילת כבישים ורחבות				
51.010	עבודות הכנה ופירוק				

סעיף	תאור	יח'	כמות	מחיר	סה"כ
51.010.0010	פינוי פסולת (של אחרים) הקיימת באתר - לפני תחילת עבודות הקבלן בשטח. פינוי והובלת הפסולת ע"י מכולה בנפח 8-12 מ"ק (מכולה קטנה), למרחק של עד 15 ק"מ מהאתר. המחיר כולל העמסה ואגרת פינוי. העבודה תבוצע לפי דרישה בלבד	קומפ	1.00	2,110.00 ₪	2,110.00 ₪
	סה"כ לעבודות הכנה ופירוק				2,110.00 ₪
	סה"כ לסלילת כבישים ורחבות				2,110.00 ₪
60	מחירי שעות עבודה ושכירת ציוד				
60.010	ש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן ראשי				
60.010.0020	פועל בנין פשוט	ש"ע	48.00	130.00 ₪	6,240.00 ₪
60.010.0150	פטיש חשמלי (קונגו) כולל מפעיל	ש"ע	64.00	200.00 ₪	12,800.00 ₪
	סה"כ לש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן ראשי				19,040.00 ₪
60.020	ש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן משנה				
60.020.0090	חשמלאי מוסמך	ש"ע	16.00	150.00 ₪	2,400.00 ₪
60.020.0100	חשמלאי עוזר	ש"ע	16.00	120.00 ₪	1,920.00 ₪
	סה"כ לש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן משנה				4,320.00 ₪
	סה"כ למחירי שעות עבודה ושכירת ציוד				23,360.00 ₪
97	תוספות להזמנה שלא בהסכם מסגרת				
97.0001	עבודת נגרות ספסל בנישה ומגירות	יח'	1.00	22,000.00 ₪	22,000.00 ₪
97.0002	תקשורת - תקצוב	יח'	1.00	10,000.00 ₪	10,000.00 ₪
	סה"כ ל תוספות להזמנה שלא בהסכם מסגרת				32,000.00 ₪

ריכוז תתי פרקים להניסוי רבי עקיבא 7 - חלופה מצומצמת

02	עבודות בטון יצוק באתר	53,160.20 ₪
02.061	קירות בטון	51,912.20 ₪
02.087	עמודי ופחי פלדה, ברגי עיגון, קידוחים, קוצים, תעלות עיגון ותוספות	1,248.00 ₪
04	עבודות בניה	9,860.00 ₪
04.010	בניה בבולקי בטון	9,860.00 ₪
05	עבודות איטום	6,476.00 ₪
05.031	הכנת קירות מבנים לאיטום, נדבך חוצץ רטיבות ואיטום סף חלון	5,100.00 ₪
05.035	איטום קירות ומעקות בציפוי צמנטי	1,376.00 ₪
06	נגרות אומן ומסגרות פלדה	65,860.00 ₪
06.010	דלתות עץ, פולימר וזכוכית	10,686.00 ₪
06.012	דלתות בטיחותיות למוסדות חינוך (מעץ או מפח)	720.00 ₪
06.031	דלתות פלדה	1,338.00 ₪
06.049	מחזירי שמן, אביזרי בטיחות, מעצורים וסף לדלתות	9,522.00 ₪
06.051	סורגי פלדה, תושבות למזגן, רשתות להרחקת יונים ופרופילי פלדה	43,594.00 ₪
07	מתקני תברואה	2,730.00 ₪
07.049	נקודות תברואה לקבועות והתקנה בלבד של קבועות	2,730.00 ₪
08	מתקני חשמל	63,074.90 ₪
08.017	נקודות מאור	12,780.00 ₪
08.018	נקודות בתי תקע	9,951.20 ₪
08.019	נקודות חשמל שונות	8,397.00 ₪
08.026	חציבות ושונות בעבודות חשמל	7,439.00 ₪
08.031	כבלי נחושת N2XY (XLPE)	2,265.00 ₪
08.035	מוליכי נחושת גלויים	444.00 ₪
08.040	הארקות והגנות אחרות	140.70 ₪
08.043	בדיקות בודק מוסמך, סריקות תרמוגרפיות ועוצמת תאורה למתקני חשמל	2,100.00 ₪

08.083	גופי תאורת חרום	3,792.00 ₪
08.085	תאורת לדים - פנים	15,766.00 ₪
09	עבודות טיח	30,734.00 ₪
09.011	טיח פנים	15,080.00 ₪
09.021	טיח חוץ	13,530.00 ₪
09.040	חיזוק מקצועות, פינות, פנלים, חיפוי תפרי התפשטות ופרופילי ניתוק לטיח	2,124.00 ₪
10	עבודות ריצוף וחיפוי	84,727.40 ₪
10.010	ריצוף באריחי טרצו	9,780.00 ₪
10.031	ריצוף באריחי גרניט פורצלן וקרמיקה	61,590.00 ₪
10.080	אלמנטים טרומיים מטרצו, מדרגות ואדני חלונות	7,625.00 ₪
10.094	תוספות לעבודות ריצוף וחיפוי	1,976.40 ₪
10.095	הגנה על ריצוף קיים ויבוש תת רצפתי	3,756.00 ₪
11	עבודות צביעה	64,134.00 ₪
11.011	צבע וסייד פנים, על טיח, בטון, בלוקים וגבס	62,858.00 ₪
11.030	צביעת מוצרי מסגרות	1,276.00 ₪
12	עבודות אלומיניום	157,147.15 ₪
12.011	חלון אלומיניום נגרר אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים	17,745.80 ₪
12.016	חלון אלומיניום קיפ וחלון קבוע	16,080.00 ₪
12.051	דלתות אלומיניום נגררות אגף על אגף (הזזה) של 2 אגפים ב-2 מסלולים	590.00 ₪
12.062	דפנות קבועות - ויטרינות מאלומיניום	80,560.60 ₪
12.068	זכוכית לדיגוג דלתות וחלונות, ציפויי חלונות וקירות וזכוכית לסגירת מרפסות	28,550.75 ₪
12.093	תוספות לדלתות וחלונות מאלומיניום	13,620.00 ₪
14	עבודות אבן	6,895.50 ₪
14.050	חיפוי קירות בלוחות אבן טבעי לפי ת"י 2378 חלק 2	6,895.50 ₪
15	מתקני מיזוג אוויר	38,760.00 ₪
15.041	מזגנים מפוצלים ויחידות מיני מרכזיות	38,760.00 ₪

18	תשתיות תקשורת	9,480.00 ₪
18.010	כבלים ומגשרים	1,770.00 ₪
18.064	מערכות כריזה - הפצת מוזיקה	1,896.00 ₪
18.070	נקודות גישה	5,814.00 ₪
22	רכיבים מתועשים בבניין	209,055.20 ₪
22.011	מחיצות גבס וחיפוי פנים לקירות	35,850.20 ₪
22.021	תקרות תלויות פריקות, מאריחים מינרליים	28,560.00 ₪
22.026	סגירות אנכיות ואופקיות מגבס	22,840.00 ₪
22.027	בידוד תקרות אקוסטיות	8,100.00 ₪
22.028	פרופילי גמר מאלומיניום, תוספות לתקרות אקוסטיות וקירות גבס וחיזוק תקרות פריקות במרחבים מוגנים	9,645.00 ₪
22.043	מחיצות ניידות אקוסטיות	104,060.00 ₪
30	ריהוט ואביזרים בבניין וציוד ספורט	24,870.00 ₪
30.050	צלונים ווילונות	24,870.00 ₪
34	מערכות גילוי וכיבוי אש	5,412.00 ₪
34.011	אביזרים לרכזת אזורים, במערכת לגילוי אש ועשן	672.00 ₪
34.012	אביזרים לרכזת כתובתית (ממוענת), במערכת לגילוי אש ועשן	3,840.00 ₪
34.022	מערכת כריזת חרום משולב עם טלפון כבאים ומערכת גילוי אש/עשן	900.00 ₪
41	גינון והשקיה	3,200.00 ₪
41.030	שתילת דשא והנחת דשא סינטטי	3,200.00 ₪
51	סלילת כבישים ורחבות	2,110.00 ₪
51.010	עבודות הכנה ופירוק	2,110.00 ₪
60	מחירי שעות עבודה ושכירת ציוד	23,360.00 ₪
60.010	ש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן ראשי	19,040.00 ₪
60.020	ש"ע פועלי בנין - מחירי קבלן משנה	4,320.00 ₪
97	תוספות להזמנה שלא בהסכם מסגרת	32,000.00 ₪

893,046.35	סה"כ
סה"כ להניסוי רבי עקיבא 7 - חלופה מצומצמת	
<u>סה"כ להניסוי רבי עקיבא 7 - חלופה מצומצמת</u>	
53,160.20 ₪	02 עבודות בטון יצוק באתר
9,860.00 ₪	04 עבודות בניה
6,476.00 ₪	05 עבודות איטום
65,860.00 ₪	06 נגרות אומן ומסגרות פלדה
2,730.00 ₪	07 מתקני תברואה
63,074.90 ₪	08 מתקני חשמל
30,734.00 ₪	09 עבודות טיח
84,727.40 ₪	10 עבודות ריצוף וחיפוי
64,134.00 ₪	11 עבודות צביעה
157,147.15 ₪	12 עבודות אלומיניום
6,895.50 ₪	14 עבודות אבן
38,760.00 ₪	15 מתקני מיזוג אוויר
9,480.00 ₪	18 תשתיות תקשורת
209,055.20 ₪	22 רכיבים מתועשים בבניין
24,870.00 ₪	30 ריהוט ואביזרים בבניין וציוד ספורט
5,412.00 ₪	34 מערכות גילוי וכיבוי אש
3,200.00 ₪	41 גיבון והסקיה
2,110.00 ₪	51 סלילת כבישים ורחבות
23,360.00 ₪	60 מחירי שעות עבודה ושכירת ציוד
861,046.35	סה"כ לבסיס
172,209.27 ₪ -	הנחה (20%)
82,660.45 ₪	תוספת אדריכל, מנהל פרויקט ומנהנדס (12%)
89,548.82 -	סה"כ הנחות/תוספות
771,497.53	סה"כ אחרי הנחות/תוספות

סה"כ להניסוי רבי עקיבא 7 - חלופה מצומצמת

97	תוספות להזמנה שלא בהסכם מסגרת	32,000.00
סה"כ עלות		₪ 803,497.53
מע"מ בשיעור 18%		₪ 144,629.56
סה"כ כולל מע"מ		₪ 948,127.09

העין השלישית
א.ל. 73 בע"מ
ח.ב. 516502945

המבט דרך הדלת אל החדר
הזהיר והמפחיד של
המחנה. הדלת
היא חלק מה
המבנה.

הדלת
היא חלק
מהמבנה
הזהיר והמפחיד
של המחנה.